

شەھىنۆكا روض النعيم

سپيريز پريس

رېښه بهرني گشتي و سهرنقيسه

مؤيد طيب

ماښام چاپکړنې د پاراستي نه

کوردهستانا عيراقلي - دهوک

تاخي مازي - جاډا ناستي
ثاڤاھيي سپيريز

www.spirez.org

www.spirezpage.net

دار سپيريز للطباعة والنشر
دهوک

- ژمارا وېشانې: (۲۴۴)
- نافي پهرتووکي: فهينوکا روض النعيم
- دانانا: شيخ عه بدرره حمانى ثاڤته پي
- بهرهمفکرنا: ته حسين ئيبراهيم دوسکي
- دهرهينانا ناههروکي: ته حسين ئيبراهيم دوسکي
- بهرگ: نه جمهدين بيرى
- سهرپرشتکارى چاپي: شيروان نه حمهد تهيب
- چاپا: ئيکي
- تيراژ: (۱۰۰۰) دانه
- ژمارا سپاردنې: ل پهرتووکخانهيا بهدرخانيان ل دهوک (۲۷۱۳)
- ل سالا ۲۰۱۱
- چاپخانهيا: خانى / دهوک

SPIREZ PRESS & PUBLISHER
DUHOK

قەھىنۆكا روض النعيم

دانانا

شىخ غەبدررەھمانى ئاقتەپى

بەرھەئىكرنا

تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى

شیخ عبددرہ حمانی ناقتہ پی

یِشْگوتن

شه مائيلين پيغهمبهري -سلاف لي بن- ئەو سالۆخه تن يين ئەو پي هاتيبه نياسين، و ئەو ئيک ژ وان مهسلان بوو يين صهحابيان هه ژ دهسپيکت خه ژ ئي خواري، و گزنگي دايب؛ چونكي ئەو ل وي باوهري بوون کو چاقلتيکرنا مه بو پيغهمبهري -سلاف لي بن- يا تمام و دورست نابت ههتا سالۆخه تيبن وي، کو جهي چاقلتيکرنينه، بو مه ئاشکهرا نهبن، لهو وان ئەو سالۆخهت ب هوبري بو مه فهگيرينه، و دويکهفتيبيتن وان ژي هه ل سه ر پيکا وان چووبه، و د نهجام دا مادديهکي باش د ئي دهريارهي دا کومبوويه.

و پشתי هنگی ده‌می زانینن شهرعی هاتینه نقیسن، و ب تایه‌تی علمئ حه‌دیسی
وسیره‌تی، زانایان گرنگیه‌کا به‌رچاڤ دا قئ چه‌ندی، و هژماره‌کا نه یا کیم یا کتیبان ل دۆر
(شه‌مائیلن پیغه‌مبه‌ری سلاف لی بن) هاتنه دانان، و به‌لکی کتیبأ (الشمال المحمدية) یا
ئیمامئ ترمذی ئیک ژ گرنگترین و ناقدارترین کتیبان بت د قئ بابه‌تی دا، کو پشתי هنگی
بو‌گه‌له‌ک زانایان بوویه ژیدهر و پالده‌ر کو‌ئو ژئ ل سه‌ر قئ ری‌کئ بچن.

و زانا یێن مه یێن کورد ژێ -د کهفن دا- ل گرنکییا فی بابه تی ئاگه هدار بووینه، لهو وان ژێ هژماره کا کتیبان د فی علمی دا دانینه، چ ب زمانی عه ره بی بت یان ب کوردی، و چ ب شیوه یی په خسانی بت، یان ب په نگێ شه هاندنێ بت، و شیخ عه بدره حمانی کورێ شیخ حه سه نێ نوورانی یی ئا ته پی (١٨٥٣ - ١٩٠٧ ز) ئیک ژ وان ئه دیب و زانا یان بوو یێن به ره مه که گرنگ د فی ده رباره یی دا هیلای، لهو ژێ شه هینوکا وی (روض النعیم)ه، ئه و ب زمانی کوردی، زارافی کرمانجی، هاتییه شه هاندن، و ژ (٤٥٣١) مالکان پیک دئیت، و ل سه ر کیشا (المتقارب المقصور)ه، کو ژ فان ته فعیلان پیک دئیت:

(فعولن فعولن فعولن فعول) (فعولن فعولن فعول)

و وہ کی ژ ناٹھی فہہینوکی یی تمام دیار دبت (روض النعیم فی عد شمائل النبی
الکریم) بابہ تی وی یی سہرہ کی (سالوخت وشہ مائلین پیغہ مہرری خودینہ سلاٹ لی بن)

به‌لێ شاعری بابته‌کێ دی ژێ ل سهر زیده‌کرییه و ده‌لیقه‌یا به‌رفره‌تر دایێ ئهو ژێ بابته‌تی
سه‌رهاتیا موعجزه‌یا (ئیسراء و معراجی)یه..

و قه‌هاندنا قنێ کتیبی وه‌کی شاعر ب خۆ ل دویمایه‌یی ئاشکه‌را دکه‌ت ل سالا ۱۳۰۲
مشه‌ختی (به‌رانبه‌ر ۱۸۸۵ زایینی) بوو، ئاقته‌پی دبێژت:

مه‌ ئانی قه‌طع کر که‌لامی عه‌جه‌ب	ژ تاریخی هجری د سالی (غه‌شه‌ب)
د رۆژی موباره‌ک د ناڤ هه‌فته‌ئی	د عیدئ هه‌می موئمنان جومعه‌ئی
د سه‌لخی (ربیع الاول) ماهی سال	ژ ماهی عه‌ره‌ب ئهو حسابی ده‌لال

یه‌عنی: ل رۆژا ئه‌ینی ل دویمایه‌یا مه‌ها (ربیع الاول)ی ژ سالا ۱۳۰۲ مشه‌ختی
(کو دکه‌فته به‌رانبه‌ر دویمایه‌یا سالا ۱۸۸۵ زایینی) وی قه‌هینۆک ب دویمایه‌ی ئینابوو، و
هه‌ر وه‌کی ئهو ب خۆ ل جه‌ه‌کی ئاشکه‌را دکه‌ت وی ئه‌ف کتیبیا خۆ ل سهر داخوازا برایی خۆ
شیخ محمه‌د جانی (۱۸۵۸ - ۱۹۰۹ زایینی) نقیسی بوو.

و د گه‌ل گرنگیا قنێ قه‌هینۆکی د دیروکا ئه‌ده‌بیاتین کوردی دا، به‌لێ وی ناڤ و
ده‌نگین خۆ -وه‌کی ئهو هه‌ژی- وه‌رنه‌گرتینه، ب تایبه‌تی ل باشووری کوردستانی، ژ به‌ر کو ئهو
هیشتا نه‌که‌فتیه به‌ر ده‌ستین قه‌کوله‌ران -ژ بلی خوانده‌قانیین دی!-، له‌و حه‌تا نوکه قه‌کۆلین
نه‌ ل دۆر عه‌بدوره‌حمانی ئاقته‌پی ب خۆ وه‌ک شاعر و زانا، و نه‌ ل دۆر قه‌هینۆکا وی وه‌ک
به‌ره‌مه‌کێ مه‌زنێ کرمانجی، نه‌هاتینه‌کرن.. هه‌ر چه‌نده ئه‌ف به‌ره‌مه به‌ری نوکه دو جاران
ل تورکیایی هاتییه به‌لاقکرن:

جارا ئێکی: ل ته‌باخا سالا ۱۹۶۶ زایینی، ل سته‌نبۆلی، ده‌می سه‌یدا ئه‌حمه‌د حلمی
یی قوگی یی دیاره‌کری، دانه‌یه‌ک ب ده‌ستی خۆ نقیسی و ب ره‌نگی ئۆفسیتی به‌لاقکری،
به‌لێ هنده‌ک تورکین توخمه‌په‌رس ده‌ستی خۆ دانا سهر پتریا دانه‌یین وی، ونه‌هتیا ئهو به‌لاڤ
بیت^(۱).

(۱) ژ باشیا به‌ختی دانه‌یه‌ک ژێ ل به‌ر ده‌ستی مه‌ هه‌یه، ب پکا هه‌قالی مه‌ مه‌لا محمه‌د سه‌عید یلدرمی
ژ باطمانی، گه‌هشتیه مه‌.

و جارا دووئ : ل سالا ١٩٨٦ زایینی بوو، ده‌مئ سهدا مه‌لا زهینه‌لعابدینی ئامه‌دی دانه‌یه‌ک ژئ ب ده‌ستئ خوئ نقیسی، و دیسا ب ږه‌نگئ ئۆفسیتئ، ئهو باژتړئ دیاربه‌کړئ به‌لافکرئ، پشتی شهرحه‌کا ب عه‌ری ب ناڅئ (النفع‌العمیم) ل سهر دانای^(١).

ههر وه‌سا ئه‌ف کتیبه‌ ل سالا (١٩٩١ زایینی) ژئ ل وه‌لاتئ (سویدئ) ب تیپین لاتینی ژ لایئ سهدا (زهینه‌ددین زنار) فه به‌لافبویه.

و دا کو فه‌کۆلهر و خوانده‌قان ل باشوورئ کوردستانئ ژئ ژ څئ کتیبئ بی بار نه‌بن، مه‌ خواست دانه‌یه‌کا دی ژئ بو چاپئ به‌ره‌ف بکه‌ین، و ل به‌رده‌ست بدانین، و بو به‌ره‌فکرنا څئ دانه‌یئ مه‌ پالدایه‌ سهر سئ دانه‌یین ده‌سنقیس:

١- دانه‌یا فه‌می کوړئ شیخ محمه‌د سراجئ کوړئ شیخ حه‌سه‌نئ نوورانئ، کو دبه‌ برازایی شاعری، ئه‌وا ل سالا ١٣٧٨ مشه‌ختئ، ل دیاربه‌کړئ هاتیبه‌ نقیسی^(٢)، و بو بنه‌جهرنا ده‌قئ شعرئ و شیوه‌ی زارکرنئ مه‌ پتر پالدایه‌ سهر څئ دانه‌یئ، ژ به‌ر کو نقیسه‌ر نیتزیکئ شاعری ب خو‌یه.

٢- دانه‌یا ئه‌دیب وزانا وباشنقیسئ ناقدار مه‌لا ئه‌حمه‌د حلمئ یئ قو‌غئ یئ دیاربه‌کړئ، کو ل سالا ١٣٨٤ مشه‌ختئ (به‌رانبه‌ر ١٩٦٤ زایینی) نقیسی، وپشتی هنگئ ب دو سالان ل سته‌نبولئ دایه‌ چاپکرن، وه‌کی بوړی د گهل مه‌.

٣- دانه‌یا سهدا مه‌لا زهینه‌لعابدینی ئامه‌دی، ئه‌وا به‌حسئ وئ ژئ به‌ری نوکه‌ د گهل مه‌ بوړی.

و کارئ مه‌ د به‌ره‌فکرئ دا ئه‌فه‌ بوویه:

١- ده‌قئ فه‌هینوکئ مه‌ فه‌گوه‌استیبه‌ سهر ریتنقیسا کوردی یا نوی، ئه‌وا ل باشوورئ دئیته‌ ب کارئینان، دا خوانده‌قان ب سانا‌هیت‌ر مفایی ژئ وه‌ریگرن.

(١) وئف ساله (٢٠١١) ئه‌ف کتیبه‌ دوباره‌ ل دیاربه‌کړئ هاته‌ چاپکرن، ژ لایئ په‌رتووکخانه‌یا (سهدا) فه‌.
(٢) دانه‌یه‌ک ژئ ژ لایئ شیخ محمه‌د شافع فه‌ کو دبه‌ نه‌ثیبئ شیخ عه‌بدره‌حمانئ ئاقته‌پی، -ل دیاربه‌کړئ- گه‌هشتیبه‌ مه‌.

۲- هەر سێ دانەییڤ بناخە مە هەقەبەرکریڤ، و جوداهی د دەهمنێ دا بەرچاڤکریڤ.

۳- ل جەپێڤ پێتقی مە تەعلیق ل سەر دەقی ڤههینۆکی دایە، پشتی کو مە پالدایە سەر
هژمارەکا کتیبێڤ تەفسیری و هەدیسی و سیرەتی، و گەلەک جارێڤ بۆ بنەجەکرنا دەقی ئەم
ل وان ژێدەرێڤ زڤرێڤ پێڤ شاعری پالدایە سەر.

۴- پامانا هژمارەکا پەیفێڤ گران، ب تایبەتی پێڤ فارسی، ل دویماهیێڤ مە
دیارکریڤ، دا خواندەڤان پتر د دەقی بگەهت.

و ل دویماهیێڤ هیڤیا مە ژ خودایی مەزن ئەوێ کارێ مە راست بینت، و هاریکارییا مە
بکەت ل سەر خزمەتا بەرهەم و کۆلتۆری زاناییڤ مە.

تەحسین ئیبراهیم دۆسکی

۲۵ / جمادی الثانية / ۱۴۳۲

۲۸ / گولان / ۲۰۱۱

شیخ حەسەنی نوورانی و ھەندەک ناقدارین بنەمالا وی

ل دویمایهیا سەدسالانۆزدی و ل دەسپێکا سەدسالان بیستی زاینی کۆمەکا شاعرین کلاسیک ژ ئێک بنەمالی پەیدا بوون، پەرتووکانەیا شعرا کوردی یا کلاسیکی ب بەرھەمەین خۆ دەولەمەند کر، و شوین تەلێن خۆ ئاشکەرا ل سەر بەرپەرێن ئەدەبی کوردی ھێلان، ئەو بنەمال بنەمالا شیخ حەسەنی نوورانی بوو ئەو ل دەقەرا دیارەکری دژیا، و شاعری مە خودانی کتێبا (روض النعیم) ئێک ژ ئەدیب و شاعرین ئی بنەمالی بوو، لەو یا دجەتی خۆ دایە ئەم ل قێری ئی بنەمالی و ھەندەک ناقدارین وی ب کورتی ب خواندەقانی ئی کتێبی بەدینە نیاسین.

بنەمالا شیخ حەسەنی نوورانی:

شیخ حەسەن ئەوی ب ناسنا ئی شیخ حەسەنی نوورانی دەتە نیاسین، ئێک ژ شیخین ناقدارین طەریقا نەقشبەندیان بوو ل باکووری کوردستانی، نا ئی بابی وی ئیسحاق بوو، و ئیسحاق کوری سوارە، کوری ئیسماعیلە، ھێقینی وی ژ دەقەرا (ھەکاری) بوو، بەلی بابیری وی ژ ویری ب مەشختی چوو بوو ل دەقەرا غەرزان و لی ئاکنجی بوو بوو، ل گوندەکی نێزیک (ئوہیسی قەرەنی) کو دیترنی: (کوخی)، و ل ئی گوندی شیخ حەسەن ل سالان ۱۲۰۱ مەشەختی (بەرانبەر سالان ۱۷۸۷ ز) ھاتبوو سەر دنیا یی.

ل زارۆکینیا خۆ، وی زانینا شەری ل نک گەلەک زانایان وەرگرتوو، و یی ژ ھەمیان ناقدارتر زانای مەزن مەلا خەلیلی سیرتی بوو (۱۱۶۷ - ۱۲۵۹ مەشەختی)، و وی تەسەوووف و طەریقەتا نەقشبەندی ژ شیخ صالحی سیپەکی وەرگرتوو^(۱)، و ئەو ئێک ژ خەلیفین وی بوو.

(۱) و ئەف شیخ صالحە خەلیفی شیخ خالدی زیباری بوو، و ئەو خەلیفی شیخ خالدی شەھرەزۆری بوو، پرتە: کتێبا (الأحوال الدرية والأخبار المسكية في السلسلة الزیبارية) یا (محمد شفیق الزیباري)، چاپا ۱۹۳۵ ز، بپ ۴۴.

و چونکی شیخ صالحی مروّقه‌کښ ب قه‌در و بها بوو ل نک مه‌زین د‌هول‌ه‌تا ئوسمانی، جاره‌کښ وی کاغه‌زه‌ک بو سولتانی ئوسمانی (عبدل‌مه‌جیدی) هنارت، و ئیک ژ داخو‌ازین وی تیدا ژ سولتانی کرین نه‌و بوو نه‌و چاقتی خو بده‌ته شیخ ح‌سه‌نی؛ چونکی نه‌و مروّقه‌کښ ژبه‌اتیه، و د به‌رسقا وی دا سولتانی فرمان دا (۵۲) پارچه‌یین ع‌ه‌ردی ل ده‌ق‌ه‌را (ناقت‌ه‌پښ) کو ئیک ژ گوندین ناحیا (چناره) یا س‌ه‌ر ب ویلايه‌تا (دیارب‌ه‌کری) ق‌ه‌، بو وی بینه‌دان، ه‌ه‌ر وه‌سا وی فرمان دا ته‌کیه‌ک و مه‌دره‌سه‌ک ژ وی بو وی ل ویري بینه‌ ئا‌فا‌کر، له‌و شیخ ح‌سه‌نی ق‌ه‌ستا گوندی (ناقت‌ه‌په) یی کر، و ل ویري ئا‌کن‌جی بوو و پي هاته نیاسین، و گو‌تنی: شیخ ح‌سه‌نی ناقت‌ه‌پی.

و خ‌ه‌ل‌کي ده‌ق‌ه‌ري ژ لایي خو ق‌ه‌ ناسناقتی (نوورانی) ل س‌ه‌ر وی دانا، ده‌می وان نه‌و ب مروّقه‌کښ خ‌ودان به‌ره‌که‌ت و نوورانی نیاسی، و دب‌یژن: شیخ ح‌سه‌ن ب خو نه‌دی‌ب و زانایه‌کي زیره‌ک بوو، به‌لی چو به‌ره‌ه‌مین وی ب به‌رچاقتین مه‌ نه‌که‌فتینه.

ل سالا ۱۲۸۰ مش‌ه‌ختی (به‌رانب‌ه‌ر ۱۸۶۳ ز) شیخ ح‌سه‌ن ل گوندی ناقت‌ه‌پي چو‌بو‌بو به‌ر دل‌و‌ق‌انیا خ‌ودی، و ه‌ه‌ر ل ویري نه‌و ه‌ات‌بوو ق‌ه‌شارتن، و وی چار ک‌و‌ر ل پاش خو ه‌یلا‌بوون، نه‌و ژي نه‌ق‌ه‌ بوون: ع‌ه‌ب‌د‌ر‌ر‌ه‌ح‌مان، و مح‌مه‌د جان، و مح‌مه‌د سراج، و مح‌مه‌د نوور^(۱). و مه‌ دقتی ل ق‌ی‌ری هند‌ه‌ک ژ نه‌دی‌ب وزانایین ق‌ی بن‌ه‌مالی بده‌ینه نیاسین..

شیخ ع‌ه‌ب‌د‌ر‌ر‌ه‌ح‌مان (رووحی):

شیخ ع‌ه‌ب‌د‌ر‌ر‌ه‌ح‌مان ک‌و‌ری مه‌زنی شیخ ح‌سه‌نی نوورانی بوو، و ناسناقتی وی (شمس الدین) بوو، و وی د شعرین خو دا له‌قه‌با (رووحی) بو خو د‌د‌انا، و دئیت‌ه زانین کو دانانا ناسناقتین شعری ئیک ژ ع‌ورف و ع‌ه‌ده‌تین شاعرین ع‌ه‌جه‌مانه وه‌کی ک‌ور‌د و ف‌ورس و ترکان.

ل د‌و‌ر د‌ی‌ر‌و‌کا بوونا وی ل س‌ه‌ر به‌ر‌پ‌ه‌ر‌ه‌کي که‌فن یی بابی وی نقیسی نه‌ف د‌ی‌ر‌و‌که ه‌اتی‌ه: ل شه‌فا نه‌ینی‌ی، ل (۳۰) ی مه‌ها (ربیع الأول) ی ژ سالا (۱۲۷۰) مش‌ه‌ختی (به‌رانب‌ه‌ر ۱۸۵۳/۱۲/۳۱ ز)، و نه‌ف د‌ی‌ر‌و‌که ه‌ه‌ر نه‌وه یا د ناسنامه‌یا وی یا ئوسمانی ژي دا

(۱) ته‌زک‌ه‌ی مه‌شا‌یخ نام‌ه‌د (دیارب‌ه‌کر نه‌ولیاسی) ژ نقیسی‌نا شه‌فیق ک‌ور‌ک‌وس‌وز، ب زمانن ترکی، چاپا ۲۰۰۴، نسته‌نب‌ول، پ ۲۵۰-۲۵۱.

هاتی^(۱)، و بوونا وی ل گوندی ئاقتەپی بوو، ئەوی باپیری وی ب مشەختی هاتیپی^(۲). و دەسپیکا خواندنا وی ل گوندی ئاقتەپی بوو، ل خواندنگەها بابی وی شیخ حەسەنی، و بۆ دەمەکی وی ل نک بابی خۆ خواند، پاشی پیخەمەت تەمامکەنا خواندنا خۆ، وی قەستە چەند دەقەرەن باشووری کوردستانی کر، و ل ویری خواندنا خۆ ب دویماهی ئینا، و ئیجازا مەلاتیپی وەرگرت^(۳). و پشتی وەرگرتنا ئیجازا مەلاتیپی ئەو زفیری گوندی خۆ، و دەمی بابی وی مری وی ل شوینا بابی خۆ دەرس دانە فەقیان، و چونکی وی پویتیەکی پتر ددا علمی مەلاتیپی وی شیخاتی بۆ برایی خۆ یی بچوێکتر محەمەد جانی هێلا، و کاری خۆ کرە گۆتەنا دەرسان و قەهانەن و نقیسینا کتیبان.

شیخ عەبدەررەحمان ل رۆژا ئەینیپی ل سالا ۱۳۲۵ مشەختی (۱۶ مارتا ۱۹۰۷ ز) ل بازیری دیارەکرێ چوو بوو بەر دلۆقانی خودی، بەلی جەنازی وی بۆ گوندی ئاقتەپی هاتە قەگواستن و ل نک بابی وی شیخ حەسەنی هاتە قەشارتن^(۴).

شیخ عەبدەررەحمانی سی کوپ هەبوون: محەمەد کەرەلا، و محەمەد عەسکەری، و محەمەد شەوکەت.

و نەه بەرهەمەن شیخ عەبدەررەحمانی ئاقتەپی ل بەر دەست مایە ب کوردی و عەرەبینه، ب شعر و پەخشان، ژ وان:

(۱) بپنە ویتەپی وی ل دویماهی قی کتیبی.

(۲) بپنە پەرتووکا: فەتەحا دیارەکرێ تاریخ و کولتور، یا سەیدا زەینەلعابیدین چیچەک (نامەدی)، ب زمانی ترکی، چاپا ۲۰۰۷، دیارەکر، بپ ۱۲۹، هەر وەسا پیشەکییا دەسئیسنا (روض النعیم) یا شیخ عەبدەررەحمانی ئاقتەپی، هەر ژ نقیسینا سەیدا زەینەلعابیدینی نامەدی، بپ ۱.

(۳) زین العابدین زنا: گۆتارا (مالباتا شیخ حەسەنی نوورانی)، کۆفارا (وان) هژمارا (۱) سالا ۱۹۹۲ ز، بپ (۱۵)ی.

(۴) تەزکەری مەشاخ نامەد ژێدەرێ بەرێ، بپ ۴۹، و فەتەحا دیارەکرێ تاریخ و کولتور، ژێدەرێ بەرێ، بپ ۱۲۸، و سەیدای زەینەلعابیدینی نامەدی د دەسپیکا (روض النعیم)ی دا قەدگوهیزت کو ئەو ل (۲۹) ئادارا سالا ۱۹۱۰ زایینی (بەرانبەر ۱۳۲۸ مشەختی) مریوو.. بەلی دیارە کو پشتی هنگی ئەو ل قی گۆتەنا خۆ لیقە بوویە وەکی ژ کتیبنا وی یا ل دۆر دیارەکرێ، هەر وەسا ژ دەسپیکا وی بۆ دیوانا محەمەد کەرەلانی، ئاشکەرا دبت.

۱- (کتاب الابریز فی إثبات القدم للکتاب العزیز) ئەف کتیبە ب زمانى عەرەبىيە، ژ (۸۱) بەرپەرەن پىک دئیت، و وهكى ژ ناڤى ديار ئەو ل دۆر مەسەلا بنەجەکرنا (کەفنا تيا) قورئاننى دناخت، و ئاشکەرا دکەت کو ئەو کتیبەکا (مەخلووق) نینە، ئەف کتیبە هیشتا چاپ نەبوویه.

۲- (کتاب كشف الظلام في عقائد فرق الإسلام) و ئەفە ژى ب زمانى عەرەبىيە، ل دۆر بابەتتى عەقیدى دزڤرت، دەسئیسای وى ژ (۳۵) بەرپەرەن پىک دئیت، و حەتا نوکە چاپ نەبوویه.

۳- منهاج الأصول، د فقهى دا، ب عەرەبى.

۴- غوررەنامە، ل دۆر سالنامەیا عەرەبى و رۆمىيە.

۵- كفاية الأوقات فى العمل برىع المقنطرات، ب عەرەبىيە.

۶- فەهینۆکا (روض النعيم فى عد شمائل النبي الكريم) ئەفەيە یا نوکە ل بەر دەست.

۷- ديوانا شعران: و ئەفە ژى ئەو شعر غەزەلەتین جودا جودانە ییپن وى ب کرمانجى فەهاندين، دانەيەک ژ دەسئیسای فى ديوانى ل سالا ۱۹۷۶ ب دەستى سەيدا مەلا ئەحمەد حلمى يى قوڤى ھاتىە ئفيسين، و دانەيەکا دى ل سالا (۱۹۸۰ ز) ب خەتتى سەيدا (زين العابدين) ئ نامەدى ل دياربەکرى بەلاقبويە، و جارەکا دى ل سالا (۱۹۹۷ ز) بەلاقبويە فە^(۱).

و مروف دەمى شعرين شىخ عەبدەررەحمانى دخوينت ھەست پى دکەت کو يى ل بەرانبەر شاعرهكى خودان سەربۆرەکا مەزن و زانينەکا بەرفرەھ، و ئەفە یا غەريب نينە ئەگەر ئەم ل بيرا خو بينين کو ئەو د مالەكى دا يى ھاتىيە پەرورەدەکر نەدەب و زانينى جەھەكى بلند لى ھەبوو، و ھەر ژ زارۆکينيا خو وى چاڤين خو ل جيھانا شعر و زانينى فەکربوون، چونكى بابى

(۱) ھەر دو ژیدەرتن بەرى، ھەر وەسا گۆتارا مە ل دۆر فى شاعرى ئەوا د ھژمار (۴۲-۴۳) يى دا ژ کۆڤارا مەتین ل تەباخا سالا ۱۹۹۵ ز بەلاقبويى.

وی -سەیدایی وی یی ئیکى- دەستەكى درېژ د ئەدەب و زانینى دا هەبوو، هەر وەسا ژيانا وی یا فەقیاتییی، و مزگەفتى ژى ل وی سەردەمى، بەرى وی دا شعر و دیوانین مەزنە شاعرین کورد وەکی: مەلایى جزیری، و ئەحمەدى خانى، و مەلایى باتەیی و گەلەکیى دى، و ئەو بۆ ھندى پال دا کول سەر دەستى وان فیری ڤهاندن و هەستىکرنى بیت، لەو ئەم دینین شعرەکا نازک و نیزیکی دلى گوھداران ل سەر ئەزمانى وی دگەریا.. و هەر چەندە ئاقتەپى ژ وان شاعران بوو یین ل سەر دەستى شاعرین کلاسیکی یین مەزن فیری شعرى بووی، و بەرى وی لى کو پۆژەک بیت ئەو بگەهتە پیکا وان، و ل سەر رېبازا وان بچت، بەلى د گەل ھندى ژى ئەو ژ وان شاعران نەبوو یین کو خۆ کرینە وینەیهکی دوبارکری ژ شاعرین بەرى خۆ، و خواندەکا ب لەز د شعرا وی دا مروڤى ل ھندى ئاگەھدار دکەت کو وی بزاف ذکر کو کەسینەکا شعرى یا تابیەت وی هەبت، و شعرا خۆ بکەتە قۆدیکەکا زەلال بۆ سەروبەرى وی دەمى یی ئەو تیدا دژیا.

و تشتى بەرچاڤ د شعرا ئاقتەپى دا ئەو بوو (هەستى مللەتینی) و (کوردینی) یی، یان ژى بلا بیژین: (تەعەصوب بۆ کوردینی) ئەوا ل نیڤا دووی ژ سەدسالا نۆزدی زاینی ل نک هژمارەکا زانا و ئەدیپین کورد پەیدا بووی، جەى خۆ ل نک (رووحى) یی شاعر ژى کربوو، و ئەڤ چەندە ژ (بەندا پینجى) ژ کتیبای (روض النعیم) ئاشکەرا دبت.

شیخ محەمەدجان (خاکى):

شیخ محەمەد جان ژى کورئ شیخ حەسەنى ئاقتەپى بوو، ل گوندی ئاقتەپى ل (۱۳) هەڤڤا شەعبانى ل سالا ۱۲۷۴ -مەسەختى (۱۸۵۸/۳/۲۹ ز) ھاتبوو سەر دنیاى.

ل دەسپیکى علم ل مەدرەسا بابى خۆ ل ئاقتەپى وەرگرتبوو، پاشى ل نک گەلەک سەیدایین ژى علم وەرگرت وەکی: مەلا سەلیم و مەلا محەمەد ئەمین، و ئیجازا خۆ یا مەلاتیى ژ مەلا محەمەدى کۆرمۆشلۆبى وەرگرتبوو.

پشتى ب دویماهی ئینانا خواندنا خۆ، قەستا وەلاتى شامى کر و ل ویرى ئیجازا طەریقا نەقشبەندى ژ ھندەک پەیرەوین شیخ خالدی شەھرەزۆرى وەرگرت، پاشى ڤەگەریا گوندی خۆ.

و دهمی ئەو ل شامی (ل سالا ۱۲۸۰ مشهختی) بابی وی شیخ حەسەن مر، و برایی وی یی مەزن شیخ عەبدەررەحمان ل جەبی وی بۆ (ئیرشادی) روینشت، و پشستی شیخ محەمەد جان زفیری، و چونکی شیخ عەبدەررەحمانی پتر مەیلا علمی مەلاتیی دکر، شیخاتی بۆ برایی خۆ هێلا، و ئەو ل جەبی بابی خۆ دانا، ووی خۆ بۆ دەرسدانی و علمی ئالا کر.

ل گوندی ئاقتەپی ل سالا ۱۳۲۷ مشهختی (بەرانبەر ۱۹۰۹ ز) چووبوو بەردلوڤانییا خودی، و سی کور ل پاش خۆ هێلا بوون: محەمەد حەسیب و ئەفە شاعر بوو، و موحەمەد مونیر، و موحەمەد بەهجهت.

و شیخ محەمەد جان شاعرهکی ژێهاتی بوو، بەرهەمی خۆ ب کرمانجی ئەدهاند، و ناسناقی وی د شعرئ دا (خاکی) بوو.

دو بەرهەمی وی هەنە:

۱- ئەهینۆکا (لهیلا ومەجنوون)، ژ (۱۸۸۲) مالکان پیک دئیت، و ب کرمانجییه.

۲- کتیبەک د علمی (نەحو و صەرفی) دا.

وههستا کوردینی ژ شعرین خاکی ژێ وهکی شعرین برایی وی رووحی ئاشکەرا دبت، و ئەو هەردو د قی مەسەلی دا ب ئەحمەدی خانی دداخبارن.^(۱)

محەمەد کەرەلانی:

شیخ محەمەد کەرەلانی کورێ شیخ عەبدەررەحمانی ئاقتەپییه، و ناسناقی وی (بدر الدین) بوو، ل سالا ۱۳۰۳ مشهختی (۱۸۸۵ ز) ل گوندی ئاقتەپە هاتبوو سەر دنیایی، و ژ بەر قیانا بابی وی بۆ پیغه مەری -سلاف لی بن- و شههیدی کەرەلانی ئیمامی حوسەین -خودی ژێ رازی بت- ناقی وی کرە محەمەد کەرەلانی.

(۱) ئەهینۆکا وی (لهیلا ومەجنوون) سەیدا (زین الدین زنار) ل سویدی ل سالا ۱۹۹۲ ب حەرفین لاتینی بەلاڤکرییه.. وزانین ل دۆر ژینا شاعری مە ژ دەسپیکا وئ وەرگرییه، د گەل ژێدەرین بۆرین ژێ، هەر وهسا کتیبە مە (ل دۆر ئەدەبی کرمانجی) ب ۲۱۸-۲۲۴.

کهره‌لانی خواندنا خو ل نک بابی خو، و زانیین ده‌هه‌ری وەرگرت هه‌تا ئیجازه ژى وەرگرتى، و پشتى بابى وى مری ئه‌و ل جهی وى پوینشت و دهرس دانه فهقییان، و چونکی خه‌ما وى زانیین و ئه‌ده‌بییات ب تنی بوو، وى ژن نه‌ئینا، و بارا خو ژ میراتی باب و باپیران دا براییین خو، و ب تنی وى بارا خو ژ کتیبان هلگرت! و ده‌مى شۆره‌شا شیخ سه‌عیدی شکه‌ستی ل سالا ۱۹۲۵، ئه‌و ژى وه‌کی پتریا زانا و که‌سایه‌تیین کورد تووشی دهره‌ده‌ری و نه‌فیکرنی بوو، و حوکمه‌تی به‌ری وى دا باژیری (ئوشاقتی) پاشی ئه‌و بره‌ باژیری (ئه‌درنه) و پشتی دو سالان عه‌فوویا وان دهرکه‌فت و ئه‌و زفیری کوردستانى، و ل گوندی (چۆلی) ئاکنجی بوو، هه‌تا ل ویری مری، ل سالا ۱۳۵۸ مشه‌ختی (۱۹۳۹ ز)، پشتی مرنا وى، و ل دویف وصیه‌تا وى، جه‌نازی وى بو گوندی ئاقته‌په‌ هاته‌ شه‌گواستن، و ل نک باب و باپیری وى هاته‌ شه‌شارتن.

و دبیشن: به‌ری مرنی عه‌قلی وى تیک چووبوو له‌و وى گه‌له‌ک ژ نقیسیین خو سۆتن، و هزر بو هندى دچت کو وى گه‌له‌ک شعرین خو ژى سۆت بن!

دو به‌ره‌مه‌یین وى ب تنی گه‌هشتینه مه‌، ئه‌و ژى ئه‌فه‌نه:

۱- دیوانا وى یا شعران، کو (۴۲) شعر تیدا هه‌نه، و پتریا وان ب کوردینه، و هژماره‌کا کیم ب ترکینه.

۲- شه‌هینۆکا (مرصاد الأطفال) و ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگۆکه‌کا شه‌هانیدییه، ل سالا ۱۳۳۱ (۱۹۱۳ ز) وى ئه‌و دانایه، ووه‌کی ئه‌و ب خو به‌حس دکه‌ت وى ئه‌ف کتیبه‌ بو هندى دانایه‌ دا زارۆکین کورد -ب تاییه‌تی برازایی وى- فیری زمانى فارسی بین، و مفایی بو خو ژ وى به‌ره‌مه‌مى ئه‌ده‌بی یی مه‌زن بیین ئه‌وی ب فارسی هاتیه‌ دانان.

محهمهد عه‌سکه‌ری:

برایی بچویکتر یی کهره‌لانی بوو، ل سالا ۱۳۱۵ مشه‌ختی (۱۸۹۸ زاییینى) هاتبوو سه‌ر دنیاى، و ل گوندی ئاقته‌په‌ فه‌قیاتی ل نک بابی خو و برایی خو یی مه‌زن محهمهد کهره‌لانی کربوو، و مرنا وى ل گوندی چۆلی بوو ل سالا ۱۳۷۲ مشه‌ختی (۱۹۵۲ ز). و وى ژى وه‌کی باب ومام و برایی خو ده‌سته‌کی دریش د شه‌هاندنا شعران دا هه‌بوو، و دو

به‌رهه‌مێن وی یی کرمانجی د دهست مه دا هه‌نه، ئه‌و ژێ ئه‌قه‌نه: قه‌هینۆکا (عقدی دورری فام) و دیوانا وی ئه‌وا ب ناڤی (کَشکُولَةُ الْقَلْب) دئیتته نیاسین، و وی شعر د گه‌له‌ک بابه‌تان دا قه‌هاندینه، وه‌کی غه‌زله‌ی و پێگوتنی و شعرین هه‌که‌فتان، و شعرا وه‌لاتپاریزی و کوردینییی ژێ وی هه‌یه، د جه‌ه‌کی دا ل هینۆکا (عقدی دورری فام) دا دبێژت:

خو‌صوصا ئه‌ف زه‌مانی کوردییا مه‌ کو مایه هه‌دییه ئه‌ز باث و دییا مه‌
د قی وه‌قتی چراغی علمی کوردی قه‌ ناتیسسه نه‌ما تیتت من دی
گه‌له‌ک شیرینه ئه‌ف ئه‌زمانی کوردا ده‌ریغا مه‌ ژ ده‌ست یه‌که‌جاری به‌ردا

محهمهد حه‌سیب (حه‌سبی):

شه‌یخ محهمهد حه‌سیب کورێ محهمهد جانی ئاڤته‌پی بوو، و ناسناڤی وی یی شعری (حه‌سبی) بوو.

ل گوندی ئاڤته‌پی ل سالا ۱۳۰۳ مشه‌ختی (۱۸۸۶ ز) هاتبوو سه‌ر دنیایی، و علمی شه‌ری و ته‌سه‌ووف ل مه‌دره‌سا بنه‌مالا خۆ ل ئاڤته‌پی وه‌رگرتبوو.

شاعر و ئه‌دیبه‌کی ژیهاتی بوو، و ناسناڤی خۆ یی شعری کربوو (حه‌سبی)، و شعرین وی ب کرمانجی بوون.

ل سالا ۱۳۶۶ مشه‌ختی (به‌رانه‌ر ۱۹۴۷ ز) ل چنار چوو‌بوو به‌ر دلۆقانی خودی، و ل گوندی ئاڤته‌پی هاتبوو قه‌شارتن ل نک باب و باپیری وی.

سی کورین وی هه‌بوون: صالح، وعه‌بدللاه حه‌یده‌ر، وموحه‌مه‌د.

و دو به‌ره‌هه‌مێن وی هه‌نه:

۱- کتیب سونبول.

۲- دیوانا شعری.. و ئه‌قه هه‌ردو ب کرمانجینه. ^(۱)

(۱) ته‌زکه‌ی مه‌شا‌یخ ئامه‌د ژێده‌ری به‌ری، بپ ۲۵۳.

روض النعيم

في عدد شمائل النبي الكريم
عليه الصلاة والسلام من الله البر التواب الرحيم
مع ما رأى في معراجه في الليل الطويل البهيم

بند اول در مبحث بسمله

ب نامی خوداوه ندی ههردو سهرا شهه نشاهی بی عهزل و فهوت وزه وال ژ عه رشان هتا فه رشی ئنسان و جن د گهل مار و مووران نه بات و طوبوور همی حووتی به حران و مورغی ههوا طه له بداری رووی ژ خه زنا ته نه مونه ززه ژ نه قش و نو قووشی خودا ته ئنن و و جوودی ژ قودرهت فه له ک کهواکب ته حه رروک دکن رووز وشه ب ته دا چه رخ و ئه فلاک هه ریه ک جودا ته چیکر ژ ئه مرئ خوه دازده بورووج هه مان مه نزلان طه ی دکت قورصی ماه کو ئه هلی جهانی بزنان حساب	عه فوو و غه فووور و که ریم و خودا ئه زهل هه ر هه بوویه، ئه بهد (لا یزال) خودایا ته ئنن و و جوودی ب (کن) ژ لوطفا عه میما ته هاتن ظوهور همی شاه و سولطان و پای^(۱) و گه دا رجادار و ملخواری بایی ته نه موبه ررا ژ عه یب و قو صووری خودا موزه یه ب که و که ب تری (از) مه له ک مه لئک عبادت دکن با ئه ده ب ب نه وعه ک ته حه رروک ژ عه رشی عولا دکت شه مس تیدا دوخوول و خو رووج^(۲) عه لامهت شه ب و رووزه بی ئش تباه عبادت بکن بی سوئال و جهواب^(۳)
--	---

(۱) دانهیا (قوخی) دا: بای، هاتییه، و(بای) ئانکو: دهوله مه ند، و به لکی ئه و دورستتر بت.

(۲) دانهیا (قوخی) دا: عورووج، هاتییه.

(۳) ئه قه ئیشاره ته بز ئایه تا تیدا هاتی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئِينَ وَالْحِسَابَ﴾ (یونس: ۵) یه عنی: خودییه یی پوژ گه شکری، وهه یف پوهنکری، و پئشه چوونا هه یفی کرییه قوبناغ قوبناغ قیجا ب پوژی هژمارا پوژان دئیته زانین، و ب هه یفی هژمارا مهه و سالان دئیته زانین.

ته ئانى ووجودى ژ كه نزا عهدهم
وهضكر د نيث وهسطى عالم ته نهرض
ته راكر ژ نهرضى بوخارا خهفيف
د گهل جوزئى هوورئ رهشيشاتئ ماء
موره ككه ب ژ وى جسمى نهرئ ته قیل
نوزوولئ دكت ئابئ پاكي ته ميز
زهمين شفق دكت قادري (لا يموت)
ته دابير و حكمهت ته دا عالمى
تو زانى همى نهقص و تامئ د مه
ب ئسمى ته قائم سه ماء و زهمين
قيام و قوعودئ دكن جومله كهس
ژ ئسمى ته پديدانه كهون و مهكان
ب ئسمى ته دهوران دكن نهه فلهك
(سبوح، قدوس) ديترن مودام
ب ئسمى ته خورشيدئ نوورين شوعاع
نهایهت همى جوزء و كوللئ ووجود
مه دارا همى ناشكار و نهان
ئىلاهى تو رووحى نهكى شهرمسار

صحيح ئستداره كورا پر^(۱) حه شه م
ئهقى جسمى خاكى د گهل طول وعرض
مومه زهج ب جسمى هه وايئ له طيف
موسه خخهر د مابه يني نهرض و سه ماء
ژ بو غيىث و بارانئ نهقوا دهليل
ژ وى جسمى نهرئ له طيفئ عزيز
ژ حبيبى نهباتئ ژ بو ذوخر وقووت
ژ (قالوا بلى) يئ هه تا قئ ده مى
همى كذبئ مه حضه كهلامئ د مه
ب ئسمى ته ههر ناشكار و نهين
روطوب و يوووسئ دكن خار و خهس
ب ئسمى ته يه گهر و فته لئ زهمان
ب ئسمى ته قوددووسيانئ مه لك
دكن طاعهتئ ته همى خاص و عام
ژ شهرقئ د بورجان دكت ئرتفاع
ب ئسمى ته يه وان قيام و قوعود
ل سهر ئسمى پاكي ته يه ههر زهمان
كه پ و لال و گيژه تو نينه مه دار

(۱) د دانهيا (قوخی) دا: بئ، هاتيبه.

بند ثانی در مبحث حمد خدا

مه همه مد و ثنها کر ههزاران ههزار
خودایی کو ئیمان و ئیسلامی تام
وهضع کر خودا موسته قیمی طهریق
ولهی ههچی دا سهر سه بیلی خلاف
هناری ژ بو ئوممهت (أُمُّ الْکِتَاب)
ئهوی جهننه تی شاد و خورره هم همه
شوکر بو ته یا ره ب ته ئانیم ووجود
بوزورگی ته دا من ژ لوطفا عه میم
موشهرره ف کرم ئه ز ب دینی مو بین
شوکر بو ته یا ره ب ل سهر ههردو چا ف
کو پی کم نه ظه ر ئه ز ل صونعی خودا
شوکر بو ته یا ره ب ته دا من لسان
ئهقی نوطقی پاکئی فه صیحی ده لال
تلاوه ت بکم پی که لامی قه دیم
بکی حفظ یا ره ب زه بانئی فه قیر
شوکر بو ته یا ره ب ل سهر ههردو ده ست
ته به ستن ل من ئه ف دو دهستی ته میز
ته لی چیکرن ده ه ئه صابع ته مام

ژ بو خالقئی حهییی پهروهردگار
ب رهحما خوه دا مه نه کر ته لخی کام
ههچی موتهدی بوو ب رهحمت حهقیق
موعه ذذهب دبت ئه و ب نارئی خلاف
کو پی فهرق بیتن خه طاء و صهواب
خودایی مه پهیدا کر و دایه مه
عهدهم بووم موقه ددهم که نیشان نه بوود
د نیث ناز و نعمهت غهریق و موقیم
کرم پهیرهوی (سید المرسلین)
ته دا من ژ رهحما خوه ئه ف ههردو چا ف^(۱)
به صهر ئه ز نه کم صهرفی مهنعی خودا
ته تی خهلق کر نوطقی شیرین به بیان
ته به خشی ژ بو من (أیا ذا الجلال)
د گهل همه مد و ته سبیحی شاهی که ریم
نهکت صهرفی نه هیی ته حهییی قه دیر
شوکر بو ته یا ره ب ته ئه ف نه قش به ست
موزه بییهن ته پی کر ووجودا عزیز
ژ بو مه صلحه ت هه ریه کی دهر مه قام

(۱) ئه ف مالکه ویا د دویف دا دانه یا (فه می وئامه دی) دا نه هاتییه.

کو پي څه یر وځه دقه بدم سائلان
 رجائي دکم نه ز څ ته هر نه فوس
 شوکر بو ته یا ره ب ل سر هر دو پا
 ته دا من څ ره حما خوه دو پايي پاک
 بکم سعي و مهشیا عبادت ب وان
 شوکر بو ته یا ره ب ته دا من عقل
 کو څان جه معه کم نه ز ب نسانیهت
 خرابی و قه نجی ب وان فهورق کم
 نه کم صهرفي نه فکاري باطل هه مه
 نه گهر دهسته گیری نه کی هر زه مان
 نه ایهت مه عجزه څ حمد و نه نا
 وه کی شهیخ سه عدي^(۲) څ فکري عزيز
 څ بو یومني نانی مه دانی ل ها
 عطایست هر مواز و بر تنم
 نیلاهی تو رووحي نه کی شهرمسار

بدم سر سر سړي سيوي و بي دلان
 کو به طش و ته عه ددا نه کم نه ز ل کس
 شوکر بو ته هر دهم خودایا خودا
 کو سه عيي نه کم پي (الی ما سواک)
 نه کم جه دي ظولم و خیانهت ب وان
 د گهل خه مسهئي باطنه^(۱) عقل و دل
 بناسم سه بیللي ل وه حدانیهت
 نه کو وان د ذهبنان ب توون غه رقکم
 نه گيرم څ حوکمي ته غافل هه مه
 څ دهست نه فس و شهيطان نه مان سه نه مان
 نزانم نه دا کم نه نايي خودا
 ده رانی نه فسي بهيتي پاکي ته ميز
 کو ته حقيقي عجزه څ حمدی خودا
 چه کو نابه هر موي شکر شکر کنم^(۳)
 کهړ ولال و گيژره تو نینه مه دار

(۱) خه مسهئي باطنه: هر پيښج هستين مرؤفینه: بهیستن، دیتن، بپهنکرن، تامکرن، ودهستکرن.

(۲) سه عدي: شاعري ناقداری فارسانه، نافي وی موشه رده کورې موصلاحدديني شیرازیه، و ب ناسناقي سه عدي دئیتنه نیاسين، ل دؤرين سالا ۵۸۰ (۱۱۸۴ز) هاتيوو سر دنيایي، و ل سالا ۶۹۱ (۱۲۹۱ز) مریو، خوداني (بوستان وگولستانی)یه.

(۳) یه عني: هر مویه کي د لمشي من دا هه څ که رهم ودانا تهیه، ودقیت هندي وان مویان نه ز شوکرا ته بکه م، و نه و تشته که ب من فه ناييت.

بند ثالث در توحید باری و ایمان بواجبات

ب ئەزمان ددم شاهدی دل تەبا ژ عەرشان حەتا مونته‌هایی زەمین هەمی باطلن غەیری ذاتی خودا یەکە بی هەثال و شەریکە یەقین ب ذاتی خوە ئەو قائمە بی گومان موقەددەس ژ مانەند و مثل و ظەهیر د فعلا خوە دا ئەو نە موحتاجی کەس هەچی ئەو ئرادەت بکت دئی بیت نە دا و نە باب و نە ئەولادە وی نە خواب و نە خور نە لباس و فراش نە ژێر و نە ژۆرە ژ بوۆ ذاتی پاک ل سەر وی نەبۆرینه ئەزمان و حین بزان واجبە هەر ووجودا خودا ل وی نەوم و حدثان و مەوتن عەدیم	کو مەعبوودی بلحق نەهن جوز خودا چ مەعبوودی بت ئاشکار و نەهین عبادەت ژ وی را طەریقئی خودا نە موحتاجە بو پوشتەبان و موعین مونەرزەه ژ وەقت و جەات و مەکان غەنی ئەو ژ جەیش و سلاح و وەزیر نەهن حاجب و پاسبان و عەسەس نەشین هیچ کەس فعلی وی مەنعە کت نە زەوج و نە زەوجەت نە ئەحفادە وی نە راست ونە چەپ وی نەپیش و نە پاش نە ئەز باد و ئاتەش نە ئەز ئاب و خاک نە ماضی نە حال و موزارع چنین^(۱) شەریک مومتنەع مومکنە (ما سوی) قەدیمە قەدیمە قەدیمە قەدیم^(۲)
--	---

(۱) شاعر ل ڤییر ل دویف پیازا دورست د دیارکرن وینەجەکرنا سالۆخەتین خودی دا نەچرویه کو (ئیشباتا سالۆخەتین کەمالی) ب ڕەنگەکی بەرفرەهه، و (نەفیا سالۆخەتین کیم) ب ڕەنگەکی کورتە، ووی مەسەلە بەروفاژی کرێه!

(۲) قەدیم (کەشن) نە ژ باشناڤین خودییه، و د قورئانی و سوننەتی دا نەهاتییه، بەلکی (الأول) یی ئیکی ژ باشناڤین خودییه.

عهليمه كهريمه موريده و قهدير
 حهيات و كهلامه ژ بو وي صفات
 ئهوه جامعہ بو صفاتي كه مال
 ئه گهر حاشا جوز وي هه بونا ئيلاھ
 ژ بو وي را مه عدوومه هه متا و ضد
 چ حوكمي موقه ددر بكي تن خودا
 ل فهردييه تا وي خودايي صه مه
 موسه لله ل نك جومله هي و جه ماد
 ژ بو غه يرئ وي را بوزورگي چونان
 ئهوه شاهي موطلق د حوكمي خوه يهك
 ووها رهنكه مه عبودئ حه ققه كهريم
 ب جوز ذاتي وي نسبه تا پادشاه
 ئهوي پادشاهي عه زيزي مه جيد
 خه بيره ب ئه قوال و فعالان هه مه
 هه نووز نه بوه نييه ت د دل دا ووجود
 گوشاده موقيم بابي عه فوي خودا
 ب عصيان و ذهنيان ل سهر هيچ كهس
 د كونهي خودا ده ته حه ييور هه مه
 قياس و ته صه وور عوقوول و خه يال
 هه مي جن و حه يوان و ئنس و مه لهك
 (ز ما مدحت ذات مولي چنان
 نه هه دد و وه ظيفه ژ بو هيچ خه لق

حه ميده مه جيد سه ميعة به صير
 ئهوي خه لق كر جومله ئي مومكنات
 سماتي نه قص نينه بو (ذي الجلال)
 د بوو ئه رض و ئه سمان ب يه كسهر ته باھ
 د حوكمهش نه هن هيچ ئه نياز و ند
 ژ كهس را تونه زه هره چوون و چرا
 كو ئاھه ئهوي (قل هو الله احد)
 (بلا شك) ووجودا خودايي عباد
 مه جازه مه جازه مه جازي بزان
 د فهردييه تا وي نه هن رهب و شهك
 ئهوه (مالك الملك) ئي ئحسان عه ميم
 وهكي چووي شه طره نج و ئه سمائي شاه
 قه ريبتر بزانه ژ (جبل الوريد)
 ب سرر و عه لانيه تي عالمه
 خه بيره ئهوي پادشاهي وه دوود
 ئه لا ئهي گونه هكار حه ييه هه لا
 موغه للهق نه كر بابي خوه يهك نه ففس
 نكارن بكيشن ته صه وور هه مه
 ل سهر ذاتي باري به طالن به طال
 د كونهش فه روومانده نه يهك ب يهك
 كه موري مساحه كند آسمان^(۱)
 بزانن حه قيقه ت ل سولطاني حه ق

(۱) يه عني: مه دح وسه نايه خودئ ب مه قه نائييت، كا چاوا ب مييري قه نائييت خو بگه هيته عه سماني.

كهفيله ژ بو رزقي نسان و جن
 موده بير موقه ددر نه وه هر زه مان
 ده ما بيته عهفو و كه ره م نهو خودا
 (معاذ الله) گهر بيته قهر و غهضه ب
 نه گهر چ گونه هكاري به دنامم نهز
 موقررم ب وه حدانيهت (باللسان)
 موحه ممه د ره سوولي شههي (لا يزال)
 هه مي نه نبيا و ره سوولي د وي
 كو ته بليغي نه حكامي مهولا بكن
 بوت و بوتپه رهستان و تاته شپه رهست
 ب وان جومله شان موئمنم سه د سپاس
 كتاب وصوحوف جومله حهقن يهقين
 وهلي ناسخي حوكمي جومله كتاب
 كهلامي قهديمه چو دوري نه فيس
 ژ بو مه ئيمامه ب فهضلا خودا
 ل مه فهرض و حهتمه ل مه لازمه
 مهلاك ژ بو ره ب هه نه بي حساب
 (ذوي احنه) دو و سي و چهار
 موطين ژ بو نه مرئ ره بي مه زن
 ژ وان را عبادت چو نه كل و شهرا ب
 ژ بو مه صله حهت جومله مه ئموورن نهو
 ب مهوت و ب قهر و سوئال و حه شر
 ووها رهنگه وهزن و قهضاء و حساب

د گهل جومله حه يوان خوداي مه زن
 ووها رهنگه موحبي موميتي چونان
 ژ ههف موزنب و قهنج نابن خودا
 ره سوول و نه بي تينه خوف و تهعه ب
 وهلي (شكر لله) كو ئيسلامم نهز
 موصه ددق ب قهلب و ب دل هه مچنان
 هناري ژ بو جنن و نسان دهلال
 حهقن جومله مه بعوئي با نه مرئ وي
 شه رائع ل عالم هويدها بكن
 بكن نهو ب حوكمي خودا زير دهست
 ژ بو ذاتي مهولا بتن بي قياس
 خودا كرنه نازل ژ بو مورسه لين
 بزانه كو قورئانه عالي جه ناب
 موه ششع موزهيين ب نه ظما سه ليس
 ژ بو جومله عالم نهو موقته دا
 بكن ئعتقادي شه رائع هه مه
 بوروون ژ عه دد وشومارا كتاب
 موه خه ر ل بهر نه مرئ په روه دگار
 نه ئاكل نه شارب نه مير و نه ژن
 موه بيح موقه ددس به دهل خورد و خواب
 ژ طاعات مهولا را مه جبوورن نهو
 ب جه ننهت ب دووزه صراط و نه شر
 د نيث نه هلي مه حه شر عقاب و نهواب

شہ فاعہ ت ژ ئو وەل څہ بو موصطہ فا
لقائاً خودایئ غہ فوورئ کہ ریم
ب څان جوملہ شان موئممن (لا جرم)
خودایا بدی څی فہ قیرئ نہ کہس
ل سہر څی عہ قیدیمہ ئہز دہر حیات
ئیلاہی تو روووی نہ کی شہرمسار

ل دوو وی ہہچی ئہہلی صدق و وەفا
ژ بو موئممنان دہر جنان و نہ عیم
نہن رہیب وشہک نک مہ ئہی موختہ رہم
ئہ څی ئعتقادئ د ئاخر نہ فہس
خودایا بدی من د حینا مہ مات
کہر ولال وگپژہ تو نینہ مہ دار

بند رابع در مبحث صلاة و سلام

ژ قه طری د بهرف و مه طهر زیده تر
ب عه ددا حصات و شهرا و ره مل
د گهل جومله نه وراق و بهرگی درخت
عه دده و هزنی شه قلا جبال و قباب
شومارا هه می شه عره ریش و وه بهر^(۱)
ب عه ددا جه میعی حوسوب و نه بات
ب عه ددا هه می (طرفه العین) ها
حسابا موحاطی ب علمی خودا
تثری ئاسمان و زه مین بت چونان
ب ملئی جنان و نه عیمی مه زن
ژمارا جه میعی حورووف و که لام
تلاوه ت بیت یا کتابه ت بیت
د گهل جومله (شه یی) ئی د له وحی که بیر
حساب و عه دده غه رق کت سهر ته سهر
د گهل تی کده نه عماء و ئالائی حق
ووها رهنکه مه ضرروب بت جومله عه د
موضاعه ف بتن نه ث عه دده ههر وسان

ژ عه ددا نه بات و جه جهر زیده تر
نوجوومی د ئه سمان و ذهر و نه مل
عه دده تیک نه باتان ژ نهرم و ژ سه خت
ب ملئی بحار و ب نه وزانی ئاب
ل سهر طهر و حه یوان و جنن و به شه
د گهل جومله نه شیائی دهر کائات
کو طه رفه بکن نه هلی نه رض و سه ما
تثری عه رش و ههم (سدره المنتهی)
د مابه ینی وان و بحاری گران
ب عه ددا هه می له فظی ئسان و جن
ژ وه قتا نه زهل تا ب (یوم القیام)
ته سه وور بیت یا قرائه ت بیت
کو پی خامه گپرایه شاهی قه دیر
نه ئاخر هه بیتن ژ وی را نه سهر
کو پی فه ضل کریه خودایی ل خه لق
د نه فسا خوه ده با حساب و عه دده
رضا حق د وی دا هه بت ههر زه مان

(۱) د دانیا (قوگی) دا هاتییه: ریش و پهړ.

نهبت مونقه طع قه ط نهبتن ته مام
 د جومله مه و له حظه و حين و نان
 عهدهد لي دزانت خودايي وه دوود
 ب مقداري جوودا خودايي كهريم
 موحاطي ب سميع و به صر بگه تي
 ب هژماري نه غماتي طهيري ههوا
 ئهقي ناري عشقي شهواتي غه دار
 كوهاتينه گوتن ل (فخر الانام)
 ژ بو پادشاهي ئهقي ئوممه تي
 نه مهضبوطي خامه نه حصرا كتاب
 عهدهد كوللي ئه شياء و داء و دهوا
 د حه ققي ئهوي پادشاهي هوذا
 ههتا بيته ده رگه ه يه دي تحتياج
 ژ رهبي صمه د حه يي پروه ردار
 ب هندي تهحياتي پاكي ظهريف
 موافق موطابق بتن با ئه مر
 مه زي پي عهفوو كت كهريمي غه فار
 عهدهد جومله ئه نفاسي جنن و به شهر
 د گهل عه رش و كورسي و نه حجار و ماء
 ئيمامي رسول پيشه وايي هوذا
 شههنشاهي ئه و رنكي خولقي عه ظيم
 شه فاعه تكهري خه لقي شاهي ئه مين
 كو عالم بكت سه رته سه ر ده ر و و دوود

موكه رره ر بتن ئه و په ياپه ي مو دام
 د جومله زه مان و د جومله مه كان
 د گهل جومله ئي ده رره هايي و و دوود
 ب عه ددا مه عاني كه لام ي قه ديم
 قه ده ر عه فو و ره حم و قه ده ر قو دره تي
 عه ده د مه وجي به حران و نه شري ههوا
 هه تا قه لب ي عاشق بسوزت ب نار
 شوماري جه ميعي صه لات و سه لام
 هه چي بيته گوتن هه تا ساعه تي
 نه عه د ژيړه په يدا بتن نه حساب
 ل عه ددا هويووبا رياح و ههوا
 موقارن ب حوب و رضائي خودا
 هه تا بيته رږژ و بچت لهيلي داج
 مو طه هم هر موكه ممهل صه لاتي كويار
 موقارن ب هندي سه لام ي شهريف
 موباره ك موعه ظه م (جليل القدر)
 صه لاتي كو راضي بكت كردگار
 موضاعه ف موكه رره ر بتن ئه ف قه ده ر
 ب مقداري ثقلا زه مين و سه ماء
 ل سه ر ذاتي پاكي حه بيبي خودا
 شه هي فه خري عالم نه بيبي كهريم
 خودا وهندي سه يف و كتابا موبين
 ئيراده ت ده ما كر خودايي وه دوود

سودوور بوو کهلامی موقه ددهس قهوی
 مه هزکر کو مه عرووف بت ذاتی پاک
 ژ نهوول قه یهک قه بضه نوورا عهظیم
 ب نهمری خودا نووری پاکتی خودا
 د قه ندیلی ته عظیم چهندان هزار
 هه تا وهقتی خهلقیه تا ئاده می
 موطه ههر موقه ددهس موزده یه دهلال
 ژ په رتا وی نوورا وی جومله روسول
 کو ئاده م ووجود کر یه دی قودره تی
 ژ ئاده م ب پشت و زکی طاهره
 شه بی ده ولت نه فزونئی مه ولودئی پاک
 ته زلزل کت نه یوانی نووشیره وان
 ل فارس قه مریانه ئاتشه گه ده
 ل سهر وهجهی نه رضی صه نه م سهر ته سهر
 کو ذاتی مه ته شبیهی که نزا خه فی
 مه ئانی ووجودی خه لائق ژ خاک^(۱)
 ژ نوورا خوه گرتی خودایی که ریم
 موحه ووهل شوده بوو ئیمامی خودا^(۲)
 سنینی عه دیده بوو ته سبیحدار
 د قه ندیلی ته سبیحگو بوو هه می
 مونه ووهر موشه عشه ع ژ نوورا زهلال
 د گهل نه نبیا بوونه پهیدا چو گول
 نهوی نووری ظاهر کته جه به ته تی
 نه قل بوو هه تا ئامنا فاخره
 جهان سهر ته سهر رهوشه ن و تابناک
 هه دم بوون ژ وی چارده بورجی گران
 ب دهف سهر نخوون بوون هه می بوتگه ده
 د بوتخانه یان بوونه زیر وزهر

(۱) نهغه ئیشاره ته بو وی (حه دیسا قودسی) نهوا تیدا هاتی: ﴿کنت کنزاً مخفياً لا أعرف، فاحببت أن أعرف
 فخلقت خلقاً فعرفتهم، فبی عرفونی﴾ ووهکی زانایین هه یسی دبیرن نهف هه دیسه یا بی بناخیه وچو
 نهصل بو نینه (حه دیسه کا مهوضوعه).

(۲) یه عنی: ئیکه مین جار خودایی که ریم مستهک ژ مه زنه رۆناهییا خو گرت، و ب فرمانا خودی نهو رۆناهییا
 خودی یا پاک هاته قه گوهاستن و بوو پیشه وایی هیدایه تی، کو پیغه مبه ره -سلاف لی بن- و مه سه لا کو
 ئیکه مین چیکری پیغه مبه ره -سلاف لی بن- و کو نهو ژ رۆناهییا خودی دورست بوویه بهری ئاده م چی بت،
 ل ده می (ته عه ییونا ئیکتی)، نهغه خه یاله که صوفیان د سهری خو دا چیکرییه، و نهف هزره د وی شه ریه تی
 دا نه هاتییه یی موحه مبه د -سلاف لی بن- ب خو پی هاتی! مه لایی باته بی زی د (مه ولودنامه) یا خو دا
 ههر بو قی هزری دجت ده می بیترت:

گرت یهک قه بضه ژ نوورا خو خودا
 گوته وی: (کونی حبیبی احمد)
 هیتر نه عهرش وفهرش وکوری وقه له م
 هیتر نه لهوح و نه نبیای موحه شه م

ههمی خووتی بهحران و وحش و طوبور
 جهان پر ژ تیرپژئی نوورا خودا
 ب مرگین و شاهی ب فہرح و سورور
 ژ یومنا قودوومئ نہیبیئ ہودا^(۱)
 ب وەحیا خودا صەدرئ صاحب قەبول
 بوو شاہنشہہئ شاہ و سولطان ہەمە
 ب دەستەک کتابا موہین و سەدید
 ب دەستی دی شمشیری تیرئی شەدید

(۱) گەلەک ژ نقیسەرئین بەحسئ بوونا پتغەمبەری -سلاڤ لئ بن- دکەن، زێدە خوۆ دەستین بوۆ ھندئ دا وان
 ئەخباران کۆم بەکن یێن بەحسئ (عەجیبیئ شەفا بوونئ) دکەن، وەکی: ھەرڤتتا ستوینئ کۆچکا کیسرای،
 یان ھشکبوونا ئاڤا گۆلا ساوہ.. وھتدا! ژ وان گۆتنان یێن ب ڕێکێن دورست ونەدورست گەھشتینە مە،
 ویتن عەقل قەبول بەکت وقەبول نەکت، ویتن د گەل علمی وھتا دینی ژئ ڕئ دکەئن ۆرئ نەکەئن
 ژئ.. ھەر وەکی وان ب ڤئ چەندئ دڤت پتغەمبەری مە -سلاڤ لئ بن- ب ڤەنگەکی ئەفسانەیی نیشا مە
 بدەن، ومە وە تئ بگەھینن کو ئەو د سەر مرۆڤینیئ ڤا بوو، لەو دڤت وەکی مرۆڤان ھەمیان نەھاتبە سەر
 دنیا یئ! راستە ئەو سەید و سەرورئ دووندەھا ئادەمیئ، وخۆشتڤئ خودایئ عالەمیئ، بەلئ دڤت ئەم
 باش بزائین مەزنیا موحمەدی -سلاڤ لئ بن- ژ ھندئ نائت چونکی شەفا ئەو تیدا ھاتیئ سەر دنیا یئ
 کۆچکا کسرای ونەجاشی ھژیا بت یان نە.. یان ئاگرئ مەجووسیان ڤەمری بت یان نە.. نەخیر! ئەوین
 باوہری ب موحمەدی -سلاڤ لئ بن- ئینای، وسەر ومالئ خوۆ گۆری کری، وان ئەڤ چەندە نەکرەو
 چونکی موحمەد -سلاڤ لئ بن- دەمئ بووی وەکی ھەمی بچوکان نەکرە کری وئیکسەر بوۆ خودئ چوو
 سوچوودئ.. نە، ومە د چوو کتیبئ سیرەتئ ژئ دا نەدیتیئە کو کەسەک ھاتبە نە پتغەمبەری -سلاڤ لئ
 بن- وباوہری پئ ئینابت چونکی ل شەفا بوونا وی تشتین عەجیب چتیبوون.. ئەگەر وەسا با مام
 وپسمائین وی بەری ھەمیان دا باوہری پئ ئین.. مەزنیئا موحمەدی ژ وی بەرھەمی دئت یئ
 ب گازیا وی ڤە ھاتین، ئەو بەرھەمی چو کەس تیدا ب خیلاف ناچن. وئەگەر خوۆ جەدەل ئەم باوہری
 ب وان گۆتنان بینین ژئ یێن ھندەک نقیسەرئین سیرەتئ ڤەدگێرن، ژ وان نیشانین ڤەردەر یێن کول شەفا
 بوونا پتغەمبەری -سلاڤ لئ بن- ئاشکەرا بووین، دئ بیژین: ئەوین وئ شەڤئ ئەو نیشان دیتین، نەدزانی
 ئەڤ نیشانە ژ بەر بوونا وینە، چونکی ھەتا پشتی ھنگی ب چل سالان ژئ بەرئ کەسئ نەکەفتبوو
 موحمەدی -سلاڤ لئ بن- وکەسئ نەدزانی ئەو دئ بتە پتغەمبەر وئ ڤوی دیرۆکی گۆھۆرت. وپشتی ئەو
 ب ڤوناھیا ئیسلامئ ھاتی، وگازیا خودئ د ناڤ خەلکی دا بەلاڤ کری، ئەوین باوہری پئ ئینای،
 وپەرەڤانی ژئ کری، ل ھیڤیا ھندئ نەماوون بیرا خوۆ ل وان عەجیبیان بینن ڤە یێن ل شەفا بوونا وی
 چتیبوون دا باوہریا وان موکتر لئ بت، وئوین باوہری پئ نەئینای ژئ مە گوہ لئ نەبووئە ئیک ژ وان
 باوہری ئینا بت ژ بەر وان عەجیبیئ ژینگوتی یێن کو وان ل وئ شەفا ئەو تیدا بووی دیتین..

ب نه‌صا کتابی شه‌رائع دورست
 ژ ئاخ‌ر قه‌ برو شاه‌ی ئاخ‌ر زه‌مان
 هه‌چی هاته‌ به‌ر پایی شاه‌ی روسول
 هه‌چی وه‌جه‌ی بی یومن گت‌را ژ حق
 ب شه‌را مو‌طه‌ه‌هر هو‌دا بوون گه‌له‌ک
 هه‌زاران چو نه‌جاشی و قه‌یصه‌ری
 ئیمام‌ی حه‌ره‌م وه‌قتی راک‌ر عه‌له‌م
 ئه‌وه‌ فه‌خری ئوممه‌ت ل هه‌ردو سه‌را
 ووها ره‌نگه‌ سه‌ر ئه‌نبیاء و روسول
 ل سه‌ر ئال و ئه‌صحابی وان جو‌مله‌شان
 خصوصاً ل سه‌ر ئال و سه‌جبی نه‌بی
 نوجووم و مه‌صاییحی راه‌ی هو‌دا
 مو‌هاجر د گه‌ل جو‌مله‌ ئه‌نصار‌ی وی
 خصوصاً ئه‌بی به‌کری صدیقی غار
 ئه‌وه‌ چیت‌ر و ئه‌فضله‌ی ئوممه‌تی
 د صدقی قه‌ده‌م دا د به‌ر مو‌صطه‌فا
 ووها ره‌نگه‌ فارووق‌ی صاحب‌ هونه‌ر
 ئه‌بی حه‌فص فاروق د نا‌ث کوفر و دین
 ئیمام‌ی کو‌خائف ژ وی ئنس و جن

ب تیغ‌ی مو‌بارک سه‌نادید‌ی په‌ست
 وه‌لی (از) ئه‌زل سه‌روه‌ری سه‌روه‌ران
 ب شود ماشیی راه‌ی (اهدی السبیل)
 سه‌ری پیسی بی ده‌وله‌ت‌ه‌ش بوو دو شه‌ق
 ب شیر‌ی مو‌بارک فه‌نا بوون گه‌له‌ک
 قه‌وه‌ستانه‌ خدمه‌ت گو‌ذاری ده‌ری
 مو‌طیع کر بتوون شاه‌ و مه‌لکی عه‌جه‌م
 خصوصاً شه‌فاعه‌ت د رووزی جه‌زا
 خصوصاً ئولولعه‌زمی نی‌ث وان چو گول
 د نی‌ث ئه‌هل‌ی عالم‌ ده‌ صاحب‌ نشان
 رح و مال و جانم فیدای‌ی وه‌ بی^(۱)
 د به‌ر دینی ئیسلام‌ی ده‌ جانف‌دا
 هه‌می تابع و شیعه‌ و یاری وی
 شه‌فیقای ره‌فیقای حه‌بیی کوبار
 ئه‌وه‌ (ثانی ات‌نین) بی ده‌ر ئایه‌تی^(۲)
 هه‌تا کو‌قه‌ده‌م دا ده‌قی ئه‌زده‌ها
 خودان عه‌دل و هه‌بیته‌ ئیمام‌ی عومه‌ر
 ئیمام‌ی دوو‌ه‌م پاشی شاه‌ی ئه‌مین
 ل سه‌ر ده‌ستی وی بوون فوتووح‌ی مه‌زن

(۱) د دانه‌یا (قو‌غی) دا: ئه‌وی.

(۲) ئه‌فه‌ ئیشاره‌ته‌ بو‌ ئایه‌تا (۴۰) ژ سووره‌تا (التوبة) ئه‌وا تیدا هاتی: ﴿لَا تُصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخْزَنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَنا فَانْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَيْهِمْ وَأَيَّدَهُمْ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَالِبَةُ﴾

و ههم سهر ئيمامي سيهم بي ربا
 موشهررهف ب فهضلا شههادت كهريم
 ژ بهر شددتتا شهرمي خوه نهو مهزن
 ئيمامي چهارهم عهلي يي كويار
 دهري بهلدهئي علم^(۱) و كهرراري صهف
 ژ شمشيري خوونباري وي دهر مهصاف
 و ههم سهر ئيمامهيني پرئه كره مهين
 شههيدئ سعهيدهيني سبطهيني پاك
 و ههم حه مزه عه عباسه عه مهي نه بي
 و ههم عه بدره حمان و سعه د و سعه يد
 زوبه يري موكه ننا ب (ابن العوام)
 و ههم جومله ئي زه وجه ئي طاهره
 رضائا خودا بت ل سهر وان ههمه
 ل داوول بابي مه وو موئمين
 فه قيري گونه هكارم نهز بي ئوميد
 دزانم تو شاهنشاه و نهز گه دا
 نه گهر دهر بكي قى فه قيري ذليل
 ژ عوصاتي نهف ئومه تم نه لئه مان!
 نگاهي ب رهمهت ل من كي نه مان
 د رژي قيامهت كو رابم مه لوول

ئهوي ذاتي عثمانئ صاحب حهيا
 ل سهر خوه ندنا وي كهلامئ قهديم
 نهگو: بوچ سعهيي دكن قهتلي من
 هزه بري خودا شاهي دولدول سوار
 ئيمامي ب حهق شاهي تهختي نهجهف
 جلا دايه ديني موين بي خلاف
 ئيمامي حهسن با ئيمامي حوسهين
 ژ بو موصطه فا قورره تي عهيني پاك
 ئهوي ذاتي پاكئ نهبييي ئومي
 د گهل طه لحه و بوو عوبه يدئ سعه يد
 كو عه شري موبه ششهر نهفن (بالتام)
 د گهل دوخته رائئ قهوي فاخره
 ب جاه و ب تهبعييه تي وان ل مه
 و ههم جومله ئي موئنات نهجمه عين
 شه فاعهت بكي من د رژي شهديد
 ته رده حوم كه بهر بي كهسي بي نهوا
 ب جوز بابي رهما ته كورم عهليل
 مه نه سپيري نه فسا مه يا بهدگومان
 ل سهر من گران بوونه عصيان گران
 من و دهست و داماني ئالي رهسوول

(۱) نهفه ئيشاره ته بو حهديسه كا مهوضوع، دهقئ وي ب قى رهنكييه: ﴿أنا مدينة العلم وعلى بابها﴾ بنيره:
 سلسلة الضعيفة، يا سهيدا ناصر الدين الألباني (٢٩٥٥).

ل دونیا و عوقبا د صوبح و مهسا
 ههزاران صهلات و ههزاران سهلام
 ئیلاهی تو رووحی نهکی شهرمسار
 مهنم سائلی بابی ئههلی عهبا^(۱)
 ل پیغه مبهه و ئال و صهحبان تهمام
 کهر و لال و گێژه تو نینه مهدار

(۱) ئههلی عهبا بنه مالا پیغه مبهه ریبه - سلاڤ لی بن- فاطما وحهسه ن وحهسه بن، ئهوی ن پیغه مبهه ری - سلاڤ لی بن- عهبا یی خو ب سهه دادای، وگوتی: ئهقه نه (ئالین) من.. و مرۆڤ دقیت سائلی دهرگه هێ خودی ب تنی بت، نه یی (ئههلی عهبا ی) ونه یی کهسی دی! چونکی پیغه مبهه ری ب خو - سلاڤ لی بن- گوتیی ه: ﴿واذا سالت فاسال الله﴾ ئهگهه تو پسیاری بکه ی پسیاری ژ خودی بکه.

بند خامس در سبب نظم کتاب

ژ پاش به سمله حه مدله ته صلیه
 دیژت فه قیری گونیهکاری ژار
 گه دایی ب ده یوزه بهر بابی حهق
 پژاندی ب ذنب و گونیه نابروو
 صهغیری ب عومر و ب عصیان که بیر^(۱)
 گونیهکاری روح زهردی پر خوف و بیم
 غه ریکی بحاری گوناھی مه زن
 ئەشی عه بدره حمانی زاری مه لوول
 جگر مورته عب روو حییی شافعی
 ل سهر ئعتقادا ئیمام ئەشعیری
 که مه ریه ندی سه جاده ئی نه قشیان
 ئەشی موجرمی بی نهوا جان گوداز
 ل من ئقتراح کر برایی عه زیز
 ئەخی نسبه ئی من ب باب و ب دا
 د جسمی م ده نایی روو حه ئەو
 ژ چه شمی م ره مه نزا مهردومهک
 عه جهب هوگر و هه منشین دهر حه ضهر
 مونهوهر ب وی خان و مانی دمن

بزائن ژ من هه رچی ئەف دیتییه
 ذه لیلی په شیمانی پر ذه نبار
 نه هیلا د عصیان ژ کهس را سه بهق
 ب لهو و ب غه فلهت هه می عومر چوو
 ژ طاعهت قه لیل و ژ ذه بان که شیر
 فه قیری ل بابی خودایی که ریم
 عه مهل پیستری جومله ئی ئنس و جن
 له قه ب شه مسه دینی طه لووم و جه هوول
 ئەشی روو سیاهی و طه ن ئاقته پی
 طه ریهت بزائن نه قشییی خالدي
 ژ خدمهت گودارانی وان نه ولیان
 ب قی طه رزی وی خامه کر نه غمه ساز
 حه بییی جگر نازداری ته میز
 شریتر ژ ئەولاد ئەو رهنگ برا
 د طووفانی غه م کهشتیا نوو حه ئەو
 ب وی ئەز دیبیم زه مین و فه لهک
 هه ئالی قهوی هه مرکابی سه فهر
 چراغی دل و قووه تی جانی من

(۱) عه مرئ وی دهمی دانا قی کتیی (۳۲) سال بوو.

ژ قهلبی م په میوهئی نووبهار
 ژ چهشمی م په (قره العین) ه عین
 موطیعئی خودا عابدهک (بالتمام)
 ب همر کهس عهزیز و ظهریف و دهلال
 خه بهرخودش یه قین ئه هلی صوحبت قهوی
 حه بیبی منی ئاشکار و نهان
 خصوصاً برایی دیگه پر شه کوور
 برائی دیگه ئانکه دهر له یلی داج
 برائی ب قی طهبعهت و هه یئه تی
 نه ظم کم کهلامی سه لیسی فه صیح
 قه مام ئه ز تهحه بیور د قی گو تنی
 ته عه لول مه چندان کرن بی حساب
 خصوصاً حه دیشا ره سولئی که ریم
 نه زیده نه کیم کم روایهت ئه بهد
 نه ایهت خه لاصی نه بووم ژ ئقتراح
 جهوابا عهزیزی ئه ذیهت ل من

ژ رووحی م په قووتی سه د رووزگار
 رجا ئه و بکت ذمه ته دهینه دهین
 هه شاشه به شاشه ب شیرین که لام
 ل نک من شیرینتر ژ مولک و منال
 عه جه ب نوکته دان شو بهی که نزا خه فی
 ب ئسمی موحه ممه د وه لی جانی جان^(۱)
 موحه ممه د که عالهم بدو شود ب نوور
 موحه ممه د که ئه فراشته ئی سراج^(۲)
 طه له ب کر ژ من دا بکم غیره تی
 کو عه د کم شه مائلئ شاهی مه لیح
 نکارم جهواب دم نه شم گو تنی
 کو نائی ژ دهستی مه نه ظما کتاب
 د گهل راویان و روایهت عه میم^(۳)
 ژ دهستی مه نائی تی (من غیر حد)
 در یژ کر ل من گو تن و ئلتحاح
 (نعم) بیژم ئه ز ژور و زهحه ت ل من

(۱) شیخ محممه د جان برایی شاعری بوو، ل سالا ۱۲۴۷ (۱۸۵۸ز) ل گوندی ئاقته پی هاتوو سهر دنیایی،
 و ل سالا ۱۳۲۷ (۱۹۰۹ز) همر ل ویری مربوو، ل جهی بابی خو شیخاتیا نه قشبه ندیان دکر، وشاعر
 وئدیب ژی بوو، فههینوکه کا وی یا کرمانجی ب نا قی (لهیلا ومه جنوون) هه به، ناسنا قی وی یی شعری
 (خاکی) بوو. و د دهسپیکا قی کتیبی دا مه بهحسی وی ب به رفره هی کریه، بو یی بقیث لی بزقپت.
 (۲) ژ بلی شیخ محممه د جانی شاعری دو برایتین دی ژی هه بوون، وهکی ئه و ب خو د شان هه ردو مالکان دا
 نا قی وان دئینت، ئیک محممه د نوور بوو، ویی دی محممه د سراج بوو. وهه ر سی برایتین وی ژ وی
 بچویکتر بوون.

(۳) ئه ث مالکه وهه ر سی مالکین د دویف دا دانه یا (فه می) دا نین.

چو ئاخر جهوابدان مه رڼ تڼ نهدي
 م فكري^(۱) د فکرا خوه يا قاصره
 ل ذهنه خوه من کر تهماشه گهلهک
 فهلهک ههې فهلهک ههې فهلهک ههې فهلهک
 جگهر پاره پاره ژ هجرا حبيب
 عهوائق عهلائق ههمي صف ب صف
 ههزار فکر و پانزده ههزار غائله
 خصوصاً ننگارڼ منځي نازدار
 د قې حاله تڼ شده تڼ نهز وون قهوي
 ژ من زنده بازارڼ نهف پښه متهاع
 دزانم نه مهيدانڼ رهخشي منه
 که مالانڼ من نينه باره ل من
 چکو زنده تڼ هدد و طهورڼ منه
 ولکن نعانته ژ رهبي کهرېم
 مه تهشمير کر ساعدڼ هممه تڼ
 مه دهستي خوه دا سر سره تڼ خامه تڼ
 قهلهم هاته جونېش ب عشقا گران
 ههراړه تڼ قهلبڼ مه کيشا قهلهم
 مونه ققهه مونه ققا که لامڼ سه لیس
 بنځرن ل شعران ههچي زانيه
 ژ کورمانجيا خوه مه ئاني نظام
 ژ کورمانجيڼ زنده شيرين نيه

ل نهظما کتابا خوه بوومه خوددي
 وهکي شووشهيا پاره و کاسره
 تڼي رهخنه نهز جهور و ظولمڼ فهلهک
 ته رووحي بهعيد کر ژ چهشمي بهلهک!
 زياده مونه لاهم ژ جهورا رهقيب
 قهوه سلطان ل من فکري من کر تهلف
 ل فکرا مه بوون پهرده و حائله
 ژ چهشمي خوه ئاقيتمه ههې ههوار
 پهريشان وسهرگهشتي هامون قهوي
 ژ بهر قلله تا مال و قوصري ذراع
 نه سهرلهوحه تڼ خطوط و نهقشي منه
 کتابا وها عهيب و عاره ل من
 نه بوستانڼ نهزههار و نهوړي منه
 مهدهدخواهم نهز لوطفي شاهي عهظيم
 نهظم کم که لامڼ د گهل دقعه تڼ
 کو پي نهقش کم صوره تڼ نامه تڼ
 ب فهرقتي سهرڼ خوه د نهمرڼ رهوان
 ژ سووړي جگهرخووني پښ هاته دهم
 نهظم کر د سلکي چو دوړي نهفيس
 چ ته رکيبه کي صرف کورمانجييه
 موعه لالا و شيرين و (افصح کلام)
 ولکن خهريداري چه ندين نيه

(۱) د دانديا (قوغي) دا: بفکري.

ئەگەر من بدیتا خەریدار قەط
 کەلامی ب کوردی ب نەظم و وەزن
 ژ تەنظیمی کوردی سوئال و جەواب
 وەلی ئکتفا کر ژ نەظمی هەمین
 مە کیشا ئەذییەت ئەقان چەند رووز
 کو دا تورک و فارس نەبیژن تو جار
 وە رەنگ شاعری کوردی شیرین کەلام
 وەلیکن تەعەصوب نەمایە ل مە
 مە ئەف چەندی لەفظی شیرین چیکرن
 مە هیفی ژ نووظارگانی عەزیز
 نەکن حەرفگیری^(۱) ل من شاعری
 ژ هجری تری قەلبی من رەخنە
 وە هەم تازە نووباری باغی مەیه
 ژ پیشی نەها من خەطا و صەواب
 ئەگەر چ غەزل من هەبوون مەعنەوی
 ژ بو خاطری وی برایی عەزیز
 مە تەسمییه کر ئەو ب (روض النعیم)
 مەبە موخطئی هیچ کەس زینهار
 عەمەل کن ب قەولی شەهی (لا ینام)

رەوان دی مە بکرا ب تەشبیهی شەط
 مە بینا ووجوودی کتابی مەزن
 مە بینانە نەظمی هەزاران کتاب
 چکو کەس نەهن بیژە من ئافەرین!
 ژ کوردی کتابەک ب ساز و ب سووز
 نەبوون کورد نیشانی عشقا غەدار
 هەنە شعری وان زبەدە ئەحسەن نظام
 ژ قی تورک و فارس جەمایە ل مە
 زەبانی د تورکان مە پی ژیکرن
 کو چاقان بدن سەر قی نەظمی تەمیز
 چکو پارەمە باطن و ظاهری
 عەلاماتی عشقی ئەشەر لی هەنە
 ژ ئەووەل قە شوعلای چراغی مەیه
 نەکیشانە نەظم و نظامی کتاب
 وەلی من نەبوو شعری قەط مەثنەوی^(۲)
 مە ئانی نظام ئەف کەلامی تەمیز
 د عەددا شەمائلێ شاهێ کەریم
 کو پاشی نەبی خاطئی پایەدار
 (إذا مروا باللغو مروا کرام)^(۳)

(۱) د دانەیا (قوغی) دا: صەرفگیری.

(۲) ژ قی گۆتتا وی بو مە ئاشکەرا دبت کو بەری قی کتیی، وی چو کتیب نەدانا بوون، مەعنا: (روض النعیم)
 ئیکەمین کتیب بوو وی نقیسی، ژ بلی هژمارەکا شعرین جودا جودا.

(۳) یەعنی: ئەگەر گۆتتا مە یا دورست نەبت ژێ تانی لی نەدەن، د بەر را بیۆرن و گوهداریی بو نەکن، وی
 بکن یا د ئایەتی دا هاتی: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (الفرقان: ۷۲).

دوعا کن ژ بو من گهلی ناظران
قہوی مام د بن باری ذہنی گران
نیلاهی تو رووحی نه کی شہرمسار
کہر ولال وگیثرہ تو نینہ مہدار

بند سادس در طلب إمداد از ساقی و موغنی

وهره ساقیی جامی جهم بی ووقووف
 شهرا بهک عهقیق ئه رغهوانی ب جام
 کههرم که مهیی نابی دهر جامی جهم
 ژ هجرا ههییی، ژ جهورا فهلهک
 بده من شهرا بی کو پر ئال بی
 ژ ئه کداری چهرخی موقه رنهس قهوی
 تو زانی چ ئاگر د قهلبی مه دا
 ئه مان! بووم ژ هجری نگاری که باب
 مه قهصده بکم شاعری چهند نه فهس
 وهره ساقیا بینه رطلی گران
 علاماتی پیری ژ من مهحوو که
 وهره هه ی وهره ساقی سیم ساق
 بده ساقیا جامی صافی شهرا ب
 ژ دهستی خوه باقی ئهقان ساغهران
 نزانم ب ئهقداح و ساغهر تو جار
 وهره ساقیا بادهئی تازه دوو^(۱)
 بده ساقیا جامی لهب ریزی پر
 بنیره د وهقتا کو سهرگهرم بم

ل من جهمع بوونه ژ غهم سهد ئولووف
 دو سیکان بده من کو برژت کهلام
 جهمع بوونه سهر من هزار کوهی غهم
 مهلوول و پهریشان و زارم گهلهک
 ب رهنگی خوه یاقووتی سهیال بی
 حزین مامه بی یار و بی کهس قهوی
 ژ هجری ل جهرگ و ل دل شوعله دا
 مه ئحیا که دیسا ب جامهک شهرا ب
 ژ غهیری ته نینه مه فهریادرس
 بده من کو نوو بم شهرا ب و جوان
 ل شه مسا مه عهوره وهره صهحوو که
 بده بادهئی نابی شهکهکهر مهذاق
 کو قهلبی مه دهوران بکت وهک حوای
 بده من ب ئهکواب و رطلی گران
 ب کوئی مهزن ئهز دبم نه شئدار
 بده من کو ئهز پی بلم سورخ پروو
 وهلیکن شهرا بی نهقیی چو دور
 د ئنشائی شعران چ بی شهرم بم

(۱) د دانهیا (فهیمی، ئامهدی) دا: پروو، هاتییه.. و (دو) ب فارسی ب پامانا (ب لهز وبهز) دئیت.

وهره ساقيا ئه لعه جهل بى فوتوور
 بده ساتگينى موصه ففا ژ دورد
 ژ ئه كدارى دونيا نه ما طاقه تم
 ئه گهر عه ونه تى من نه كى تو ب جام
 شه كوژ ئاته شى من ب جامه ك شه راب
 وهره ساقيا زوو بكه هممه تى
 دلى پر ئه لم ب ئاته ش و پيته من
 هه زار خار و شه وكن ژ هجرى د دل
 بده من كو مهرهم به بو جه رحى من
 خيالى نگارى كو ته صوير كم
 كو نحصان كى بو من ب چهند جامى مهى
 طهره ب بيته قه لبم پهس (از) قيل و قال
 وهره ساقيا قه ط مه كه خه وف و بيم
 ژ بو من غومووم و هوموومن ره فiq
 ل سهر قه لبى من بارى غه م بى عه ده د
 ژ فورقه ت نه ما من قوا و هواس
 چو ئمشه ب شه بى عشره تى دل به ره
 مونه غغه ص مه گيره ئه قى وه قتى خواهش
 نزانم كو صويحى وها بيته ده ست
 شه قى مه هه مى حاملن سه رته سه ر
 وهره ساقيا ئاته شى ذه و قدار

مه كه سستكارى نه يم ئه ز سه بوور
 دكن ئشتياقنى عه ره ب روم و كورد
 په ريشان و سه رگه شته ئى فورقه تم
 نه شيم نه ظم كم به يت و شعر و كه لام
 چكو دل ژ هجرى پر (از) ئلته اب
 هونه ر من نه مايه ژ ده ست فورقه تى
 بده جامى مهى دا طه ره ب بيته من
 مومه ززه ج بكه باده با ئابى گول
 سه به ب بت ژ بو جونيش و فره حى من
 بنيره كه لامى چ ته قريه ر كم
 خه فيف بن هنك زه خم و ئه كدار و كهى
 نه ظم كم چ ئه بياتى صاحب كه مال
 بده باده ئى وه ك طباعى سه ليم
 ژ مه يخانه ئى بينه ئابى عه قيق
 بده ساغه رى باده ئى ئه لمه ده د
 په يابهى بده جامى مهى بى هه راس
 ژ ئه غيارى خالى حه بيب هه مبه ره ^(۱)
 موكه رره كه ساغه ر ب پينج و ب شه ش
 وه يا خود په ريشان بيم زار و په ست ^(۲)
 هه لا چ ولاده ت دكن ده ر سه حه ر
 بده من كو ئه ز پى بكم ئفتخار

(۱) د دانهيا (قوغي) دا: ره هبه ره.

(۲) د دانهيا (قوغي) دا: مه ست، هاتيه.. و (په ست) ب فارسى ب پامانا (كيتم بها) دييت.

سوار بم ل ره خشي وهكي روسته مي
وهكي په هله وان روو ب مهيدان بكم
مقابل نه بن هيچ شاعر ب من
وهره ساقيا بينه جامي شراب
كو سه جاده و خرقه و سه بجه ئي
ژئه كداري دونيا مه كيشا ئه مان
كه رهم كه ب من چهند جامي كه بير
بكم كه شفي ئه سراري دل بي خوه دي
ئه له مدارم (از) هجري ياري ظهريف
بده ساقيا ئايي تاته ش صفت
د دل دا هه نه ره خنه و زخم و ريش
بكه سه ددي قان ره خنه يان ئه ز شراب
ب جامي تو من لائوالي بكه
بده ساقيا باده ئي پر فوتو ووح
گوشاده بيت بو مه ده رگايي راز
بده ساقيا ئه رغه واني قه ده ح
كو چهند جور عه يان ئه ز ژ ساغر چه شه م
بده ساقيا مه ي كو ده رمانه ئه و
بده دا ب يو من ه ش خه لاص بم ژ غم
بده ساقيا بكره مه ستي مودام
د خوازم د عالم ده به دنام بم
كو بيخود بم (از) جامي بي غل و غه ش
بدم ده ستي سهر خامه ئي بي زمان

به يان كم هنك حاله تي عالهمي
ژ كه يفا دلي خوه چ جه ولان بكم
حه سه د كن ب باطن ب ظاهر ژ من
م ژي پر هه وا كه ب مثلي حو باب
بكم ره نيي باده د مه يخانه ئي
ب له ز من خوه ئاقيته دي ري موغان
بكم صه رفي باده قه ليل و كه ثير
كه سي مه ست بت نينه شهرم و فه دي
بكه ده سته گيري ب جامه ك شه ريف
ل دل دا كه كت ده رگه هي مه عرفه ت
ب ته شبيهي سو وراخي زه نبوري نيش
كو نه ظمي دريژ كم ب مثلي طه ناب
ژ عه قل و خرده جومله خالي بكه
ژ طووفاني غم من خه لاص كه چو نو ووح
نه ظم كم چ ئه شعاري دووري دراز
ژ بو دل بيت كه يف و بو دل فه رح
ژ ئه علالي گه ردوون عه له م به ركه شه م
ژ بو قه لبي خه سته وه كي جانه ئه و
خه به ردم ژ سهر سه طحي چه رخي نه هه م
د مه يخانه ئي ده دكت ئه و مه قام
موري دي مه ي و ساقی و جام بم
بييژم ژ بو ته كه لامی دخوش
كو نالنده كم ئاشكارا عيان

بخوورهک ژ عشقی د تاتهش بکم
 دهریم زه بانهک وهکی (ذو الفقار)
 بده ساغهرهک (بعد کل حساب)
 بنووشم ب عشقی حبیبیا عهزیز
 ژ بو من قهبت بابی فخر و کهمال
 شهرا با کوهن بت ل جهرحم دهوا
 ل مهیدان زه نم نه عره شو بهی ئهسه
 ئه گهر مهی نه دی نابه ئنشا کهلام
 موغه ننی تو ژی چهند مه قامی سوروود
 موغه ننی وهره هم ب سوز و ب ساز
 ژ هجرا حبیبی ئه له مدارم ئهز
 ئه گهر پر درت ژ بت ل من ئه ف فراق
 موغه ننی وهره ساز که نه غمه ئی
 ژ ئه شعاری من گوئی وه قتی شهباب
 کو بیت فکری من حالی بوئی ل من
 وهره ساقیا بینه جامی ب کهف
 ژ باری غه مان پر گرانم ئه مان
 د وه قتی جوانی ژ ئه شعاری من
 درت ژ که کهلامی ل تاههنگی عوود
 بده دهستی سهر سازی ئاوازدار
 تو به سطا مه بینه ب ئاوازی چهنگ
 چکو قهلبی مهقبووضه (ازا) هجری یار
 بده قهلبی کهیفهک ژ ئاوازی خویش

دماغی خرده تا ئه بهد خویش بکم
 ضهبط کم مه صافی کهلام ناشکار
 کو سهر گهرم بم نوو ب جامهک شهرا ب
 کو گووینده بم شو بهی طووطی ته میز
 خه بهر دم ژ ئه نواعی به حسی دهلال
 له ذت بی دماغا منی بی نهوا
 برت ژم دوری مونته ظم بی عهده
 بده جامی مهی جامی مهی (و السلام)
 نه ظم که ل تاههنگی طهنبوور و عوود
 نه ظم که ژ پهردان عراق و حجاز
 ب عشقا نگاری عه له مدارم ئهز
 دبم سهر ته سهر تاتهش ئهز ئشتیاق
 کو باقی ژم ئهز خرکه و سه به ئی
 بی ژه ل ئاوازی عوود و ره باب
 سه هل بت هنک ناری دووری ل من
 موغه ننی تولیده ل چهنگ و ل دهف
 د فکری م ده یاری من ههر زه مان
 نه ظم که ژ لولوی ئه فکاری من
 بسوزم ل بهر ته ب مانه ندی عوود
 کو ئه م ژی بنالین وهکی موسیقار
 موشه رره ف که گووشم ب ئاواز و دهنگ
 سوروور و طه رهب تیده نینه تو جار
 بی ژه ژ ئه و صافی خالی د ږهش

بهيانكم ژ بو ته نوکاتې د هوور
 عهجيې کو نائينه سهر من فراق
 دلې من وهکې خه رقه سهد پارديه
 تثرې په خنه نهز جهورې يارې شه باب
 ب قهلب و ب رووح وجهسه د هوورم نهز
 غهضه ب گرت و نأقېتمه کووهې قاف
 ژ قهلبې م په سازې ته چارهيه
 ته داروک بکه چهند مه قامې نهوا
 ژ دل دهست ب نه غمات و نأواز که
 بشزېې ژ قهلبې مه نألايشې
 کو نأواره مه نهز ژ يار و ديار
 رافع که ژ من فکرې دونيائي دوون
 ب سازهک دهرينه نوصولم ژ جا
 ب نأوازي خوهش جهرگې من پاره که
 طه رهب بيته صوفې و زاهد هه مان
 ته سه للی بده من ژ نأوازي تار
 ل دل من هه نه سهد هه زاران نشان
 ژ بولبول چه مه نها تثرې غولغوله
 گه لهک نارې دوورې شه ديده ل من
 بده قهلبې من که يف و فهرح و سوروور
 ب جوز نه غمه و سازې نينه به ديمل
 ب نأوازي چهنگ و مه قامې شرين
 جگهرسووزم (از) داغې عشقي غه دار

کو بيت قهلبې من که يف و بهسط و سوروور
 بکم عهرضې بو ته ب طهرز و لياق
 موغه ننی وهره دهرې پې چارهيه
 نهقان پارديان هر يه کی بې حساب
 چ بېترم ژ مه عشووقې پر دوورم نهز
 بزانه کو يارې عهزېزې شه فاف
 ژ هجرانې خوبان دلم پارديه
 موغه ننی کوچائي کوچائي کوجا
 موغه ننی نهوايې طه رهب ساز که
 بده جهرگې من به عضې نأسايشې
 موغه ننی نهزان سازې نه قشې بيار
 نهوايهک تو بکشينه نهز نهنده روون
 د عهرې ده مايه ژ غم هه ر دو پا
 موغه ننی نهقان جهرحې من چاره که
 مه قامهک بيتره مه قامهک چونان
 بده دهستی سهر سازې نأوازدار
 ژ وان تارې گيسوويې عه نه رفشان
 موغه ننی کوچايې کو وهقتې گوله
 م ژي گول هه يه لي به عيده ژ من
 وهکی بولبولان نه غمه بينه ظوهوور
 ل عاشق وهکی غم بييتن ته قيل
 دهمهک خوونې من بيته جووش و که لين
 گه لهک بې طه رهب بوومه نهز هجرې يار

موغهننې تو عوودې دهرئاغووش بکه
 خو وندا که دیسا مه بینه طهره ب
 ژ نه شعاری و هقتی جوانی کو من
 تو ژی بینه ئیرۆ ل ناههنگی عوود
 ب نهوصافی چهشمی رهشی نیم مهست
 ب عشقی نهوی قامه تا فتنه وهش
 ژ زولف و ژ نهگریجه و کاکولان
 نهظم که ل ناههنگی عوود و رهباب
 تو زانی ژ عشقی وهکی بولبولم
 تهغه ننوم تهره ننوم بکم بی حساب
 ب رهقص و طهره ب بیم ژ ناوازی ساز
 که دهر جومله وندا بکم نوو ب نوو
 بکش نهغمه یهک لیده سازهک ههلا
 ههتا نیته^(۱) گووشم مهقاماتی ساز
 بده دهستی سهر تاری قانونی خویش
 بکش نهغمه یهک ناشکار نهصه لا
 زه مانه کو ناغازی مهقصوود کم
 بیژم که لامی موعه طهر چو گول
 ههتا گووشی من پر نهبت نهز مهقام
 وهرن موطرب و ساقی بی پر نه شهر
 لهباله ب که جامی بنالینه ساز
 ژ راوی نهقل کم موسه لسهل هه دیس

ژ خوممی مهزن جورعه یهک نووش بکه
 ژ من دفع که ئیش و دهر و تهعه ب
 نهظم کر ژ ناثاری عشقا مهزن
 موزه بیهن بکه (از) مهقام و سوروود
 بده سازی ناله نده نهنگوشتی دهست
 هلینه هنک دهنک و ناوازی خویش
 ژ په رچم ژ گیسووی ناقا ملان
 مهترسه ژ گازنده لهوم و عتاب
 تو دیسان فهره ح بینه قهلب و دلم
 کو ئنشا بکم شعر و بهیت و کتاب
 فهرامووش کم جومله شیب و فهراز
 بیژم که لامی عهجه ب پروو ب پروو
 بکت روو حی من مهیلی (قالوا: بلی)
 نهشم نهظم کم بهیت وشعران دراز
 ب جونش به قهلبی هه زینی نهخویش
 طهره ب بیته صوفی و شخیخ و مهلا
 که لامی گوهر ربار مهسروود کم
 بهیان کم شه مائی شاهی رسول
 چسان نهظم کم نهز موجه وههر که لام
 د گهل سازی ناله نده و جامی زهر
 کو ئنشا کم نهز بهیتی شیرین ب ناز
 بهیان کم هنک گوشتی پر نه فیس

(۱) دانهیا (قوگی) دا: تیت، هاتیه.. و (نیت) کورت کرنا (نه نیت) یه.

مه ئەف قودرەتێ شعر و بهیتان هەیه
ئەگەر ئەف حجابا نەبویا ل من
هەچی شاعری قی زەمانی تەمام
وەلی دل ژ جەورا نگاری شەڕین
تەسەللی بدن قی دلی ئاهیدار
کو تەسکین بت قەلبی من یەک زەمان
خودایا ئەنەت بدی ئەف فەقیر
ئیلاهی تو روووی نەکی شەرمسار

وەلی هجری دلبەر حجابی مەیه
مه کەیفەک بدا جوملەئێ ئنس و جن
مه بەدنام بکرا د نیف خاص و عام
ب ئاه و فغان و گرین و ئەنین
ب جامی شەراب و ب ئاوازی تار
بکم ئبتدا نەظمی عالی نیشان
د ئنشائی شعران دە دەستم بگێر
کەر و لال و گێژە تو نینه مەدار

بند سابع
در بیان اشکال فخر عالم
صلی الله علیه وسلم

ژ ئوستادئ نهققادئ ئسناد گؤ ربوایاتئ پاکیزه ئهحسهن دهلال ربوایهت ژ شهیخی رواتان قهوی کو تهحدیث کر ئهف هه دیشا ره فیع ژ سوفیان وها بوو ربوایهت ئه شهر ژ عیسا ئبنی یوونس ربوایهت ئهوی عومهر ئبنی عهبدللاهی پر که مال عومهر نهقل کر ئهف ربوایهت عهظیم سه نه گرت راوی ژ نهقلا عهلی	رهوان بوو ربوایهت ب تهشبیهی جو شه مائیلی سولطانی صاحب جه مال^(۱) خودانی سه نه راویئ ترمذی^(۲) ژ بو من ره سوفیانی ئبنی وه کیع ب ته حدیث ئه حمه د ب نهقلی خه بهر نهقل کر ب ئسناد و له فطی قهوی^(۳) سه نه دایه عیسا ب نهقلا دهلال ژ ئبنی موحه ممه د کو ناف ئیبراهیم له قه ب مورتهضا ئه و عهلی یئ وهلی
--	---

(۱) د دانهیا (نامه دی) دا: صاحب که مال.. و د دانهیا (قزغی) دا: ئه حسهن که مال.

(۲) ترمذی بابی عیسای موحه ممه دئ کورئ عیسای سولله مییه، خه لکی (ترمذی) یه وئو باژیره کی که فته دکه فته سهر لئقا رویارئ (جه یحوونی)، ل سالا (۲۱۰) مشهختی بوویه و ل سالا (۲۷۹) مرییه، گه له ک کتیب هه نه یا ژ هه مییان نافدارتر کتیبای وی یا هه دیسییه ئه و ب نافئ (سنن الترمذی) دئینه نیاسین، و کتیبه ک ل دؤر (الشمال المحمدیه) هه یه.

(۳) شاعری ل قیژ دو سه نه د تیکه لی ئیک کرینه، وئو د (سنن الترمذی ۳۶۳۸) و (الشمال المحمدیه ۷) دا هاتی ئه حمه دئ کورئ عه به دی و عه لیی کورئ هه جهری و موحه ممه دئ کورئ حوسه یی ژ عیسای کورئ یوونس قه دگوهیژن، وئو ژ عومهرئ کورئ عهبدللاهی قه دگوهیژن، وئو ژ ئیبراهیمی کورئ موحه ممه دی (ژ نه قیبین ئیمامه عه لییه) قه دگوهیژن، وئو ژ ئیمام عه لی قه دگوهیژن، وئی ئیبراهیمی ئیمام عه لی نه دیتبوو، له و سه نه دا هه دیسی و هکی ئیمام ترمذی ب خو ژی دبیژت) یا (مونه طعه)، مه عنا: ئسناد یا قه وی نینه و هکی شاعر دبیژت!

کو وه صفی ره سولئی خودایی که بیر
 وها دئی بگوتتا ژ ئه وودل مه قال
 نه بوو فه خری عالم درېژک چونان
 نه چندان طهویل بوو ژ عادهت بروون^(۲)
 چکو هر درېژان هه ماقهت ههیه
 موقه ددهس بوو ذاتی هه بیبی خودا
 نه کورته ژ هر کهس قه صیرهک عیان
 چکو هر کهسی کن ب فه تانه ئه
 خودا ئه هه بیبی خوهی نازدار
 نه هیلا چو کهس عهیب و نه قصا ب فاش
 وهلی ره بعه و ئه وسه ط و چاک بوو
 وهلی فه خری عالم ته مام بوو ژ نوور
 مویی تازه طاهر نه رهش بوو وهکی
 نه کهژ بوو نه سوژ بوو مویی ساده نوور
 دهات ناڤ ملی طاهره مویی سهر
 مویی پیتش ئه نی گهر ب طهبعی خوه ئه
 دو فرقه دکر ئه مووی ناصیه
 وه گهر ئه ب طهبعی خوه نه بوو دو شهق

دکر مورتهضا ئی ژ حکمهت خه بیر
 د وه صفی ئه وی سه دری صاحب که مال
 کو باین بتن ئه ژ ئه هلی زه مان^(۱)
 کو دا نه فره تی ژئ نه کن ناظروون
 ل نک ئه هلی دل وان سه فاههت ههیه
 ژ ئه و صافی نه قص و عوبوب و ردها
 کو دانیه سهر عهیب و نه قصی زه مان
 ژ بو ذاتی بی مثل دوشمانه ئه
 ژ بو ذاتی پاکي خوه کر اختیار
 ل سولطانی عالم بکن حاشه حاش
 ژ طوول و قصه هه ردووان پاک بوو
 ل وی اختیار بوویه (خیر الامور)
 کو جه عدی قه طه ط بیته گوتن ل وی
 مویی تازه خومری دهاتن ظوهوور
 ژ مه نکب نه بوژی مویی پر ئه شر
 ببوونا موفه ررهق ل وه جهی ب ضه
 یه کی راست ویهک چهپ مه ئه ف زانیه^(۳)
 موسه ددهل^(۴) دگیرا ل وه جهی شهفهق

(۱) ئه ف سالوخته تین پیغه مبه ری - سلاف لی بن - شاعری ب چهند دهستکاری وته علیق شه ژ هه دیسا ئیمام
 عهلی وهرگرتینه. وئف هه دیسه ئیمامی (به بهقی) ژئ قه دگو هیزت.

(۲) د دانهیا (قوگی) دا: بدوون.. هاتییه.

(۳) د دانهیا (قوگی) دا: مه ژئ زانییه..

(۴) د دانهیا (قوگی) دا: موده لالا.

ئەگەر شانە نەكرا موئ سەر گەلەك
 ل وەجەئ مۆنەووەر لەحم پەر نەبوو
 نە (منتفخ الوجه) ئ مەطهروم بوو
 ب مەعنا وها تیتە گۆتن جەلی
 چکو صاحبانی طباعی سەلیم
 هەچی وەجەئ تەدویر بت چون درەم
 چسان ئەو دەلالەت بیت قائمە
 نەبوو خەددی ئەنەر بلندتر ژ پروو
 د بەحشا شەمائل شاهی جەمیل
 ل نک ئەهلئ طەبعئ سەلیمی سەلیم
 وەلئ وەجەئ شاهی جەانی یەقین
 نهایەت د حوسن و مەلاحەت وسان
 نە وەجەئ مۆنەووەر سپی بوو گەلەك
 کو بی خوون بت ئەمەقئ پەر سپی
 نە کەژکی سبەط بوو نە رەشکی قەمەر
 تەحاشا ژ رەنگی رەسوولی قەدەم
 نە لەونئ کو پەر سۆر و ئەحمەر بتن
 وەلئ پرووی پاکیزەئ موصطەفا
 نە مەخفی ل نک ذی طباعی مەجید
 تەلەئلوء دکر وەجەئ پاکئ صەدر
 شواعی دنوورین دچوو ژئ چونان
 هەچی ئەهلئ ئیمان بدیتا حەبیب

ل دۆر نەرمئ ئوذنئ دبوویە هەلەك
 وەلئ سیفل و قوور و بی سور نەبوو
 مودەووەر بیئژئ نە کولشووم بوو
 نەبوو وەجەئ وەك سوورەتئ جەدوولی
 ب قئ طەرزئ دانین قیافەت قەدیم
 دەلالەت ل جەهلئ دکت (لا جرم)
 ل ذاتئ کو عالەم ب علما نەمە
 ربوایەت وها تیتە گۆتن ب پروو
 هەبوو فەخرئ عالەم دو خەددئ ئەسێل
 مەلیحتر دزانین ئەسێلئ عەظیم
 هەبوو تیدە تەدویرئ جوزئ هەمین
 خودا چێکر ئەو صەدرئ عالی نیشان
 نە بووشناق وبی چاشنی بوو گەلەك^(۱)
 ل قئ طەرزئ پروو نالەذیزە قەوی
 چکو نینە وەجەئ وسان قەط ئەشەر
 کو چئ بت ل شەکلئ سەواد و عەجەم
 نە رەنگئ کو گرتی و ئەسمەر بتن
 سپی بوو ب سورخئ موشەررەب هەما
 چ لەذەت ددت سورخەئ با سەفید
 وەکی قورصئ هەیقئ د لەیلی بەدر
 ب تەشبیہی رۆژئ د نیف ئاسمان
 ب عشقئ دبوو جەرگ یەكسەر کەبیب

(۱) د دانەیا (قوغي) دا: چاشتی وگەلەك.

دو چهشمی دشههلا ب شوپهی غهزال
 (شدید بیاض البیاض)ی وسان
 بهلهک چاف و ږهش مهردمهک پر وهقوور
 دريژ دووچکه چهشمی شاهي هودا
 تږیوو ژ موږگانی نهطوهل دو چاف
 ژ پیش څه ژ پاش څه بزانه ژ دل
 ب ږوژ و ب شفت هر وسا یهک ددی
 نهگهر یهک ژ نههلې شفا محنهتی
 ژ بی یومنیسا وی زهبنی غهدار
 دو بوروی موبارهک نهزهجج و عهزیز
 کویهعنی ږهش و نازک و دووڅ زراف
 ب خوه هم زراف و قهرن تی نهبوو
 چکو صاحبی طهبعی قومی عهرو ب
 د نیث ههردو بوروان دهمارهک ههبوو
 دهمه قهر بههتا رهسوولی کهبیر
 تږی خوون دبوو نهو دهمارا یهقین
 خودایا نهگیږی ژ من قههردار
 ب حهققی نهوی ذاتی بی چوون تو
 ب حهققی وی ذاتی ته ئی بی نهظیر
 نهگهر دهستهگیری نهکت نهو ل من
 ب بوعدا رهسوولی کهریمی هودا
 نهگهر نهو نهبت دهستگیری فهقیر

(شدید سواد السواد)ی دهلال
 شریتر ژ چهشمی جهمیعی کهسان
 دو چهشمی دشههلا موکهححل ب نوور
 گر و نهدهجج و نشمی چیکر خودا
 ژ نوورا نهزل بوو موکهححل دو چاف
 وهکی ههث ددی پادشاهی روسول
 چکو نوور و ظلمهت وهکی ههث ددی
 بکت نهوعی نکاری خاصیهتی
 سهري پيسی وی لائقی (ذو الفقار)
 فهصل بوو مویانی دو بوروی تهميز
 دبوړین ژ ههردو شفق ههردو چاف
 د نیث ههردو بوروان ده موو تی نهبوو
 ژ بوروی بهلهج رادکیشن طهرو ب
 ژ بو قهر و حرسی وی نیشانه بوو
 ل نیث نهبروان رادبوو مثلی تیر
 غهضه ب چون بگر تا ژ قومی لهعین
 حهیبی خوه یی نهکره می نازدار
 نهکی (عهبرهحماني) مهززون تو
 نهکی تو موحههمه د سراجی فهقیر^(۱)
 قهمامه دبن باری ذهنبی مهزن
 د وی رووی دلسووی حهشر و جهزا
 قهمام نهز د بن باری عصیان نهسیر

(۱) نهث مالکه ویا د دویث دا ب تنی د دانهیا (فهمی) دا هاتینه.

ههچى ئهو بدیتا دبوو دهر دناک
 روایهت ب ئسنادى صاحب ئه شر
 دکهت نيثف خه بهردان و به حث و کهلام
 شوعاعى د نوورين ژ ئهنوهر فه مى
 عه جائب د نه شمی و پر ناز بوو^(۱)
 کو تير پترئى نوورئى ژ نيثفا دران
 د تاريخ و رهوشه نى صوبح و شام
 که ثيف و سياه و مونه ووهر هه بوو^(۲)
 موده ووهر موساوى ژ نوورا جه لال
 ژ گهر دهن نه بوړى بزبان ئهى ئه ديب
 ده لالهت دکت ئهو ل نه قصا عقل
 ژ نه قص و عويوبان ژ تشتى ذه ميم
 ژ نوورا ل گهر دهن دل ئهنوهر بکن
 کهلامى ب ئسناد و پر (از) ئه شر
 نهايهت ب ئشراق و حوسن و قه بول^(۳)
 ب هه يئته عه جهب گهر دهنئى ئه حسه نه ش
 کو عونقئى شهربه ش ب ته شبیهى عاج
 وه ليکن موشه بيه ه ب هه يئته دبت

فه لهج بوو د ته نظيمى ئسنانى پاک
 ب قى طهرزى فه رمایه راوى خه بهر
 کو وه قتا حه بيبى شه هئى (لا ینام)
 موسلمان و کافر دديتن هه مى
 وه کى شوعله ئى خوړ له هه ب ساز بوو
 هه چى ناظران لئ دديتن عه يان
 ته له لئو دکر وه قتى به دئى کهلام
 ئه وى لحيه تازه موده ووهر هه بوو
 ره ش و پر شه عه ر نه رم و تازه ده لال
 ئه وى لحيه ئى نوورئى دارئى حه بيب
 چکو لحيه ئه طوول بتن بئى مثل
 مونه ززه کر ئهو ذاتئى ره بيبى که ريم
 وه ره ئهى قه له م وه صفئى گهر دهن بکن
 ژ راوى وها هاته گو شم خه بهر
 نه قالن نه باريکه عونقئى ره سول
 قه وى موعته دل موسته وى گهر دهنه ش
 ژ راوى وها بوو روایهت ره واج
 نه کو حاشه ته شبیهى صورهت ببت

(۱) ئه قه ئيشاره ته بو وئى حه ديسئى يا ترمذى ژ ئبن عه بياسى قه دگو هيتز د (الشمائل النبويه) دا ل بن ژمارا
 (۱۵) وتيدا هاتيه: ﴿كان رسول الله أفلج الثنيتين، إذا تكلم رئي كالنور يخرج من بين ثناياه﴾
 وبه يه قى وطه بهراني ژى قئى حه ديسئى قه دگيترن، وه وده کى زانا ديترن- حه ديسه کا (صه حيه).
 و (فه لهج) د ددانان دا ئه وه ددان دژيک فر بن.

(۲) به يه قى قئى چهندي ب سه نه ده کا دورست ژ ئيمام عه لى قه دگيتر.

(۳) قئى حه ديسئى ترمذى وبه يه قى وطه بهراني ژ هندي کوړئى ئه بوو هاله ي قه دگو هيتزن.

سپید و موصه ففا وهکی سیمی پاک
سپی شورپی سیمی کو خالص بتن
(عریض الصدر) وهصفی پاکئی نه بی
عهجه ب رهوشمن و نه رمه مثلئ حهریر
ههچی صه درئ وسعت ئرائهت بکهت
چکو خالی (أز) غشش و وهسواس بوو
بهطن موستهوی بوو د گهل صه درئ ئهو
نه سینه بلندتر ژ بهطنئ شهریف
ئه عالیئ صه درئ ب موو بوو ته مام
ژ سینه هه تا ناغئ بهریهک نه مه ط
ل بهطنئ مبارهک ئه بهد موو نه بوو
دریژر بوو ملئ طاهره پر دوره ست
خوصوصا کو زه ندئ حه بیئ عه زیز
چکو رهنگئ صاف و سپی بوو ذراع
دریژر دهلالت دکیستن ل جوود
ژ دیباجئ نه رمتتر کهفئ دهستی وی
موله حهم کهفئ دهستی فخرئ رسول
فرهه موستهوی کهفئ شاهئ هودا
ئه صابع دریژر و موله حهم له یین
ئه نهس ئبنی مالک صه حایئ کو بار

ژ نوورا خودا بوو نه (أز) ئاب و خاک
نه مه غشوش و کهم وهزن و ناقص بتن
وهسیع و فرهه صه درئ پاکئی نه بی
وهلیکن چ فرهقه ژ وی تا حهریر
دهلالت ل جوود و شه جاعهت دکت
ئهوی وهصف لی (أشجع الناس) بوو
(سواء البطن) بوو د گهل صه درئ ئهو
نه زک زیده تر بوو ژ سینگی له طیف
وهلی (عاری^(۱) الشدی) هاته نظام
مووه صهل ب موویئ مونه ودر چو خه ط
ب جوز خه ططئ مهو صوف موو لی نه بوو
طه ویلهک شیرین بوو هه تا هه ردو ده ست
دریژر و ب موو بوو وی زه ندئ ته میز
مووه ششحه موزه بیهن ب موو بوو ذراع
هه می جوودئ عالم ژ وی دهر ووجود
عهجه ب لین و نه رم و فرهه دهستی وی
سپید و دلال و له طیف و چو گول
کهفئ واسعه خاصه ئئ وی سه خا
زراقبونه ئهنگوشتن شاهئ نه مین
روایهت وها کر علمدار^(۲)

(۱) دانهیا (قوغي) دا: (عادی) هاتییه.

(۲) بوخاری (۶۰۳۸) وموسلم (۲۳۳۰) وترمذی (۲۰۱۵) ژ ئه نه سئ کورئ مالکی شه دگو هیزن، دبیزت: ﴿ولا مسست خزا ولا حریرا ولا شیئا کان ألین من کف رسول الله صلی الله علیه وسلم﴾ وشاعری ئهف گوتنا خو ژ فئ حه دیسی وهرگرییه.

نهرمتر ژ دهستې رهسولې كه بېر
 ههمې دا حهبيبي خوه بې نهقص و عهيب
 ل نيڅا فهلهك قورصې مهه بوو دو نېم
 نهوي شاهې پر نوورې نوورين كولاھ
 ل جهرگې كوفاران هزار جرهح و زام^(۱)
 كهتن بن لباسې شههنشاهې جان
 ب دهركهتنه دهرقه ب عزز و نهدهب
 نهوي قورصې مهه موتهصل بوو چو گول
 عهجهب كر تهكهللوم نهوي قورصې ماه
 ژ موعجز تهحهبيور ههم ننس و مهلهك
 ب نهقلا تهواتر كهته صحهتې
 ژ بهر تهشنهكي راه و چاره نهبوو
 كو دهعوت بخوازي ژ رهبي جهليل
 ژ نيڅا پهنجه دهربون جوه و جوبار
 قهخوارن ههمې جوملهشان خاص و عام
 نهبوو نهبعې ئابي ژ نهنگوشتې سوست^(۲)
 ههمې تير قهخوارن ژ ئابي رهوان
 نهقه موعجزې حهق نه خهون و خهيال

كو من مهس نهكربه چو خهز و حهريز
 ههچي حوسنې باري دهراني ژ غهيب
 ژ نهنگوشتې موعجز نومايې كهريم
 ئېشارهت ب نهنگوشتې دا قورصې ماه
 دو شفق بوو ل نيڅا ئاسمان بهدرې تام
 نهوان ههر دو پاره قهگهريان عهيان
 يهك (از) دهستې راست ويهك (از) دهستې چهپ
 بلندبوو ل سهر فهرقي شاهې روسول
 ب تهوحيدې باري ب تهصديقي شاه
 وهكي ديسه رابوو ل چهرخي فهلهك
 روايهت وها تيته خاصصيهتې
 د غهزوي كو عهسكه ههمې تهشنه بوو
 قهوهسلطان ل دور فهرخي عالم دهخيل
 موبارهك يهدې خوه دريژكر كويار
 نهوي لهشكهري زوري زهحفې تهمام
 وضوء و طههارهت كرن پي دورست
 ههچي ناقه^(۳) و دابهئي لهشكهران
 وسان ههر دچوو ئابي نوورين زهلال

(۱) دو نيم: دو كهر، دو پرت، و نهقه ئېشارهته يو موعجزهيا كهركنا ههيفي ئهوا نهف ئايهته ئېشارهتې ددهتې:

﴿اَقْرَبِي السَّاعَةَ وَالْفَسَادَ ۝ وَلَئِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝﴾ (القمر: ۱-۲).

(۲) دهركهفتنا ئاقي ژ ناقيهرا تبليين وي -سلاف لي بن- ئيك ژ موعجزهبيين وي بوون، و نهو پتر ژ جارهكي چي

بووبوو، جارهك ژ وان ل رورزا حودهبيبي بوو، وهكي ژ نهنمسي دتيته قهگهاستن، وبهرې خو بده كتيبيا (فتح

الباري) يا (ابن حجر) ۵/۳۳۷.

(۳) د دانهيا (قزغي): فاقه، هاتييه.

وډره نهی قهلهم سهوقی (ما نحن فیہ)
 دههش خورده بن ئەم^(۱) ب جاما شەراب
 بکیشم ژ عشقی ههرا ییه تی
 سوار بم ل ئەسپی ئەنامل ب لەز
 ههزار بهرقی عشقی بدم ته ب خوهش
 ههزار نهغمه بیژی وهکی موسقار
 خصوصاً کو فورصهت بکم وهصلی یار
 د قهلبی م ده شعر و ئەبیات و بهند
 ئەگەر ئەمر کم سەر ته هه میان ب زۆر
 دهستی م ده دئی بیی نار و دوو
 وهلی ئەم نهدن ته ئەذیهت چونان
 ب ته نهظم کن چهند بهیتی د پاک
 سهقن مهگره ئاگر ژ عشقا فقیر
 بهدء کم ب مهنکب پهس (از) قیل و قال
 ژ راوی روایهت مه زانی وسان
 بهعید بوو میانی دو مهنکب یهقین^(۲)
 ل وی وهصف بوو (أشعر المنکبین)
 ب مووی د پەش ناڤ ملی طاهره
 دهلالهت دکت مهنکبی واسعه

کوئشا بکن بهیت و شعران (بدیه)
 بنالن ئەز و تو ب مثلی رباب
 بدم بو ته ناڤی گهرمییه تی
 ژ تهئیری قهلبی مه بی چهرخ و بهز
 ژ جهرگی ته بیتن ئەفی خوونی پەش
 ژ حوکی ئەفی عشقی زۆری غه دار
 ببارم ژ بو ته چو ئەبری بوهار
 ژ عشقی هه نه زیده (از) چهند و چهند
 موحهققهق دبی پاره یهک ناری سۆر
 ئەگەر ئەز بیژم هه می پروو ب پروو
 مودارا ب ته ئەم بکن یهک زه مان
 دترسم کو دیسان بیی شوعله ناک
 کو بژمیری چهند وهصفی شاهی کهبیر
 موحهققهق بکم کهونی سحر حلال
 کو دا ئەم ژی بیژن ژ بو ههر کهسان
 ژ ناڤ مل مەزن ئەو حه بیی ئەمین
 ژ مووی د پەش بوو تری (منکبین)
 مووه ششحه موزه بیهن دبوو فاخره
 ل جورئهت د گهل قووه تی رافعه

(۱) د دانهیا (قوگی): دههش خور دیم ئەز.

(۲) بوخاری (۳۵۵۱) وموسلم (۲۳۳۷) ژ بهررائی کوری عازی فه دگوهین کو د وهصفا پیغه مبهی دا -سلاف
 لی بن- دبیت: ناڤهرا ههردو ملین وی یا بهر فهد بوو، و د شهرحائی گوتهی دا هندک زانا دبیتن:
 مهخسه د ئەو فرهییه یا ئەم دزانین کو دته نیشانا قه در بلندییا خودانی، وهندک دبیتن: مهخسه د پی
 سنگ فرهییه کو نیشانا صهر وتهحه ممولییه.

ههچى ناڅ ملى كو فرهه بت مهزن
 جهمىعى ووجودا رهسولى خودا
 ههچى كو ژ پيش من موعهيهن كرى
 ژ غهبرى جهى من ژ پيش كو بهيان
 ههچى كو موجهرره مونهوهر بدين
 سپى نازك و نهرم و پاك و دهلال
 نه خورت و قهلهو پر نه قور و نهحيف
 جهمىعى د نهعضائى پاكى رهسول
 تهماسوك ذكر جومله نهعضا ب ههف
 تهراخى نهبوو دهر ووجودا ب تاب^(۲)
 سهري مؤثك و مهفصهلى وى ههمان
 قهوى ههيهتهك پر ل سهر بوو تهمام
 ههچى كو بديتا رهسولى ب نوور
 چ مومكن ههبيى خودايى مهزن
 نهگهريهك عهنيدي موناقي نيته
 خودايى كهريمى عهزيرى مهنيع
 نكاري چ كهس ناشكار و نهان
 تهحاشا ژ ذاتى رهسولى كهريم
 مه قهصد كر كو بهندي ل قركم ختام
 نه طهبعه ژ بو عاشق و شاعران

شهجيعة قهوييه بزانه ژ من
 موجهرره بوو بى موو ژ فان ماعهدا
 ب موويى مونهوهر موزهيهن كرى
 ووجودا موطههمهر موجهرره بزان
 وهكى پارديهك بهدرى نهوهر يهقين
 جهمىعى ووجودا شههى پر كهمال
 سهمينهك وهسهط بوو ووجودا شريف^(۱)
 ههمى موعتهدل بوون شرين و قهبول
 تهرجوج نهبهه نهذكرن وان ژ ههف
 ههتا سننى شهبيى چو لاوى شهباب
 مهزن بوون ب قووهت بزانه عهيان
 موعهظهم ل نك جوملهنى خاص و عام
 دكهت قهلبى وى خهوف وهيهته ژ دوور
 كو ژى خهوف و روعبى نهكن نئس و جن
 بكيتن، نهكت عززهت و مهكرمهت
 ذكر مهنيى كافر ژ قهصدا شهنيع
 نهانه بكن شاهى ئاخريههمان
 كو كهس بينه سهر وهصف وخهلقى ذهميم
 دريژ نهز نهكم شعر و بهيت و كهلام
 كو عهجز و مهلالى بدن ناظران

(۱) قى چندي ترمذى د شهماللى دا (۸) وبهيهقى د دهلاللى دا (۲۱۴/۱) ژ هندی كورى نهبوو هالهى
 فهدگوهين.

(۲) د دانهيا (قوغي) دا: تهباب.

عهجه ب نوطقه کی پاکي شیرين دهلال
 ديپري مهلالهت بيستن ژ فان
 ژ في نوطقي شیرين ب نهوزان وسه جمع^(۲)
 کتابهت ب من شه کلي خهلقی ره سول
 وهره جلوه گهر به ب فخر و ب ناز
 کو دا پی بیت مه قصه دا مه ته مام
 بهيان که ب ناثاري مو حکم ههک
 وهلي دل ژ هجري کهم و کاست بوو
 کو جونش بدم قی سیه ه جامه ئی
 وها بوو ژ راوی روايهت نه شهر^(۳)
 ب شوبه ی ژ جيکی بلند بيته خوار
 نه با نازی و فخر و نه خوهت دچوو
 دکتشا نهوی شاهي پاکي ره فيع
 ژ وان بوو روايهت ب نهقلي خهبر^(۴)
 ب ريته دچوو ههون و نه رم و دهلال
 ب شاهي روسول هيچ لاحق نه بوون

وله یکن قه لهم گوته بو من^(۱) ب حال
 چ سهودايه تو پی که تي نهی فلان
 چسان دي مهلالهت بکن نه هلي طبع
 ته شیرين بهيان کر ب نهظمی قه بوول
 بکesh باري غيرت بيه کولله باز
 بهيان که هنک وه صفی (خير الانام)
 ژ هه يئاتي سولطانی عالم هنک
 مه دی گوته خامه ئی راست بوو
 مه نانی قه لهم کر سهري خامه ئی
 بزانه ژ من نهی هه بيبي جگر
 وهکی مهشی بکرا شه هتي نامدار
 ته قه للوع دکر^(۵) نهو ب قووهت دچوو
 ب ريته دچوو خوطوه خوطوه وه سيع
 صه حابي د کوباري صاحب نه ظه
 ب طبعی خوه سولطانی صاحب جه مال
 مه ته جه يدي نه فسي دکر نه دچوون

(۱) د بنيات دا ب في رهنغيه، وهلکی يا دورست: (گوتهو من) بت. و ب حال يه عني: ب زمان حالی.

(۲) د دانه يا (قوغي) دا: سه مع.

(۳) في حدیسی ترمذی د شه مائلی دا (۵) وسونه ئی دا (۳۶۳۷) وئبن حبان (۶۳۱۱) و حاکم (۶۰۵/۲) و ۶۰۶ ژ عهلیی کورئ نه بوو طالبي شه دگوته زن.

(۴) د دانه يا (قوغي) دا: دکت.

(۵) في حدیسی ترمذی د شه مائلی دا (۱۲۱) وسونه ئی دا (۳۶۴۸) ژ نه بوو هوره يره ی ب سه نه دهکا (ضعیف) شه دگوته زن، وتیدا هاتيه: ﴿ما رأيت أحدا أسرع في مشيته من رسول الله صلى الله عليه وسلم- كأنما الأرض تطوى له، إنا لنجد أنفسنا وإنه لغير مكثر﴾.

ب طبع ٺهڻو ڊڇو ٺهڻ ب پا و ب سهر
 ب ڦٽي جهڙو و سهيبي ڊڇوون ٺهڻ ل راه
 ٺهڻ ڪو ب مهشيا ب ٺهڻ حابي ڇهند
 ڙ پاشقه ڪو بڪرا ٺهڻو ٺٽفات
 نه ڪو سهر ب تنها ڊگيڙا حبيب
 ب عونق و ب سهر ٺٽفات خفته ته
 وهلي ٺٽفاتا ووجودا ته مام
 حبيبي خدا (خافض الطرف) بوو
 ل ٺهڻي ڊڪر وي نه ظهر هر زهمان
 (حياءُ من الله) ل ڇهرخي فلهڪ
 (يميناً يساراً) ته ماشا نه بوو
 وهلي گهر ل شهيهڪ بدانا نه ظهر
 نه ڪو حاشه بو لهو و لهعبي ڊڪر
 ڙ وي جسمي پاڪيزهئي تابناڪ
 ووجودا ڙ نوروي خدا چيڪري
 چسان سايه ڙي چي بتن ٺهڻ هڻال
 وهلي دا نه بت خارق عاده تي
 د صيف و ربيع و خريف و شتا
 موسه خهر ٺهڻو عهري تازه مودام
 ل سهر سنگي خارا ڪو بڪرا مورور

دبوو طهبي ٺهڻي ٺهڻي ب خطوه ل بهر
 چ مومن ڪو لاحق بينه ل شاه
 شهشهه^(۱) ڙ هموان خويا بوو بلهه
 ڊڪر ٺٽفات هڪ ب طهرز و صفات
 جهمبي جهسه و ڊگيڙا حبيب
 رهسولي خودي ڙي خودان عفته ته
 مهابهت ڊڪن ڙي همي خاص و عام
 د صونعي خدا جومله وي صهرف بوو
 نه ظهر پر نه ڪر وي سووي ٺاسمان
 به صهر صهرف نه ڊڪر حبيبي گلهڪ
 چڪو خهوف و خهشيه ڙ خالق هه بوو
 ڊڪر قهلي نووريني وي پي ٺهڻه
 ته فلهڪ ڪور ل صونعي خدا پي ڊڪر
 نهڪت سايه ٺهڻ ل سهر رووي خاڪ^(۲)
 هزار سهر فرازي خدا لي ڪري
 مهاله مهاله مهاله مهاله مهاله
 يهڪي پاره عهري سبي ڙ قودره تي
 ل ته خما سهر پائي شاهي هودا
 ل سهڪن و ل مهشي و قوعود و قيام
 د ڇوون تيده پاي حبيبي ب نور

(۱) دانانا پهڻا (شهشهه) بڙ پيغه ميري - سلاڻ لي بن- تشتهڪي د جهي خو دا نينه؛ چونڪي شهشهه
 خودي ب تنيه.

(۲) ڇو هديسي دورست د ڦي مهلي دا ب بهر چاڦين من نهڪه فتينه، و ب هزارا من ٺهڻ ڙ موبالها تين
 نقيسه رين شه مائيلانه!

دېوو نهرمي تهو بهر ب شوپهي خه مير
جولوس وي دكر چوون ل بن دائي هسك
جهمل كر شكايهت ل نك ذاتي پاك
كو شهكو خوه بر نك رهسولي مهليح
ههمي حاضران جومله عبرهت كرن
سهلامي ههجر گوتني ظهبيه تي
تهگر شوپه كي قي كهلامي ژ من
صهقن كهس د وهصفي شههي نامبر
ههبيبي كو مهولا بزانيبي خوه
چسان شوپه چي بت ژ ناثاري وي
دوشهنبه (ربيع الاول) دوانزده شهب

ژ بهر ههبيه تا شاهي نه كههت عه بير
دېوو شين وتازه وهكي بيد مشك
د گهل كر ته كه للوم سهرو پروو ب خاك
صهلات و سهلام دا ب له فظي فهصيح
ژ قي موعجزي پاك حيرهت كرن
ب نه قلا صهحيحه مه كهف شوپه تي^(۱)
سهرئ ته بدم ناڅ دو فهرشي مه زن!
مه بن دودل و شوپه گير (الحذر)
وجود كر ژ بو ذاتي بيچووني خوه
بزان هه ققه ههق جومله كرداري وي
مورووركر وجود بوويه فهخري عه رب^(۲)

- (۱) سلافا تشتين بي رح (جهماد) ل پيغه مبري -سلاف لي بن-، وناختنا هندك جانوهه ران (هه يوانان) د گهل وي، ئيك ژ موعجزه ونيشانين پيغه مبرينبيا وي بوو، وهو ب پتيكن دورست ژي هاتينه روايه تكرن، بو نمونه: سلافا بهري ل وي ترمذي و حاكم ژ ئيمام عهلي قه دگوهيژن، وناختنا خفشه خه زالي د گهل وي بهيهقي د ده لالي دا (۲۲۸۳) ژ نه بوو سه عيدي قه دگوهيژن، و خه ريبوونا قورمي دارقه سپي ژ وي پستي مينبر بو هاتييه چيكرن، بوخاري ژ جابري قه گوهاستيه.
- (۲) نه جهي نتتفاقا زانايه كو پيغه مبر -سلاف لي بن- ل دوازه دي هه يفا (ربيع الاول) هاتييه سهر دنيايي، بهلكي زانايي نافدار (بن كهثير) چهند گوتنان د قي دهر باره يي دا قه دگيژن، وهف ژي نه هه نه: يا ئيكي: بوونا وي ل دويي ره بيهولنه وهلي بوو، وبن عه بديلهر قي گوتني د كتيبا خو (الاستيعاب) دا قه دگوهيژن. ويا دويي: نهو ل شفا ههشتي ره بيهولنه وهلي ل سهر نه ي بوو، وهفه ژ گلهك زانايان دئيته قه گوهاستن، وهكي ئيمامي زوهري وشه عي.. وزانايين هه ديسي ديژن: وهف بوچونه دورستره، وهف ديروكه دكهفته بهرانه ر (۲۰) ي هه يفا نيساني ژ سالا (۵۷۱ ز). ويا سيي: دوازه دي ره بيهولنه وهلي، وهفي گوتني (بن نيسحاق) د سيره تي دا قه دگوهيژن، وهف گوتنه ژ هه ميان نافدار تره. وژبلي فان هه سئ بوچوونان سئ بوچوونين دي ژي هه نه، بهلي دبي هين، ئيك ژ وان نهو كو نهو ل هه يفا ره مه زاني هاتييه سهر دنيايي.. وجهي نتتفاقي نهو كو بوونا وي ل پوژا دوشه نبي بوو، ل سالا (۵۳) بهري مشه ختووني بهرانه ر سالا (۵۷۱ زاييني).

هه تا وهقتی چل سالی بۆری ل وی
 د وی بیست وستی سالی مائی عه‌میم
 هه‌می حوکم و نه‌حکامی شهرعا مویین
 ل وی شپست وستی سال بوو عومری پاک
 د لویه د ره‌ئستی موباره‌ک بزبان
 ژ ته‌قیرا راوی روایه‌ت بوویی
 ب هژمارئ ده‌د بوون نه‌ زنده نه‌ کم
 د ره‌ئستی موباره‌ک بزبان تسعه‌ بوون
 نه‌مان نه‌ی ره‌سوولی خودایئ که‌ریم
 مه‌ چهند حلیه‌ ئانی ژ بو ته‌ وه‌زن
 تو زانی د نا‌ف قه‌لبی من دا برین
 عه‌فوو کی قوصووری مه‌ نه‌ی پادشاه
 موشه‌ووه‌ش ژ هجرانی یارم نه‌مان
 سه‌لاسه‌ت نه‌بت گهر د شعری مه‌ دا
 ل من نه‌گری نه‌ی شاه‌ی ئاخر زه‌مان
 به‌سه‌ نه‌ی قه‌له‌م به‌س درتژ که‌ کلام
 وه‌لیکن چ هه‌ده‌ده‌ کو نه‌وصافی شاه
 ختام که‌ که‌لامی ل قر هانی هان
 ئیلاهی تو روو‌حی نه‌کی شهرمسار

رساله‌ت نو‌بووه‌ت خه‌لات بوو ل وی
 ژ بو‌هاته‌ عه‌ردان که‌لامی قه‌دیم
 نزوول بوو ژ بو وی حه‌بیبی نه‌مین
 ژ یومنا وی عالم هه‌می تابناک
 نه‌بوو بیست طائی سپیده‌ عیان^(۱)
 د لویه هه‌چی طائی نه‌یه‌ض بوویی
 هه‌چی مایه‌ ره‌ش بوونه‌ بی که‌یف و که‌م
 ژ ٲان نو‌زده‌ طا شهب زنده نه‌بوون
 مه‌ مه‌حرووم نه‌گپری ژ لوطفا عه‌میم
 عه‌فوو کی قوصوور نه‌ی حه‌بیبی مه‌زن
 ژ هجرئ هه‌نه‌ زنده‌ ئاه‌ و نه‌نین
 ب ههر به‌یتی کیشایه‌ من سی سه‌د ئاه‌
 نه‌شم نه‌ظم کم نه‌ز که‌لام و به‌یان
 خه‌طا گهر ظوه‌ور بت د فکری مه‌ دا
 گونه‌ه‌کار و بیچاره‌مه‌ نه‌له‌مان
 ته‌ چهند به‌یت ئانی سه‌واد و نظام
 تو عه‌د کی ب ٲی فکری پیسی ته‌باه‌
 جه‌ساره‌ت ل مه‌یدان مه‌که‌ نه‌له‌مان
 که‌ر و لال و گپژ تو نینه‌ مه‌دار

(۱) ئبن ماجه‌ ژ نه‌ئستی کو‌ری مالکی قه‌دگو‌هیزت (۳۶۲۹) دبیزت: د سه‌ر ورپه‌ین پیغه‌مبه‌ری دا -سلا‌ف لی
 بن- من چاره‌ مویین سپی ب تنی دیتوون. و د ریوايه‌ته‌کا دی دا (۳۶۳۰) نه‌و ژ عه‌بدللاهی کو‌ری
 عومه‌ری قه‌دگو‌هیزت کو‌نیزیکی بیست مویین سپی که‌فتبوونه‌ سه‌ر ورپه‌ین پیغه‌مبه‌ری -سلا‌ف لی بن-.
 وٲان هه‌ردو هه‌دیسان ترمذی ژ د شه‌مائی دا قه‌دگو‌هیزت (۳۸ و ۴۰).

بند ثامن
در بیان خاتم نبوت
که بر کتف رسول خدا بود

روایهت مه زانی ژ راوی سه‌حیح موعه‌نعمه ب روواتی پاکتی سه‌دید کو نهز چوومه پوشت شاهي ناخر زهمان مه دی شوربه‌تی زهری حجله یه‌قین د مه‌عنا وها تیتته گوتن که‌لام ئه‌وی خاتمه‌می نووری داری حه‌بیب یه‌کی غودده‌ئی سوژی نوورین شوعاع مه‌زن گاه و گه‌ه خورد بوو موهری پاک وله‌ی گاه بی ننتظار و ره‌صه‌د ده‌ما کو سه‌غیر بوو وه‌کی بنده‌قه‌ک مه‌زن چوون دبوو مثلی ده‌سته‌ک ته‌مام ب ئه‌مری خودا خاتمه‌می پر عه‌زیز	ئیمام ترمذی (ذی کلام) بی فه‌صیح به‌ایهت (إلى السائب ابن یزید)^(۱) ته‌ماشه مه کر موهری ناخا ملان ژ وی نوور درٲژ یا چو دجله یه‌قین^(۲) چو توخمی که‌بوته‌ر ئه‌وی موهری تام ل سهر به‌عضی ئه‌قوالی شه‌یخی ئه‌دیب وله‌ی مورت‌فع بوو هنک ئرتفاع^(۳) گه‌ه ئه‌سوده گه‌هی ئه‌خضر و تابناک دکه‌ت خاتمه‌می پاک رهنگی جه‌سه‌د ل سهر وی هه‌بوو زینه‌ت و ره‌ونه‌قه‌ک ئه‌وی خاتمه‌می نووری نوورین ختام دکه‌ت له‌ون و ئه‌وضاع و شه‌کلی ته‌میز
--	---

(۱) ئه‌ف حه‌دیه یا دورسته بوخاری (۳۵۴۱) و موسلم (۲۳۴۵) و ترمذی (۳۶۴۳) ژ سائی فه‌دگوه‌یزن.
(۲) مه‌خسه‌د ب (زر الحجلة) خانیکه‌کی وه‌کی گوبه‌دیه، وه‌نده‌ک دیٲژن: مه‌خسه‌د پی هیکا که‌ویه، یه‌عنی: نیشانه‌کا هندی هیکا که‌وی ب ناٲ ملین وی فه‌ه‌بوو، و مه‌سه‌لا کو رونا‌هییه‌کا بوش یا وه‌کی رویاری دجله ژ وئ نیشانی دچوو، ئه‌فه د حه‌دیه‌سا سائی دا نه‌هاتییه، به‌لکی ئه‌و ژ زیده‌هیتین شاعینه!
(۳) ترمذی د شه‌مائلن دا (۲۲) ژ ئه‌بوو سه‌عیدی خودی فه‌دگوه‌یزت کو نیشانا پیغه‌مه‌رینییی ئه‌وا ل ناٲ ملین پیغه‌مه‌ری -سلاٲ لی بن- هه‌ی زیده گوشته‌کی بلند بوو، و د روایه‌ته‌کا دی دا یا هه‌ر ترمذی (۲۰) ژ عه‌مری کوړی ئه‌خطه‌بی فه‌دگوه‌یزت هاتییه کو وی ئه‌و نیشان دیت هنده‌ک موی پیغه‌ه‌بوون.

ل وی نختلاف چی دبوو ههر زهمان
نه عهینی ل نیث کهتفی بوو موهری نوور
ههچی^(۲) ننبیاء و روسول بوون بهری
ل سهر دهستی راستی ههمی بوون بزبان
عهلامهت نهوی بوو ل سهر کهتفی چهپ
ئهقی حکمهتی بی عهذیلئ لهطیف
ل ئهطرفی وی خالی ئهسوده شهکل
موزهییهن ب یهک دائره موویئ رهش
روایهت وها هاته گوشم یهقین
ب ئسناد و ثبات و لهفظی دوروست
ژ ئهصحبای کوبار تهحقیق بوو
ل سهر خاتهمی طاهرئ بی بهدهل

ئهقی نختلافی تو موعجز بزبان^(۱)
ولهیکن ل کهتفی چهپی بوو ظوهوور
یهکی شامهئی طاهرئ ئهنوهری
ژ غهیری شههنشاهی ئاخر زهمان
بهیان کم ژ بو ته ب طهرز و ئهدهب^(۳)
موحاذی بوو خاتهم ب قهلبی شهریف
ههبوون رهش وهکی مسک و بین خوشه چو گول
دباری ژ وی دائما بهنی خوشه
ژ تهقیرا راوی ب لهفظی موین
نهبوو قهط ژ روواتی ئسنادی سوست
ولهیکن ژ وان زیده تهحقیق بوو
نقیساندبوو ئهو ب خهطی ئهزل^(۴)

(۱) د هندک روایهتان دا ژ جابری کوری سهورهی دئیه شهگهاستن کو رهنگی نیشانا پیغه مبه رینییی وهکی
رهنگی لمشی پیغه مبه ری بوو -سلاف لی بن- ب سهر سوژی شه دچوو، ومهسه لا گوهرینا رهنک وحهجمی
وی نیشانی دم بو دهمی د چوو حدیستین دورست دا ب بهر چاقین من نه کهفتییه، وخیلاف ژ هندی هاتییه
هژمارهکا صهحباییان ئهو نیشان دیتوو، وهه ئیکی ئهو ب ئسلووی خۆ (تهشییه و وهصف) کربوو
وچونکی نختلاف د ناچهرا ئسلووی وان دا ههبوو، هندک هرز دکهن ئهو دهاته گوهارتن.

(۲) د دانهیا (قوگی) دا: ههمی.

(۳) شاعری ئهف چهنده ژ وی حدیسی وهگرتهیه یا (حاکم) ژ (وهه بی کوری مونه بهیهی) فه دگوهریزت
(۴۱۰۵)، وتیدا هاتییه: ((لم یبعث الله نبیا إلا وقد کانت علیه شامة النبوة فی یده الیمنی إلا أن تکن
نبینا محمد صلی الله علیه وسلم فإن شامة النبوة کانت بین کتفیه)).

(۴) ئهگه مهخسه دا شاعری ب خاتهمی ئهو بت کول سهر وی مورا ل ناث ملین پیغه مبه ری -سلاف لی بن-
(محمد رسول الله) یا نقیسی بوو، ل دویث دیتن وزانینا مه ئهف چهنده ب ریکی دورست نه هاتییه
روایه تکرن، وئهگه مهخسه دا وی پی گوستیرک بت، ئهفه د روایه تهکا دورست دا هاتییه یا بوخاری
(۵۸۷۸) وموسلم (۲۰۹۲) ژ ئههسی کوری مالکی فه دگوهریزن.

ب مه عنا موحه ممهد ره سولئ خودا
 بدیتا هه چي کو ژ نيزیک و دوور
 ته له تلوء دکر هه وه کی نافتاب
 ژ به عضئ رواتئ دگه هاته گوش
 کوئو خه طئه گه چ هه می نوور بوو
 ژ من گوش که قئ که لامئ سه لیس
 مو طابق بکم ئه ز ب طه رزه که عه جه ب
 بزانه ژ روو حی که لامئ شیرین
 ژ ده ریای فکرا مه یا هه ولناک
 وها هاته قه لبئ مه ئه ف نختلاج
 ل موهرئ نو بووه تئوی خه ططئ هوور
 ل دوور وی هه بوو (لا إله إلا الله)
 ل نیف دائرا قئ که لامئ جه لیل
 (تبخیغ فأنک میسور) ئهو
 مو طابق مه کر بو ته ئه ف نختلاف
 قه له م بهس درېژ که به سه بی ئه ده ب
 چسان که یف بی قه لبئ مه کسوورئ من
 د نیف ئاته شی هجرئ یارئ که ریم
 د قه لبئ مه ته شیرئ نیرانئ گهش
 دزانم نه خالی ژ هجرانئ تو
 ئه ز و تو کو ئه م هه ردو مه هجوور بوون
 مه ئانی برئ ئه ف که لامئ ده لال
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شه رمسار

موعه اللهم بووی پادشاهی هودا
 دچوو چه رخئ مینا ژ وی به رقی نوور
 ژ موهرئ نو بووه ت هه زار به رق و تاب
 ئه وان راویانئ عه جه ب تیزئ هوش
 وه لئ سر (فإنک منصور) بوو
 برېژم ژ بو ته چ دوررئ نه فیس
 ئه قئ نختلافئ ب عزز و ئه ده ب
 مو طابق بکم نختلافئ یه قین
 ده رانی ژ قه عرئ مه ئه ف دوررئ پاک
 وه لئ نختلاج که دیستن ره واج
 نوشته ب ته قدرئ ساده ژ نوور
 د گه ل وی موحه ممهد ره سولئ ئیلا ه
 نوشته هنک له فظئ شیرین جه میل
 ل دوو (سر فإنک منصور) ئهو
 ته که للوف نه کیشا و بی ئعتساف
 د قه لبئ مه دا نینه که یف و طه ره ب
 ژ من دوور که ت یارئ پر نوورئ من
 دسوژم ب شیف و ب رۆژان موقیم
 دده ته ژ ته تی ئه قئ خوونئ رهش
 مودامی ب شه وقا نه یستانی تو
 ژ یار و نگارئ خوه ئه م دوور بوون
 دوعا کر ژ ره بیئ خوئئ (لا یزال)
 که ر و لال و گیزه تو نینه مه دار

بند ناسع

در خضاب و کحل و دهن رسول خدا

ژ راوی مه سهکړ روایهت وها
 موعه نعهن ژ روواتی صاحب که رهم
 ل نک بوو هورهیره د مه جلس وسان
 کویه عنی حه بیبی ب فضل و هونه
 جهواب دا صهابی ب عزز و عه لم
 ب که تم و ب حننا حه بیبی عه ظیم
 ههچی رهش ب صبغی موزده یه ن دبوو
 وها بوو روایهت ژ ثبی وده هه ب
 کو نه ز چوومه نک به عضی نه زواجی پاک
 دهرانی هنک مووی شاهی هودا
 وه هم نه مر کر ذاتی پاکی نه بی
 وه لی نه هی کر (از) سهوادی چونان

ب ئسناد و نه قل و درایهت وها
 ب ثبات و صحهت نه زیده نه که م
 سوئال بوو ژ ته خضبی شاهی جهان
 موعه یه ر دکر ل حیه و مووی سر؟
 ژ بو سائی وی ب له فظی: (نعم)^(۱)
 موصه بیه غ دکر مووی پاکی که ریم
 ههچی کو سپی بوو موله ووهن دبوو
 موقه رره ب ثبات و فخر و نه ده ب^(۲)
 ب عصمهت ژ نوورا خودا تابناک
 مه دی نهو موصه بیه غ ب که تم و حنا
 ب ته غیری شهبی به یاضی سپی^(۳)
 کو فعله ک حه رامه بزانه عه یان

(۱) نهف حه دیسه ترمذی د شه مائی دا (۴۶) ژ نه بوو هورهیره ی فهدگو هیزت.

(۲) نهف روایه ته ب بهر چاقین من نه که فت د ژنده رین بهر ده ست دا، به لی روایه ته کا وه کی وی ترمذی د شه مائی دا (۴۸) ژ موجه ممدی کورئ عقیلی فهدگو هیزت، دبیزت: من مووی پیغه مبهری - سلا لئ بن- ل نک نه نسئ کورئ مالکی دیت یی صبغری بوو.

(۳) نهف حه دیسه طه به رانی د (المعجم الکبیر) دا (۳۱۶) ب سه نه ده کا (حه سن) ژ عوبه یی کورئ عه بدی فهدگو هیزت. و د گله ک روایه تین دورست دا هاتیبه کو ده می بابی نه بوو به کری ئینایه نک پیغه مبهری - سلا لئ بن- وی پیراتییا وی دیتی، فرمان دا په نگئ سرئ وی بگو هیزن وخو ژ ره شی بده نه پاش.. ژ بهر قی چهن دئ هندک زانا دبیزن: په شکرنا سرئ یا دورست نینه

ژ به‌عضی رواتان روایهت ب جی
 ب نه‌قلا سه‌حیحه‌ینی کهت صححه‌تی
 حه‌بییی کو باری کری ئختیار
 هه‌چی رهش ب زه‌ردی مونه‌وودر دبوو
 موده‌همهن دگپرا مویی سه‌ر گه‌له‌ک
 ب زه‌یتی نه‌قی فه‌خری هه‌ردو جهان
 کو ته‌دهین دکر لحيه و موویی فه‌رق
 چکو جومله به‌رراق و نه‌نودر دبوو
 حه‌بییی خودا راست بوو موئمین
 کو ته‌دهین بکن موویی خوه جومله‌تان
 ته‌واظوب ل ته‌دهینی پر زینه‌ته
 وه‌لی سوننه‌تی شاهی ئاخر زه‌مان
 نه‌وی راوییی کو روایهت لباس
 د ته‌حقیقی کوحلی ره‌سوولی خودا
 هه‌می شهب د هنگامی نه‌ومی ره‌سوول
 ب طه‌رز و ئو‌وول و ب ناز و نه‌ده‌ب
 ب طه‌رفی یه‌مین وی دکر ئبتدا
 د جومله مه‌صالح قه‌لیل و که‌ثیر
 به‌یان کر شه‌هنشاهی که‌ون و مه‌کان
 نه‌وی وجهی خه‌یرییه‌تی ئاشکار

مه زانی د خه‌ضبا نه‌بییی ئومی
 بنیره ل فه‌حوا بگر عبره‌تی
 ب په‌نگی زه‌ری صبغ کر چه‌ند جار
 هه‌چی کو سپی بوو ب وی زه‌ر دبوو^(۱)
 موکه‌حهل دکر هه‌ردو چاخی به‌له‌ک
 موده‌همهن دگپرا مویی سه‌ر چونان
 ژ ناف موویی نه‌سود سپی نه‌دبوو فه‌رق
 سیاه و سپی تیکده هه‌مبه‌ر دبوو
 نه‌مر کر ب له‌فظی فه‌صیحی شیرین
 وه‌لیکن مواظب نه‌بن هه‌ر زه‌مان
 بتوون ته‌رکدان قه‌شفی و دهنسه‌ته
 موده‌همهن بکی به‌عضی به‌عضی چونان
 وها گوتی نه‌قله‌ک ژ ئینی عه‌باس^(۲)
 هه‌بوو مک‌ه‌له‌ک پادشاهی هودا
 دکیشا د چه‌شمی خوه کوحلی قه‌بوول
 سی کلچیقی راستی سی کلچیقی چه‌پ^(۳)
 ل چه‌شمی یه‌ساری دکر ئنتها
 ته‌یه‌ممنون دکر وی حه‌بییی که‌بیر
 کو (خیر الکحول) ئمدی نه‌صفه‌هان
 کو چاقان دکت ره‌وشه‌ن و نووردار

(۱) نه‌قی روایه‌تی نه‌بوو داوود (۴۰۶۴) ژ عبداللهی کورپی عومهری فه‌دگوه‌یزت ب سه‌نه‌ده‌کا دورست.

(۲) فنی حه‌دیسی ترمذی (۱۷۵۷) وئبن ماجه (۳۴۹۷) فه‌دگوه‌یزن.

(۳) د دانه‌یا (قوگی) دا (قلچک) ل شوینا (کلچیف) هاتییه.

د ټه جفاني چاڅان موږه شين دکت ^(۱)	ټهوه چه شمی روھنی و نوورین دکت
کویهک صندوقهک شاهي ټاخر زه مان	ژ راوی روايهت موحه قفق بزان
د گهل مه کچه له ټايينه ټين هه مه	هه بوو ټيډه مقراض و مسواک و شه
م ژي بانگ کر خالقي (لا ینام)	قه له م سست بوو قه طعه کر ټه ټ که لام
کهړ و لال و گيږه ټو نينه مه دار	ټيلاهي ټو رووحي نه کی شهرمسار

(۱) د گهلک روايه تان دا هاتييه کو پيغه مبهري - سلاڅ لي بن - شيرت ب (ټمدي) کرييه، وهندهک زانا ديږن: ټمد کلي ټه صفه ټييه.. به لي من نه دي ټييه کو د چو روايه تان دا هات بت پيغه مبهري - سلاڅ لي بن - ب ناڅ به حسي کلي ټه صفه هاني کر بت.

بند عاشر در بیان لباس رسول خدا

ژ ته‌قبرئى راوى ب نوطقى سه‌لیس د به‌حشا لباسى ره‌سوولى مه‌لیح ئه‌حه‌بى لباسان ل نک ذاتى وى قه‌میص چوون د پۆشى نه‌بیى چو گول هه‌تا كه‌عبى پایى دهات ذه‌لی وى د لبسى درېژ كبر و خه‌یلا هه‌یه د طه‌بعى هه‌بیى ته‌كه‌بىور نه‌بوو حه‌دیشا ره‌سوولى ب نظم‌اره ئه‌و ئه‌نه‌س راویى راست‌گوىی ثقه مه‌دى هاته‌دهر شاهى جبریل صه‌ید یه‌كى شه‌بى قوطرى ل سهر وى هه‌بوو وه‌لى بوو جوحه‌یفه وها كر خه‌به‌ر ل وى حوله‌یه‌ك سوور تا نصفى ساق	نه‌ظم بوو د سلكى چو دوررى نه‌فیس موعه‌نعه‌ن ب روواتى قه‌نجى فه‌صیح ژ هه‌میان قه‌میصه‌ك^(۱) ده‌لالى سپى هه‌تا كووعى دهستان دهات هه‌ردو مل^(۲) نه‌بوو سهر لباسى درېژ مه‌یلی وى د كبرى ده عصیانى مه‌ولا هه‌یه ل نک ذاتى وى هه‌ر ته‌كه‌سسور هه‌بوو كو (أسفل من الکعب فی النار) ه ئه‌و^(۳) روایه‌ت وها كر ب وه‌جد و مقه وه‌لى موته‌كى بوو ل سهر ئبنى زه‌ید موخه‌طه‌ط ب سورخى خه‌شن تى هه‌بوو^(۴) ل به‌طحا مه‌دى شاهى صاحب ئه‌شه‌ر هه‌بوو پاک و نشمى ب طه‌رز و لیاق
---	--

(۱) ئه‌بو داوود (۴۰۲۵) و ترمذی (۱۷۶۲) و نه‌سائی (۶۹۶۸) ژ (أم سلمه) قه‌دگوه‌یزن كو ژ هه‌مى جلكان پتر پیغه‌مه‌رى -سلاف لی بن- هه‌ز ژ (قه‌میصی) ذكر، وقه‌میص جلكه‌كى نیزیكى وى جلكیه‌ یى نوكه‌ دیبژنى: دشدشه‌.

(۲) قى هه‌دیسى ئه‌بو داوود (۴۰۱۲) و ترمذی (۱۷۶۵) ژ ئه‌سمائا كچا یه‌زیدی قه‌دگوه‌یزن.

(۳) بوخارى (۵۷۸۷) هه‌دیه‌كا نیزیكى قى ژ ئه‌بوو هوره‌یره‌ی قه‌دگوه‌یزت.

(۴) قى هه‌دیسى ترمذی د شه‌مائلن دا (۱۳۳) ژ ئه‌نه‌سى قه‌دگوه‌یزت، و (ئبن زه‌ید) ئوسامه‌یه‌ی كورى زه‌یدی بوو.

شیرینتر ژ وی پادشاهی ب نور
 رفاعه وها گو ب نصل و ب جی
 ثیابی د خلقه حبیبی جهان
 وهلی نغلهبی شاهی گهردهن فراز
 نمرهم دکر بو صحابی کرام
 چکو نه حسه نی تهوبه تهوبی سپی
 عمامه حبیبی ل سهر دادنا
 د نه کشر سپی بو عماما حبیب
 وهلیکن موحه ققهق بوویه نهف یه قین
 نهوی شاشه کی رهش ل سهر لهف کری
 مه سهح کر ژ راوی شیرین کهلام
 درژکر ژ وی شاشکی رهنګ سیاه

نهدی من د لبس و د حولی د سور^(۱)
 دو بوردی د نه خضر ل سهر وی م دی^(۲)
 دپوشی ل سهر خوه د به عضی زهمان
 ته له بوس دکر لبسی پاکي به یاز
 ثیابی سپی وهرگرن صوبح و شام
 موحه ققهق ژ قهولی نه بیی ئومی^(۳)
 نه نهو چند مزن بوو نه نه صغر وسا
 هه چی شئی نه بیض ب حوسنه نه جیب
 د فته حی مه کهه شاهی به طحا زهمین
 ژ غه رزان ل ناثا ملا ردف کری^(۴)
 د یه ومی مه کهه دوزده عذبه ته مام
 ب ته شبیهی هاله ل نه طرافی ماه^(۵)

-
- (۱) نهفی حدیسی ترمذی (۱۹۷) قه دگو هیزت، و نه بو جوحه یفه ناخی وی و دهه بی کورئ عبداللهاهی سوائیه، و نهو ئیک ژ صحابیان بوو.
- (۲) نهف حدیسه نه بو داوود (۴۰۶۵) و ترمذی (۲۸۱۲) ونه سائی (۵۳۱۹) ژ نه بو ره مشی قه دگو هیزت، و هندک دبیزن: ناخی نه بو ره مشی رفاعه بی کورئ یه ثری بوو.
- (۳) نه بو داوود (۴۰۶۱) و ترمذی (۲۸۱۰) و بن ماجه (۳۵۶۶) ژ عبداللهاهی کورئ عه بیاسی قه دگو هیزت، کو پیغه مبه ر- سلاف لی بن- دبیزت: ﴿علیکم بالبیاض من الثیاب لیلبسها أحياءکم، وکنوا فیها موتاکم، فإنها من خیر ثیابکم﴾.
- (۴) حدیسه کا ب فی رهنګی به به قی د (شعب الایمان) دا (۶۲۵۲) ژ عبداللهاهی کورئ عه بیاسی قه دگو هیزت.
- (۵) موسلم (۱۳۵۸) و نه بو داوود (۴۰۷۶) و ترمذی (۱۷۳۵) و بن ماجه (۳۵۸۵) ونه سائی (۲۸۶۹) فی حدیسی ژ جبری قه دگو هیزت.

و ههم چهنډ جارن كو خوطبه دكر
 عه مامه چ وهقتا گريډا چونان
 دكيشا ژ وي عه ذبه شاهي كه بير
 دكر ئستعاذه نه بيبي ئومي
 بزان طوولي ده ستاري^(۳) (خير الانام)
 وهلي به عضې شش گه زل سهر دانييه
 وهليكن تو جارن هه بيبي ئه مين
 زه مانې مه به عضې عه وامي نه كهس
 د زه عما به طالي ئه وان جاهلان
 هه مي كذي مه حضه بزانه ته مام
 هه چي سهر مه زن كت ب ته عب و ب رنج
 ئيلاهي تو رووحي نه كي شهرمسار

عه مامي سيهه وي ل سهر لهف دكر^(۱)
 سهرې شاشكي بهر ددا ناف ملان^(۲)
 وهلي گهه طه ويل و دگر گهه قه صير
 ژ وي شاشي بي عه ذبه و غه رزه بي
 د ئه كشر ئه وي هفت گهز بوو ته مام
 ژ ته قيرري راوي مه ئهف زانييه
 نه كر زيده ئه صلا ژ دوانزده هه رين
 موكه بهر دكن سهر ب شاشي مه لهس
 ته ئه سسي دكن ئه و ب شاهي جهان
 دكن دامې صه يدې ژ بو خاص و عام
 ئه و ئسرافه ئسرافه ئسرافه قه نج
 كهړ ولال و گيژه تو نينه مه دار

(۱) موسلم (۱۳۵۹) و ئه بو داوود (۴۰۷۷) و ترمذي د شهمائلي دا (۱۱۴) و ابن ماجه (۱۱۰۴) قتي

حه دي سي ژ عه مري كورې حوره شي قه دگوهيژن.

(۲) قتي حه دي سي ترمذي (۱۷۳۶) ژ عه بدللاهي كورې عومه ري قه دگوهيژن.

(۳) د دانه يا (قوغي) دا: ده ستا وي.. وده ستار ب فارسي شاشكه.

بند هادی عشر در بیان خف و نعل رسول خدا

موجه قهق هق بوویه ئهف کهلامی سهلیس (مغیره بن شعبه) روایهت یهقین کو خوفقی رهسولئی خودایی کهریم (دحیه بن کلبی) ژ بو ذاتی وی نه بی لبس کر ههردو خهفقی ته میز دو نهعلی کهریمه د پایی رهسول دریژی ل وان شبری^(۲) کو دو تلی وهلی عهرضی وی نهعلی شاهی نهمین ژ پیش قه ئهوی شهش ئهصابع تهمام ل سهر پوزی نهعلی هه بوو دو زمام عهجهب سختیانک ژ موویان نهقی ژ جلدی بهقهر نهعلی مهصنوع بوو	ژ راوی د ثباتی لهفزی هدیث دکر وی ژ بو مهجلیسی حاضرین سیهه بوون قهوی شوپئی لهیلی دهیم دو خوفقی د ردهش وی هه دییه کری هه تا پاره بوون ئهو د پایی عهزیز^(۱) هه بوون نوردار و مهصوون و قه بوول ب دققت صهابان مهساحه کری جهی پاشنه هفت ئهصبه یهقین د بهطنی قهدهم پینج تلی (والسلام) سهری وی دریژ و زراف بوو تهمام^(۳) موصه ننهع ژ وی نهعلی پاکئی سپی وهلی بی موی و ساده مهذبووع بوو^(۴)
--	---

(۱) ئهقه دو همدیسن شاعری تیکهل کرین، ههردو ترمذی (۱۷۶۹) قه گوهاسستینه، و د چو ژ وان دا نه هاتییه
کو رهنگی وان خوففان یی ردهش بوو. بهلی د روایه تهکا دی دا یا ئه بوو داوود (۱۵۵) و ترمذی (۲۸۲۰)
و ئبن ماجه (۳۶۲۰) ژ بورهیدی قه دگوهیزن هاتییه کو نه جاشی دو خوفقین ردهش وحلی ونه یین نهخشاندی
ب دیاری بو پیغه مبهری -سلاف لی بن- هنارتبوون.

(۲) د دانه یا (قوخی) دا: شوپئی.

(۳) بوخاری (۵۸۵۷) ژ ئه نهمسی قه دگوهیزت کو نهعالا پیغه مبهری -سلاف لی بن- دو (قبال) پیغه هه بوون،
ومه خسه د پی (تبلکه) ئهو داقا د ناث تبلین پیی را دجت.

(۴) ئهو نهعالتین ژ چه رمی چیلی دهاتنه چیکرن دگوتنی (السبتیه) و د روایه تهکی دا یا بوخاری (۵۸۵۱)
وموسلم (۱۱۸۷) ژ ئبن عومه ری قه دگوهیزن هاتییه کو نهعالا پیغه مبهری یا ب وی رهنگی بوو.

نه‌صیب کر ژ بو من ب سهد ئحترام
 جه‌میعی ئه‌حبیباً ته‌قی هؤگرا
 ب ته‌قبیلی وی ئهم کرن سهرفراز
 چ ئحسان ته دا رووحيبی که‌مته‌ری^(۱)
 ژ بو ته خودایی غه‌فووری که‌ریم
 ته‌به‌رروک ب نه‌علا حه‌بیبی جهان
 مونه‌وهر مه پی بوو دل و روح و بال
 خودا من بده خاطرئ نه‌علی پا
 آیا شاهی (لولاک)^(۲) ده‌ستم بگیر
 نکارم نه‌ظمکم که‌لامی عه‌له‌ن
 ل من مه‌گرن ئه‌ی مه‌جلسی گووشدار
 د ئه‌وصافی خوف و نه‌عل کر نظام
 مه با کر خودا دهر جگهر ئلتهاب
 که‌ر و لال و گیزه تو نینه مه‌دار

خودایا هه‌زار شوکر بو ته مودام
 د گهل جومله ئخوان و یار و برا
 ب چاڤ دیتنا نه‌علی پاکئ ب ناز
 مه ته‌قبیل کر نه‌علی پیغه‌مبه‌ری
 هه‌زار شوکر و همد و نه‌نائی عه‌میم
 ته دا من فه‌قیری (عیاناً عیان)
 مه مالی د چه‌شم و د روو ئه‌و نعال
 مه هیقی هه‌یه پوژئی حه‌شر و جه‌زا
 وه گهر نه قه‌وی رووسیا هم فه‌قیر
 وه ره ئه‌ی قه‌له‌م به‌س دربژ که سوخن
 چکو پر مه‌لوولم ژ هجرانی یار
 مه ئه‌ف موخته‌صهر به‌ندی شیرین که‌لام
 مه دانی ژ ده‌ستی خوه خامه کتاب
 ئیلاهی تو روووی نه‌کی شه‌رمسار

(۱) ب راستی مه نه‌زانیه کانی مه‌خسه‌دا شاعری چیه ده‌می دیتت: من ب چاڤ نه‌عالین پیغه‌مبه‌ری
 -سلاڤ لی بن- ب چاڤ دیتن ومن ئه‌و ماچی کرن! وه‌لکی مه‌خسه‌دا وی دوعا بت، یه‌عنی: یا ره‌بی تو
 وی چه‌ندی ب رزقی من بکه..

(۲) ئه‌فه ئیشاره‌ته بو وی گوتنا بی بناخه، ئه‌وا هنده‌ک ب حه‌دیس دزانن، ئه‌وا تیدا هاتی کو خودی دیتته
 پیغه‌مبه‌ری -سلاڤ لی بن-: ((لولاک لولاک ما خلقت الأفلاک)) یه‌عنی: ئه‌گهر تو نه‌بای من گهر دوون
 نه‌دئا‌فراند، وزانایی حه‌دیس دیتن: ئه‌ف حه‌دیسه یا (مه‌وضوعه).

بند ثانی عشر در بیان انگشتر رسول خدا

ژ وی راوییی پاکئی شیرین نهفہس روایہت دکر ئبنی مالک وها حہیبیی کو مہولا کری ئختیار موعہیبین ئہوی فہصصی خاتمہ عہقیق ئہوی قاشہکی صاف و بی نہقص بوو سہبہب صہوغی خاتمہ ہمہی راویان ئرادہ کو کر صہدری عالی ہمہم د ئہملاکی روم و د فورس و حہبہش ژ بو وان مولووکئی عونوق مولتہوی بہطال دا بیت حوکم و ئہحکامی وان ولئی ہاتہ گوتن ژ بو موصطہفا موحہققہق بہ نک ذاتی پاکئی نہبی ئہمر کر کو یہک خاتمہمی چی بکن چکو طہبعہ نک پادشاہان قہدیم ئہگہر موہری تیدا نہبیتن کتاب	دریژ بوو روایہت ہتا سہر ئنہس د تہعرفی ئہنگوشترہری موصطہفا ہہبوو خاتمہک سیم خالص عیار وہلیکن عہقیقی حہبہش بوو حہقیق^(۱) (محمد رسول اللہ) لی نہقش بوو^(۲) ب قی طہرزی گوتن ب نوطق و بیان^(۳) بشینت کتابان د مولکی عہجہم نیہت کر قہرئ کت کتابی د خوہش چو نہججاشی و قہیصر و خوسرہوی کو دہعوہت بکت دینی ئیسلامی وان کہ ئہی تاجی عالم شہمی با وہفا قہبول نابہ مہکتووبی بی موہر نہبی کو مہکتووبی شاہان خہتمی پی بکن تہداول دکن موہر و خاتمہ موقیم ژ وی تی دلی وان شہک و ترتیاب
---	---

(۱) ثنی حہدیس بوخاری (۵۸۷۰) وموسلم (۲۰۹۴) وترمذی (۱۷۳۹) ژ ئنہسی کوپی مالکی فہدگوہیتن.

(۲) بوخاری (۵۸۷۸) وموسلم (۲۰۹۲) ژ ئنہسی فہدگوہیتن کو نہخشی گوستیرا پیغہمبہری -سلاش لی بن- ریزہکی (محمد) ل سہر یا نفیسی بوو وریژہکی (رسول) وریژہکی (اللہ).
(۳) ثنی حہدیس بوخاری (۵۸۷۲) وموسلم (۲۰۹۲) ژ ئنہسی کوپی مالکی فہدگوہیتن.

دکر لېسې خاتمه ئه مر پي دکر
 ژ بو روخصه تي ذاتي پيغه مبهري
 ئهوي خاتمه ما کوب ته وافيقي بوو
 ژ شه بخان^(۲) وها بوو روايهت ئه شه
 عومهر چوون رهوان جان ب جان به خش دا
 وهلي حهيف ئهو خاتمه ما پر نه فیس
 ئهوي ذاتي عثمان چهند طهلبه کر
 ئيشارهت ههيه تيده ئهوي جاني جان
 نه مه خفي ل نک ههر که سي دووربين
 د وي خاتمه مي ده هه بوو بي گومان
 ژ فه قدا وي پيغه فتهن بوو ظوهوور
 خيلافهت به ده ل بوو ب قه تل و ب خوون
 ژ وي پيغه بوو پادشاهي ته باه
 به سه ئهوي قه لهم ئهف گه لامی گران
 د فه قدا ئهوي خاتمه مي خام بوون
 به سه بهس دريژ که که لامی ب کول
 ئيلاهي تو رووحي نه کی شهرمسار

تهيه ممون د ههر تشتي هه ژي دکر^(۱)
 د چهپ له بس کر به عضي ئهنگوشتهي
 ژ وي پاش قه دهر دهستي صديقي بوو
 ژ صديقي ئه کهر گها نک عومهر
 گها دهستي عثمانی صاحب حهيا
 ژ عثمان سوقووط بوو د بيرا ئهريس^(۳)
 د ناف بيری خاتمه قه پهيدا نه کر
 خيلافهت ب وي خاتمه مي بوو عهيان
 کو ئه سراري موهر سولهيمان يه قين
 تو واقع نه بي شه کک و ره بيی، ئه مان
 مه زن بوو هه تا قه تلئ ذاتي ب نوور
 دريژ بوو هه تا ئاخري دهوري دوون
 وه گهر نه ب خاتمه دبوون پادشاه
 دبت که رب و حه سرهت ل نک حاضران
 عه جائب موصيهت ل ئيسلام بوون
 يه دي خو ده دريژ که بيژره ژ دل
 کهر ولال و گيژره تو نينه مه دار

(۱) بوخاری (۵۸۵۴) ومسلم (۲۶۸) ژ عائشايي قه دگوھيژن کو پيغه مبهري -سلاف لي بن- هه ژ راستي دکر، هندي د شيان دا با.

(۲) مه خسه د ب ههر دو شيخان بوخاري ومسلمه، و د بهر پهري بوري دا ئيشارهت مه دابوو قن روايه تي.

(۳) بيرا ئهريس د که فته ناف بيستانه کی ل قوبائي.

بند ثالث عشر در صفت سیف رسول خدا

ژ راوی چ ئەلفاظی شیرین شیرین کو ئوستاد ئیمام ترمذی بی گومان ئەوی ئبنی مالک روایەت وها کو سەیفەک عەجەب قەنج و پاک و حەدید مودامی ل نک بوو شەهەئ تاجدار ب مەعنا بیژم ژ بو تە ژ دل د مەعنا وها گۆتن ئەهلای لوغەت کو تێدە هەبوون چەندی حوڤرە یەقین ئەوی شیرێ من تێدە گۆتی کەلام ل سەر گەردەنی نا دورستی کوفار ژ وی حەز دکر بی قیاس ئەی عەجەب روایەت دکم ئەز ژ شەرخان یەقین هەچی دەرج کم ئەز د قی نامەئی بزانه کو نەقلن هەمی بی قوصوور	گەها ذەوقی من شوپەتی ئەنگەبین ژ نەقلا ئەنەس ئبنی مالک عەیان دکر وەصفی سەیفی حەیبی خودا ژ بو قەتلی قەومی کەڤووری عەنید^(۱) ل وی ئسم دانی ئەوی (ذو الفقار)^(۲) قەبوول کە تو تەقیری شیرین ب دل سەبەب ئسمی وی شیرێ صاحب هیمەت ب تەشبیہی سوورای زەنبووری بین ب تیرپژ و بەرراق و وەک بەدری تام چو سککینی ئەعلا ل تازە خیار د نیف جەرگی گەبران ب مثلی لەهەب نە کو حاشە مەوضووع بیتن هەمین تەحەرروک بکم پی سەری خامەئی ژ شەرخان و روواتی صاحب وەقوور
--	---

(۱) حەدیس ترمذی (۱۶۹۱) ژ ئەنەسی روایەت کری دەقا وئ دبیژت: دەستکی شیرێ پیغەمبەری -سلا لئ بن- ژ زیقی بوو. وئی حەدیسێ ئەبو داوود (۲۵۸۳) ونەسائی (۵۳۷۴) ژی قەدگۆهتین.

(۲) بەپەقی د کتیبای (السنن الکبری) دا ژ عەبدللاهی کورێ عەباسی قەدگۆهتین، کو شیرێ (ذو الفقار) ژ دەسکەفتین پۆزا بەدری بوو، وئەو گەشتبوو پیغەمبەری -سلا لئ بن-، وئیتە قەگۆهستن کو ئەو شیرێ عاصی کورێ مۆنەبەیی سەمی بوو، وپیغەمبەری سلا لئ بن بەری مرنا خۆ ئەو دابوو عەلییی کورێ ئەبوو طالبی.

تهوهججوهه بکه لی ب وهجههک صهفهق
وهگهر شوپههکی جوزئهکی (العیاذ)
تهماشاکه بیمه سهر سهوقی پیش
ژ من گووش که نهظمی پاکتی حهسهن
جهی دهستی دانا شههی نامدار
قهوی زیشهکی صاف و بهیضا بزبان
د گهل بالچق و کابکان فضضه بوو
وهلی زیشی وی سهیفی با ففتح و خیر
بزان روخصهته رهیب و شهک تی نهکی
وهلی فورجه تیدا ههبت نهو قهدهر
ئهقهल्ली ئهقهल्ली دو ئهصبهع ههبت
وهگهر ئابزهر^(۲) کی ب زیری نهفیس
وهلی ئابدانهک وسا زینهار
ههچی ئهسلوحي حهربی پهیدا بکی
ژ بو زینهت و شوهرتی وهقتی جهنگ
کو پی گهردهنی کافران بکنه شهق
ئهقی سهیفی تهعریفی کر من ههمان
د غمز و قتالان ل نک بوو یهقین
تهقهللود دکر بهعضی شمشیری دی

قهبول که ب قهلب و ب دل بیژه حهق
د نیث ناری دووری دبی جانگوداز
بکم تهجروبه طهبع و ههم ذهوقی خویش
ژ راوی م ژی زانییه ئهف سوخن
ژ وی سهیفی مهحبوب ناف (ذو الفقار)
ژ تهقریری راوی هوهیدا بزبان
ل سهر کیلی وی هنده زیث لی ههبوو
بزانه ژ یولدوز موحهلالا ب زیر
دورسته کو شیري خوه قاپلمه کی^(۱)
کو نطلاق نهبت پارهیهک زیث ل سهر
ژ وی پیثه با جومله قاپلمه بت
ضهره ناکه نهو ژی ب نهقلا حهدیس
کو مال چی^(۳) نهبت ژی ب عهرضا ل نار
دورسته کو وان جومله قاپلمهکی
کو ههیهت بکن قهومی پیسی ب زهنگ
دهلالهت بکت قهوهتی دینی حهق
د ئهغلب ل نک شاهي ئاخر زهمان
وهلی بهعضی ئهوقاتي شاهي ئهمین
بنیره ل ئهحکام و تهئیری وی

(۱) د روایهتهکی دا یا ترمذی (۱۶۹۰) ژ سهعدی فهدگوهیزت هاتییه کو پیغهمهبر -سلاط لی بن- پوژا
هاتییه د مهکههی دا شیري وی ب زیر و زیشی یی نهخشاندی بوو. بهلی ئهف حهدیسه وهکی زانا دیژن یا
ضهعیفه، لهو پیثقی ناکهت فی هیجهتی بو مهسللی بگرین یا شاعر دیژت.

(۲) د دانهیا (قوگی) دا: ئابزهر.

(۳) د دانهیا (قوگی) دا: جه.

موهه ييا كرى وى ل قهومي عه تيد
 موهه ييا كرى جومله (خير البشر)
 ل وان ئسمى دانى حه يبيى خودا
 ئهوى ناڤى شيرين (مهئشور) بوو^(۱)
 موهه ييا كرى ئهوى ب ئسمى (قهضيب)
 به شنجى ئهوى ئسمى لى (ذو الفقار)
 حه تىف ژى^(۲) دبارى ل قهومي تهلف
 ژ مخذهم نه بوو بو كوفاران ئه مان
 ژ بهر خهوفى وى مورتىعب بوون قولوب
 مههاب بوو مهخاف بوو ل قهومي له عين
 ژ وى دؤر دچوو گهبرى دوون سه خورديف
 ل نك شاهى بوون ئابدار و حداد
 كهسى بكارا ئنكارى دينى موين
 دهمار^(۳) ژى دكيشا ب عرق و ئه صل
 د دهستهك ده سيف و د دهستهك كتاب

حه يبيى خودا چهندي سيفى حه ديد
 ب عه ددى صه حابان ژ سيفان عه شير
 موهه ييا كرى بوون ب ئسمهك خودا
 يهكى شيرى وى قهنج و پر نوور بوو
 يهكى دى هه بوو ذاتى پاكي حه يبيى
 سيهم ئسمى (قهلعى) چارهه (به تار)
 شه شهم بوو موهه ييا ب ئسمى (حه تىف)
 يهكى دى موهه ييا ب (مخذهم) بزان
 ئهوى دى موهه ييا ب ئسمى (رهسوب)
 نه هم ئسمى (صه مصامه) لى بوو يه عين
 ده هم ئسمى شيرين ل وى بوو (لوحيف)
 ئهقان دهه سوپووفى موبارهك نژاد
 ژ بو قه تلى قهومي شه قيبى له عين
 سه رى وان عه نيدان دكر پى فه صل
 ئهوى شاهى (لولاك) عالى جه ناب

(۱) د كتيب (عيون الأثر فى فنون المغازى والشمال والسير) دا يا (ابن سيد الناس) (۴/۴۷۷) هاتيبه كو
 پيغه مبهري - سلاف لى بن - دهه شير هه بوون، و ناڤين وان ئهقه بوون: (مأثور) و ئهقه شيرى بابى وى بوو
 گه هشتبوو وى، و ئهوى مابوو حه تا پيغه مبهري - سلاف لى بن - مشه ختبويه مه دينى ژى، و (الغضب) و ئهقه
 سه عدنى كورنى عويادهى دابوويى ده مى ئهوى چوويه بده رى، و (ذو الفقار) و بهى نوكه مه به حسى وى كريبه،
 و (الصمصامة) و ئهقه شيرى (عه مرى كورنى مه عديكه رب بوو گه هشتيبى، و (قلعي) و (بتار) و (حتف)
 و ئهقه هه ر سييه ژ شيرين (قه ينوقا عيبين جوهرى) بوو گه هشتينه وى، و (رسوب) و (مخذهم) و ئهقه
 ب صه نه مى نويجاخا (طهى) قه بوون، و (القضيف) ئهقه هه ر دهه شيره وى هه بوون، بهلى يى ژ هه ميبان
 پتر وى حه ز ژى دكر (ذو الفقار) بوو.

(۲) د دانها (قوغي) دا: لى.

(۳) د دانها (قوغي) دا: ده ما.

کتابا مونه ززه ژ خه لقییه تی وه لیکن نه شان سه یفی تیژی گران
 حه بیی خودا وه قتی جهنگ و قتال
 نه وی هفت درعی موبارهک هه بون
 زوبهیر ئبنی عمووامی گو نهف سوخن
 دو درعی گران وی ل سهر بوو نه بی
 کو شهیطانی پیسی شه قیی له عین
 د حه قتی وه فاتا ره سوولی خودا
 ب ته شویس بوو نه هلی مهیدان گه لهک
 نه وان دل هلا نین ژ جهنگ و نه بهرد
 ده ما گووش کر شاهی (ختم الرسل)
 طه لهب کر یه کی صخره ذاتی نه بی
 ژ بو مورته فع بت جهی پادشاه
 کو دا بن^(۴) ل سهر وی هه می راجعوون
 خولاصه ژ لبسی دو درعی گران
 نکاری بچت سهر حه جهر وهی ل من!

ژ بو دین و نه حکامی قی ئوممه تی
 ژ بو ره ئسی بی دهوله تی کافران
 لبس وی دکر زره و مغفر ده لال^(۱)
 ژ بو جهنگی کوففاری ناماده بون^(۲)
 د غمزوی ئوحد شاهی جه ددی حه سن^(۳)
 د گهل ئالهت و نه سلحی حه ربی وی
 صه لا دا ل نیف نه هلی ئیسلام و دین
 ل نیف نه هلی ئیسلامی دا (الصلا)
 ژ وان اله و ئاه چوو تا فه لهک
 ل غه زوا عه نیدان دمان ده ست سهر د
 ژ قی واقعی ته نگ بوو قه لب و دل
 نیهت کر ل سهر صخره بت موسته وی
 کو نعلام بکت نه هلی ئیمان و راه
 بزنان کو که ذاب ه مه لعوونی دوون
 ژ بهر جه رحی لی شاهی ئاخر زه مان
 چ زه حمهت دیه وی حه بیی مه زن

(۱) د بنیات دا (زره) هاتییه، و به لکی (زرد) بتز بهر کو زرد و نهو خه لکین ئاسنینه بین (مغفر) ژئ درست دبت، و مغفر کولاقه کی ئاسنیه شه کره پران د بن (خوذهی) فه دکره بهر خو. و بوخاری (۳۰۴۴) و موسلم (۱۳۵۷) ژ نه سنی کو ری مالکی فه دگو هیزت کو رژا پیغه مبه ر - سلاف لی بن- هاتییه مه که هی (ده می) فه کرنا وی) مغفر د سهری بوو.

(۲) نهو هه حه فت درع وه کی د کتیب (عبون الأثر) دا هاتی نه فه بون: (ذات الفضول) و نهف سه عدی کو ری عوبادهی دابووی ده می چویه بهر ری، و (السغدیة) و (فضتی) و نه فه هه ردو ژ قه ینوقاعیان ستان د برون، و (ذات الوشاح، ذات الحواشی، البتراء، الخرتق).

(۳) قی حه دیسی ترمذی (۱۶۹۲) ژ زوبهیری فه دگو هیزت.

(۴) د دانهیا (قو غی) دا: بین.

ژ بو دیني ئيسلامی کيشا جهفا
 وهليکن سهری جومله دهردي مهزن
 بييرم ژ دهربا وهکی قهطرهيهک
 دبت جومله عالمه مونهققهش ب خوون
 صوفوونی مهلائک ل چهرخا فهلهک
 ههمی خووری فردهوسی ههفتهم طهبع
 بزانه کو غلمانی باغی بهشت
 نهوان رهوضئی خولدي جایی طهره
 ههمی مورغی جهووی سهما و زهمین
 دسووزن ب يهک بار وان بال و پهړ
 د گهل حوت و حهيوانی دهریایی کوور
 دبن جومله عهووی بهار و نيسان
 کهواکب د گهل ماه و خورشیدی خواهش
 ل قی گوټنی بووم کو نهز موتههفق
 د دهستی مه ده خامهئی پروسیاه
 دهواتی مه دي ژي بیت سهرنگوون
 ژ تهئيری ناهي دلی دهرددار
 مه نييهت نهبوو نههم بييرن کهلام
 چکو دهردهکی پر کهبیره کهبیر
 د غهزوی نوحود راويی با نهشر
 کو سهر دهستیوون جوژنهکی گهبری دوون
 خوه دان شعبی کوهی ب نهمری رهسوول

ب دوازده برین جرح بوو موصطهفا
 کو نهفغان و ناله بکن ئنس و جن
 بکیشم ژ نیث هندی دل نالهيهک
 زهمین و سهما دي ببن واژگوون
 بکن ناله و ناه و نهفغان گهلهک
 ل جهننهت گهرييان بکن جومله شفق
 ژ حهسرهت ببن رهسپی کوژ پشت
 موچهوول دبت دووزهخهک پر لهههب
 ژ تهقریری قی سهوقی نهندوهگین
 ژ مهئتم ههمی دي ببن لال و کهړ
 دبن جومله ناتهش د قهعری بوخوور
 ژ قی گوټنی تیکده ناتهش فشان
 ژ حهسرهت دبن پارديهک سهنگی رهش
 د نهفسا خوه ده دي ببن موحتهرق
 دبت پاره ناگر ژ نهفغان و ناه
 موړهککهب دبی تیده يهک قهطره خوون
 د دهستی مه موسودهده بت شوعلهدار
 وهليکن ژ من خوهست بهساطا مهقام^(۱)
 شههیدبوونا سننی بهشیری نهذیر
 وها گوټبوو نههللی سونهت خهبه
 جهمع بوون ههمی عهسکهري موسلموون
 نهمر کر نهوی صهدری صاحب قهبوول

(۱) د دانها (قوغي) دا: نظام.

ولهی چهند گهبرئ شهقیی له عین
 نهوی کافرئ له عنه تییی سه خیف
 خودا نه مر کر جبره ئیلی نه مین
 وقووع دا نه بت سهر زه مینی توراب
 نه یهک قه طره باران ژ عه ورئ گران
 نه طایی گیایی ژ نه رضی هشین
 وقووع^(۱) بت ل سهر پرووی قی جسمی خاک
 د وئ ساعه تی مورغی سدره مه کان
 نهوی خوونی پاکئ حه بییی عزیز
 هلائی د نیث شووشه ئی خوونی پاک
 ههواره ههواره وهرن حکمه تی
 ب رۆژ و ب شهف ههر د وهقت و د حین
 ژ بو خاطری ئوممه تا پر گوناھ
 ژ بو مه کرن چهند غهوغاء و جهنگ
 نه هیژانه ئهم ئین چونین نهی رهسوول
 ولهی تو شههنشاه و لوطفا ته عام
 ئیلاهی تو رووحی نهکی شهرمسار

جهمع بوون ل دۆر شاهئ به طحا زه مین
 شههید کر درانی موبارهک شهریف
 خوه بگهینه خوونا حه بییی نه مین
 چکو نه رض و نهسمان دبیتن که باب
 دبارت ههتا ده ورئ ئاخر زه مان
 دبیتن کو خوونی نه بییی نه مین
 بگیژئ ئهیا حاملئ وه حیئ پاک
 ب ته عجیل گها فه خری ئنسان و جان
 سهبوک بر گهانه بهشتی ته میز
 ژ قی واقعی تیک جهان دهر دناک^(۲)
 چ زه حمهت کشایه ژ بو ئوممه تی
 نه ذیهت دییه پادشاهی نه مین
 ولهی ئهم ژ وی دائما پرووسیاھ
 ل کوففاری دنیا ذکر تهلخ و تهنگ
 ژ بو مه بیی نهف قه دهر تو مه لوول
 ئهم و دهست و دامانی ته (والسلام)
 کهر و لال و گیژه تو نینه مه دار

(۱) د دانهیا (فهیمی) دا: وعبت.

(۲) چو سه نه دین دورست بو قی روایه تی یا شاعر قه دگوهیژت مه نه دیتینه، وتشتی به لاق د کتیبین حه دیسی
 وسیره تی دا نهوه کو ده می ددانی پیغه مبهری -سلاش لی بن- هاتییه شکاندن، ولتقا وی هاتییه بریندار کرن
 وی خوین ژ رویی خو قه دمالی و دگۆت: چاوا نهو مللهت دئ ئیفله حی بینن یی خوین د رویی پیغه مبهری
 خو ئینای و نهو یی بهری وان دده ته خودی.

بند رابع عشر

در صفت نان او چیزی که بنان می خورد^(۱)

ژ راوی وها هاته گوتن یه قین	ژ ته قیرئ له فظئ (أم المؤمنین)
دیا موشفقہ عائشا نه نوهری	ژ نفکی ب نایهت خودئ کر بهری
بزانه وها گوت بو راویان	ژ نه حوالئ پیغه مبهری ئنس و جان
نه بوو تیر ^(۲) ئالی ره سوولئ که بیر	دو رۆژا ل سهر ههف ژ خویرئ شه عیر ^(۳)
بزان پر شه شان راذان ئالی وی	نه شیف و نه نانهک بین حالی وی
دکر صهر بهر فہقرئ پر موصطہ فا	دکر نختیاری فہقر سهر غنا
چو بکرا طه له ب جومله کوھئ جهان	دبون زیرئ خالص ژ بو شاهی جان
وله یکن ل سهر حالئ شدہت فوزوون	دکر صهرئ کوللی ژ دونیایی دوون
ژ سه هلی بنی سه عدئ موبارہک نه شر	سوئال کر نه بوو حازمئ با خہبر ^(۴)
کو ئایا نه کل کر نه بییئ ئومی	ژ کاپهک موصه ففا دهقیئ نه قی
دهقیئ نه قی کیژکه بیژہ عیان	دیژنگی وهر دائی ئاردهک چونان
جہواب دایہ سه هلی خہبر کول وی	کو ئاردئ نه قی وی ب چاقان نہدی

(۱) نهف بهنده د دهر حقا ناشکرا کرنا و صفا وی نانی دایہ یئ پیغه مبهری - سلاف لی بن - د خوار، کانی یئ چاوا بوویه.

(۲) د دانهیا (فهمی، نامه دی) دا: سیر. و (سیر) د زمانی فارسی دا ههر ب مهنا (تیر) یا کوردی دئیت.

(۳) فنی هدیسی موسلم (۲۹۷۰) و ترمذی (۲۳۵۷) فنی هدیسی ژ عائیشایئ شه دگوہیزن.

(۴) فنی هدیسی بوخاری (۵۴۱۳) و ترمذی (۲۳۶۴) فنی هدیسی شه دگوہیزن، و د دهقی هدیسی دا هاتیبه نه بوو حازم دیژت: پسپار ژ سه هلی کورئ سه عدی هاته کرن.. یه عنی: پسپار کهر نه بوو حازم نه بوو، وهکی شاعر دیژت.

نه ته نځيل و ته صفی بزان ئهی له بیب
نه فڅ لی دکر وان ب دهف ئهی فلان
ههچی کو بما پاشی ته عجین دکر
ل ته حصیلی طاعت رضایی خودا
ته قهوت ژ بو وان بهانه بزان
دکر وان وهلی قووته کی (لا یموت)
نه ما دهر به دهن وان طه رقی نه فیس
دهما وی بدیتا ژ جووعی ته عه ب
وله لیکن نهانی دکر شه ئنی خوه
سواری ل دولدول عه لیعی وهلی
هه بیب دیت ئا ثاری جووعی ل وی
ره سوولی که ریمی که بیرئ هومام
بزانه ژ جووعی هه بو لی ئه شر^(۱)
کو بکرا ژ مه طعووم شه یئ هک ذه میم
ههچی کو بهاتا ل بهر ئه دخوا^(۲)
دکر ههز هه بیبی شه هی (لم یزل)
چو فکرا مه دائم ل لوقما له ذیند
عشا چوون بیت که تنه فکرا غه دا
تو گوه ده روایات و له فظی هه دیت^(۳)

نه بیژنگ و منخهل د وهقتا هه بیب
سه حابان ده قیقی جهوی جومله شان
ههچی کاپه کی زه حفی نه فڅی دهر
چرا چونکه ئه فکاري وان دائما
نه شهواتی نه فسانی و له ذه تان
ژ بو قووه تی طاعه تی ئه کلی قووت
ته چهندان دخوارن ژ وان هیچ که سی
هه بیبی خودایی ب فه خر و ئه ده ب
هه جهر دئ بخستا ل بهر به طنی خوه
د روزهک ئیمام مور ته ضایی عه لی
ل مه سجد گها نک نه بیبی ئومی
ژ بو مو طمه ئن بیت قه لبی ئیمام
ژ بهر به طنی ئانی ئه وی سی هه جهر
نه بو طبع بو مو صطه فایی که ریم
ب پاش رده نه کر وی طه عامه ک تو جار
وله لیکن ژ شیر و ژ قه رع و عه سه ل
چسان ئه م دبن نک خودائی عه زیز
نه خوری مه چاشتی د هیرا عه شا
ئه یا نه فسی پیسی خه بیبی خه بیث

(۱) ئهف هه دیسه ب بهر چا قین من نه که فتیبه، به لی هه دیسه کا نیزیکی وی ترمذی (۲۳۷۱) ب سه نه ده کا

ضه عیف ژ ئه بو طه لحه ی قه دگوه یزت کو پیغه مبه ر - سلا ف لی بن - دو بهر ب زکی خو قه گری دابرون. و قی

هه دیسی ئیمامی به غه وی زی د (شرح السنة) دا (۴۰۷۹) قه دگوه یزت.

(۲) قی هه دیسی بو خاری (۳۵۶۳) و ترمذی (۲۰۳۱) ژ ئه بو هورهیره ی قه دگوه یزن.

(۳) د دانه یا (قو غی) دا: تو گوه دیره ئایات و له فظی هه دیت.

چو (نحن قسمنا)^(۱) ئەر کر خودا
 نه عه نقا ژ حه ققی خوه زیده دبت
 وه گهر کوب مالی خوه قاروون بی
 بکی قه بضهئی مولکی خوه توه هه می
 مه ساحه بکی جومله بی دووربین
 ژ غه یرئ دو قاتی که فهن سهر جه سه د
 مه که فکرئ دونیا ل سهر خوه گران
 ته وه ککول بده رازقی (والسلام)
 کهر و لال و گیره تو نینه مه دار

مه که فکرئ به یه ووده چاشت و عه شا
 نه پیشه ژ رزقی خوه که متهر دخوت
 ئه گهر کوب حوکی فره یدوون بی
 چو ئه سکه نده ری سهر ته سهر عاله می
 فلاتوون صفه ت گهر سه ما و زه مین
 چو ئاخر تو بمری قه وی صفرئ یه د
 نه پایه ت کو ئه ف بت ل بهر جومله مان
 بکه ته وبه جاره ک ژ فعلی حه رام
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شهر مسار

(۱) ئه قه ئیشاره ته بو ئایه تا: ﴿ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ (الزخرف: ۳۲).

بند خامس عشر

در صفت فراش که بران می خوابید^(۱)

یه‌قین که روایت وها هاته گوش
سوئال کر بزان (عروه ابن الزبیر)
ژ شه‌کلی فراشا حه‌بییی خودا
جه‌واب دا دییا مه ب فاضل و هونه‌ر
فراشی شه‌هنشاهی ئاخر زه‌مان
ئه‌وی هه‌ردو پروو سختیان بوو ته‌مام
وله‌ی حه‌فصه‌ته زه‌وجی پاکئی نه‌بی
فراشی ئه‌وی شاهی نوورین لباس
په‌لاسی موباره‌ک مه دو طه‌و دکر
شه‌قه‌ک هاته قه‌لبی مه ئه‌ث ره‌نگ خه‌یال
کو چار طه‌و بکم فی په‌لاسی ته‌میز
مه ثانی ب چار طه‌و ل هه‌ث وه‌رگه‌راند
ده‌ما بوو سبه‌ گوتنه من لائحه
مه گوتی ئه‌یا روهنییا هه‌ردو چاف
فراشا به‌ری بوو موحه‌ققه‌ق بزان

ژ وی راوییی راستگو تیز هووش
ژ سه‌رداری ئه‌زواجی با فاضل و خه‌یر
وله‌ی ئه‌و فراشا ل سه‌ر پادزا
ژ بو سائی نوطقه‌کی پر ئه‌شه‌ر
یه‌کی سختیانک قه‌وی بوو بزان
ژ حه‌شوی تری به‌لگی خورما مودام^(۲)
وها گوتی جاره‌ک ژ بو صه‌جی وی^(۳)
موه‌ییا د ججرا مه دا یه‌ک په‌لاس
حه‌بییی خودا وی ل سه‌ر خه‌و دکر
ل نک من خه‌یاله‌ک ظه‌ریف و ده‌لال
نه‌رمتر دبت بو ره‌سولئی عه‌زیز
شه‌هنشاهی ئه‌کره‌م ل سه‌ر دانه‌اند
وه بو من چ فهرش کر شه‌بی بارحه
فدائی ته‌ بیتن ئه‌ز و دا و باف
وله‌ی زیده من چار طه‌و کر چونان

(۱) ئه‌ث به‌نده د ده‌ر حه‌قا ئاشکه‌راکنا وه‌صفا وی جه‌ی دایه یی پیغه‌مبه‌ر -سلاث لی بن- ل سه‌ر دنقست، کانی یی چاوا بوویه.

(۲) موسلم (۲۰۸۲) وئهبو داوود (۴۱۴۶) وترمذی (۱۷۶۱) فی حه‌دیس روایه‌ت دکه‌ت.

(۳) ترمذی د شه‌مائی دا (۳۳۶) فی حه‌دیس روایه‌ت دکه‌ت.

مه گۆ نه رمتر بت ژ بو ذاتي ته
 جهواب دا ژ بو من ره پيغه مبهري
 ژ بهر نه رميي قى فراشي ب ناز
 صهلاتي ته هه ججود ل من فهوت بوو
 بنيرن گهلى يار و نه جبايى من
 ژ چار طهو په لاس شاهي عالي جه ناب
 سه بهب كو شهه نشاهي گهردهن فراز
 ژ ئيثار ده سهر دوشهك و ياستغان
 دكم خوابي ناڅ شان جهي نازدار
 نه ذكر و عيادته نه ئاه و نیاز
 د گهل شان گوناھي ل من بي قياس
 ئهيا فهخري عالم ده خيلم ده خيل
 قهوي بي كهسم من نه دا و نه باب
 ئه گهر تو نه بي ئه ي ره سوولي كهريم
 مه دهستي خوه ئاقيته داوا كهيب
 ئيلاھي تو رووحي نه كي شه رمسار

ته نه ععوم بكت بهلكه پي ذاتي ته
 كو رد كه فراشي ل عالي بهري
 ل من چوونه ئمشهب صهلات و نهماز
 گهلهك فرهح و شاهي ل من فهوت بوو
 هه مي ئختيار و هه مي شابي من
 ته نه ععوم حساب كر كرى ئجتنب
 ل وي فهوت بوو چهند ركعت نهماز
 ب ناز و ب نعمته ب فرهك چوان
 هه تا فهجري صادق ب شوپي مرار
 نه دهستي دوعا نه دو ركعت نماز
 ژ دهستي عذابى چسان بم خه لاص
 تو مه حرووم نه كي قى فهقيري ذليل
 وهلي فهخري من شاهي عالي جه ناب
 قهوي موسته حه ققى عذابم ئهليم^(۱)
 ب زاري مه گوته ژ قهلبى كهيب
 كهړ و لال و گيژه تو نينه مه دار

(۱) ئهڅ پهنكه دوعايه دقيت ژ خودي ب تني بينه كرن، نه ژ پيغه مبهري -سلاڅ لي بن-؛ چونكي دوعا عيادته و عيادته بو خودي ب تنيه.

بند سادس عشر

در صفت کلام و سخن گفتن رسول خدا^(۱)

ژ راوی مه زانی کو (جد الحسن)
 کو بکرا ته که للوم ژ بو حاحه تی
 که لامی د زیده نه بهد وی نه بوو
 ژ بهر غائلا دینی ئیسلامی جههد
 دکر نفتتاحی که لامی خوه وی
 بزانه کو ذاتی که ریمی ره سوول
 فصل کیژکه بیژم ژ بو ته ب حال
 که لام وی دکر له فظی کم معنه پور
 هه بوو وی چ نه خلاق و طبعی له یین
 هه چی خه لقی مه جلس بکیشا ل جهم
 ژ ئه شیائی دنیا وی عالی جه ناب
 نه ذمم و نه مه دحهک ل شه یئی جهان
 چرا چونکه ئه فکاری وی ذاتی نوور
 ژ دنیائی دوون قه ط نه کر غائله
 ژ بو تشتی دنیا تو جارن غه ضه ب
 ته که للوم کو بکرا ل نیث مه جلسان

(طویل السکوت) بوو (کثیر الحزن)^(۲)
 دکر وی نه حاشا ژ بو دنیسه تی
 ل صونعی خودا فکری دائم هه بوو
 نه کهت قه لبی پاکی وی راحت نه بهد
 ب ئسمی خودا تختام هه ب وی
 که لام وی فصل بوون نه حاشا فوضوول
 فصل بوو د مابه یینی حه قق و به طال
 وه لی له فظی شیرین و ئه نفهس ژ دور
 نه فه ظ و غه لیظ و نه جافی موهین
 موعه ظظه م دکر وی شه هی پر که ره م
 که لام وی نه گوتن نه قه نج و خه راب
 نه بهد وی نه کر شاهی ئاخر زه مان
 ل صونعی خودا جومله ته هتن^(۳) ظوهوور
 جهان چونکه بو دل دبت حائله
 نه کر وی هه بیی ب عزز و نه دهب
 ب وه جهی طه لق به رددا جومله شان

(۱) ئه ث بهنده د ده ر حه قا ئاشکه راکرنا وه صفا گوتن و ناخفتنا پیغه مبه ری خودیه - سلاف لی بن-.

(۲) ئه قی هه دیسی ترمذی د شه مائلی دا (۲۳۵) ژ هندی کوری ئه بوو هاله ی فهدگو هیزت.

(۳) د دانه یا (قو غی) دا: تیتن.

موکەررەر دکر وی کهلامی سهلیس
بزان مویطلی دینی لات و هوپهل
د صوحبت دکر وی تهبهسسوم گهلهک
وهلی بهعضی نهوقاتی ضحکی ب نوور
بزان نادری ضحکی واقع بوویه
چرا پر کهنین قهلبی دمرینتن
مهکن پر خهبر پر مهده ئهی فلان
برا نهمرت قهلبی ته ئهی جگهر
فهقیر و گونههکارم نهز بی نهدهب
د بهحرا گونهه مامه زار و گران
ئیلاهی تو رووحی نهکی شهرمسار

کو قهنج سهح بکن سامعینی ههدیث^(۱)
ب دهف وی نهگو قهط کهلامی ههزهل
ژ وی نووری خهنده دچوو تا فهلهک^(۲)
دکر وی ژ بهر کهیف و فهرح و سورووور
یهقین بهعضی نهصحابی سامع بوویه
ژ نهذکاری مهولا قه نائینتن
تههسسی بکه شاهی ئاخر زهمان
ژ گردابی^(۳) غهفلهت وهره بهر کنهر
مودام لهقلهقه و غهیبه من رووژ و شهب
ل دهرگاهی ته من دریژ کر فغان
کهپ و لال و گیژه تو نینه مهدار

(۱) بوخاری (۹۵) و ترمذی (۳۶۴۰) ژ نههسی کوپی مالکی فهدگوهیزن، دبیت: پیغهمهبری خودی -سلاف لی بن- گوئنا خو سی جارن دگوت دا بی بهرانبه تئ بگههت.
(۲) نهقی ههدیسی ترمذی (۳۶۴۵) ژ جابری کوپی سهمورهی فهدگوهیزت.
(۳) د دانهیا (قوگی) دا: ژ بهر دهئی. و (کنهر) کورتییا (کناره).

بند سابع عشر در صفت خواب کردن رسول کبریا^(۱)

د تہ عریفی خوابی ره سولئی ئەمین بهیان بوو حەدیشی قەوییی هودا دکر نضطجاع سەر طەنشنتا یەمین ئەقە وەصفی نەوما وی بئ کیم و کاست د رۆژی جەمع کی کەسان سەر حساب^(۲) دگۆ پادشاهی ب فەضل و کەرەم^(۳) کو پی مەسح کت وی وجودا نەظیف ئەوی پادشاهی ب موهر و سەنەد د گەل (سورة الناس) شاهی ب حەق دمالی ب دەستان وجودا خوە وی ژ (من بعد) ی وەجەئ موبارەک ئەشەر^(۴) دمالی ژ بو دەفعی شەرری حەسوود دکر مەسحی عوضوی کو یەد پی رەسەد	بزان هاتە گۆتن ژ راوی چونین ژ نەقلا بەرائی بنی عازب وها چو بکرا ئیرادا خەوی شاهی دین ددا دەستی راستی ل بن خەددی راست دگۆ: رەبیی من حفظ کی (از) عەذاب (أموت و أحیا باسمک) هەم جەمع وی دکر هەردو دەستی شەریف قرائەت دکر (قل هو الله أحد) د گەل (قل أعوذ برب الفلق) ژ پاش پف دکر هەردو دەستان ئەوی ژ ئەووەل دکر ئبتدا وی ب سەر ژ پەس هەر چ پیشتر بووا (از) وجود وەلی هەر چ مودبەر بووا (از) جەسەد
---	---

(۱) ئەف بەندە د دەر حەقا ئاشکەراکنا وەصفا خەوا پیغەمبەری خودییه -سلاف لی بن-.

(۲) فنی حەدیسی ترمذی (۳۳۹۹) ژئی روایەت دکەت.

(۳) فنی چەندئ بوخاری (۶۳۱۲) و ئەبوو داوود (۵۰۴۹) و ترمذی (۳۴۱۷) ژ حوزەیفە فەدگوهیزن.

(۴) بوخاری (۶۳۱۹) و ئەبوو داوود (۶۰۵۶) و ترمذی (۳۴۰۲) و ئبن ماجه (۳۸۸۰) ژ عائیشایی فەدگوهیزن.

چو هشیار بوو ئەو ژ خوابی شیرین
 بزان خاصهئیی وی نهیبییی ظهریف
 ئەگەر چهند چاخی موبارهک نژاد
 وهلیکن ئەوی سهروهري ئەنبیا
 ب قهلبی خوه دائم تهفهککور دکر
 بزانه کو ئەو شاهي عالي سمات
 ئەوی شاهي لهولاکی با رهنگ و پروو
 چکو ثقلهتی نهومی سهر وی نهبوو
 نه وهک مه دبوو غهرقی خوابی گران
 م نینه عهملهکی کو پی بم خهلاص
 ئەگەر چ کو من زیده لیینه گوناھ
 ئیلاهی تو روووی نهکی شهرمسار

دکر همد بو خالقی عاله‌مین^(۱)
 ئەبه‌د خه‌و نه‌کر قه‌لبی پاکي شه‌ریف
 د خه‌و ده‌ دچوو پیش عیوونی عباد
 ئەوی تاجی فه‌خري سهری ئەصفیا
 ژ غه‌رقی مه‌نامی ته‌نه‌ففور دکر
 ژ خه‌و رادبوو وی دبه‌ستی صه‌لات
 ب نه‌ومی نه‌بوو ئنتقاضی وضو^(۲)
 مودام فکری مه‌ولا ل نک وی هه‌بوو
 ئەوی ذاتی پیغه‌مبه‌ری ئنس و جان
 گونه‌ه سهر م بوون بی هه‌د و بی قیاس
 وه‌لی ده‌ست بلندم ل ده‌رگاهی شاه
 که‌ر و لال و گیژه‌ تو نینه مه‌دار

(۱) ئەفە ژي پشکه‌که ژ هه‌دیسا حوذه‌یفه‌ی یا پۆری.

(۲) د هه‌دیسه‌کی دا یا بوخاری (۱۱۴۷) وموسلم (۷۳۸) ژ عائیشای قه‌دگوه‌یزن هاتییه، عائیشا دبیزت:
 من گوته پیغه‌مبه‌ری -سلاث لی بن-: پشتی تو دنقی تو رادی وتری دکه‌ی؟ وی گوته: ئەی عائیشا،
 چاقتین من دنقن، به‌لی دلی من نانقت.

بند ثامن عشر در صفت عبادت رسول خدا

ژ راوی بزانه هدیسا شهوات
موعه نعهن بوویه ئەف هدیسا قهوی
د تهوصیفی طاعاتی فخری عه رب
چسان بوو عبادت ههیبی ب نوور
د شیتان ل سهر یهک قهدهم تا سههر
خودا وهحی کر بو ههیبی مهزن
مه قورئان نهدا ته رهسوولی ئەمین
وهلی دا تهخه للوق بکی خولقی من
کو ئەف وهحی هات بو ههیبی خودا
ل سهر یهک قهدهم وی عبادت نه کر
عبادت دکر وی شههی پر کههره
ئهووی پادشاهی عبادت دکر
ب ترس و بوکاء و ب ئاه و گری
دهما سهجده بکرا رهسوولی خودا
بزان جارهکی بهعضی ئەصحابی وی
چرا چند طاعت دکی ئەی ههیب

چ شیرین سیاقهک خه بهر بو مه هات
(مغیره بن شعبه) نهایت ل وی^(۱)
بهیان کم ژ بو ته ب کهیف و طه رب
ژ قی سهوقی بهندی دبیتن ظوهوور
عبادت دکر وی ب فاضل و هونه
که ئەی شاه و سولطانی ئنس و جن
کو تهعبی بکی دهر عبادت چونین^(۲)
ژ ته مونتهفع بن ههمی ئنس و جن
ئهووی پادشاهی طه ریتی هوذا
وهلیکن ئیطاعت ئهووی زیده کر
ههتا ههردو پا لی دبوون پر وهره
وهلی چند ب خهوف و ب ههیبهت دکر
عبادت شههی ئهووهل و ئاخری
د سهجده دکر چند ئاه و بوکا
سوئال کر ژ قی خهوف و طاعاتی وی
ژ قی ئەذیهتی جهرگی من بو کهیب

(۱) قی هدیسی بوخاری (۱۱۳۰) وموسلم (۲۸۱۹) وترمذی (۴۱۲) ونهسائی (۱۶۴۴) وئبن ماجه

(۱۴۱۹) ژ مغیرهیی کورئ شوعبهی قهدهگهیزن.

(۲) ئەفه ئیشارهته بو گوتنا خودی: ﴿طه ۱﴾ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿۲﴾ إِلَّا تَذَكَّرُ لِمَنْ يَخْشَى ﴿طه﴾

۳-۱.

گوناھ و خهطا نینه سهر ته ئه بهد
 وه گهر ذهلله یهک^(۱) حاشه واقع بیت
 خودا ئه مر کر دهر که لامی نهقی
 ل مه لازمه ئهم عیبادهت بکن
 ل سهر مه حساب به گوناھ و خهطا
 جهواب دا ژ بو وی رهسوولی ب نوور
 ئه گهر چهندی غهفراندی رهیبی^(۲) که بیر
 وه لیکن ل من حهققه دائم مودام
 ئهمان ئهی خودایی که ریمی عهفو
 نه من طاعت و نه زهبانی عوذر
 عهفو کی گوناھی منی بی عهدهد
 بکه دهسته گیری ژ به حرا خهطا
 بکیشه قهلهم سهر گوناھی د من
 ل من بوونه ئاحادی عصیان ئولووف
 ل سهر من گونهه بی عهدهد بی حساب
 وهلی ئهز دیتژم ب زاری موقیم
 ئیلاهی تو روووی نهکی شهرمسار

چرا چهندی ته عیبی ددی بو جهسهد
 یهقین عهفوئی (الله) جامع دبت
 (لیغفر لک الله)^(۳) بو ته وه حی
 کو پی ذنب و عصیان طهارهت بکن
 ل مه فهرضه طاعت بکن ئهم ئه دا
 چرا ئهز نهیم عهبدی قهنجی شه کور^(۴)
 گوناھی د من جومله کهفن و ئه خیر
 بکم طاعتی حق ب خهوفهک ته مام
 پژانده من ل ده رگاهی ته ئابی پرو
 ل من نهفس و شهیطان کرن پر غه در
 م نینه عهمل هیچ هیچ ئه لمهدهد
 رهوان که ل سهر من بحاری عهطا
 بده خاطری موصطفایی مهزن
 ژ ئهنوعی قویحی^(۵) هزاران صونووف
 نزانم ل نک ته بدم ئهز جهواب
 کو بم مظهری عهفوئی رهیبی که ریم
 کهر و لال و گیژنه تو نینه مه دار

(۱) د دانیا (قوگی) دا: زهر ریهک.

(۲) ئهقه ئیشارهته بو وی ئایهتی یا تیدا هاتی: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ بِحَبْلِكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ (الفتح: ۲).

(۳) ئهقه ژی پشکه که ژ وی حه دیسی یا موغیره قه دگپرت، و بهری نوکه مه ئیشارهت دایه ته خیرجا وی.

(۴) د دانیا (قوگی) دا: شاهی.

(۵) د دانیا (فهیمی، ئامه دی) دا: قهنجی.

بند ناسع عشر در بیان أخلاق رسول خدا

وہا گوٓت راوی ئیمام ترمذی ئہوی خارجہ گوٓتی لہ فظی عہیان ل نک زہیدی ثابت ہمی بوون جولووس ولئی وان سوئال کر ژ زہیدی کہریم ژ ئہ خلاقی ذاتی حہیبی مہزن بہیان کہ تو ئہ خلاقی شیرین بہیان جہواب دایہ زہیدی موبارہک نہاد بزنان کو جیرانی وی بووم گہلہک کتابت دکر من ہمی وحیی وی د لینی طہبیعت وہکی وی نہبوو دہما ئہو بہاتا د نیث مہسجدی ئہ گہر مہ ژ دنیا بدانا خہبہر وہ گہر مہ ژ ئاخرت بگوٓتا وسان کو بہحشا طہعامی مہ بکرا ل جہم مہ بکرا چ بہحشا موباح و حہلال د حہددی نہایہت ژ خولقی عہظیم ئہنہس ئبنی مالک وہا گوٓکہ لام	ہہتا خارجہ ئبنی زہیدی نہقی^(۱) کو جومعہک موسلمان جہمع بوون بزبان ل مہجلس کرن زیدہ عہرضی خولووس وہپف دہ ژ بوٓ مہ ژ خولقی عہظیم بیٓژہ ژ بوٓ مہ کہلامی حہسہن کو پی مونتہفع بین ل ہہردو جہان بدن گوہ حہدیشا کرامی نہژاد بویرہ رفیق و ہہثال بووم گہلہک د ئہغلہب ب من مہشوہرہ و رہئی وی چ ئہلفاظی نہرم و شیرین وی ہہبوو دکر ئبتدا وی ب ئسمی خودی د گہل مہ ژ دنیا دگوٓ پر ہونہر ژ ئاخرت دگوٓتی د نیث مہجلسان دکر بہحشی خوارن شہہی پر کہرہم د گہل مہ دکر شاہی صاحب جہمال بزبانہ حہیبی کو ئحسان عہمیم د ئہ خلاقی وی شاہی (فخر الانام)^(۲)
---	---

(۱) فی حہدیس ترمذی د شہمائی دا (۳۵۰) وطہبرانی د (المعجم الکبیر) دا (۴۸۸۲) فہدگوہیزن.

(۲) فی حہدیس بخاری (۶۰۳۸) وموسلم (۲۳۳۰) فہدگوہیزن.

ته مام دهه سهنه خدمه تا وی مه کر
 بزانه ئهوی ذاتی پاکتی عهزیز
 چ تشت مه بکرا نهگو وی تو جار
 وه گهر تهرک بکرا مه شهیئهک چونان
 ژ بۆ نهفسی پاکتی خوه دهر یهک نهفیس
 وهلی گهر ژ مونکهر بهاتا ظوهوور
 ههتا غایهتی کس نهویرا بچت
 ل سهر ئهمری مهعرووف و نههیئ نهگیر
 ب جوز ئهمر و نههیانی ههرچی ههبوو
 د صهربر و د حلم و د ئهخلاقی وی
 خودایا ب ههققی رهسوولی خوه کی
 ئیلاهی تو روووی نهکی شهرمسار

د وی موددهئی روو ل من ترش نهکر
 ژ بۆ من نهگو وی کهلامهک غهلیظ
 ته کر بۆچ ئهف ئیشی بیئ ئستشار
 ب ناخی خنهگو قهط ژ بۆچ تو ناکی بزانه
 غهضه ب وی نهکر قهط ل سهر هیچ کس
 غهضه ب پر دکر وی حهیبی ب نوور^(۱)
 ل وهجهی موبارهک تهماشاکت
 غهضه بککش دبوو ئهوه حهیبی کهبیر
 ل سهر تشتی دونیا غهضه ب وی نهبوو
 نهبوو هیچ کس هیچ ههمطاتی وی
 د رۆژی قیامهت مه شهرمی نهکی
 کهر و لال و گێژه تو نینه مهدار

(۱) ئهف گۆتنه ژ هه دیسه کی هاتییه وهرگرتن بوخاری (۳۵۶۰) وموسلم (۲۳۲۷) ژ عائیشایئ قه دگوهیزن.

بند عشرين در بيان حياء رسول خدا

مه ته حقيق كر ئەف موئه شر كه لام وها گۆت راوى ژ نه قلا ئەبى د به حشا حىائى ره سولئ خودا دگۆتى ئەوى بوو سه عىدى دهلال كو فه خرئ روسل زنده پر شهرم بوو (أشد حياء) ژ وئ عه ذره ئى ژ قىزا د پاش په رده بيتن تهنى چ كهس عه وره تى وى نه دى ظاهره موحه ققهق بزانه ژ ئەزواجى وى نه حاشا وهكى مه ب تهركا حىيا ب قى تهركى شهرمى هلاكم يه قين شه فاعهت بكى روو حىي پر خه طهر ل ثر قه طع كه روو حىيا به ندئ خوه	ژ راوى ئىمام نر مذيبي هومام^(۱) سه عىد كو مه نسووبى بال خوده بى وله يكن نه شهرمى ژ شهرع بى جودا ژ بو موسته فیدانئ ئەهلئ كه مال نه شهرمى كو پئ قاعده خهرم^(۲) بوو كو مه ستووره بت ئەو د پاش په رده ئى شهرمتر دكر پادشاهى ههنى يه قين كه هه تا زه وجه ئى طاهره كو گۆتن مه قه ط عه وره تى وى نه دى^(۳) دبوو په يره وئ مه زح و كهيف و ههوا مه ددهد سه د مه ددهد ئەى حه بيبى ئەمين ژ گردابى عصيان بگر بينه دهر ژ فهرطا گونه ه به تو شهرمه ندئ خوه
---	---

(۱) فى حەدىسى بوخارى (۳۵۶۲) وموسلم (۲۳۲۰) وترمذى د شه مائلى دا (۳۶۵) قه دگوهتزن.

(۲) د دانەيا (ئامەدى) دا: حەزم.

(۳) فى حەدىسى ئبن ماجه (۶۶۲ و ۱۹۲۲) ژ عائيشايى قه دگوهتزن، بهلى سەنەدا وئ وهكى زانا دپتزن يا ضەعيفه.

مه چيكر كه لامهك د گهل ئحتشام
شهمائيل خه تم بوو ل فر (والسلام)
ئيلاهي تو رووحي نه كي شهرمسار
كهړ و لال و گيژه تو نينه مه دار

بند احدى و عشرين در بیان نسب رسول خدا

مه سح کر ژ روواتی نه‌قلا حه‌دیس
ژ ضووباطی نه‌نسای تاریخ دان^(۱)
به‌یانی نه‌سه‌ب بۆ ره‌سوولی عه‌زیز
کوئهو پادشاهی ب عزز و عولا
(محمد) ئه‌وی ئسمی پاکتی قه‌بوول
پوده‌ر بوو ئه‌وی (عبد الله) ئ ده‌لال
ئه‌وی حه‌ضره‌تی (آمنة) با نه‌سه‌ب
وله‌ی بابی (عبد الله) ئ نازدار
وه هم بابی وی (هاشم) ه بی خلاف
ئه‌وه ئبنی پاکتی (قصی) یی شه‌ریف
وه هم ئبنی (مرة) کلابی که‌ریم
ئه‌بی مورره (کعب) ه (لؤی) باقی وی
بزان بابی وی (غالب) ه (لا جرم)
ئبن (فهر) ه ئهو غالبی پر ته‌میز

قه‌وی مونته‌ظم گۆتنی پر نه‌فیس
ئه‌ساتیدی بی ره‌یب و شه‌ک جومله‌شان^(۲)
ب قی طه‌رزی وان دا نظامی ته‌میز
ره‌سوولی موعه‌ظهم نه‌بیی هو‌دا
وه هم ئه‌حمه‌د و حامد و هم ره‌سوول
بزان ئوممی پاک (آمنة) پر جه‌مال
ب عززه‌ت بزان دوختی پاکتی (وه‌ب)
کو (عبد المطلب) ئه‌وی ئختیار
ئه‌وی ئبنی یه‌کتایی (عبد المناف)
(کلاب) ه ئه‌بی پاکتی وی ئه‌ی طه‌ریف
موباره‌ک به بۆ وان ته‌شت و نه‌عیم
ب ته‌حقیقی من زانییه‌ ناخی وی
ئه‌قن جومله‌ ساداتی به‌یت و حه‌ره‌م
ئبن (مالک) ه بی گومان ئه‌ی عه‌زیز

(۱) د دانه‌یا (ئامه‌دی) دا: وان.

(۲) نه‌سه‌با پیغه‌مبه‌ری -سلاط لئ بن- ه‌تا کو دگه‌هته (عه‌دنان) ی ب روایه‌تین دورست گه‌هشتیه‌ مه‌،
وئیمامی بوخاری د (صه‌حیحا) خو دا د بابه‌تی (مبعث النبی صلی الله علیه وسلم) دا (۴۵/۵) سلسلا
ناقین باب وباییرین وی دئینت ه‌تا دگه‌هینته (عه‌دنانی) ب وی په‌نگی یی شاعر قه‌دگوه‌یزت. و (ئبن
سه‌عد) ژ عه‌بدللاه‌ی کو‌ری عه‌بباسی قه‌دگوه‌یزت، دبیت‌ت: ده‌می پیغه‌مبه‌ری سلاط لئ بن نه‌سه‌با خو دگۆت
ژ عه‌دنانی ده‌رباس نه‌دبوو.

(نضر) بابی مالک بزانه یه‌قین
 (خزیمه) ئه‌بی وی یه‌قین بی شه‌که
 وه هم مودرکه ئبنو (الیاس) ه ئهو
 بزانه بابی وی هم (نزار) ه یه‌قین
 مه‌عه‌د ژ یه‌قین ئبنی (عدنان) بزانه
 ژ عه‌دنان ه‌تا عه‌بدوللاه بی گه‌زاف
 د څان بیست و یه‌ک بابی ده یه‌ک نوقه‌ط
 ه‌می موتته‌فق جومله‌ئی راویان
 کو ناڅی ئه‌څان بیست و یه‌ک بابی راست
 ه‌می بی حساب و عه‌ذابئ ته‌لیم
 چرا؟ چونکه دهر صولبی وان طاهران
 ب یومنا وی سولطانی عالی جه‌ناب
 وه‌لیکن ژ عه‌دنان ه‌تا ئاده‌می
 چکو ضه‌بط نابین ه‌می ناڅی وان
 روایاتی پر تیده‌یه تتفق^(۱)
 وه‌لی ته‌ز بیژم ه‌موچکان ل سهر
 کو مه‌حرووم نه‌مینن ژ ته‌نفاسی وان
 نه‌ظم کم ه‌چی من به‌یستی عه‌یان
 بزانه کو عه‌دنانه ئبنی (أدد)

(کنانه) ئه‌بی وی که‌ریمی ته‌مین
 پودهر بو خوزه‌یمه بزانه (مدرکه)
 ئه‌بی وی (مضر) چیتیری ناسه ئهو
 ئه‌وی ئبنی پاکئ (معد) ه چونین
 جه‌ی څان د جه‌نناتی عه‌دنان بزانه
 ه‌می بیست و یه‌ک بابی بی تڅتلاف
 نه‌بوو تڅتلافه‌ک ژ روواتی قه‌ط
 د گهل جومله ته‌صحاب و توباعی وان
 موحه‌ققه‌ق ته‌څن یه‌ک نه کیم و نه کاست
 یه‌قین دئ بچن نیث بهشت و نه‌عیم
 قه‌رار گرتی نوورا شه‌هی ئنس و جان
 بچن جه‌ننه‌تی بی حساب و عه‌ذاب
 ه‌یه تیده پر تڅتلافه‌ک ه‌می
 ب څی طهرزی ته‌بناء و هم باڅی وان
 نه‌هن تا ب ئاده‌م ب طهرز و لیاق
 ته‌صحه‌حی روایه‌ت ب نه‌قلا خه‌به‌ر
 ته‌به‌رروک ببن هم ب ته‌نفاسی وان
 ژ راوی د ته‌نسای فخری جهان
 ته‌ده‌د ژ ی بنی (الیسع) ی پر مه‌ده‌د

(۱) د دانه‌یا (قوگی) دا: روایه‌ت پر تیده بی تتفق. وئاشکه‌رایه کو (تتفق) د وان روایه‌تان دا نینه یین
 نه‌سه‌با پیغه‌مبه‌ری -سلاڅ لی بن- پستی عه‌دنانی څه‌دگوهریزن، یه‌عنی: د ناڅبه‌را عه‌دنانی وئیسماعیلی
 کورئ ئیبراهیمی دا -سلاڅ لی بن- خیلافه‌کا مه‌زن ه‌یه، هر چه‌نده ه‌می ل وئ باوه‌رینه کو عه‌دنان بی
 گومان ژ دوونده‌ها ئیسماعیلیه. وئف سلسلا شاعر څه‌دگوهریز ژ پستی عه‌دنانی وحه‌تا ئاده‌می نه جه‌ی
 تتفاقیه، وپتر ه‌ز بو هندئ دچت کو یا دورست ژ نینه!

ټبن (يعرب) ټي پاكه ټهو ټي گومان
 ټبن (اسماعيل) ه ټهوي موخته رهم
 ټهوه ټبن ټي پاك ټي خليل (ابراهيم)
 بزان ټبنو (تاروخ) ټي صاحب كه مال
 يه قين ټبن (ساروخ) ه ټو عطرنك
 ټبن (عابر) ه ټبنو (شالغ) ه ه مان
 موحه ققهق بزان ه ټهوي ټبن (سام)
 بزان ه ټهوي ټبن (نوح) ټي نه بي
 كو نووحي نه بي ټبن ټي پاك (المك)
 بن (ادريس) ټي ذاتي كو چوو ناسمان
 بزان (برد) ه بن (مهليل) لا جه رهم
 قه بول كه ب قه لب و تو بشنه ب گوش
 ټبن (آدم) ه بابي جومله به شه
 ژ وان را فدا بيت نومي ټه بي
 د حه ققي ټه شان جه ددي صاحب نشان
 د حه ققي ټه شان جه ددي پاك ره سول
 ب شوي نكاحي د ئي سلام بزان^(۱)
 ژ سه فح و زنا حاشه بيتن ظوهور
 ل سه رعتقادي سه حيه مرن
 كو ته لويث بت ټهو ب كوفر و عناد

ههم يه سه ع ټه بي وي موحه ققهق بزان
 ټبن (يشجر) ه ټبن (قيدار) ه ههم
 ذه بيحي كو مه ولا فدا كر كه ريم
 ټهوي ټبيراهيمي ب جاه و جه مال
 وه ههم ټبن (تاحور) ه تارووي پاك
 ټبن (ارغوا) ټبن (فالغ) بزان
 ټبن (ارفخشد) شالخي نيك نام
 ټهوي سامي پاك ټي عه بيان به ري
 موحه حه ح بوويه ټه روايه ت گه له ك
 (متوشلغ) ه بابي له مك بي گومان
 وه ههم بابي ندريسي صاحب كه رهم
 ټهوه ټبن (قينان) ه ټبن (انوش)
 ټه نوش ټبنو (شيث) ه ب فاضل و هونه ر
 ټه فن جومله ټه جددي پاك ټي نه بي
 سه فن شه ك نه كي وه ك جوهالي زه مان
 بكه نعتقاده ك ب قه لب و قه بول
 نكاحا ټه وان جومله شان بي گومان
 مو به ررايه ذاتي هه بيبي ب نوور
 يه قين جومله ټي شان كو من عه د كر
 ته حاشا ژ ټه نسايي فه خري عباد

(۱) ټه چنده د هه ديسه كا درست دا هاتييه يا طه به راني (الأوسط ۴۷۲۸) ژ ئيمام عه لي شه دگو هيزت،
 دييژت: پيغه مبه ري خودي - سلاف لي بن- گوژ: ﴿خرجت من نكاح، ولم أخرج عن سفاح، من لدن آدم
 إلى أن ولدني أبي وأمي، ولم يصبني من سفاح الجاهلية شيء﴾.

یه‌قینه ل نک هه‌رچی پیّ عالمه
 د نیث ناری دووزخ دبیتن که‌یب^(۱)
 هه‌تا ذاتی هه‌ووائی صاحب که‌رم
 حساب و عه‌ذابه‌ک تو نینه ل وان
 ب هه‌ققئ ئەقی سلسلئ شوپی زهر
 ب ئەنسایئ سولطانی ئحسان عه‌میم
 ئەقی روو‌حییئ مو‌جرمی رووسیا‌ه
 سه‌تر که ل من ئان خه‌طائی مه‌زن
 مه‌که (عبد الرحمن) مه‌لوول و ذه‌لیل
 موعه‌ذ‌ده‌ب مه‌که گهر چ ئەز لائقم
 بلند کرمه ئەفغان ژ جه‌رگئ نه‌ساز
 که‌ر و لال و گێژه‌ تو نینه مه‌دار

ته‌ره‌ضی ل ئان جومله‌شان لازمه
 نه وه‌ک جاهلان بی‌ژی بابئ هه‌یب
 وها ره‌نگه جه‌دداتی وی (لا جرم)
 هه‌می دئ بچن جه‌ننه‌تی بی گومان
 خودایا ب هه‌ققئ ره‌سوول و پودهر
 ب باب و ب دائئ ره‌سوولی که‌رم
 ب غه‌فرینی من بی که‌سی پر گونا‌ه
 بکێشه قه‌له‌م سه‌ر گونا‌هئ د من
 موسه‌تته‌ر که روو‌حی ب سه‌ترئ جه‌میل
 د عصیان و ذه‌نبان گه‌له‌ک فائقم
 ل ده‌رگا‌هئ عه‌فوئ ته‌ ئەی بی نیاز
 ئیلا‌هی تو روو‌حی نه‌کی شه‌رم‌سار

(۱) مه‌سه‌لا کو ده‌یک وبایین پی‌غه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- هه‌تا ئاده‌می ده‌برینه ژ کوفری، و به‌حه‌شتینه، خیلاف
 تیدا چێبووه، هنده‌ک زانا وه‌کی ئیمامئ سیووطی، و شاعر ژئ ژ واته، ل سه‌ر قئ باوه‌رتنه، و گه‌له‌ک
 زانایین دی ل سه‌ر قئ باوه‌ری نین، و دبیر: شه‌رت نینه سلسلا نه‌سه‌با پی‌غه‌مبه‌ران هه‌می خودان باوه‌ر بن،
 به‌لکی کافر د ناڤ دا هه‌نه، و کافریا وان چو بی ژ به‌ای پی‌غه‌مبه‌ران نایینه خوارئ.. و ئەف بۆ‌چوونه
 دورست‌تره، هه‌ر چه‌نده شاعر خودانئ قئ بۆ‌چوونئ ب (جاهل) و نه‌زان دزانت ژئ!! ئیمامئ موسلم (۲۰۳)
 هه‌دیس‌ه‌کئ ژ ئەنه‌سی فه‌دگوه‌تت کو زه‌لامه‌کی پسار ژ پی‌غه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- کر: ئەری بابئ من
 ل کێشه‌یه؟ وی گو‌تئ: ﴿إِنْ أُمِّي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ﴾ یه‌عنی: بابئ من و بابئ ته‌ د ئاگری دانه. و هه‌ر دیسا
 موسلم (۹۷۶) ژ ئەبوو هوره‌یره‌ی فه‌دگوه‌تت دبیرت: پی‌غه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- سه‌را قه‌برئ ده‌یکا خو دا،
 و کره‌گری، و گو‌ت: من ده‌ستویری ژ خودایئ خو خواست کو سه‌را قه‌برئ ده‌یکا خو بده‌م، وی ده‌ستویری دا
 من، و من ده‌ستویری ژئ خواست کو دو‌عایین غه‌فراندنئ بو وئ بکه‌م وی ده‌ستویری نه‌دا من.. ئیمامئ
 نه‌وه‌وی دبیرت: ئەفه ده‌لیله کو چی نابت مرۆڤ دو‌عایان بو مشرکان بکه‌ت. و تشته‌کی د جه‌ن خو دا نینه
 مرۆڤ حو‌کمی ب جه‌هلئ و نه‌زانینی ل سه‌ر هه‌ر که‌سه‌کی بده‌ت یئ بۆ‌چوونا جودا ژ یا مرۆڤی هه‌بت.

بند ثانی و عشرين در ابتداء معراج رسول خدا

ب نامی ته یا ره ب مه نامه شه کر
 صلاتی موقارن ب عزز و عظم
 مه هدییه ژ بو موصطفایی ته کر
 (وبعد) وهره نهی قه لیم گوه بدیر
 خوه پیک بینه قه نج مونته ظر به ل من
 مه تشتهک مه زن دایه بهر خوه یه قین
 نهظم کم وهزن کم ب ثاری قه نج
 نهذییته بکیشم بدم ته ته عه ب
 کو جووش بم ژ ثاری عشقی گه لک
 که مر بهسته به قائمی نه مر به
 نه کو جانگران بی د قی دفته ری
 (فو الله والله والله) قه سه م
 بیررم سه ری ته ب کیری وسان
 دوشهق کهم سه ری ته هه تا سینه ئی
 د نیث به ری فکری کو غه وواص بم
 دهرینم ژ به حرا فکر جه وهه ران
 نه لا نهی سواری نه نامل فره س
 د گه ل من موقابل به نهی شه هسوار
 ل مه یدان ل هه ف دن هنک صه دمه تان
 هزار جار هزار شوکر و همدی ته کر
 د گه ل وان سه لامی ته ئی موخته رهم
 د گه ل نال و صه حبان مه پی هدییه کر
 د نه مرئی مه قائم بهه شوپی شیر
 نه قل که چ نه لفاظی شیرین ژ من
 مه قه صده کو معراجی شاهی نه مین
 بکیشم د وهزنی چ ته عب و چ رنج
 جهان پر بکم که یف و فره و طه ره ب
 بدم بو ته نه نواعی شه وقی گه لک
 ب طه بع و ب حددهت وه کی نه مر به
 ژ دهستم دخوی ضه ربه تی خه نه جهری
 چ وه قتا کو سه رکور بی نهی قه لیم
 بچی دهنگی زارینی ته مه جلسان
 ته نه ددوب بکه نه قش که نامه ئی
 بینه ل مه یدان چ ره ققاص بم
 وه لی جه وهه ری زیده قیمه ت گران
 بناله ژ دهستی مه شوپی جه ره س
 نه ز و تو بکن ناه و نه فغان هزار
 ژ دهستی مه بگری تو چهند ضه ربه تان

تهحه پيور بمينن هم ئنس و مهلهك
 ل مهيدان چو سندان بمينم گهلهك
 د عهردى بچت نهصلى ته عرقى ته
 بكن ئافه رين شهه سوارى زه مان
 كو مهيدانى شعر و غهزل ضهبط كم
 نه پيژت ل بهر من چ كهس: نهز هه مه!
 هه چى شاعران جومله يه خترمه كم
 ب سهر دهسته ئى من هه مى دن قه رار
 هه مى وهجه ئى عالم بيت مه شعله
 ژ هنگى ژ من بهرق و په رتو بچت
 ل ته زيده زور و نه ذيبهت بكم
 نهكى جانگرانى تو ئى موخته رهم
 نه بن لافى مه حض نهف كه مالى د من
 بكم نفتخار نهز ل نه هلى زه مان
 تو غيرت بكى بهلكه شهرمى نه بم
 د نه مرى مه ده سهر سهرى خوه بهز
 مه هيترا نه گوتى نه قش كه ب غار
 ل ره خشى سوار به ل مهيدانى خوه
 گهر و فه تله كه شوبه دولا بى ناش
 نه پيژى كو بى به ختييه نهى قه لهم
 نه ظم كم ژ بو شاهى معراجيه
 وهزن كم كه لامى د معراجى شاه
 د معراجى سولطانى عالى جه ناب

بكه جهنگه كى په هله وانه گهلهك
 ته هه متهن صفهت بيمه مهيدانى جهنگ
 بكم بهرقى سهيفان ل سهر فهرقى ته
 بته ماشا بكن جومله ئى ئنس و جان
 په ياپه ل ته ضه ربه تان رهبط كم
 ژ نه ظمى بخم عالمى زه مزه مه
 ل نيث هندي مهيدان كو بيم جلوه كم
 بگورژم وهكى عه ورى فهصلى بوهار
 زه مين و سهما پر بكم غولغوله
 شهف و روژى دونيا وهكى ههف بيت
 ژ عشقى چقا نهز حه رارهت بكم
 ب قورىانى جاني ته بم نهى قه لهم
 مه شهرمى نهكى نيث هه قالى د من
 وهره نهى قه لهم تيزروو به چونان
 هزار جار ب قورىانى ته خامه بم
 خوه بشدينه نهى خامه زوود و ب لهز
 هه چى هاته قهلبى مه (از) عشقى يار
 هلين گورز و تير و كه ماني د خوه
 بكه چه رخ و بازى ل مهيدانى فاش
 موهه بيا به بو ضه ربه تى پر نه لهم
 بدم دهستى گورزى گران وهزنييه
 بكيشم ژ نيث هندي دل چه ندى ناه
 بزانه ژ روواتى هات بى حساب

چ لازم روايهت نهقل کم تهمام
هزار تن زياده بزان نهی ههفال
چ شيقهک تثری شاهي و پر طهره ب
ل دهولت سهرای (أم هانی)^(۲) ب نوور
نهوی کر بوو عادهت ههبيی ب ناز
ل سهر جایی خوه وی کری نضطجاع
مونهوور ب نوورا وی ههردو جهان
ژ گيسوی چين چين جهان عهطرناک
چو (والليل) ه نهو گيسوی موشکسا
ژ زولف و بناگوشي شاهي جهان
بهطال بوون نهصولی خودان حکمهتی
ل سهر خواب کت موصطهفایی رهسول
گهلهک فخر کر وی ل عهرشی بهرين
ل پرووی زهمين دادنا وی قهدهم

يهقين که تهواتور بوويه نهث کهلام
موحهققهق ژ نهصحابی نوورين جهمال
دوشهنبه شهبی بیست و ههفتی رهجهب^(۱)
ههبيی خودا شاهي نهفلاکی طور
د وهقتی خهوی کر دو رهکعت نهماز
ژ پاش ذکرئ پر شاهي نوورين شوعاع
نهوی خهرمهني گول نه نيف جيان
موبارهک سهری وی ل بالینی پاک
روی و جهبهتهش مهظمهري (والضحی)
شهب و رور تیک موتتهصل يهک زهمان
نهقيضهين جهمع بوون د يهک ساعهتی
خونک نهو فراشي عهزیزی قهبول
نهقی کوررهني خاکي مههدا زهمين
چرا چونکه سولطانی صاحب عهلم

(۱) د دهر حقا دهمی موعجزهيا (نساء و معراجی) دا پتر ژ گوتنهکی هاتيينه روايهتکر، نیک ژ وان نهو يا شاعر دبیت، وئیکا دی نهو ل دوشهنبی دوازهی ههشا (ربيع الأول)ی بوو، وهندهک دبیتن: ل ههشا رهمهزانی بوو، وهندهک دبیتن: نهو ل موهرهري بوو، ويچونهکا دی ژي ههيه کو نهو ل رهمهزانی بوو.. و ل دۆر دهسنيشانکرنا سالی گوتن د ناقيهرا سالتين (۱۰) هتا (۱۳)ی دانه پشتی هنارتنا پيغههمهري -سلاڤ لی بن-.

(۲) (أم هانی) کچا (أبو طالب)ی بوو، دۆتاما پيغههمهري -سلاڤ لی بن- و د هندهک روايهتان دا هاتييه کو نهو ل مالا خو بوو ل مهکههي، و د روايهتهکا دی دا هاتييه کو نهو ل بهيتی ل نک حجرأ اسماعيلي هاتيو بلندکر، وزانایی ناقدار (ابن حجر العسقلانی) دبیتن: جهمع د ناقيهرا فان روايهتان دا نهقيه: نهو ل مالا (أم هانی)ی بوو ل نهالا نهبوو طالبي، ووی گۆت: مالا من، چونکی نهو ههر د ما ل وئری قيجا نهو وهکی مالا وی بوو، وپشتی ملياکهتی نهو ژ وئری پاکی بره بهيتی و ژ وئری بلند کره عسمانی. برينه (فتح الباری ۱۶۰/۷).

ب ذکرئ خودا ئشتغال کر گهلهک
 مونهوهر ب وی ذاتئ (فخر البشر)
 ئهوی پیشهوايئ طهریقئ خودا
 وهلی قهلبئ ذاکر ئهبد (لا ینام)
 وهلی چاقئ رهش خوابئ راحت دکر
 نهیبئ عهلهمدارئ ئاخر زهمان
 ل سهر فخرئ عالم هزاران صلات
 جهان بوو لهباله ب گران تا گران
 لوغاتئ موخالف کهلامئ ب ږهنگ
 ژ ناف شههپهړئ جوملهشان بوو عیان
 عیان بوو ژ ناف وان ب حوکم و دهلیل
 گهان بهر پییئ ئهمدهئ چاف بهلهک
 ژ بو شاهیا فخرئ عالی همهم
 کو کر ئرموغان بوو حهیبئ کوپار
 ل دؤر فخرئ عالم قهبهستن ههلهک
 قهوهستان فرشته ل فخرئ عهده ب
 بدهرکهفت جبریلئ صاحب نشان
 رهسولئ ب حلق شاهئ صاحب وهفا
 چو بولبول ل گول چهند خواننده بوو
 ل وی وهجهئ نورانییئ پر جهمال
 سهړئ خوه ژ وی خوابئ نازی شرین
 ژ جهمعاً ئهوان قودسیان ما شکفت
 مهلائک قهوهستان گران تا گران

شههنشاهئ ئنسان و جنن و مهلهک
 ژ خاوهر ههتا باختهر سهرتسههر
 فراغت دهما کر ژ ذکرئ خودا
 دو چاف دانه ههف وی ب قهصدئ مهنام
 ب دل ذکرئ مهولا و فکرهت دکر
 د مابهینی نهومی و یهقطه بزبان
 کوناگاه بوو غولغول و شاهنات
 صهفیرا جهناحئ مهلائک عیان
 عهجايب ژ وان تیت ئهصوات و دهنگ
 وهلی شههپهړئ مورغئ سدره مهکان
 صهفیرا جهناحئ ئهوی جبرئیل
 ژ ئهوودل قه جبریل و جومله مهلهک
 د گهل ههر یهکی سهده هزاران عهلهم
 د گهل خلعت وهدهئئ گردگار
 ب تهسیح و غولغول صوفوفئ مهلهک
 ب ناز و دهلالئ ب طهرز و ئهدهب
 ب تنها ژ نیف صهفئ وان جوملهشان
 ب ئهسته چوو بهر سهړئ موصطهفا
 ژ نوورا روخی شاهئ تابهنده بوو
 پهړ و بالئ خوه تازه مالی دهلال
 هلانی شههنشاهئ بهطحا زهمین
 چو غونچه ژ خوابئ سهحر بهر شکوفت
 تهماشا دهما کر حهیبئ جهان

سوئال کر چ حاله ته ئه پهيکي پاک
 جهواب دا ئهوي جبره ئيلي ئه مين
 ته ماشا که ئه پادشاهي کهريم
 هه مي بابي ئه سمان و عهرشي خودا
 صفووني مه لائک ل چه رخا فه له ک
 ته بهرروک ببن ئه و ب پايي حه بييب
 ب شه و قا ره سوولي ته بهرروک ببن
 ژ بو ته جهان پر بوويه (آز) که رهم
 قه ده م دهينه سهر قورصي خورشيد و ماه
 حه بيبي که ريمي تو ئه ي شه هريار
 مو وروئ ب فرده و سي ئه طهر بکه
 ژ هجرا ته ئه و حو وريبي نازدار
 ده مه ک وان ژ هجراني نازاد که
 چ حه يفه کو حو وري ژ هجرا حه بييب
 خودا ئه مر کريه کو ئمشه ب عه له م
 ژ ئه کوانئ عالم بي وري ده لال
 ئيراده ت خودا^(۲) کر کو ئمشه ب ته مام
 ته ده ثور مه که نا ث کليمي ب نور
 که رهم که تو رابه هه ره حه ضره تي
 جه تي که س ب چا ثان نه ديتي ئه به د
 مو هه ييا به بو حه ضره تي کبريا

د ئه ف نيم شه ب هاتي سهر پرويي خاک
 ب ته شريفی طاها شه ريفی يه قين
 چ نحرسان ل ته کر خودايي عه ظيم
 قه بوون بو ته ئه و شاهي راهي خودا
 دکن ئنتظارا قودو و مي گه له ک
 بمالن ب پرو خاکپايي حه بييب
 ب پابوسي ته دا ته بهرروک ببن
 شه هي تاجداري تو ئه ي مو حته رهم
 مو شه رره ف ببن ئه و ب پابوسي شاه
 ل ته کريه نحرسان خودا بي شو مار
 ب نو ورا خوه جه ننه ت مون ه و وهر بکه
 ل وان بوويه جه ننه ت ب ته شيبه ي نار
 ب ديداري خوه قه لبی وان شاد که
 دنيق نار دو وري^(۱) ببن دل که بييب
 فرازي ل سهر سه طحي چه رخي نه هم
 بچي خه لو هتا خالقئ (ذي الجلال)
 نه ي پايي عززه ت ل سهر خاص و عام
 تو خوه ستي حو وروئ خودايي غه فو و
 شه فاعه ت بکي دا ژ بو ئوممه تي
 ته ماشا که ئمشه ب ب ئه مرئ ئه حه د
 ئه يا ذاتي شاهنشه هي بي ربا

(۱) د دانه يا (قوغي) دا: ناري دو وزه خ.

(۲) د دانه يا (ئامه دي) دا: ئه وي.

تو رابه ته ماشا که قوددوسیيان
 تویی لا تقی (قالب قوسین) بهس
 موحه ممد کو سه ح کر که لامی مهلهک
 وضوء و طه هاردهت سه بوک بهست تام
 ژ پهس جبره ئیلی ب فاضل و هونه
 ئه مر کر ژ بو یهک فرشته دهلال
 تزیکه ژ وی زه مزه می با صهفا
 ژ بو ئه مرئی جبریلی وی پهیکتی پاک
 سه بوک جبره ئیلی شه مالی دو دهست
 دو شفق کر ئه وی سینه ئهش تا ب ناغ
 نه تعب و نه تالهت ب ئسمی خودا
 دهما شفق کر ئه وی صه درئی عالی همم
 ده رانی ژ نیف سینه قلب و جه گهر
 دو شفق کر ل وی قلبی زیبایی پاک
 سه راسه ر مونه وهر بوو عالم تهمام
 یه کی نوقطه ئی خوونی رهش ئه و زه مان
 ژ وی گرت و نا قیئت خوونی سیاه
 سوئال کر ژ جبریلی بی غل و غهش

ژ بو ته له باله ب جه میعی جهان
 شه نایی ته (طه) و (یس) بهس
 ل وی زیده بوو که یف و شاهی گهلهک
 ره سوولی موعه ظظه م (علیه السلام)
 ژ قودرته ده رانی یه کی تشتی زهر
 له باله ب که طه شتی ژ نایی زهلال
 ژ بو غه سللی قلب و دلی موصطفا
 ژ زه مزه م تری کر ئه وی طه شتی چاک
 د خدمت گذاری میانی خوه بهست
 ئه وی صه درئی بی کینی پاکتی شه فاف^(۱)
 دو شفق کر ئه وی صه درئی شاهی هودا
 نه کی شتا ژ وی زهره تعب و ئه لم
 ئه وی جبره ئیلی قه وی موعه بهر
 ژ نوورا وی عالم همی تابناک
 ژ نوورا دلی ئه حمه دی نیک نام
 ده رانی ژ ناغ قلبی شاهی جهان
 ب ئه مرئی خودایی که ریمی نیلاه
 چ خونه ئه فی نوقطه ئی خوونی رهش

(۱) فه کرنا سنگی پیغمبه ری -سلاف لی بن- ژ لایی جبریلی فه، ب ریکین دورست هاتیبه فه گوهاستن، وئهو
 ئیک ژ وان کارین په رده ره بین د گهل پیغمبه ره ان دئینه کرن، ودقیق باوهری پی بیته ئینان بی چاوانییا وان
 بیته تهفسیر کرن، ورویدانا فه کرنا سنگی پتر ژ جاره کی چیبویه، جاره کی ده می ئه و زاروک، وجاره کی ده می
 ژ نوی بوویه پیغمبه ر، وجاره کی به ری بو معراجی بیته برن.. وهه ثیبه بیترین کو د فه گیرنا فی سه رهاتیبی
 و سه رهاتیبین بین زی بین معراجی شاعر هندهک جاران موباله غی دکهت، وهندهک جاران هند هوبروماران
 دبیرت بین کو د روایه تین دورست دا نه هاتین، وئفه ژ خه یالا شاعرانه!

کو ئه ټ جايي شهيطناني پيسي خه بيس
 ژ قهلبی ته دهرکت نهيا شاهي دين
 ل نک ته جهی وهسوهسا وی نهما
 غهسل کر دلی موصطه فايي عزيز
 ژ نهوول ب قودرهت مونهوهر کری
 وهيا کهوثری لی برتری هه می
 بزنان کو ئه ژهمزه ما پر شیرین
 عزیزتر ل نک خالقی (لا ینام)
 ژ همزه مخودایي مه کر نختیار
 ژ همزه م ره سر کهوثر و سهلسه بیل^(۱)
 ژ ئیمان و حکمت تری کر ب لهب
 د قهلبی موحه ممد (عليه السلام)
 ژ نوورا نهوی خالقی (ذی الجلال)
 نهوی قهلبی نوورانیی عطرناک
 دلی نوورداری حه بیی کریم
 ل سر صهری سولطانی صاحب فلاح
 ژ بو خهرقی عادهت بوویه ئلتام^(۲)
 وهکی جایی خه یطهک مه نهو شق ددی

جهواب دا ب فی نوطقی قهنجی سهلیس
 جهی وهسوهسا وی شهقیبی له عین
 یهقین که تو نهی سهروه ری نه صفا
 ژ نهو پاش بووی زهمزه می پر ته میز
 نهوی قهلبی مهولا موطنه هر کری
 چ حاجهت بشوی ب فی زهمزه می
 وهلیکن ژ بو جومله عالم یهقین
 ژ هر ئابی دنیا و ئوخر ته مام
 ژ بو غهسل قهلبی شهی نامدار
 بزنان نه فضه لییه ته هیه (بالدلیل)
 غهسل کر دلی وی ب طهرز و نهدهب
 تری کر هچی علم و حکمت ته مام
 یهکی موهری مازن ده رانی دهلال
 ختم کر ب وی موهری زیبای پاک
 ب عززهت وهضع کر د جایی قه دیدم
 ب (بسم الله) جبریل مالی جهناح
 وهکی دیسه نهو صهری عالی مهقام
 روایهت بوویه (از) صهحابی د وی

(۱) زهمزه ناقي دهنگي نافييه دهمي دزيت، و نهو ناقي وي بيرا نافييه نهو دکهفته روزه لاتا بهري ردهش
 وباشووري مقامی ئيراهيمي، ل مزگهفتا حرام ل مهکههي، و ناقا وي چيترين ناهه ل سر رويي عهري،
 وهکی د وي حه ديسا دورست دا هاتي يا طه بهراني (المعجم الكبير ۱۱۱۶۸) ژ عهبدللاهي کوړي
 عه بياسی قه دگوهرت، وتيدا هاتيه: «خير ماء على وجه الأرض ماء زمزم»، وشويشتا سنگي
 پيغه مبهري -سلاط لي بن- ل شفا معراجي بوخاري (۱۵۵۵) ژ نهو دهری قه دگوهرت.
 (۲) في چهندي نه محمد (۱۲۲۱) وحاکم (۳۹۴۹) ژ نه نهي قه دگوهرت.

ژ پېس ئهو شههنشاهي گهردهن فراز
ژ ئهو پاشي يهک تاجهکي موعتهبه
ل فرهقي خوه چوون تاج داني ههما
لباسي کو مهولا کري تختيار
لبس کر ئهوي لبسي عززت ب ناز
ههزار جار موبارهک به ئهو حولهئهت
ژ بوقهدد و قامي ته نانجهق ب حهق
چو پوشيده ئهو پوششي ئهنوهري
سهراپا موزهبيهن ب نوور بوو وجود
کو تهزين تهمام بوو ل وي ئهکرهمي
د گهل جبرئيل و د گهل ميکهئيل
ب جهمعهک مهزن دهركهتن بهر دهري
فغان دان فرشتان ب صهوت و ب دهنگ
صهدا كهفته ئعرض و سهمائان تهمام
فرشته تزي بوون گران تا گران
ههموچکان سهلاملغ کشان با ئهدهب
ل وي دابهتهک بوو موههيا عهجب
خودا کرييه حاضر ل وي يهک بوراق

ژ شوکرانه په کر دو رکعت نهماز
ب ئهمرئ خودا هات و داني ل سهر^(۱)
موشهعشع ژ وي هفت ئعرض و سهما
هناري ژ بو ئهمهدهئ نامدار
رهسولي ب حهق شاهي گهردهن فراز
کو مهولا ل نک خوه گهراند هديهئهت
گهلک لائقن ئهو نه بو هيچ خهلق
ئهوي تاجي عززت نها سهرسهري
شههنشاهي ئهربابي قوربي وهوود
ئهوي تاجي فخرئ سهرئ عالمي
ل دور وي فرشته د گهل ئسرهفيل
ل بهر وان موهممهده شههي ئهنوهري
ژ ئنواعي تهسيب و ذکرئ ب پهنک
ب دهركت موهممهده (عليه السلام)
د ثئي عهرصهئي تنگي پروبي جهان
ژ بو ئحتراما رهسولي عهرهب
ههزاران ههزاران مهلهک دهر رهکيب^(۲)
سهراپا مووهششع ب طهرز و لياق

(۱) د چو روايهتېن درست دا نههاتييه کو پيغمبهري -سلا لى بن- ل شفا معراجي نقيزل جههکي کر بت
ژ بلي مزگهفتا ئهقصايي ل قودسي، وچو روايهتېن درست دهرباري دانانا تاجهکي ژي ل سهر سهرئ
پيغمبهري -سلا لى بن- ب بهر چاقيتن من نهکفتييه.

(۲) هديسا بوراقي ئيمامي ئهمده (۱۲۶۹۴) ژ ئههسي کوپي مالکي شهدگوهتيزت. ووهصفا بوراقي ب ثئي
پهنکي بهرفرهه د ههديسيتن درست دا ب بهر چاقيتن مه نهکفتييه، ب تني د وي معراجي دا هاتييه ئهوا
ب ناقي (معراجا ئبن عهباسي) هاتييه نياسين وبهلاقبوي، وچو بناخهيتن درست بو وي نين.

بوراقی موبارهک سه‌بوک سه‌یر بوو
 ئەقی دابه‌ئی پاکێ طاهر نه‌فه‌س
 ژ به‌غله‌ بچووکت ژ خه‌ر مه‌ستره
 ئەوی وه‌جه‌ی وی شوپه‌ی نسان بزانی
 یه‌قین گوشتی وی شوپه‌ته‌ی گوشتی فیل
 هه‌مان دووشتی وی مثلی دووشتی حمار
 ژ ئەلماس و یاقووت و زومروت و دور
 موره‌ککه‌ب د^(۱) خه‌لقیه‌تی ئەو بوراق
 موسه‌ره‌ج ب یه‌ک سه‌ره‌که‌ی موعته‌به‌ر
 لجام و سه‌ره‌فساری جه‌وه‌ه‌ر هه‌مه
 لجامی بوراقی د ده‌ست جیره‌ئیل
 ب قی صوورته‌ و زینه‌تی بی شومار
 کولنگ دا ره‌کیبی ره‌سوولی ته‌قی
 جومووح کر بوراقی ده‌لال ئەو زه‌مان
 ل وی نه‌عه‌ره‌ دا جیره‌ئیلی وها
 نزانی موحه‌مه‌د ره‌سوولی خودا
 ل ته‌ دئ سوار بت ئەیا بی ئەده‌ب
 وها گو‌ت راوی ژ بو‌من چونین
 کو قطرینه‌ قطره‌ ژ خوبدانی وی
 جه‌واب دا بوراقی که‌ ئەی جیره‌ئیل
 بزانه‌ کو سه‌ر ه‌شکیبی من نه‌بوو

سه‌بوکت ژ طه‌یرانی هه‌ر طه‌یر بوو
 مویه‌سه‌سه‌ر نه‌بوویه‌ ژ بو‌هیچ که‌س
 قوبایی ژ نووری ل سه‌ر ظاه‌ره
 وه‌لی پا وه‌کی پایێ ناقه‌ بزانی
 ب قی طه‌رزی چیک‌ر خودایی جه‌لیل
 ته‌مام پۆری پۆری ئەسپان^(۱) کوبار
 ژ له‌عل و زوبه‌رجه‌د ژ ئەنواعی پور
 جه‌میعێ خه‌لائق دکن ئشتیاق
 موکه‌له‌ل ب ئەنواعی دور و گوه‌ه‌ر
 رکاب جومله‌ یا قووتی ئەحمه‌ر هه‌مه
 رکابی موره‌صه‌ع د ده‌ست ئسره‌فیل
 موحه‌مه‌د مه‌شی دا بییتن سوار
 بوراقی نه‌ه‌یلا بیت موسه‌ته‌وی
 نه‌ه‌یلا سوار بت حه‌یبی جهان
 که‌ ئەی بی ئەده‌ب دابه‌ئی بی حه‌یا
 شه‌هی ئصطفا پیشه‌وایی هودا
 چرا پی ددی هنده‌ جه‌ور و ته‌عه‌ب
 ژ شه‌رمی بوراقی عه‌ره‌ق دا جه‌بین
 ژ خوبدان ه‌شین بوویه‌ وه‌ردا سپی
 مه‌لال و عتایی مه‌که‌ تو عه‌جیل
 وه‌لیکن موراده‌ک د دل من هه‌بوو

(۱) دانه‌یا (فه‌می) دا: نسان.

(۲) دانه‌یا (قو‌غی) دا: ژ.

جومووحهت نهكر من ژ بو ذاتي وي
 ب داغه دلي من ژ عشقا حبيب
 رجا من ژ وي همر ئهغه بي گومان
 سوار بت ل من روژي حشر و جهزا
 چو دهر باغي جهننهت هزاران هزار
 نهكت تختيار ئهو ژ من پيغه هيچ
 رهسول دانه وي عهد و پيمان گهلهك
 كو روژي قيامهت ب جوز ئهف بوراق
 بوراقي كو سهح كر كهلامي رهسول
 سهري خوه نها بهر پيبي موصطهفا
 موطيع هات بهر پادشاهي كويار
 سهرافيلى داگرت^(۱) زهنگي ژ بو
 ب دور وي كهتن صففي قوددوسييان
 ژ بهر سهوتي تهسيحي وان قاصدا
 مه سهح كر ژ وي راويي موعتهبه
 بوراق بهرقي ئهو ل دهشت و ل كووه
 وها گوته من راويي بي گهزهند
 دبوو دهستي كووتاه و لنگي دراز
 نشيب گهر بهاتال نيث هندی راه
 ب قي طهرزي راست و فراز و نشيب
 تو شاهنشهي ئهز گهدايي فقير
 د خهلوته بيبي خودايي صمهده

كو (الا) رجايهك هيه من ژ وي
 جگهر نازدارم ژ شهوقا حبيب
 كوهعدی بدت بو مه شاهي جهان
 شهفاعهت بكت ئوممهتي پر خهطا
 بوراقي موكللهل ههنه بي شومار
 وهگهر نه دلي من دبت پيچ پيچ
 ل سهر عهدي وان بوونه شاهد مهلهك
 سوار نابتن شاهي پرئتفاق
 ب ظاهر ب باطن كرى وي قهبول
 كو بووم ئهز ژ داغي فراقى جودا
 ب سهد نحران موصطهفا بوو سوار
 صوفوفي فرشته ب هاي و ب هو
 ژ غولغول تزي ئعرض و هفت ئاسمان
 تهزلزلول كهته (سدره المنتهي)
 بوراقي دكر خوطوه (مد البصر)
 مهلائك ل دور جهمع با سهد شوکووه
 كو بهتال ل ناث ره مهكانهك بلهه
 ژ بو راحهتي شاهي گهردهن فراز
 دريژ دهست و پا كن ب ئهمرئ ئيلاه
 وهكي ههف دچوو ذاتي پاكي حبيب
 دچي حهرهتي كبريا بي نهظير
 ئهيا پادشاهي ب موهر و سهنهده

(۱) دانهيا (قوغي) دا: راگرت.

فہرامووش نہ کی رووحيی پږ خہ طہر
 ئہ قی موسستہ حققئ عہ ذابئ جہ حیم
 رجا کہ د وی حہ ضرہ تی بی نیاز
 د گردابئ عصیان غہ ريقم غہ ريق
 قہ کوژ ناری ذہ نبم ب یہک رہ حمہ تی
 نہ باب و نہ دا من نہ قہوم و نہ کہس
 ب دہ ریوزہ ہاتم دہ ری موصطہ فا
 بدہ خاطرئ من ئہ یا کردگار
 وہ گہر نہ دزانم ل نک خوہ یہ قین
 ل سہر من گونہ ہ شوہی ئہ رض و سہ ما
 ئیلاہی تو رووحي نہ کی شہرمسار

شہ فاعہ ت کہ من موذنہ بی مہ فہر
 شہ فاعہ ت کہ جارہک ب لوطفا عہ میم
 ئہ قی رووحيی موجرمئ جانگوداز
 د ناری گونہ ہ بووم سہراپا حہ ريق
 دہ رینہ ژ دہ ریا بکہ ہمہ تی
 تویی مہ لجنہ ئی من گونہ ہکاری بہس
 کو بیژئی تو دہر حہ ضرہ تی کہ ریا
 گونہ ہکاری بہد رووحيی ذہ نبدار
 قہوی موسستہ حققم عہ ذابئ موہین
 شہ فاعہ ت بکہ ئہی حہ بیبی خودا
 کہر و لال و گیژہ تو نینہ مہ دار

بند ثالث و عشرين

در بیان اشیاء که در راه بدید از عالم برزخ تمثیل او آمد^(۱)

د ئهوصافی راهی شههی ناموهر ژنهک هاته پیش وی د جهووی سهما ب زپ و ب زیف و ب گهوههر گهلهک سهراپا ب جانفهم مولهههس تهمام بروو سینه رهنکین چو باغی بوهار نهظهر که ل پرووی منی شوپی گول جگهر دانه شیشی ل گوشتاری من ژ شهوقا ههمی کهس دلم خالییه کو مام نهز ژ بو ننتظاری رهسول ههمی فکری عالم فهراموش که ب ئلهامی مهولا ل نهو پیرهژن ههیبی نهبد ئلتفات پی نهکر که (أحسن) نهی شاهی بهطحا زهمین وهلیکن ههقیقهت گهلهک پیره نهو	وها گوت راوی ب نهقلا خهبههر چوو پیشده ههک چوو نهوی موصطهفا موزهههین ب نهنوعی زیوههر گهلهک ب خهزز و ب دیباج و نهطلهس تهمام ب خلخال و گهردهنلغ و گوشوار ندا دا ژ بو شاهی (فخر الرسل) گهلهک خهلقی موشتاقی دیداری من وهلی قهلبی من مهیلی قهط کهس نییه کههم که وهره من بکه توقهبول وهره جارهکی من دهر اغوش که نهکر ئلتفاتک ههیبی مهزن چقا بانگ کر نهو ژنی پر مهکر ژ بو وی ره گو جهرهئیلی نهمین ب ظاهر جوانهک ب تهدییره نهو
---	--

(۱) نهف بهنده د دهر حقا ناشکهراکنا وان تشتان دابه یین پیغهمههری خودی -سلا ل لی بن- ب رتفه دیتین ژ وان تشتین بو وی هاتینه بهرجا فکرن (تهمثیلکرن) ژ جیهانا بهرزخ. و ههژییه بیترین: نهف سهرهاتیین شاعر د قی بهندی دا قههگیرت ههمی وی ژ وی کتیبی وهرگرتینه نهوا ب ناخی (ئسراء و معراجا ئبن عهباسی) بهلاقبوی، و نهو ب خو ب ریکین درست ژ ئبن عهباسی نههاتییه قهگوهاستن، و چو بناخه بو پتریا وان سهرهاتییان نینه یین تیدا هاتین.

ته قه‌نج کر نه‌کر ئلتفات‌هک حه‌قیق بزانه کو دونیا‌یه ئەف پیرئ پیس کو بکرا ته لی ئلتفات‌هک دورست شوکر کر گه‌لهک موصطه‌فا بۆ خودا چوو پیشتر قه چوو به‌عضه‌کی ئەو ل راه په‌یا به ل قر که دو ره‌کعت نه‌ماز دو ره‌کعت نه‌مازکر ل وی ئەرضی پاک سوار بوو ل سهر وی بوراقتی ب نوور سوئال کر ژ وی جبره‌ئیلی ب ناز جه‌واب دا ژ بۆ وی: نزانم یه‌قین ژ بۆ وی ره گو جبره‌ئیلی چونان چوو پیشتر هه‌ک چوو ل راه ئەو جه‌بیب که (قف یا محمد) بکه ئلتفات سوئاله‌ک هه‌یه من ژ ذاتی که‌ریم نه سه‌کنی ل ده‌نگ و ئەبه‌د نه جه‌باند ژ جبریلی پرسى جه‌بیبی مه‌زن بیژه ژ بۆ من چ ده‌نگ بوو هه‌مان ژ بۆ وی ره گو جبره‌ئیلی ئەمین دکر داعیبی پیسی ئان قه‌ومی بوود

ل قی پیرئ نا مهربان و شه‌فیق خوه کیشایه قی لبسی هانی خه‌بیس دبوو ئوممه‌ت (آز) پاش ته دونیا‌په‌رست کو یا ره‌ب ته دا من طه‌ریقى خودا عه‌یان جبره‌ئیل گۆت‌بوو ذاتی شاه ل ده‌رگاهی حه‌ق پی بی سهر‌فراز ئەوی ذاتی سولطان ل سهر پرووی خاک نیه‌ت کر بچت ئەو ل وی راهی دوور تو زانی کوجا بوو دو ره‌کعت نه‌ماز؟ (فقل لی) ئەیا جبره‌ئیلی ئەمین کو ئەف هه‌ردو ره‌کعت ل مه‌دیه‌ن بزانی^(۱) ژ پاش و ژ چه‌پ هات ده‌نگی عه‌جیب ل من ئەی شه‌هنشاهی عالی سمات بده من جه‌واب ئەی جه‌بیبی عه‌ظیم بوراقتی چو به‌رقی رکاب لی شداند ل قر چه‌ند ده‌نگی عه‌جیب هاته من ژ وی جوژنی خه‌وفه‌ک ل من بوو عه‌یان کو یه‌ک سه‌وتی قه‌ومی نه‌صارا یه‌قین کو مه‌شه‌هور بوونه ب ئسمی یه‌هوود

(۱) کرنا دورکاهه‌تان ل باژیری مه‌دینی، و دو ل باژیری مه‌دین، و دو ل باژیری (بی‌ت له‌حمی) د وی حه‌دیسی دا هاتینه یا (به‌زار و طه‌به‌رانی) ژ (شه‌دادی کورئ ئەوسی) قه‌دگوه‌یزن، و سه‌نه‌دا وی یا دورست نینه، برتیه کتیب: (الاسراء والمعراج و ذکر أحداثهما وتخریجها و بیان صحیحها من سقیمها) یا سه‌یدا (محمد ناصر الدین الألبانی)، پ ۶۵-۶۹، و (شیخ الإسلام ابن تیمیه) دیبژت: ژ بلی مرکه‌فتا ئەقصابی پیغه‌مبه‌ر - سلاط لی بن- ل شه‌فا معراجی ل جه‌ه‌کی دی پانه‌وه‌ستایه و نقیث لی نه‌کریه.

نه دا ته جهوابهک ژ بۆ سهوت وی
 دکته ناڅ ئوممهت ملله تی مورتهدان
 بزان بهعضه کی ئوممه تی پاکي ته
 حه بیبی موعه ظظه ره سولئی که ریم
 کو مورتهد نه بن هیچشان پشتی من
 ژ بۆ وی ره کو جبره ئیلی هومام
 عه قد که درینجا دو ره کعهت صلات
 عه قد کر ب دقعهت دو ره کعهت نه ماز
 ژ بۆ عه رض کر په یکی صاحب که مال
 ته کر نهی شه هنشاهی عالی همم
 جهی کومه سیح لی ولادته بووی
 که لیمی خودا بوو د مه رقه د موقیم
 جهواب دا سه لامهک ب سه د ئحترام
 یه کی شه خصی کامل گها پیش شاه
 وه لیکن لباسی موکه ممل نه ساس
 صفهت که سک و زهر د و سیا ه و سفید
 بکه دولباسان ژ څان ئختیار
 نهوی جامه ئی که سک و نه بیه ض یه قین
 ب کوللی نهوان لبسی زهر د و سیا ه
 کو ئیلهمی ته حه ققه نهی نووری جان
 ده لیله کو ئوممهت بکن وی قه بول
 ژ بۆ نه هلی جه ننهت بزانه لباس
 د جه ننهت بیژن ئومهت جومله شان

(أصبت أصبت) دو جار گوت وی
 نه گهر ته جهواب دا ژ بۆ وان بهدان
 یه هوود و نه صارا دبوون پاشی ته
 گه لهک حه مد کر بۆ خودایی عه ظیم
 ئیلاهی ته کر حفظی ئوممهت ل من
 کو پیشتر ده چوو پادشه ه چهند کام
 نوزوول که ل څر نهی (کریم الصفات)
 سه بوک هاته خوار نهو حه بیبی ب ناز
 سوار بوو ده ما سه ر بورا قی ده لال
 کو نه څ هه ردو ره کعهت ل (بیت اللحم)
 ل (بیت اللحم) نهو دوره کعهت بووی
 ژ نهو پاش مورور کر ب قه بری که لیم
 سه لام کر ل مووسا (علیه السلام)
 هنک پیشتر ده کو بۆری ل راه
 د دهستی خوه ئانینه وی چار لباس
 قه گرتن ل بهر فه خرئ عالم به دید
 وها گوت بۆ نه حمه دئ نووردار
 حه بیبی خودا ئختیار کر چونین
 هه مان ته رک کر وی ره سولئی ئیلا ه
 ژ بۆ وی ره گو جبره ئیلی چونان
 سپیدی بزان راهی شه رعا ره سول
 وه لی جامه ئی که سک نوورین نه ساس
 ته فائول دکن نه م ب نه خضر وسان

وهليکن نهڅي زهر د و نهسوده ههمان
 نهگهر زهر د و نهسوده ته بکرا قهبول
 دکته قهلبی وان فکري باطل هزار
 هزاران هزار همدم و شوکري نيلاه
 موصون کر ته نوممهت (ايا ذا المنن)
 کو پيشتر ده چو شاهي با سده شهرهف
 يهکي شیر تيدا يهکي نهنگهبين
 ژ شان هردووان يهک بکه تختيار
 نهبوو موستهمع شاهي عالي مهقام
 ژ بو وي ره گو پهس نهخي جبرئيل
 بزانه عهسل چهند شيرينيه
 ته نووشي نهوي جامي نوورين تهمام
 قهخوار ته نهوي شيري صافي زلال
 دبت قهلبی نوممهت وها رهنکه صاف
 کو بوري ژ وان ديت قهومهک جهمع
 حصادي دکن زهرهکي قهنج پاک
 دهما بوو تهمام نهو حصاد و دوروون
 دکن پالهي دائما صوبح و شام
 سوئال کر ژ جبريلي صهدری جهان
 جهواب دا ژ بو وي ره جبريل (اين)
 ههچي کو جيهادي بکت بي ربا
 يهکي خهيرهکي وان ب ههفسد تهواب
 ب تهشيهي څي زهرعي هاتي ووجود

بزان لبسي گهبران و تهرسايان
 دبوو نوممهتا ته ژ پاش ته مهلول
 دکر ديني تهرسا و گهبر تختيار
 ب قهلب و زهبان کر نهوي ذاتي شاهد
 نهکفتن ژ سهر راهي شهرعي ههسن
 کهسهک هاته پيش و دو کاسه دکف
 وها گوت بو صهدری سولطاني دين
 وهليکن يهکي بهر کهفي من گوذار
 هلاينه هردو قهخوارن تهمام
 که نهی صهدری مهجوبوي شاهي جليل
 هلاوت خودا هنده تي دانييه
 دبت ديني ته هنده شيرين مودام
 يهقين که نهيا صهدری صاحب جهمال
 مونهققا و پاک و دلال و شفاف
 ژ وان بهرقي نوورين دچو چون شهمع
 دکن جهمعي زهرعي ژ سهر پرويي خاک
 قهگهپا (کما کان) شين بوو کونون
 ژ وي نهرضي نهو زهرع نابت تهمام
 چ حاله دبينم ل پيشبر عهيان
 که نهی فخری عالم بزانه ههمين
 ژ بو وانره نحسان دکيتن خودا
 خهلاصن ژ نههوال و خهوف و عذاب
 موسهلسل ددت کردگاري وهوود

ژ وی موصطه فا بۆری (غیر بعید)
 جه مع کریه ئهو شه خصی حمزمهک حه طه ب
 نکاری ژ جی پاکتن هیزه مان
 ته عه ججوب ژ وی کر ره سولئی جه لیل
 وها گۆت جبریلی بۆ ذاتی شاه
 کویه عنی هه چی پر گونا ه و خه طا
 د ژیر باری عصیان دین بی مه فیر
 چوو بۆری ژ وان دیت قهومی دیگه
 هنک له حمی دی پیسی مرداروهش^(۱)
 ژ وی گوشتی تازه نه خوارن ئه بهد
 عه جه ب مانده پرسی ژ په یکی خودا
 ئه خی جبرئیل گۆت بۆ موصطه فا
 نسائی خودا کر ه لال (بالتمام)
 کو پیشده هنک چوو ه بیبی جه لیل
 قهوی طازی و پروت و عوریان هه مه
 یه کی خه رقه ئی پیسی بهر عه وره تی
 ئه کل وان ژ خاری موغی لان ته مام
 سوئال کر ژ جبریلی با سه د که مال
 چ قهومن د قی حالی وهک حالی صا
 وها گۆت جبریلی عالی سمات
 ئه قه حالی وی دهر عه ذابی جه حیم
 ژ ئهو پاشده دی قهومه کی بی زه بان

ل نیف راهی شه خصهک عه یان بوو به دید
 دکت قه صدی دا هلگرت بی ته عه ب
 ل سه ر وان زیاده دکت هه ر زه مان
 سوئال کر چ حاله ئه یا جبرئیل
 موشه خه ص بوویه حالی صاحب گونا ه
 چو عصیان دکن ئهو ب رۆژ و شه فا
 علاوه دکن باری عصیان ل سه ر
 یه کی گوشتی تازه د قدری چو زه
 موله ووه د د ناف چهند قدری نه خوهش
 ژ بۆ له حمی قه شمه ر دکیشان جه هه د
 ئیمامی رسول سه ییدی ره هنوما
 بزانه ئه قه حالی ئه هلی زنا
 ده پلن دکن قه صدا فعلا حرام
 ب چاف دی هنک قهومی پیسی ته قیل
 ل ناف هه ف دچیرن چو ه یوان هه مه
 ل پیش و ل پاش و ژ بۆ حورمه تی
 دکن به لعی سه نگی جه هه ننه م مودام
 به یان که ئه قی حالی حکمه ت مه ئال
 ئه فان سه نگ و شه وکان دخون هه ر وسا
 هه چی مه نع کت ئهو حوقوقی زه کات
 خودا بۆ ته ته شخیص کر ئه ی که ریم
 چ به نهک نه خوهش تی ژ وان هه ر زه مان

(۱) د دانیه (قوگی) دا: مرداری رهش.

ب ئهذيت ب تهعبهك مهزن جلدئ سهر
كو بوو سهلخئ رهئسي خهبيشان تهمام
ئهفه حالئ وان دائما رور و شهب
سوئال كرج حاله ئهيا جبرهئيل
جهواب دا وها جبرهئيلي دهلال
ئهفي قهومي دهر حالهتي پر جهزا
تهثاقول چيه ئه شهي پر صفات
موشهخهص بوويه حالئ وان دهر جهان
كو بوري ژ وان شاهي عالي عهلم
ههچي كو مورورئ بكت لي ژ ناس
ژ بو موصطهفا گوئي پهس جبرهئيل
ب تهشبيهي قاطع طهريقن يهقين
ژ دارئ كو بوري شههنشاهي جان
د ناف ده دچن تين هنك قهومي پيس
دكن لوقمه ههر لهظه سهنك و كهفر
ژ جبريلي پورسيد فهخري عهره
جهواب دا ژ بو وي ب عزز و شهره
عهيان كر ژ بو ته شههي لا يهنام

موسهلههخ دبت وان كهسان سهرتهسهر
دبوو عهوده چهرمي سهر دهر مهقام
دكيشن ئهفي حالهتي پر تهعب
دكيشن ئهفي قهومي پيسي ذليل
كه ئه صهرئ سولطاني صاحب جهمال
تهثاقول دكن ئه و ژ فهرضا خودا
دبورين ل وان فهرضي پاكي صلات
كو تهندير كي ئومهتي جوملهشان
ل نيث راهي دي دارهكي پر كهلم
دكت پاره پاره ل سهر وان لباس
بناسه ئهفي دارئ پيسي رهزيل
كو تهعب و مهشقهت ددن موسلمين
ل بهر چهشمي نههرهك ژ خوون بوو عهيان
ژ وان تي چ بهنهك مراري خهبيس
ژ تهلقيمي ئهججاري ناكن صهر
چنه ئهف دقي حالهتي ئه عهجب؟
ئهفه حالئ ئههلي ربا و سهلف^(۱)
بكي نههي ئومهت ژ فعلا حهرام

(۱) بوخاري (۲۰۸۵) ژ سهمورهئي كورئ جوندوبي فهدگوهتت كو جارهكي پيغمبهري -سلاخ لي بن- گوت:
شقيدي من د خهوني دا ديت دو زهلام دهاتن ئهز دبرم.. و پيدا دجت، و بهحسي حالهتي هندهك
گونهكاران دكهت، و ئيك ژ وان ئه بو يي ربايي دخوت، كو د رويبارهكي خويني دا بوو، و زهلامهك
ل هنداثي رويباري بوو هندهك بهر ل نك بوون، و ههر جارهكا ئهوي د رويباري دا قيايا دهركهفت، وي
زهلامي بهر تي وهردكرن.. ههر وهسا بهحسي حالئ هندهك گونهكارين دي ژي دكهت، مهعنا: ئهف چهنده
وي د خهوني دا ديتبوو، نه كول شفا معراجي.

عه‌يان دى ب چاښى خوه شاهى شه‌فيق
 د ناث ده‌ستى وان ده مه‌قص يه‌ك ب يه‌ك
 نه‌فه كاري وان هه‌ر ب پوژ و شه‌بان
 خودا دايه وان نه‌ف سه‌بيلى ته‌عب
 سوئال كر ژ ذاتى نه‌خى جبرئيل
 جه‌واب دا و گوت نهى شه‌هې پر كه‌مال
 ب وه‌عظا خوه نه‌ونابتن موتته‌عظ
 ژ بو وان بدت نه‌ف مه‌شه‌ققه‌ت عذاب^(۱)
 كو چهند شعر بوون دهر دلى من خوطوور
 وه‌ليكن هه‌چى واعظى نه‌ف زه‌مان
 ب ته‌لبيس و حيله چ ناماده‌نه
 ب طاعاتى ظاهر شه‌ديد و قه‌وى
 ب شه‌كله‌ك غه‌رب و عه‌جب تين شووود
 دكن هه‌ففى شارب هه‌تا كووكى بن
 ژ بو به‌عضى جاهل دبن موقته‌دا
 دكن وه‌عظ و شيرت ژ بو خاص و عام
 ژ وان هه‌ر چى نادانه باوهر دكن
 ژ چهندا مه‌ نه‌ف رهنك و بوياغ دى
 وه‌ليكن عه‌مه‌ل ناكن نه‌و قه‌ط ب علم
 ب قى طه‌رزى خوه رهنك و نايين ددن

چوو بوژى ژ وان ژى ل نيثا طه‌ريق
 كو قه‌ومه‌ك جه‌مع بوونه سه‌ره‌ه‌ف گه‌له‌ك
 دبرپرن ب وان نه‌و زه‌بان و له‌بان
 وه‌كى خوه دبن ديسه نه‌زمان و له‌ب
 ته‌عججوب گه‌له‌ك كر حه‌بيبي جه‌ليل
 ژ بو وى ره نامووسى نه‌كبه‌ر ده‌لال
 نه‌فه حالى واعظ ديترت وه‌عظ
 خودا دى د پوژا شه‌واب و عقاب
 ژ رووحى تو سه‌كه‌كه‌سى دهر حوضوور
 به‌يان كم هنك حاله‌تى واعظان
 هنك مودده‌عى قى زه‌مانى هه‌نه
 سه‌رى وان مه‌زن پر ب شاشى سپى
 سه‌راپا دپيچن ب نه‌خضه‌ر ووجود
 موسه‌رره‌ح دكن لحيه‌ئى پر مه‌زن
 دپوشن گه‌له‌ك طه‌يله‌سان و ردا
 ل سه‌ر كورسيى وه‌عظى دائم مودام
 هه‌ديشى موطه‌ووول موفه‌سه‌سه‌ر دكن
 وه‌ليكن ل وه‌عظا خوه نابن خودى
 خوه قورميش دكن سه‌ر كه‌راسيى علم
 ژ بو حيله‌كارى خوه ته‌زيين ددن

(۱) نه‌ف جزايى كو دى بو وان وه‌زكه‌ران نيته دان يين باشيى بو خه‌لكى ديترن، و نه‌و ب خو كارى پى
 ناكهن، د وى هه‌ديسى دا هاتيبه يا بن حبان ژ نه‌نسى كورى مالكى شه‌دگوه‌يزت... به‌لى نه‌ف چهنده
 پيغه‌مه‌رى -سلاڅ لى بن- ل عه‌سمانى ديتبون (د جه‌نه‌مى دا)، نه‌ كول عه‌ردى به‌رى نه‌و بگه‌هته
 قودسى.

ب جه‌رراری و حیل‌سازی گه‌له‌ک
 نه بو ذاتی باری دبیرن وه‌عظ
 عبادا دخاپینن نهو رور و شهب
 حه‌ربصن ل جه‌معا ده‌راهم چونین
 ته‌حه‌رروک دکن سهر ب وه‌عظی خوه ره
 موزه‌خرف دبیرن خه‌به‌ر بی حساب
 نیلاهی مه زاری ل بابی ته‌کر
 مه روومالی کر خاکی به‌ر ئاستان
 نه‌کیشی ل نک خوه کتابا موین
 نه‌وه‌عظی ددم بو که‌سی مونته‌ظر
 بسوزه دل‌ی من ب عشقا گران
 بده جامی عشقی بنووشم ته‌مام
 نیلاهی تو روووی نه‌کی شه‌رمسار

فه‌قیران دکن پروت و طازی گه‌له‌ک
 ژ بو جه‌معی مالی دبیرن وه‌عظ
 دکن فعل و نه‌فعالی ته‌رکی نه‌ده‌ب
 ب شو‌هی ذوبایی ل سهر نه‌نگه‌بین
 ته‌که‌للف دکیشن ب له‌فظی خوه ره
 کو نهو جه‌مع کن سیم و زهر بی حساب
 طه‌ریقا ره‌جائی مه پوویه‌نده کر
 تو روووی نه‌کی ده‌ر ژ ناف دۆستان
 ژ زومرا نه‌فان واعظا (شمس الدین)
 نه شه‌رمه‌نده بم نه‌ز د رۆژی حه‌شر
 ژ عشقی حه‌یاته‌ک بده جاودان
 ل قر خه‌تم کم به‌ندره‌ه (والسلام)
 که‌ر و لال و گێژه تونینه مه‌دار

بند رابع و عشرين

در دخول رسول الله صلى الله عليه وسلم بمسجد أقصی^(۱)

بده ساقيا بادهئى دلفرووز
لهبالهه كه ساغمر ژ ئابى رهحيق
ژ دوردي مونهققا بكه جامى من
كو سرگهرم بم نهز ب قى بادهئى
وها گوت راوى ژ نهقلا صهحاب
قهدهم چوون نها وى ده ثقليمى شام
كو چوو مولكى شام شاهى ئاخر زهمان
يهقينكه ل شامى ههزار روت هلات
نزانى چ كهس روت يان شيقه ئهو
سوا بهلدهئى قودسى چوون بو رهوان
دهما هاته بهر بابى (قدس الخليل)
ههيان دى مهلائك چ جهمهك غهفير
چهپ وراست بو شاهى عالى جهناب
ههمى دهستى خدمهت كه مهر بهستنه
(يمينا يسارا) كشانه صوفوف
ههمى دهنك دانه صهلات و سهلام

ب عشرهت شفا مه بكه شوپى رور
چو ياقوتى سهياله و چون عهقيق
توسهكه چ شيرين كهلامى د من
بيترم قصا مهسجد ولئهقصهئى
كوئهو شاهى سهردارى نوورين نقاب
ژ خورشيدى عالم مونهوهر تهمام
ژ صويحى سهعادهت ب نوور بو ههمان
پهياپهى تهجهللى ژ ذات و صفات
ز بهس^(۲) بهرق وئهنوار و تيرپتر و ضهو
موضى بو جهان (از) كران تا كران
رهسولى خودا با ئهخى جبرئيل
حساب ناكه (الا) خودايى كهبير
سهلاملغ كشانه مهلهك بى حساب
ژ بو خدمهتى شاهى ئامادهنه
عهدهد خارج (از) هددى ئلف وئولوف
تهزلزول كهته ئاخ و ثقليمى شام^(۳)

(۱) ئهف بهنده د در حقا چونا پيغمبهري خودى دايه -سلاف لى بن- بو مزگفتا ئهقضايت.

(۲) د دانها (قوغى) دا: ژ بهس.

(۳) ئهف چهنده د چو هديستين درست دا ب بهر چاڤين من نهكهفتيه.

ژ بابی یه مانى دوخوول کر حبيب^(۱)
دوخوول کر شههئ سهرهري نامبر
کهرم که ب له زئهى رهسوولئ کوبار
هه مى مونتهظر بو^(۲) قودوومئ حبيب
بمهش مهسجدئ دا هه مى جهمع بن
کهرم که تو ئهى شاهئ بهيت و ههره
بکه سهرفراز ئهى شههئ ههمچو گول
هه مى ئارهزو مهندي ديداري ته
وها گوئ راوي ژ نه قلا رهسوول
نوزوول کر حبيبئ خودا ئهز بوراق
که قرکى مهزن بوو د روکنئ جدار
ب دهستئ خوه جبريلي قولکر که قر
گرئدا بوراق جبرهئيلي ئه مين
بزان جبرهئيلي خوه ئاماده کر

هه تا کو ب مهسجد ووصول کر حبيب
ژ وي بابی لي شهکلي شهمس و قه مهر
صهفئ ئه نييا جومله دهر ئنتظار
ژ فورقهت هه مى جهرگشان بوو که بيب
ل دور ته چو پهروانهئ شهمع بن^(۳)
موشهرهف بکه وان ب خاکئ قهدهم
ب تهريرفي خوه ئه نييا و روسول
هه مى جهرگ سووزن ل ئهنواري ته
ب (بيت المقدس) دهما بوو ووصول
ل بهر بابی مهسجد ب طهرز و لياق
ژ بو رهبطئ مه رکوبئ شاهئ کوبار
سهرئهفسار دهر ثوبه دهر ياس کر^(۴)
عهلامهت بيت دا ژ بو مونکرين
ب ئسمئ خودا بابی مهسجد قهکر

(۱) ئهف چهنده د هديسا شهدادئ کورئ ئهوسى دا هاتيبه ئهوا بهززار و طه بهراني ژئ قه دگوهيژن، و بهري نوکه مه ئاشکهرا کر بوو کو سهندا وئ يا دورست نينه.

(۲) د دانهيا (قوغى) دا: بوون.

(۳) يا دورست ئهوه پيغه مبهري -سلاف لي بن- ل چوونئ چو پيغه مبهري ل مزگهفتا ئهقصايئ نهديتبون، بهلکى وئ ئهول عسمانان ديتبون، و ل قه گهرياني وئ ئهول مزگهفتي ديتبون و نقيژ ل بهرا وان کر بوو، قئ چهندي (ئبن کهثير) د تفسيرا خو دا ئاشکهرا دکهت، ده مي سوورده تا (الإسراء) تفسير دکهت.

(۴) گرئدانا بوراقئ ب وئ خهلهکئ قه يا پيغه مبهريان دهواري خو پيغه گرئدان، ل بهر دهرئ مزگهفتا ئهقصايئ، د وئ هديسي دا هاتيبه يا موسلم ژ ئه نه سي کورئ مالکي قه دگوهيژت، و ئه قه هندی دگه هينت کو خهلهک بهري هنگي هه بوويه، نه کو جبريلي که قر ب دهستئ خو کون کر دا سهرئ ههفساري تي بدانت، وهکى شاعر دييژت، و ئهوا شاعر دييژت، ترمذي ژ بوره يدهيئ ئهسله مي قه دگوهيژت ل بن ژماره (۳۱۳۲) بهلي زانايين هديسي حوکم ب لاوازيي ل سهر دايه.

دهما بوو دهري مهسجدي فته و باز
 ژ نهووهل ههزاران صفي نهنييا
 کرن ههديه بوو وي صفات و سهلام
 ههمي نهنييا صف ب صف چار طهرهف
 چو مهركهز د نيثف گهرديشي دائره
 ژ شهوقي ههمي دههش و بي صهحو بوون
 (أولوا العزم) وهسطانه خدمهتگوزار
 موشهررهف ههمي نهنييا (لا جرم)
 چرا؟ چونكي مهقصودي (بالذات) ه نهو
 ههمي نهنييا و جهميعي روسول
 جهميعي روسول پيشقه دهست بهسته بوون
 ژ بو وي ره گوئادهمي با صهفا
 ژ پشتا مني ليكي چيتتر ژ من
 ب ئسمي ته بووم مهظهرري عهفوي حهق
 طوفهيلي سهرا پهردهئي خدمهتم
 نهبي نووحي گوت: ئهي (كريم الصفات)
 كونهوا ژ بو مه توفهريادرس
 وها گوتي يوونس كه ئهي قوررهتم
 خهليل گوتي: ئهي روهنييا چهشمي من
 ژ بو ته خودا دا مه نهف پر كههم
 چو يهعقوب هات نك حهبيبي نهمين

دوخول بوو موحهمهده ب سهده عز و ناز
 گهان خاكپايي شههي نهصفا
 كو عهده ناكه (الا) شههي (لا ينال)
 ل دور فخرري عالم گريدانه صف
 چو شهمس ل كهوكه ب بينظاهره
 ههمي نهنييا نووري وان مهحو بوون
 روسول بوون ههمي چاكري بهندهوار
 ب روو مائي خاكي پاكي قهدهم
 ژ بو نووري ذات صافي مراتبه نهو
 وهكي غونچه و فخرري عالم چو گول
 ژ ناف ناري هجراني وارهسته بوون
 كه ئهي نووري ديده شههي با وهفا^(۱)
 نيووهت خودا دا ته بو ئنس و جن
 ژ بو ته قهخوهدم خودي يي ب حهق
 قهوي ئارهزوومهندي بو هممهتم
 ژ طووفان ب يومنا تهئهز بووم نهجات
 ژ طووفان خهلاصي نهبوو بو چو كهس
 ژ ناف بهطني حووتي ب ته دهركهتم
 كو بو ناري نهروودي جهننهت ل من
 ب ته سهر بلندن ههمي (لا جرم)
 ژ بو عهرض كر نهف كهلامي مهتين

(۱) نهف گوتنين پيغهمبهري ديترنه پيغهمبهري مه، يين شاعر ژ دهقين وان قهدهگوهيت، هندهك (خهياليتين شعرينه!) و نهو د چو روايهتتين درست دا نههاتينه روايهتكرن.

خه لاصی خودا دا ژ ناری فراق
 شه هی ئه نبیا پیشه وایی هودا
 ژ ئحسان ل من بوونه نعمت گه له ک
 ب فهضلا ته (آز) چاهی که نعان خه لاص
 ژ زندان خه لاصی ب ته دا خودا
 ب یومنا ته ئه ز بووم عه زیزی مصر
 شه وه سطا م ل نیث یار و ئه جابی خوه
 کو ئه ث چهند لوطف و که رهم دا خودا
 ل سهر من موسه بیهل ژ لوطفا حه بیب
 شه وه سطا و کر عه رضی خدمت که لام
 ته جه للی ل من بوو ل سهر کووهی طور
 ل منکر ژ ئحسان ته (لا جرم)
 ب رهحما ته (آز) مه وجی دهریا خه لاص
 نه جات بووم و فرعه ون تی بوو غه ربق
 که ئه ی صه دری دین شاهی صاحب قه بول
 وه لی من ژ ئاثاری له طفا ته کر
 ل وی قابی قه وسه یین و قوربی خودا
 خه لیل هات و سولطان ب محرابی بر
 که رهم که ئیمامهت ژ بو ئه نبیا
 ئیمامهت بکه تو ژ بو جومله مان
 کو رژی حشر بن د ژیری لوا
 موقه ددهم ب محرابی چوو موصطه فنا
 ره سولی خودا وی دو ره کعت نه ماز

ب یومنا ته ئه ی شاهی پر تفاق
 چو یوسف گها نک حه بیبی خودا
 عه رضکر که لامه ک ب دققت گه له ک
 ب ته بووم ژ بهر که یدئ ئخوان خه لاص
 ب ته بوومه فارغ ژ که یدا نسا
 ل نک من موحه ققه هیه ئه ث فکر
 کو بووم موحته مع ئه ز د گهل بابی خوه
 خه جیل هاتنه نک مه جومله برا
 دزانم هه می بوو ژ فهضلا حه بیب
 ژ بو وی ره موسا بنی عمران ته مام
 که ئه ی شاهی (له ولاکی) فهخری ب نور
 د گهل تسع ئایاتی مه ولا که رهم
 ب یومنا ته بوومه نه جات (آز) قصاص
 ب فهضلا ته بوو بهر دوانزده طه ربق
 ژ پاش وی مه سیح هاته پیشی ره سول
 ئه گهر چ کو ئحیائی مه وتا مه کر
 کرن ته هنئه جومله ئی ئه نبیا
 ژ پاش صوحه تی پر ب وان ره کو کر
 که ئه ی فهخری عالم شه هی ئه صفیا
 چومه ولا کری شاهی ئنسان و جان
 ژ بو مه تو ئمشه ب بیه موقته دا
 موحه ممه د کو سه حکر ژ وی ئه ث رجا
 عه قد کر ل بهر زومره ئی سهر فراز

ب تهسبيحي مهولا كرى ئشتغال
 ژ جهمعي رسول تيكده خوهستي وهداغ
 نهنا كول وي همچو بولبول ل كول
 ب پاش ده قهگهريان ژ دوو موصطهفا^(۱)
 ب ئهمه د گهل جوملهئي پيغه مبهراڼ
 د زومرا موحه ممه د (عليه السلام)
 بده خاطرئ شاهي ئاخر زه مان
 كو روحي بيته سينه د ئاخر نه ففس
 ل من پر خه طائي بكه رهمه تي
 گونه هكار و موزنب د طولئ ئهمه ل
 گوناوه و خه طائي مه چوون تا فلهك
 كه ريمي رهمي غه فووري غه فوو
 كه ر و لال و گيژه تو نينه مه دار

ده ما كوسه لام دا شههي با جه مال
 ژ پاش ذكرئ باري شههي پر شوعاع
 ب دووركه تنه تيك ئه نبيا و رسول
 ههمي ده ست و پا بووسه دان ئه نبيا
 خودايا ب حه ققي ئه فان سه روه ران
 نه كي رووسيه ه من د روژئ قيام
 حه شر كي مني پر گونه (الامان)
 موحه ممه د بشينه تو ففريادرس
 ده ما تي كه قم حاله تي سه كره تي
 قهوي روو پره شم صفر يه د بي عه مه ل
 ل من نه فس و شهيطان موسه لله ط گلهك
 بغه فرينه من روو پره شي زوو ب زوو
 ئيلاهي تو رووحي نه كي شه رمزار

(۱) بهري نوكه مه ديار كربو كو بهري پيغه مبهري - سلاف لي بن - بچته عسمانان وي چو پيغه مبهري ل مزگه فتا
 ئه قصايي نه ديتبون، و ل ده مي قهگهرياني وي نقيژ ل بهرا وان كربو، و د چو روايه تين درست دا نه هاتييه
 كو پشتي نقيژ وان ده ست و پييين پيغه مبهري ماچي كرين!

بند خامس و عشرين

در عروج رسول خدا صلى الله عليه و سلم بأسمان^(۱)

وهره ئه‌ی قه‌لهم قه‌نج هشیار به
 کو ئیلقا بکم سهر ته ئه‌مرئ شه‌ید
 مه‌ قه‌صده کو حالی عوروو جا ره‌سوول
 وه‌لیکن ژ هجرئ جگهر پاره پار
 بزانه ئه‌ی قه‌لهم که‌تمه‌ حاله‌ک خه‌راب
 ئه‌گهر جوزئئ سستی بیینی ژ من
 ژ نیف بابی مه‌سجد کو ده‌رکه‌ت حه‌بیب
 ژ به‌ر ده‌نگی ته‌سبیحی قوددووسیایان
 حه‌بیبی خودا دیتی جوزئه‌ک ژ دوور
 کو معراجی نوو (از) سه‌ما هاته‌ خوار
 بزانه‌ کو معراج بو‌ موصطه‌فا
 هه‌می سیم و زهر بوو ئه‌وی نه‌ردوان
 ل راست و ل چه‌پ سه‌ده‌ هزاران صوفوف

ل ئه‌مر و ل نه‌هیئ مه‌ گوهدار به
 د ئه‌مرئ مه‌ قائم به‌ شوهرئ عه‌بید
 به‌یانکم ب ئه‌بیات و شعرئ قه‌بوول
 ژ پیئتئ فوراقئ جگهر پر ژ نار
 ژ هجرا حه‌بیبی جگهر بوو که‌باب
 مه‌ هیثفی رجایه‌ کو نه‌گری ل من
 ب ئه‌رض و سه‌ما که‌ت فغانه‌ک عه‌جیب
 ب زه‌لزله‌ که‌تن ئه‌رض و هه‌فت ئاسمان
 یه‌کی سه‌خره‌ تیکده‌ موزه‌بییه‌ن ژ^(۲) نوور
 سه‌رئ وی ل سه‌ر سه‌خره‌ گرتی قرار
 یه‌کی نه‌رده‌وان بوو^(۳) ژ نوورا خودا
 موره‌صه‌ع ب یاقوت وجه‌وه‌هر چونان^(۴)
 مه‌لائک ب ته‌سبیحی مه‌ولا ووقوف

(۱) ئه‌ف بنده‌ د ده‌ر حه‌قا بلندیونا پیغه‌مه‌رئ خودی دایه -سلاف لی بن- به‌ر ب عه‌سمانی قه‌.

(۲) د دانه‌یا (قو‌غی) دا: ب.

(۳) د دانه‌یا (قو‌غی) دا: نه‌رده‌وانه‌ک ژ.

(۴) ئین هه‌جره‌ د کتیب‌ا خو (فتح الباری) دا (۱۶۳/۷-۱۶۴) ئاشکه‌را دکه‌ت کو زانایان د مه‌سه‌لا معراجی دا کانی ب چ بوو دو بو‌چوون هه‌نه: هنده‌ک دبیتن: ئه‌و ژ وکی ئیسرائئ هه‌ر ب (بوراقئ) بوو، و هنده‌ک دبیتن: ئه‌و ب (معراجئ) بوو کو پیته‌لیسه‌که‌.. و روایه‌ته‌کئ قه‌دگوه‌یزت کو ئه‌و ژ زپر و زیقییه‌، ب لوتلوتی یا تامدایه‌، و ل راست و چه‌پی وی ملیاکه‌تن.

ژ بو وی ره گو جبرئیلی ته مین
 ده ما پی نه ا وی ل سهر صخره ئی
 ژ بهر هه یبه تا موصطه فای کعبیر
 کو بوو موسته وی فخری عالم عه یان
 قه ده م چوون ه لانی ژ سهر موصطه فا
 نکاری صهر کت ژ ذاتی هه ییب
 ده ما دیت سولطانی صاحب خه بهر
 حه جهر ما موعه للهق د جهووی سه ما
 ژ عه ردی نه وی صخره ئی بی گه زه ند
 ژ سهر صخره پی دانی سهر نه رده وان
 عوروچ کر هه تا بابی ئاسمان به دید
 ندا دا ژ بو ده رگه شان جبرئیل
 سوئال کر ژ وی ده رگه شان با نه ده ب
 جهواب دا ل وی جبرئیلی چونان
 خودا خوه ستییه دی بچت هه ضره تی
 کو سه ح کر نه شی موژده ئی رووح و جان
 قه ده م دا ل سهر ئاسمانی نه ول
 ده ما کر هه ییبی ل نه سمان ووقووف

که (اصعد علیه) نه یا صه دری دین
 ژ بهر شه وقی وی صخره که ت جه ذبه ئی
 نه رمبوو که فخر بوو ب شوپی خه میر
 قه ده م تیده چوو خوار لی بوو نشان
 ته شی لنگی وی صخره رابوو هه وا
 نه ت کر کو پیرا بیت هه مره کیب
 نه مر کر ژ بو وی که (قف یا حجر)
 ژ بو موعجزه تا ب رووژی جه زا
 ل پیشانی یه ک قامی ئسان به لهند^(۱)
 ته زلزلو که ته نه رده وانی گران
 وه لی دیت ده رگاهی نه سمان کلید
 که (افتح لنا الباب یا اسمعیل)^(۲)
 د گه ل ته چ شه خصه د نه ف نیم شه ب دا
 موحه ممه د ره سولی خودایه بزان
 شه فاعه ت بکت نه و ژ بو ئومه تی
 ب ته عجیل قاپی که کر ده رگه شان
 موشه رره ف گه راند ئاسمانی نه ول
 ژ نوورا وی به دری فه لکه بوو خوسووف

(۱) نه ف چند د چو حه دیسین دورست دا ب بهر چاقین مه نه که فتییه، و زانای ناقدار (أبو الشاء الکوسی)
 ده می سووره تا (الإسراء) ته فسیر دکه ت، د کتیب خو (روح المعانی) دا، به حسنی فی مه سه لی دکه ت و
 دیبژت: نه و ژ دره وین به لاقه!

(۲) فی چه ندی ئیمامی به یهقی د کتیب خو (دلائل النبوة) دا ژ نه بوو سه عیدی خودری (۶۷۷) فه دگو هیزت..
 و تیدا هاتییه کو مه زنی ملیاکه تین عه سمانی ئیکی نافی وی (ئیسماعیله)، و هه فتن هزار ملیاکه ت ل بن
 ده ستی وینه، به لی نه ف حه دیسه یا دورست نینه.

گها نه‌علی سولطانی صاحب که مال
 جه مال دایه عه‌دا ژ سه‌طحنی فه‌له‌ک
 سماعیلی گۆ بۆ حه‌بیبی خودا
 نه‌ظهر که ل من نه‌ی حه‌بیبی ئیلا ه
 ل سهر له‌وحی ئسمی ته کر من شو هوود
 ل څر مونته‌ظهر بوو لقا جسمی ته
 قه‌دهم بووسه‌دان شاه‌ی عالی جه‌ناب
 که‌تن بهر پیی موصطه‌فائی گه‌له‌ک
 ب پروو مالی نه‌علی حه‌بیبی جهان
 قه‌دهم په‌نجه بوو به‌عضی ره‌ه بیشت
 ل نیث راهی دی شاه‌ی عالی جه‌ناب
 سه‌راپا بوویه غه‌رقی نووری غه‌فوور
 چ ذاته نه‌قی شه‌خصی نوورینی پاک
 ل څر دائما جالس هه‌ر زه‌مان^(۲)
 ب طهرز و نه‌ده‌ب ژیره گۆ (السلام)

وسا مایه ره‌ش طاری و بی جه‌مال
 ژ پابوسی وی که‌سی نوور کر گه‌له‌ک
 هه‌زار نه‌هل و پانسده هه‌زار مه‌رحه‌با
 خوه ئاقیته ده‌ست و پیی پادشاه
 ژ وه‌قت کو مه‌ولا نه‌ز ئانیم ووجوود
 قه‌مام واله و عاشقی ئسمی ته
 صوفووفی مه‌له‌ک بی عه‌ده‌د بی حساب
 هه‌می صه‌فقی قوددووسیانی فه‌له‌ک
 مه‌لائک هه‌می (آز) کران تا کران
 چو پیغه‌مبه‌ر (آز) وان هنک پیشت
 یه‌کی شه‌خصی کامل نه‌دای موهاب
 ل نیث راهی بوو لیکی یه‌ک پاره دوور
 سوئال کر ژ جبریلی بی خه‌وف و باک
 جه‌واب دا کو نه‌ف رووحنی ئاده‌م^(۱) بزبان
 ب نک وی قه‌ چوو شاه‌ی (بیت الحرام)

(۱) زانا ل وئ باوه‌رینه کو نه‌وین پیغه‌مبه‌ری مه -سلاف لی بن- ل عسمانان دیتین رحین پیغه‌مبه‌ران بوون،
 بۆ وی هاتینه (ته‌میلکرن)، عیسا تی نه‌بت، و نه‌وین وی ل مزگه‌فتا نه‌قصای ژ دیتن هه‌ر وه‌سا، بنیره:
 (فتح الباری) ۱۶۴/۷ و ۱۶۶.

(۲) د یتنا پیغه‌مبه‌ری بۆ ئاده‌می -سلاف لی بن- ل عسمانی ئیکت د حه‌دیسین دورست دا هاتییه، بوخاری و
 موسلم ژ نه‌نسی قه‌دگوهرین کو پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- نه‌و دیت، ره‌شاتییه‌ک ل لای بی وی یی راستی
 بوو، و ره‌شاتییه‌ک ل لای چه‌پی، ده‌می وی به‌ری خو ددا لای راستی دکره‌کنی، و ده‌می به‌ری خو ددا
 لای چه‌پی دکره‌گری، و گوته‌ی: ب خیر بی پیغه‌مبه‌ری چاک، و کورچ چاک، و گاڤا وی پسپارا جبریلی
 ژئ کری وی گوته‌ی: نه‌فه‌ ئاده‌مه، و نه‌و ره‌شاتییا ل لای وی یی راستی رحین به‌هشتیانه ژ دوونده‌ها وی،
 و نه‌وا ل چه‌پ رحین جه‌نه‌میانه ژ وان. و نه‌ف هه‌می گوته‌ی دی یا ئاده‌می، نه‌وا شاعر ژئ قه‌دگوهرت،
 ب یتکین دورست نه‌هاتییه روایه‌تکرن.

(عليک) جهواب دا ل وی ئادهمی
 سه‌ماء و زه‌مین کردگاری وه‌دوود
 ژ بو ته فهرش کره فهرشی مه‌هید
 ئه‌گهر چ ب ظاهر ژ پشستا منی
 خودا دایه ته قوربی جه‌ضرهت وها
 ده‌ما بچیه پیش خالقئ کردگار
 ئه‌شئ ده‌وله‌تئ تو گه‌شتی مه‌زن
 (نعم) گوئ سولطانی صاحب جه‌مال
 (درین جا چو همواره بنشسته‌ئ) ئ
 ژ بو وی ره گوئ ئاده‌می نووردار
 ل قر جالسم هه‌ر دهم و ساعه‌تئ
 هه‌چی کو سه‌عیده مونه‌وهر دبم
 نه بیمار وره‌نجوورم ئه‌ی رووحئ جان
 ژ بو ئوممه‌تئ بی‌تره ئه‌ی دووربین
 ب طاعاتئ وان شاد و خورره‌م ب‌بم
 ژ ئه‌و پاشی ذاتئ که‌ریمئ نه‌بی
 ژ وئ چووب راهئ سه‌ما به‌عضئ دوور
 دو صندوقئ دهر بارئ هه‌ر یه‌ک به‌عیر
 ژ مه‌شرق شه‌ تین سوویئ مه‌غرب دچن

شهری‌فتر ژ نه‌سلئ به‌نی ئاده‌می
 ژ بو ذاتئ پاکئ ته ئانی ووجود
 ژ نوورا ته خه‌لقاندی عه‌رشئ مه‌جید
 وه‌لیکن حه‌قیقه‌ت تو پشستا منی^(۱)
 نه‌دایه ژ بو هیچ که‌س ئه‌نبیا
 فه‌رامووش نه‌کی ئوممه‌تئ زینه‌ار
 نه ئه‌ز وه‌صل بوومه نه که‌س غه‌یری من
 وه‌لیکن ژ ئاده‌م کری یه‌ک سوئال
 دبیم کو یه‌ک پاره‌ئئ خه‌سته‌ئئ^(۲)
 که ئه‌ی مه‌ره‌مه‌ئ قه‌لبئ مه‌جرووحئ زار
 ته‌ماشا دکم رووحئ ذورریه‌تئ
 هه‌چی کوشه‌قی بت موکه‌دده‌ر دبم
 موکه‌دده‌ر دبم (أز) گونا‌هئ د وان
 عبادت بکن ئاشکار و نه‌ین
 نه (أز) ذه‌نبئ وان زی‌ده پر غه‌م ب‌بم
 وه‌داعئ پوده‌ر کرد و بووری ژ وی
 قوطارئ جه‌مه‌ل دیت جومه‌له ژ نوور
 موقه‌دده‌ر وها کره‌ شاهئ که‌بیر
 په‌یاپه‌ی مودام رووز و هه‌ر شه‌ب دچن

(۱) چو راستی بو‌قئ گو‌تئئ نینه کو خودئ عه‌رشئ خۆ و هه‌می مه‌خلوقات ژ نوورا پیغه‌مبه‌ری ئافران‌دیه، و
 ئه‌ش ه‌زره یا کو د نا‌ف ه‌نده‌ک ده‌سته‌کین صوفی‌یان دا به‌لا‌ف، وان ژ شیعه‌یین ئیسماعیلی وهر‌گرتیه، و
 وان زی ژ فه‌لسه‌فا ئه‌فلووتینی وهر‌گرتیه پستی ه‌نده‌ک گوهر‌زین ب سه‌ر دا ئینان، بنیره کتیب‌ا (الحقیقه
 المحمدیه أم الفلسفة الأفلوطينیه) یا سه‌یدا (عایض بن سعد الدوسری).

(۲) یه‌عنی: ئه‌شه‌ چیه ئه‌ز دبیم تول فی جهی هه‌رده‌م یئ تو یئ نه‌خوش و خه‌مگینی؟

ژ ههڅ ناکه تن ئه و دهڅه رووز و شهب
ل دوو ههڅ دچن ئه و جه مه ل موده صل
قه وده سطا ره سولئ شه هئ (لا ینام)
کو قه طعئ قه طبعه نه کت ئه و ل رئ
ژ بو وی ره گو جبره ئیلئ مه زن^(۱)
که رهم که ل ئوغور بکه تو عوبور
که رهم که بیوره د نیڅا قوطار
ژ وه قتا ژ قودره ت کو حه یئ جه لیل
دیینم ژ ئه ووه ل قه تا ئهڅ زه مان
قه طع نابن ئهڅ ئوشتورئ بی عه ده د
ژ جبریلئ پرسئ چنه ئهڅ دهڅه
ژ کوو تین دچن کی ده رئ ئه ی ئه خی
عه رض که ژ بو خاکپایئ حه بیب
بزان ئهڅ جه مه ل کول ناڅا ره هن
ژ جه م له وحئ مه حفووظ تین هه ر زه مان
ژ وئ بار دکن بار هه ر یه ک ب یه ک
مورور کر ژ وان ژئ ره سولئ ب ناز
ل وئ دیت سولطانی عالی عه لم
عه جه ب نازک و تازه ئابئ زه لال
ژ جبریلئ پرسئ حه بیبئ جه ان

دچن هه ر ب ذهوق و ب که یف و طه ره ب
نه بوو راهئ (الا) د ناڅا ئیبل
هه تا کو مورورئ بکن ئه و ته مام
ژ پاش کو بیژن بچت ئوغورئ
که ئه ی نوورئ دل قووه تا جانی من
ته مامئ به عیران قه وی دووره دوور
نه پایه ت ل ئاخر مه که ئنتظار
ژ که تمئ عه ده م خهلق کر جبره ئیل
دهڅه هه ر دچن بی عه ده د بی گومان
نه ئه ووه ل نه ئاخر مه نه دیه ئه به د
چ صندوقن ئه و بارئ هه ر یه ک دهڅه
به یانکه ژ بو من قئ سررئ خه فئ
بیژم ژ بو ته که لامه ک عه جیب
هه می بارئ مه عنایئ (بسم الله) ن
دکیشن ئهڅان حمل و بارئ گران
دچن خزنه یا غه بیئ بی ره یب و شه ک^(۲)
بچت ئه و ل راهئ خوه بهر ته ر فراز^(۳)
کو جه ریان دکن ئابئ پاکئ دو چه م
ژ قودره ت ووجود کر شه هئ (لا یزال)
چ نه هن وها تین په یاپه ی ره وان؟

(۱) د دانه یا (فه می) دا: ئه مین.

(۲) ئهڅ سه رها تیبه د چو ژیده رین به رده ست دا ب به رچا قین من نه که فتیبه.

(۳) د دانه یا (قو غی) دا: پر سه رفراز.

ټهښن ههردو چهه ټابې نيل و فورات^(۱)
 موروروي دکن دهر بهشتي دهلال
 ب جومله سه مائان عوبوروي دکن
 نوزوول کت ب عهردان بيت موته صل
 رهوان دي بيت نهو ل سهر پروويي خاک
 دبن نههلي دونيا ب وي مونته فع
 نهشي شاعري ساحري پر فوسوون
 دکن زيده جه يحوون و ههم دجله نئي
 ب چاډ دي ل سه طحي سه مائي يه کهم
 وه ههم دجله جه يحوونه ههر چار تهمام
 کو ههر چار چه من تين ژ سهر ئاسمان^(۲)
 قه ووتر دکن نهف روايه ت گله که
 تو ژي گوهد بدئي دا ببی پر نهدهد^(۳)
 د ناف هات هناره ک ب مثلي به عير

جهواب دا که نهی شاهي عالي سمات
 ژ نيښ سدره تين ټابي پاكي زهلال
 د جه ننه ت ب کهوثر موروروي دکن
 هه تا کو ژ ځي ئاسماني نهوول
 ب قووه ت نوزوولي دکت ټابي پاک
 ل ههر جا کو نهف ټابي بت موجه مع
 ديترت گونه هکار رووحيي دوون
 کو به عضه ک ژ روواتي ځي قصه نئي
 کويه عني حه بيبي خودا چار چهه
 فورات و د گهل نيلي پر ئحتشام
 صه حيحتر ل نک من نهفه بي گومان
 وه ههم نه غله بي روايان بي حه نه که
 ژ راوي مه سهح کر که لامه ک عه جه ب
 زه مانه ک نهوول ټابي نيل بوو کهثير

(۱) ديتنا نيل و فوراتي ل عسماني ټيکي د هندهک روايه تين دورست دا هاتييه، و د هندهک روايه تين دي دا هاتييه کو نهوول عسماني شهي ل نک (سدره المنتهي) هاتنه ديتن، و ټين حه جهري گوته کا گرنګ ل دور ځي مه سولي ههيه، پرته: فتح الباري ۱۶۹/۷-۱۷۰.

(۲) موسلم (۷۳۴۰) ژ نه بوو هوره يره ځه دگوته ت، ديترت: پيغه مبهري - سلاف لي بن- گوټ: ﴿سبحان وجيخان والفرات والنيل کل من انهار الجنة﴾ و به حسي دجله يي تيډا نينه، و نهف حه ديسه گوته کا گشتييه، نه کول شفا معراجي هاتييه گوټن.. و بوخاري (۳۲۰۷) ژ نه نسي ځه دگوته ت کو پيغه مبهري - سلاف لي بن- ل نک (سدره المنتهي) چار پروبار ديتن: دو د ځه شارتی و دو د ئاشکه را بوون، و ده مي وي پسيرا وان کري، جبريلي گوټي: نه وين ځه شارتی پروبارين به حه شتيه (و د هندهک روايه تان دا هاتييه کو ناځين وان: کهوثر و سه لسه بيله) و نه وين ئاشکه را نيل و فوراتن.

(۳) د کتيا (السيرة الحلبية) دا (۷۱/۲) نهف گوته ديتنه ځه گيران، و ديترت: هندهک ديترن.. يه عني: نهو نه حه ديسه.

قهرار دان ههچی عالمان (این چنین)
 ب ئهمری خودا ئهو ژ بۆ حکمهتی
 بده ساقیا ساغرهک موحتشههم
 بکم عهوده سهر مهقصهدها خوه ههما
 چوو بۆری ژ سهر ئاسمانی یهکههم
 ندا کهرد جبریلی بی غشش و غهل
 سوئال کر د گهل تهکییه دهرگهشان
 ژ بۆ وی ره گو جبرهئیلی چونان
 کو ئسمی رهسوولی خودا گووش کر
 ب لهز دهرگههی ئاسمان باز کر
 چوو داخل بوو ئهوشاهی عالی عهلههم
 گهلهک فخر کر وی د ژیری نهعال
 عهطارد ژ تهدهیری خوه ما دهلیل
 دهیری نهکر لی نهما خهططی دهست
 خوه ئاقتیه بهر پایی ئهحمده گهلهک
 ب موژگانهلانی تورابی نهعال
 سیاهی مورهککهب بهدهل کر ب ئال
 ل ئهسمانی ثانی چقاس بوون مهلهک
 دهخیل بوونه بهر پایی شاهی هودا
 نهئا و شوکور بۆ قهریبی موجب
 ل وی دیت یهک کورسییی ساده زهر
 مروژکهک مونهوهر ل سهر قاعده
 سوئال کر ژ جبریلی ئهف مهرد کیست؟

کو ئهف عهینی رومانی جهننهت یهقین
 د ئاقتی ده دهركهت ژ ئاقت جهننهتی
 ل مهقصهده بگیرم قهلههم بیش و کهم
 بهیانکم هنک حالی ثانی سهما
 قهوهسطال بابی سهمائی دووهم
 کو قاپی قهکه دهرگهشان (العجل)
 کو تهعجیلی هنده دکی ئهف زهمان؟
 د گهل من رهسوولی خودایه بزان
 ههمی فکری عالهم فهراموش کر
 ب پابوسی سولطان خوه پر ناز کر
 ب نهعلی شریف بۆ سهمائی دووهم
 ب پابوسی پیغهمهیری پر کهمال
 خوه ئاقتیه بهر لنگی سولطان دهخیل
 ل پیش وی دهوات و قهلههم کر شکهست
 ههتا دیسه بوو ئهو خهططی فهلهک
 ژ موجهت پرژاندن ل سهر ئهشکی ئال
 عهطارد ب سورخی نقیسی دهلال
 کرن بووسه نهعلی نهبی یهک ب یهک
 قیامهت مه بگره د ژیری لوا
 کو پابوسی ته بۆ مه کریه نهصیب
 موکهللل ب یاقووت و دوو و گوهر
 کو شهمسئ فهلهک (أز) جهمال کاسده
 جهواب دا کو ئهو یوسفی پاک زیست

ب نه‌زدیک یووسف خه‌رامان کو چوو
سه‌لام کر ل یووسف ب طه‌رزک ته‌مام
ل سهر چاقی من هاتی نه‌ی نووری جان
ته ته‌شریف دا من ب خاکی قه‌دهم
خودا عززه‌ته‌ک دایه ته نه‌ی نه‌مین
تو نمشهب دچی قابی قه‌وسه‌ینی حق
بزانه تو مه‌ولایی نوممه‌ت یه‌قین
بخوازه ل دیوانی حق زینهار
وه‌داع کر ژ صدیقی یووسف حه‌بیب
ب ری که‌ت ژ سهر ناسمانی دویه‌م
ژ بو به‌وایی نه‌سمانی ثالث چونان
ژ جبریلی کر ده‌رگه‌شان نه‌ت سوئال
چ شه‌خصه ب قی حسن و هه‌یئه‌ت مه‌زن
ژ بو وی ره گو حاملی وه‌حیی حق
دچت بو حه‌ظیرا قودوس نه‌و یه‌قین
ب له‌ز که‌ت گه‌له‌ک ده‌رگه‌شان نه‌و زه‌مان
قه‌دهم دا ل سهر ناسمانی سیم
ژ نه‌ووه‌ل قه به‌وایی ثالث سه‌ما
سهر و چه‌شم مالی د ژیری نه‌عال

ژ به‌ر نووری شه‌ه حوسنی وی مه‌حو بوو
قیام کر ژ به‌ر گو: (علیک السلام)
ژ بو ته هه‌می نه‌رض و تو ناسمان
هه‌می خه‌یل و تو شاهی صاحب عه‌له‌م
نه‌دایه ژ بو نه‌ووه‌لین ئاخ‌ین
ته بر (از) جه‌میعی ره‌سوولان سه‌به‌ق
ژ ته پی‌شه که‌س نینه وان نه‌ی نه‌مین
شه‌فاعه‌ت ژ بو نوممه‌تی ذه‌ن‌دار
ل هجرانی وی کر ته‌نه‌سسوف حه‌بیب^(۱)
خه‌رامان سویری ناسمانی سیه‌م
طه‌له‌ب کر کو ده‌رگه‌ه که‌که نه‌ت زه‌مان
د گه‌ل ته دیب‌نم یه‌کی پر جه‌مال
مه‌که خه‌ف ل من نه‌شکه‌را بی‌ژه من
موحه‌ممه‌د نه‌قه شاهی هه‌فتم طه‌به‌ق
خودا خوده‌ستیه نه‌ت حه‌بیبی نه‌مین
که‌کر نه‌و نه‌فه‌س قاییی ناسمان
موشه‌رره‌ف کر نه‌سمان ب خاکی قه‌دهم
خوه ئاقی‌ته ده‌ست و پیی پادشا
ب خاکی قه‌دهم کر گه‌له‌ک نک‌ت‌حال

(۱) د هه‌می ربوایه‌تین معراجی دا هاتییه کو پی‌غه‌مه‌ری -سلاط لی بن- یووسف ل عه‌سمانی سییی دیتبوو، و
یه‌حیا و عیسا ل عه‌سمانی دووی دیتبوون، ربوایه‌تا نه‌بوو سه‌عیدی خودری تی نه‌ت، و هه‌ر چه‌ند ربوایه‌تین
دی ددورسترن ژ، به‌لی شاعر ل دویف ربوایه‌تا نه‌بوو سه‌عیدی چویه. و د ربوایه‌تا موسلمی دا هاتییه کو
ده‌می پی‌غه‌مه‌ری یووسف دیتی، یوسفی دوعایا خیری بو وی کر، و نه‌ت گو‌تینن دی یین شاعر دبیرت، مه
د چو ربوایه‌تین دورست دا نه‌دیتینه.

ب ره قص و طهره ب زوهره ئی با صه فا
 ژ دهستی خوه ئاقیت چهنگ و ره باب
 نه کر مو طریی زوهره ئی دهنگیتر
 گه لهک زوهره ئی دا سوروود و غنا
 مه لائک ل ئه سمانی ثالث هه مه
 قه ده م بووسه دان لی هه زاران هه زار
 ژ وان ژی کو بوژی هه بیی ئه مین
 ل بهر بابی ئه سمانی رابع چونان
 شه که بابی ئه سمان د قی ساعه تی
 کیه هه مره هئ ته؟ سوئال کر ژ وی
 سئک ده رگه هئ ئاسمان ده رگه ئان
 ژ فهرح و سوروورا هه بیی خودا
 د گهل ئه بولندی سه ری خوه ده لال
 ته ضه رروع گه لهک کر ل بهر مو صطه فا
 ل من چوونه ئه ف سال و مه ه چهند هه زار
 ژ نوورا شه هئ ئنس و جنن و مه لهک
 ژ حوسنا هه بیی خودایی صه مه د
 ژ بهس بهرق و ئه نواری بازی بوو فهر
 ب شوپهی حه جهر ما سیاه و که سیف
 گها ژیری نه علی شه هنشه هه ده لال

قه وه سطایه ده ست به سته پیش مو صطه فا
 کو پابووس کت شاهی عالی جه ناب
 ل حوسنی ره سوول ما کهر و لال و گیتر
 ل وی حوسنی بی مثلی شاهی هو دا
 ب ته سیح و ته هلیلی پر زه مزه مه
 فرشتان ب پابووس کر ئفتحار^(۱)
 قه ده م دا سوپی طارومی چاره مین
 صه دا دایه جبریلی بو^(۲) ده رگه ئان
 ب ته عجیل فه تحی بکه هممه تی
 جه واب دا د گهل من نه بیی ئومی
 ب ته عجیل شه کر وی د وهقت و زه مان
 سه ری ده رگه ئانی بلند بوو هه وا
 نه ا بهر پیی شاهی صاحب جه مال
 مه بگره لوا ئه ی شه هئ با وه فا
 ل قر بو قه ده م بووسی مام ئننظار
 ظوهوور بوو سیاهی ل شه مسا فه لهک
 شه مس موخته فی بوو د فه حمی ئه سه د
 نه بوو فه رقی شه مسی ژ حه جمی حه جهر
 ژ بهر هه بیه تا پادشاهی شه ریف
 کو دا که سب بکت به عضی نووری نه عال

(۱) د ریوایه تا موسلمی دا ژ ئه نه سی هاتییه کو پیغه مبه ری - سلا ف لی بن- ل عه سمانی سییی یوسف
 پیغه مبه ری دیتبوو.. وهکی به ری نوکه ژی مه ئاشکه را کری.
 (۲) د دانه یین (قو غی، ئامه دی) دا: جبریل ژ بو.

ژ نوورا نه‌عالي کو ته‌نرير بوو
 فرشته ژ سهر چه‌رخي چاره‌م فه‌له‌ک
 ب جومله ژ سهر طارومي چاره‌مين
 تورابا د ژيري نه‌عالا ره‌سوول
 ته‌ضه‌ررور چونان کر نه‌ ظاهر چونان
 کرن عه‌رضي خدمت ژ بو خاکپا
 هه‌مي ئه‌م ب روومالي خاکي دهرن
 ل سهر چه‌رخي چاره‌م شه‌هي با خه‌به‌ر
 ته‌له‌تلوه ذکر نووري ژي (اين چنين)
 ژ جبريلي پرسي کييه ئه‌ي برا
 ژ بو وي ره نامووسي نه‌کبه‌ر چونان
 بزانه کو عيسا بنو مه‌ريه‌م يه‌قين
 ده‌ما ره‌فعه بوو ئه‌و ب ئه‌مري عه‌زیز
 ئه‌گه‌ر کو ژ دونيا د گهل وي نييه
 کو ته‌فتيش کرن قودسيان يه‌ک ب يه‌ک
 ندا هاته‌ گووشي مه‌لائک چونان
 چو نه‌بوا به‌را به‌ر ژ دونيايي وي
 وه‌لي دا بمينت ل وي دهر گه‌له‌ک
 ب راستي ديترم نه‌ هه‌زل و حه‌نه‌ک
 ديگه‌ر مالي دونيا مه‌تاعي د وي

خودان به‌رق و تيرپتر و ته‌ئشير بوو
 ب ئه‌فغاني ته‌سبيحي مه‌ولا گه‌له‌ک
 قه‌ده‌م بووسه دان لي هه‌زاران يه‌قين
 ب چه‌شم و ب روو جومله‌شان کر قه‌بوول
 فه‌له‌ک بوو له‌باله‌ب ژ ئه‌شکي د وان
 که ئه‌ي سه‌روه‌ري جهمع و شاهي هوذا
 ژ قي ئه‌م خودان مه‌رتبه‌ب و ره‌به‌رن
 که‌سه‌کدي موشه‌ککه‌ل ل سهر ته‌ختي زهر
 ئه‌شعه‌ه دچوو طارومي په‌نجه‌مين
 ل سهر کورسيي زهر جولوسه له‌ها؟
 جه‌واب دا که ئه‌ي صه‌دری عالي مه‌کان
 له‌پايه ب ئه‌مري خودا جانشين^(۱)
 ئه‌مر کر فرشتان بنيرن ته‌ميز
 ره‌فعم مه‌قامه‌ک قه‌وي عاليه
 د نيث خه‌رقه‌ئي وي ده بوو ده‌رزيه‌ک
 به‌يلن ل سهر چاره‌مين ئاسمان
 حه‌ظيرا قودوس من ذکر جايي وي
 کو عبرت بکن ژي هه‌م ئنس ومه‌له‌ک^(۲)
 حجابي ره‌هه‌ش بوو ژ حه‌ق سوورزه‌نه‌ک
 حساب که قياس که هه‌مووچکان ل وي

(۱) د ريوایه‌تا بوخاري و موسلمی دا هاتیبه‌ کو پیغه‌مبه‌ری -سلاط لی بن- یه‌حیا و عیسا هه‌ردو ل عه‌سمانی دووی دیتبون، و د ريوایه‌تا ئه‌بوو سه‌عیدی دا هاتیبه‌ کو وی ئه‌و ل عه‌سمانی سییی دیتبون، و ريوایه‌تا ئیکي ب هیتزه.

(۲) ئه‌ف مه‌سه‌له د چو ريوایه‌تین دورست دا ب به‌رجاقتین مه‌ نه‌که‌فتیبه‌، ومن نه‌ باوه‌ره‌ ئه‌و یا دورست ژي بت!

ئىلاھى ب ئەحمەد شەھى نامدار
ب حەققى خوە کى ئەى خودايى مەجید
ئىلاھى تو رووحى نەکى شەرمسار
نەخى قەلبى من حویبى دۇنيا تو جار
نەکىشى ب رووحى عەذابى شەدید
کەر و لال و گىژە تو نینە مەدار

بند سادس و عشرين

در دیدن رسول خدا صلی الله علیه و سلم عزرائیل را^(۱)

کو بوژی ژ وی سهروه ری تابناک	ژ راوی نهقل بوو ب ئهلفاظی پاک
ل سهر تهختی زهر جادی چاره م فهلهک	ل ره دیت سولطانی دین یهک مهلهک
ژ قههرا خوه چیکر خودایی رهئووف	قهوی ههیکهل و سههمگین و مهخووف
یهقین پهیده بوویه ژ خهشمی خودا	ب شهکلی خوه غایهت مههابهت فزا
کییه ئهف فرشته کو هنده موهیب	سوئال کر ژ جبریلی شاهی نهجیب
ئهقی شهخصی هه عزرهئیله بزان	جهواب دا که ئهی صدری صاحب قهران
دکت قهبعی ئهرواحی صاحب نهففس	ژ بهر وی خهلاص نابتن هیچ کهس
ژ بو قهبعی رووحان ئهوه مونتهظر	ل ثر جالسسه بو خطاب و ئهمر
مه نهديه ژ بهر کهس قیام کر ئهبهد	دهما خهلق کریه خودایی صهمده
زومهرده سهراسهر خودا چیکری	یهکی لهوحي مازن قهوی ئهخصهری
ژ وی نهدبوو غافل ئهبهد یهک زهمان	ل بهر بوو تهماشاکر لی چونان
ژ جبریلی سولطانی صاحب کهمال	ئهقی لهوحي هانی چیه کر سوئال
تهر و هشک تیده عقاب و شهواب	ئهفه لهوحي مهحفوظه، وی دا جهواب
شههی (لم یزل) وی ژ رۆژا ئهزهل	نقیساندیه تیده عومر و ئهجهل

(۱) ئهف بهنده د دهر حقا دیتنا پیغمهبری خودی دایه -سلاط لی بن- بو عزرائیلی .. و ههژییه بیزین: د چو همدیسین دورست دا نههاتییه کو ناخی وی ملیاکهتی رحان هل دکیشته عزرائیله، بهلکی ئهو بو وی دئیه گۆتن: (ملک الموت) ملیاکهتی مرنی، و ئهف سهراهاتییا شاعر قهدهگوهیت، د ئهصل دا د وی (ئیسراء و معراجی) دا هاتییه ئهوا ژ درهو بو (ئبن عبباسی) دئیه پالدان، و مه چو بناخه بو وی د ربوایهتین دورست دا نه دیتییه.

مودام جالسه لیږه با ئه مری حهق
 قه بض دی بکت ئه و د وی ساعه تی
 ئه قه کاری وی (أز) ئه و دل تا کونوون
 ئه مر کر ره سوولی که بیرئ جه لیل
 بچن تا ل نک وی ب سه د ئحترام
 (نه عه م) گوټ جبریلی پاکئ ده لال
 ره سوولی ژ وی عه زمئ عزریل کر
 ل ته موژده بیتن ئه یا عزره ئیل
 موشه رره ف بی بی دئ ب خاکی قه ده م
 کو ناڅئ ره سوولی ب گو ه وی قه چوو
 د گهل جومله ئه عوانئ خوه بی حساب
 قه وه سلطان ل جایی سه لامئ مه له ک
 ژ ئه و و دل قه عزریلی با سه د صه فا
 مه لائک هه می جومله با سه د شوکو وه
 خه راما ن خه راما ن د بهر جه معئ وان
 هه تا کو گه شته جه ئ ته ختی وی
 جولووس کر ئه وی شاهئ گه رده ن فراز
 که مه ربه سته بوون جبره ئیل عزره ئیل
 نه نا گوټی عزریلی بو وی چونین
 توسولطانی و ئه م گه دا موشتئ خه یل
 تو شایه سته ئئ قابه قه وسه ین ته نی
 ژ پاش وی شه هئ موسنه دئ ئصطفا
 چو ئایه د که سی را ئه جه ل دهر که مین

چ ساعه ت بتن قه بضئ ئه رواحئ خهلق
 ئه به د له حظه یه ک ناده تی مو هله تی
 هه تا کو نه ایه ت به دونیایی دوون
 ژ بو هه مره هئ خوه ئه خی جبره ئیل
 بکن ئستفاده ژ وی چه ند که لام
 هه چی ئه مری که لازمه ئمثال
 بشاره ت ژ بو وی ره جبریلی بر
 ئه وی هاته نک ته ره سوولی جه لیل
 وه کی زه مزده م و حجره بیتولحه ره م
 ژ جایئ خوه رابوو ب پیش وی قه چوو
 مه شین پیشیا فه خری عالی جه ناب
 صه لات و سه لام ده نگئ وان چوو فه له ک
 خوه کیشا ئه ته ک بووسیئ موصطه فا
 خوه ئاقتینه بهر قه ده م شو به ی گو وه
 فرشتان دچوو فه خری هه رده جهان
 شوکوفت ئه و زه مان غونچه ئی به ختی وی
 ل سه ر جایئ عزریلی با عزز و ناز
 د گهل قودسیان پیشی شاهئ جه لیل
 که ئه ی صه درئ سولطانی دنیا و دین
 توسه رداری و ئه م ژ بو ته طوفه یل
 تو را وه صفئ (لولاک) و (یاسین) ته نی
 ژ بو قابضئ رووحئ کو با صه فا
 چ دانئ تو ئه ز ئاسمان دهر زه مین

کو بیت وهقتی مردن ژ بو نه فسه کی
وها عزره یاییلی گو دهر عه جهل
ئهقی لهو حی هانی خودا دانییه
د گهل بابی وی دایی وی نه صلی وی
دناسم هه موچکان ب دا و ب باب
چ وهقتا ئه جهل بی ژ بو نه فسه کی
دزانم ختم بوویه ئه ییامی وی
ئه گهر قطرهئی وی سپی بت ل نام
دزانم کو قه نجه خودان خهیره پاک
ئه ز ئه عوانی ره حمهت دشینم ل نک
ئه ذییته ئه بهد ناگهیتی ژ مه
وه گهر قطره وهک بهختی وی ږهش بتن
دزانم خودان فعلی ناپاکه پیس
پهس ئه عوانی قه هری بشینم ب تاب
بدن روو حی وی زه حمهتی بی شو مار
نه بی گوئی ئه ی عزره یاییلی مه زن
کو حال بت ئه جهل بو کهسی دهر جهان
ئهوی عزره یاییلی ب طهرز و ئه ده ب
سه عیدان علامهت سسینه یه قین
یه کی وهجهی زهردی گوشاده بزبان
سیهم لاشی وی نه رم و شیرین دبت
کهسی کوشه قی بت ئهوی ږه ږهزا
یه کی ږهنگی وی ږه موغه ییهر بتن

چرا تیده ناکي تو رهیب و شه کی؟
ب شهک ناکه قم ئه ز د وهقتا ئه جهل
ل وی ئسمی ههر کهس نفیسان دییه
د گهل بهلده و مهسکه و فه صلی وی
خه طبا نابه فکرا مه (الا) صهواب
ل ئسمهش ږیژن یه کی نوقطه کی
کو قطره نوقوطیه ل سهر نامی وی
ب ره حمهت ددم ئه ز ل صاحب سه لام
مه ناخی بیت ئه و مهرف دهر دناک
قه بضکن ژ وی جان ب نه رم و سقک
ب جوز راحه تی ناگهیتی ژ مه
سیه ه بهخته دی ږه موشه وو هس بتن
گونه هکار و مهولا نه ناسه خه بیس
بکیژن ژ وی جان ب تعب و عذاب
موعه ذده بکن تا ب ږوژی شو مار
سه عید و شه قی دهر جهان بیژنه من
سه عید به چسانه شه قیبه چسان
جهواب دا ژ بو شاهی عالی نه سه ب
ژ ئه ووهل قه جاری بوویه (این چنین)
دووه م چاقی وی ئابی داده بزبان
د هنگامی نه زعی نه فس خودش دچت
علامهت سسینه بزانه وها
سیه ه وهجه و پیس و موکه دهر بتن

دووهم خیره خیرئ دکیتن گهلهک
 سیهم لاشئ وی سهرت و هسک و قهبیح
 درهختهک مهزن سهبز و خوررهه هههه
 چ داره سوئال کر ههیبی مهزن؟
 ب بهلگی شهجهر ژئ دزانم ههمان
 ل دونیا کو پهیدا بتن یهک بهشه
 نقیساندییه سهر وهرهق نامئ وی
 کو بیماری موردهن بتن مهردومهک
 دزانم کو یهک دمرتئ نهف زهمان
 ههتا قهطع بت یهک وهرهق (از) شهجهر
 دهما بیته خواری ژ تاکئ غوصوون
 نهمر کر نهوی صهدرئ صاحب سهبهق
 (وما تسقط)^(۱) نهمر کر به کهریم
 نیلاهئ دهخیلی رهسوولم دهخیل
 تو نشان نهکی (عبد الرحمن) ی ناه
 دهما بیته وهقتئ نهجهل (شمس الدین)
 ب نهعوانئ رهمهت بکی نعمهتئ
 نهگهر چ غهریقئ گوناهم گهلهک
 نهگهر چ جهسوورم ل بی نهمرییا
 عهفوو کی سهتر کی منئ پر نهلهم

دچت صهتئ وی تا ب چهرخا فهلهک
 نهفهس هسک تئ نهی رهسوولئ مهلیح
 جهئ عزرهئیلی د بن وی ده بوو
 جهواب دا که نهی روهنییا چاقئ من
 کهسئ ژتیره بیتن دهمن قهبعئ جان
 ب دارئ قه تئ یهک وهرهق تازهتهر
 دمینت ههتا دهور بی نامئ وی
 دبن زهرهتئ نهوراقئ وی یهک ب یهک
 وهلیکن نزانم کییه با نشان
 دچت حالهتئ نهزعئ جان نهو بهشه
 دچت وئ دهمن نهو ژ دونیایی دوون
 که تهفسیر (این آیتست این ورق)
 ب ئاجالی مهخلووقه مهولا عهلیم
 ب حهققئ حهیب و ب حهققئ خهلیل
 د لهوحئ مهزن ده ب نوقطا سیاه
 بشینی مهدهد (خاتم المرسلین)
 تهحه ممول نهشم شدهتا سهکرهتئ
 ب سهطوهت نهشینی ل سهر من مهلهک
 وهلیکن موقورم دکهم زارییا
 که سهتتار و غهففاری تو (لا جرم)

(۱) نهفه نیشارهته بو نایهتا (۵۹) ژ سووردهتا (الأنعام) نهوا تیدا هاتی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْغَيْبِ وَالْبَحْرِ وَمَا كَسَفُ مِنَ رَجَاءٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا جَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَجَبٍ وَلَا يَكُنْ فِيهَا شَيْءٌ﴾ و
 فئ نایهتئ -وهکی زانایی تهفسیرئ دبیزن- چو پهیهندی مرنا مروژان و عزرائیلی قه نینه، بهلکی نهو
 بهحسئ علمئ خودئ بی بی توخوب دکته.

د نيرانى عشق موعه د ذوب بكه	ب نارى مه حبه بهت موعه د ذوب بكه
چ حاجه ت ژ بو عاشقان نار و پل	جه حيمه ل سهر مه نهقى نارى دل
له هه ب ساز كه نارى دل پهى ب پهى	ب سووزه ب وى ما سوا ذاتى حهى
ئىلاهى تو رووحى نهكى شهرمسار	كهړ و لال و گيژه تو نينه مه دار

بند سابع و عشرين

در دیدن رسول خدا صلى الله عليه و سلم مالکي دووړه خ را^(۱)

ژ راوی چو نین یاددارم سوځهن
 (چو بگذشت زو دید شخص عجیب)
 تورش پروو فروهه شته^(۲) له ب دهر به غل
 (بترسد ز رویش همه انس و جن)
 ژ جبریلی پرسی د وئ ساعه تی
 چرا هنده بی مه عده یه خه شمه گین
 چو جبریلی سه حکر که لامی نه بی
 ئه فه مالکي دووړه خي پر له هب
 که سولطانی دین هه مچو دورری عه دهن
 قهوی هه یکه ل و خه شمدار و موهیب
 عه جه ب سه همگین و عه بووس و مه ل
 ز خشم آفریدش) خودایی مه زن^(۳)
 چ شه خصه ل قر ئه و ب قئ هه ییه تی
 ژ کئ رهنجه کیشایه (این چنین)
 جه و اب دا که رووحم فدایی ته بی
 ژ قه هرا خودا خه لق بوویه عه جه ب

- (۱) ئه ف بهنده د دهر حقا دیتنا پیغه مبهري خودی دایه -سلاف لی بن- بۆ مالکي خازنی جه نه می.
- (۲) د دانهیا (فه می) دا: فرشته، و مه عنایا قئ مالکي ئه فه یه: پرووی وی یی ترش بوو، و یی تبعه ت زفر بوو، لیقا وی ل سهر سنگی بوو، و یی ب سه هم و ناچچا گری بوو..
- (۳) و هسا ژ گوتنا شاعری دئیتنه زانین کو پیغه مبهري -سلاف لی بن- مالک ل عه سماني چاری دیتییه، و چو حه دیسین دورست د قئ چهندي دا ب بهر چاقتین مه نه که فتییه، به لکی د هنده ک ریوایه تاندا هاتییه کو پشتی پیغه مبهري -سلاف لی بن- بۆ (سدره المنتهی) هاتییه بلند کرن، پشتی عه سماني حه فتی، وی مالک دیتبوو، و د هنده ک ریوایه تان دا هاتییه کو پیغه مبهري -سلاف لی بن- گوته جبریلی: ههر ئیکی من دیتی ژ خه لکی عه سماني که یفا خو ب من ئینا، ئیک تی نه بت.. جبریلی گوتی: ئه و مالک بوو خازنی جه نه می، ئه فه خودی ئه و دای وی نه کرییه که نی، و ئه گهر وی که یفا خو ب ئیکی ئینابا و کربا که نی، دا د پرووی ته دا که ته که نی. و د وئ حه دیسی ژی دا به حسی خه ونا پیغه مبهري -سلاف لی بن- دکه ت، یا بوخاری و موسلم فه دگو هیزن، ده می دو که سان ئه و بری و هنده ک تشت نیشا داین -د خه ونی دا- وی خازنی ناگری دیت، و وه صفا وی کر کو ئه و گله ک یی کریت بوو.

ژ کهس رهنجه نه‌بووه ل وی عاده‌ته
ژ وه‌قتا ووجود بوو ژ که‌تما عه‌ده‌م
ژ هنگی کو من دیتییه ئه‌ف مه‌له‌ک
ب کهس په که‌نین وی نه‌کریه تو جار
ل نارئ جه‌ه‌ننهم دکت هایه ها
سه‌قه‌ر ئه‌و قه‌ده‌ر ژئ دکت خه‌وف و بیم
نه‌بی گۆ: بچن دا ده‌مه‌ک ئالی وی
جه‌ه‌ننهم چه‌وایه پیرسن ده‌می
ب فه‌رمانئ سولطانی صاحب خه‌به‌ر
ژ بو مالکی بر په‌یاما حه‌بیب
طه‌ره‌بدار بوو مالکی سه‌همگین
عه‌جه‌ب ضه‌حه‌کی تازه کر بی حساب
ب وه‌جه‌ئ طه‌لق گۆ: (سلام علیک)
ژ ئه‌ووه‌ل قه‌ موشتاقئ دیدارم ئه‌ز
ئه‌مر کر حه‌بییی ژ بو مالکی
طه‌به‌قه‌ها هلینه ژ سه‌ر روویئ وی
هلینه ژ به‌ر من نقاب و حجاب
ب فه‌رمانئ سولطانی به‌یت و حه‌طیم
د (تحت الثری) دی جه‌ه‌ننهم سیاه
له‌هییی جه‌ه‌ننهم وه‌سا رادبن
ژ عه‌دد و حسابی زیاده عه‌ذاب
حه‌یات و عه‌قارب که‌لالییئ نار

هه‌می طه‌ور و ئه‌طواری وی هه‌یه‌ته
گوشایش نه‌کت وه‌جه‌ئ وی یه‌ک دره‌م
ب قی طه‌رزییه ئه‌و ل سه‌طحئ فه‌له‌ک
سه‌راپا ووجود بوو ژ قه‌هرئ قه‌هار
جه‌ه‌ننهم دبیتن چ هه‌یه‌ت فزا
ژ دهنگی وی ئاته‌ش دبیتن ئه‌لیم
بزانن ژ وی به‌عضئ ئه‌حوالی وی
عه‌یانکن هنک حاله‌تی جه‌ه‌نمئ
مه‌شی حاملئ وه‌جیئ مه‌ولا ل به‌ر
ژ شه‌وقا موچه‌مه‌د هه‌له‌ستا عه‌جیب
گوشایش که‌ته قه‌لبی وی (این چنین)
ژ فه‌رحا شه‌هنشاهی نوورین نقاب^(۱)
تویی ئانکه (روحي و قلبي لیدیک)
ژ هجرانی ته‌ پر برنیدارم ئه‌ز
ژ بو من تو ده‌رگه‌هی ئاته‌ش قه‌کی
ته‌ماشاکم نارئ وی دوویئ وی
ببینم د نیف ئاته‌ش ئه‌هلی عه‌ذاب
هالانی طه‌به‌قه‌ها ژ نارئ جه‌حیم
ئه‌شه‌ر دایه تا ساقئ عه‌رشئ ئیلاهِ
وه‌کی مه‌وجئ به‌حران د هه‌ف وه‌ردبن
موه‌ه‌ییا ژ بو ئه‌هلی کوفر و عقاب
تژی سه‌ممئ قاتل ژ بو قه‌ومئ زار

(۱) ئه‌فه‌ دژی وئ ریوایه‌تییه یا مه‌ د هامشی بۆری دا قه‌گی‌پ‌رای.

ژ ئاتش ههمی پر جهزاء و تهعب
 موهه ییا ژ بوئه هلی ذنب و کوفر
 ژ بهر هه یه تا ناری گریهنده بوو
 ژ جبریلی کای په یکی وه حی قه بوول
 چسان دی بیت حالی دهر ناری وان
 ژ بو پادشهه کای شهی سهر فراز
 ووجود کر ئه ییا پادشاهی هو دا
 سه هلتر دبت ئه و ژ یا ئه سفه لین
 ژ بو وان په (فی الجملة) راحت بزان
 که ئه ی حاملی وحی پاکي جه لیل
 ژ وی نووری کیشایه ذاتی ئیلا ه
 سی جار ان هزار سال کریه وه قوود
 د پی وی وه قوود دایه وی سی هزار
 ووقوود کر فرشتان سی ئه لفی دیگر
 ئیلاهی ژ وی سلب کر نووری گش
 کوئه هلی عذاب بکن ئاوه خی
 ب دیده عیان دیت ئه هلی جهزا
 دپرین زه بانی هه زاران هزار^(۱)
 دکیشن ههمی جلدی وی (لا جرم)
 جهواب دا: سوخن چینی ناپار سا

جبال و وهادی کو تیده عه جهب
 سه نادیقی زنجیر و ئه غلالی پر
 ژ خه وفا خودا شاهی ناله نده بوو
 ژ ئه حوالی ئوممهت سوئال کر ره سوول
 بیژره ژ ئوممهت گونه هکاری وان
 وها گوت جبریلی با سه د نیاز
 بزان ههفت طه بق ناری دووزه خ خودا
 ههچی مه نزا بهرترین بت یه قین
 سه ری ههفت طه بق جای ئوممهت بزان
 حه یب گوتی دیسان ژ بو جبره ئیل
 ئهقی ناری ها بوچ هنده سیا ه
 وها گو کو مه عبوودی پاکي وه دوود
 هه تا سورخ بوو ئاتش لیه هه بدار
 سپی بوو ئه وی ئاگری پر ئه شر
 وها بوو سیه ه مایه تاری و رهش
 عه جهب به نه کی پیسی دا دووزه خی
 ل دووزه خ ته ماشا کو کر مو صطفا
 یه کی دی له بی وی ب مقراضی نار
 ژ فهرقی سه ری تا ب پرویی قه دهم
 کییه ئهف؟ سوئال کر حه بیبی خودا

(۱) ئبن حبان (۵۲) د هه دیسه کی دا قه دگو هیزت کو پیغه مبه ری - سلاف لی بن - هندهک زه لام دیتن ده قین وان
 ب هندهک مه قه سین ئاگری دهاتنه برین، و ده می وی پسار ژ جبریلی کری: ئه قه کینه؟ وی گوت: ئه قه
 خوتبه خوینن ئوممه تا تنه، فه رمانی ب باشیی ل خه لکی دکن، و خو ژ بیر دکن..

کهسی کو نه مامی بکت بی حیا
یہکی دی دهقی وی تری خوون بوو
سوئال کر کییه نهف خه بیثی یهئوس
یہکی دی کو ناگر دخوت همر زه مان
سوئال کر کییه نهف خه بیثی مههین
ربا کی بخوت حالی وی نهف بتن
یہکی دی دهقی وی تری نارئ گهش
سوئال کر کییه نهف د نارئ جهحیم
یہکی دی سهراژیر ئاویخته
سوئال کر کییه نهف د حالی نه پاک
یہکی دی تری عهقرب نهعضایی وی
سوئال کر کییه جیفه واری خه بیس
یہکی دی کو پوشیده زاتش لباس
سوئال کر: چ شه خصه نهقی بی نهوا؟
ژنک دیت سولطانی صاحب عقل
سهر و پرووی و پههلوو تژینه ژ نار
سوئال کر گوناھی نهوی قهچیهئی
جهواب دایه مالک ژ بو شاهی جان
ژنک دی د ناٹ ناگری بی نه مان

نهقه حاله تی وی د رۆژا جهزا
زه بان (از) قهفا هنده بیروون بوو
جهواب دا: خودانی یه مینی غه موس
زکی وی ددرپرت ب ناگر چونان
جهواب دا رباخواری ناپاکي دین
نهگر رۆژ بیتن وهگر شهف بتن^(۱)
ژ وی تیت وهک جیفه بهنا نهخویش
جهواب دا که خوردهست مالی یه تیم
گهلهک زفت و قهطران ل سهر ریخته
جهواب دا گونهکاری بی خهوف و باک
دخوون تیکده عهقرب سهراپایی وی
جهواب دا نهقه شاری خه مری پیس
شکم پر ژ عهقرب مهزن وهک پهلاس
جهواب دا کو تارک زهکات و سهلا
هه می ناگرن گیسووی ناٹ مل
کونار لی دچت شوبهی پوشی بهیار
موعه ذذهب دبت هنده دهر دووژهئی
نهپوشی نهوی پروو ژ نا مهحره مان
کو دیوانه بوو لهب وهکی دوهه بان

(۱) د وی حه دیسی دا یا بوخاری و موسلم ژ سه مورهی قه دگو هیزن، نهوا ل دۆر وی خهونی دزقپرت یا پیغه مبهری دیتی هاتییه کو وی د خهونی دا - نه ل شهقا معراجی- زهلامهک دیت د رویارهکی خوینی دا بوو، و ل سهر لیقا رویاری زهلامهک هه بوو تری بهر ل نک بوون، همر جارهکا وی زهلامی د رویاری دا خو نیزیکی دکر دا دهرکهفت، نهوی دی بهرک تی وهردکر و دزقپانده جهی وی.. و گاڤا پیغه مبهری -سلاٹ لی بن- پسپار کری کانی نهو کییه؟ گوتهی: نهو نهوه یی رای بی دخوت.

ته نه عموم بدت وی د فردوسی پاک
 ئیلاهی نه سولطانم نه عدل کم
 نه غیرت د من ده بکم طاعتی
 توهی دهست و زار و ذلیل و لهئیم
 د گهل من ب رحما خوه کی نهی خودا
 بده خاطرین (سید الأصفیا)
 بکه (عبد الرحمن) ای هتیسیر زار
 ب جوز راهی عشقی مهده بهر فقیر
 وده روو حیا بیمه سهر قصهائی
 ژ پاش دیتنا وی عذاب سهر
 ژ بهر شاهی عالم قهشاردن عذاب
 حبیبی خودا چوو د گهل هسره تی
 هنک چوو ژ وی موصطه فای که یریم
 قهکر جبره ئیل شهپه ری خوه ل بهر
 ژ بو وی ره گو شاهی عالی جه ناب
 ب زاری کره عرض خدمت که لام
 نه گهر جاره دی تو بیینی جه حیم
 ژ بهر شوعله یا نووری وه جهی حبیب
 دهما بهر قی نوورا ته دا ناگری
 نه گهر نهف سه فهر ژ بیینی یه قین
 ئیلاهی ب نوورا روخی موصطه فا

د نیث حووری غلمان بیت فخر خاک
 نه مالدارم نه سیم و زهر بهدل کم
 نه قهلبهک ضعیفه بکم خه شیه تی
 نومیدم نه هن غهیری رحما رحیم
 بده بهر مه ئیرو طه ریکا هودا
 موعه ذدهب مه که من د روژا جهزا
 موشه ررهف ب وه صلا نگارا کو بار
 گران که ل روو حی تو عشقا که بیر
 ل ناوازی خامه بکم نعمهائی
 قه گپرانده مالک طه به قها ل سهر
 زه بانی و زنجیر و غل و عقاب
 چسان بت د نار حالی قی نوممه تی
 قه گه پیا کو دیسان بییت جه حیم
 نه هیلا کو دیسان بییت سهر
 چرا ته نه هیلا بیینم عذاب
 که نهی سه روه ری مه فخری خاص و عام
 موبه ددهل دبت نهو ب باغی نه عیم
 جه هه نهم دبیتن بهشتهک عه جیب
 ژ ناگر نهوی نیث گهر می بری
 دبت عه ینی باغهک ژ خولدی بهرین^(۱)
 ب روو حی نه کیشی عذاب و جه فا

(۱) چو راستی بو قی گوته می د ریوایه تین درست دا نه دیتییه، و چو مهنا بو هندی نینه جارا دووی ژ نوی
 نهفه ب سهر ناگری دا بیت!!

ژ ئه‌وه‌ل ده‌ما پابتن (از) قو‌بو‌ور
ب‌ه‌شتی بده به‌ر ژ وی راهی دو‌ور
ئ‌یلاهی تو روو‌حی نه‌کی شه‌رم‌سار
که‌ر و لال و گ‌یژه تو نینه مه‌دار

بند ثامن و عشرين

در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم ببیت المعمور^(۱)

بده ساقییا ثابئی تاتهش مثال
 بده دهستی من ژئ هنک طاس و جام
 ههتا عاقلم ئەز نەشم ساز کم
 بده شهربهتەک دل ژ من حەى بکت
 بدم دهستی خوه خامەئى سەر تەراش
 قەلەم ئەى قەلەم ئەى قەلەم ئەى قەلەم
 جودا مامە (آز) دلبرەئى نازدار
 مە دلبر بوییه عەینى سیمەرغى قاف
 فەرەح چوون نەبیتن د قەلبى حەزین
 ژ یەک جانبى کەشمەکەش (آز) فراق
 چ کم ئەز ل من بوییه چار و نەچار
 ژ راوى بزەن من روايەت چوونین
 رەسوولى خودا چوون هنک دوور چوو

کویەک جورعه نادم ب سەد ملک و مال
 کوسەرگەرم بېم ئەز برێژم کەلام
 چومەدهووش بىم دەست ب ئاواز کم
 هەمى فکرا عالەم ل من طەى بکت
 بکم چەرخ و بازى چودۆلابى ئاش
 بزەنە د دل دە م زەحفن ئەلەم
 دکتیشم د هەردەم هەزار ئاھ و زار
 ووقوف گرت وەصلەت ل سەر علمى کاف
 چسان نەظم کم بەیت و شعری شیرین
 ژ یەک جانب ئلحاحى (ما لا یطاق)
 نەظم کم هنک بەیتى بى تختيار
 هالانى ب ئسناد و لەفظى موین
 سووى مەسجدى بەیتى مەعمور^(۲) چوو

(۱) ئەف بەندە د دەر حەقا چوونا پێغەمبەرى خودى دایە -سلاڤ لى بن- بۆ (البیت المعمور).

(۲) بەیتا مەعمور ئاڤاھییەکی مەزن و پیرۆزە، پرووگەها خەلکی عەسمانی حەفتییە، کا چاوا کەعبە پرووگەها خەلکی عەردییە، ژ حەدیسەکی یا بوخاری (۳۲۰۷) و موسلم (۱۶۴) ژ ئەنەسى کورپی مالکی قەدگوهیزن دئیتە زانین کو ئەو یا ل عەسمانی حەفتى، و هەر پۆژ حەفتى هزار ملیاکەت بۆ طەوافى و عبادەتى دچنى، و حەتا قیامەتى ئەو نازقننى قە، و پێغەمبەرى -سلاڤ لى بن- ئیبراھیم ل وێرى دیت بوو، پشتا خو دابوو قى بەیتى.

کهلامی فصیح من بهیستی ب گوش
 کو عصیان دهما بوو ژ ئادهم ظوهوور
 ل پرویی زهمین ما حزین و مهلوول
 عهفوو بو هناری خودایی رحیم
 د پرویی زهمین مایه ئادهم وهحید
 ژ مهولا دوعا کر ب پانسهد نیاز
 دوعا وی قهبول بوو د وی ساعهتی
 دهرانی خودا بهیتهکی نازدار
 ئهمر کر نوزوول بوو ل سهر عاله می
 طهواف پی ذکر ئاده می ههر زهمان
 ل وی حالهتی خانهئی پر فوتووح
 دهما هاته پرویی زهمین ئابی پر
 د چارم سه ما جی ددا خانهئی
 وهکی (کعبه الله) ل سهر پرویی ئعرض
 ژ جبریلی پرسی شههی ئهنوهری
 جهواب دا که ئهی شاهی ئعرض و فلهک
 وهلی رۆژی جومعه ههزاران ههزار
 موئهذن سهرافیل ئیمام جبرائیل

ژ وی راویی نوکتهدان تیز هووش
 ژ ناف باغی جهننهت خودا کرد دوور
 دوعا کر ژ مهولا ب حهقتی رهسوول
 ژ بو حورمهتا وی نه بییی کهریم^(۱)
 ژ بهر وهحشهتی کهفته حالی شهید
 دهرینه ژ قی وهحشهتی جانگوداز
 ژ یهک دانه یاقووتی (از) جهننهتی
 مورهبهع ژ یاقووتی سورخی کوبار
 تهسهللی ب وی دا دلئ ئاده می
 د گهل صهفف و ئهفواجی قوددوسییان
 دهوام کر ههتا وهقتی طوفانی نوح
 خودا ئهو هلائی ب ئهسمانی بر
 موحاذی ل سهطحی ئهقی کهعبهئی^(۲)
 مهساحه بچووک و مهزن طول و عرض
 ل قر (بهیتی مهنموور) پره یان تههی؟
 طهوافی دکن پی جهمیعی مهلهک
 فرشته دبن تیده جومعه گوذار
 وهلیکن خهطیبی مهلهک میکهئیل

(۱) ئهف چهنده د هه دیسهکی دا هاتییه حاکم (۴۲۸) و بهیهقی (دلایل النبوة ۲۲۴۳) ژ عومهری کوپی
 خهططابی قهدههیزن، و سه نه دا وی یا دورست نبیه وهکی بهیهقی دیبیرت، بهلکی ئهو یا (مهوضوووعه)
 وهکی ئیمامی دهه بی دیبیرت.

(۲) د هندهک ریوایهتان دا هاتییه کو (بهیتا مهنموور) دکهفته هنداقی (بهیتا حرام)، بهلی بۆری د گهل مه کو
 د ریوایهتین دورست دا هاتییه کو بهیتا مهنموور دکهفته عهسمانی حهفتی، نه پی چاری وهکی شاعر
 دیبیرت. و ئهو مهسهلا شاعر قهدههیزت ل دۆر تووفانا نوحی، مه د چو ریوایهتین دورست دا نه دیبیه.

صهلات و سهلامان ل سهر موصطهفا
 ئهقه کارئ وان ههر دهم و ساعهتئ
 دوخوول کر چهیبئ خودا دهر دهر وون
 ههمی مونتهظر بوو شههئ ئهنبییا
 دو رهکعت نهوافل د بهر وان چهیب
 ل قودسئ ئیمام بوو ژ بو ئهنبییا
 ظوهوور بوویه فهضلا رهسوولی خودا
 ژ بو ئههلئ ئهرض و سهما شاهه ئهو
 چرا رووحییا دئ بکئشی ئهلهم
 ژ مهوجا گوناهان مهترسه چونان
 ل قر خهتم کم بهندئ بهیتا سهما
 ئیلاهی تو رووحی نهکی شهرمسار
 خودایا ب ههققئ نهیبئ ئومی

دخوازن ههمی (از) جهنابئ خودا
 دبهخشن شهوابئ ژ بو ئوممهتئ
 ههزار صهففئ قوددوو سییان حاضروون
 کو دا بت ئیمام ئهوژ بو قودسییا
 عهقد کر ب ئهرکان و شهرطئ عهجیب
 ل ئهسمان ژ بو صهففئ قوددوو سییا
 تهماما ل سهر ئههلئ ئهرض و سهما
 د دونیا و عوقبا شههنشاهه ئهو
 چو فهخرا مهیه شاهئ عالی عهلهم
 چو ئهمهه موحههمهه هیه کهشتبان
 بکم بو خوه بهیتک نیاز و دوعا
 کهر و لال و گئره تونینه مهدار
 عهفوو کی تو لهطفی ژ ذهنبان ههمی^(۱)

(۱) ئهث مالکه د دانهیا (فههمی) ب تنئ دا ههیه.

بند ناسع و عشرين
در نشستن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بر شهپر جبريل
و رفتن ببهشت برين و هر چه مشاهده کر^(۱)

د ناڅ ساغهری کو مزاج غنځه‌ری بکم جلوه سهر سه‌طحنی هفت ناسمان عہیانا بیینم بکم قصصه‌تی مه بکرا ل سهر خامه ئه‌مرهک شه‌دید مه بینانه وه‌زنی ب نوطقی سه‌لیس دلئی شاعران تیک بگرتا ئه‌لهم نه‌ما من نه فکرهک نه نوطقهک ده‌لال بزانه کو که‌فتم ژ قام و پییا دلئی پر ئه‌لهم پی بیت داغ و کهی نه‌ظم کم هنک شعرئ شیرین به‌یان وها گوت جبریل ب ئه‌مرئ خودا ته ده‌وران بکم دهر بهشتی عه‌زیز شه‌هی زه‌مزهم و قبله‌گاه‌ها جلیل ب شه‌هپه‌ر سویئ ئان بهشتی به‌رین کو جه‌ننه‌ت ژ روویه‌ت بت پر ل نوور	بده ساقییا باده‌ئی که‌وثره‌ری کو فارغ بکم ئه‌ز ژ عه‌قلئی گران یه‌کا یه‌ک قوصووری د ناڅ جه‌ننه‌تی ئه‌گهر من هه‌بوو یا ژ وه‌صله‌ت ئومید گه‌له‌ک به‌یت و شعرئ نه‌فیسئ نه‌فیس ته‌حه‌ییور بمانا عه‌ره‌ب با عه‌جه‌م وله‌یکن ژ هجرانی یارا شه‌پال ئه‌گهر ده‌ستگیری نه‌کی ساقییا مه‌ده‌د کارئ من به ب یه‌ک جامئ مه‌ی روایه‌ت بکم ئه‌ز ژ چهند راوییان ده‌ما بوو ژ به‌یتا سه‌ما ئه‌و جودا ل سهر شه‌هپه‌ری من سوار به ته‌میز سوار بوو ل سهر شه‌هپه‌ری جبره‌ئیل ب په‌رواز هات جبره‌ئیلی ئه‌مین ته ئمشه‌ب بکم ناڅ بهشتی و حوور
---	--

(۱) ئه‌څ به‌نده د دهر حه‌قا سویار بوونا پیغه‌مبه‌ری خودئ دایه -سلاف لی بن- ل سهر شه‌هپه‌ری جبریلی، و
چوونا وی بو به‌هشتا به‌رین و هر تشته‌کی وی ل وئری دیتی.

صهفئ حوور و غلمان هه می ئنتظار
 ژ نوورا ته ئهو دیده رهوشه بکن
 ز بهس ئشتیاقا هه بیی که ریم
 وهکی شه مسئ خاوهر طولوع به ل وان
 هه می حوورئ جهننهت بریندارئ ته
 نه موشتاقئ حوورئ دهلالئ یه قین
 وهلی بی شه کیبن ژ حوسنا هه بیب
 ژ نوورا جهمالا ته ئهو سه رته سه ر
 تونه بوا د عالم ئه یا پادشاه
 ده ما بابئ (أحببت)^(۱) مهولا شه کر
 ژ عه رشان هه تا فه رشئ شاهئ وه دوود
 ژ بو جومله تو علله تی غائییه^(۲)
 تو مه قصوودی (أز) کاف و نوونا ته نی
 مه لائک هه می بو ته حهلقه ب گووش
 تو سولطانی خه یلی روسول سه رته سه ر
 (پس انگاه جبریل در جلوه شد
 ژ راوی مه زانی ب نه قلا صه حیج

قه دهم بووسه کن ئه حمه دی شه هربار
 ژ عه کسا جه مالی خوه گولشه بکن
 ل وان بوویه جهننهت چو نارئ جه حیم
 ب دیدارئ ئحیا که وان یهک زه مان
 سه راسه ر ب مشتاقئ دیدارئ ته
 ژ دیدارئ وان فارغئ (این چنین)
 ل دهر دئ دلئ وان طه بیی طه بیب
 مونه وهر بکن قه لب و رهوشه ب سه ر
 نه دووزه خ دبوو نه بهشتئ ئیلا ه
 یه کی کورره عالم ئه وی خهلقه کر
 ژ بو ته هه می وی کرن دهر ووجود
 ژ بو ته خودا ئنس و جن دانیه
 تو مه وصووفئ (الولاک) و (طاها) ته نی
 د گه ل صه ففئ که رروو بیان و سوروش
 موحه ققهق تویی ذاتئ (خیر البشر)
 سوی آن بهشت پر از میوه شد^(۳)
 ژ سولطانی عالم ب نه صا صه ریح^(۴)

(۱) ئه قه ئیشه ره ته بو وی حه دیسا بی بناخه: ﴿کنت کنزاً مخفياً لا أعرف، فأحببت أن أعرف فخلقت خلقاً
 فعرفتهم، فبی عرفونی﴾.

(۲) علله تا غائی (العله الغائیة): ئهو تشته یئ تشته کی دی ژ بهر وی چی دبت، یه عنی: ئارمانجا تشتی
 چی بوویه، دبیرت: ژ بهر ته ئه ی پیغه مبه ر- هه ر تشته کی هه ی بی چی بووی، و وی ئه قه هزره ژ وی حه دیسا
 بی بناخه وهر گرتیه ئه و دبیرت: ((الولاک لما خلقت الأفلاك)).

(۳) یه عنی: پشته هنگی جبریل ئاشکه را بوو، و ب نک به حه شتا تزی فیتی قه چوو.
 (۴) بوخاری (۳۳۴۲) و موسلم (۲۶۳) قئ چه ندئ ژ ئه نه سئ کورئ مالکی قه دگو هیزن.

ئه‌وى جه‌ننه‌تى پاك زيبا سرشت
 د گهل هه‌فت طه‌به‌ق ئه‌رض و به‌حرى گه‌له‌ك
 وه‌كى طه‌يره‌كى سهر جه‌به‌ل كت قيام
 كو بو‌رى نه‌ا ئه‌و د مه‌سطوورى مه
 چو يه‌ك حه‌به‌ه گه‌ندوم تو بي‌خى ده‌هان
 ژ قه‌هر و غه‌ضه‌ب دووزه‌خه هه‌مچونان
 ژ قه‌هرى گه‌له‌ك پرتره (بالدیل)^(۱)
 د عصيان ته‌له‌ف كر ته ئه‌ف چه‌ند سال
 ره‌حيمه ل سهر جومله‌ئى ئنس و جن
 ل نك خالقى ئه‌رحه‌م (از) دا و باب
 موه‌يه‌يا ژ بو‌ ذه‌نبدارى زه‌بون
 دري‌ژت ل سهر مو‌جرمى ذه‌نبدار
 ژ مه‌ولايى خوه سائلى ره‌حه‌مه‌ته
 عه‌فووه غه‌فووره قه‌ريه‌ه موجيب
 ب مثلى بحار و رمال و چيا
 كه‌لامى قه‌ديمه كه (لا تقنطوا)
 كو ديسا بچينه ل سهر قصه‌ته‌تى
 ل سهر شه‌هپه‌رى جبره‌ئيل بوو سوار^(۲)
 هه‌تا ده‌رگه‌هه‌تى ئه‌و به‌شتا ب ناز

ل سهر هه‌فت طه‌به‌ق ئاسمانه به‌شت
 وه‌لى هه‌فت طه‌به‌ق ئاسمان و فه‌له‌ك
 تو (بالفرض) باق‌ئىزى دووزه‌خ ته‌مام
 د گهل دووزه‌خى جومله مه‌ذكوورى مه
 هه‌مى فه‌رض كى جى ببت ده‌ر جنان
 چكو چي‌بوو (از) ره‌حمى مه‌ولا چونان
 عه‌يانه كو ره‌حما خودايى جه‌ليل
 مه‌ترسه‌ئيه‌يا رووحيى پر وه‌بال
 كو غه‌ففارى ذه‌به‌ه خودايى مه‌زن
 ئه‌قى ره‌حه‌مه‌تى بى قياس و حساب
 له‌باله‌ب هه‌مى خزنه‌يا كاف و نوون
 د خزنى ده ناهي‌لتن كردگار
 چو رووحي ژ عوصصاتى ئه‌ف ئومه‌ته
 خودا دى بدت ره‌حه‌مه‌كه بى حساب
 ئه‌گه‌ر چ ذونووبى ته‌نه رووحي‌يا
 ژ بو‌ جومله ذه‌نبان موحيطه عه‌فوو
 وه‌ره ئه‌ى قه‌له‌م بكه خدمه‌تى
 (مع القصه) شاهنشاهى ئختيار
 ب په‌رواز چوو قاصدى سهر‌فراز

(۱) بوخارى (۷۴۲۲) ژ ئه‌بو هوره‌يره‌ى شه‌دگوه‌يزت، ديب‌ژت: پيغه‌مبه‌رى -سلاف لى بن- گو‌ت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَّا
 قَضَى الْخَلْقَ كَتَبَ عِنْدَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي﴾ و ئه‌ف هه‌ديسه د مه‌عنایا خو‌ دا نيزىكى
 فى گو‌تنييه يا شاعر ديب‌ژت.

(۲) مه‌سه‌لا چوونا پيغه‌مبه‌رى -سلاف لى بن- بو‌ به‌حه‌شتى، ب فى به‌رفره‌هيا شاعر ديب‌ژت، مه د چو
 ريوايه‌تين دورست دا نه‌ديتيه.

ندا دايه جبريلي وي ساعه تي
 رهسولې كو (طاها) ژ بو خلعته
 دهما گوش كر خازني هشت طهبع
 ب تهعجيل رابوو د گهل قودسيان
 دهما ديت رضواني شاهي هودا
 هزار جار مالين د خاكي قهدهم
 مهلك (از) کران تا کران جمع بوون
 ههمي هاتن و لي قهدهم بووسه دان
 ب غولغول كهتن قسمي رووحانيان
 د راست و د چپ ده مهلك بي حساب
 بشارت گها حوور و غلمان ههمه
 ههمي حووريان خهملې تازه لباس
 ژ ئستهبرهق و سوندوسن وان دبه
 ههمي حووري زولفي خوه دانين د راه
 بهشتي خوه تهزيني دا (اين چنين)
 ژ پيشقه مەشين جوملهئي حووريان
 موزهيپهني نهوي جوملهئي جهننه تي
 ژ عهدهدا حساب و كتابان بروون
 ژ دهنكي صلات و سهلامي مهلك
 ب جان و ب دل نهو دكن خدمه تي
 مه نومپده (از) كردگاري مهجيد
 د ژيري لوائي ههبيبي مهن
 دهما چوو دخوول كر بهشتي ب ناز

ل رضوان شه كه درگههي جهننه تي
 نهوي هاته ئمشهب ب مهماني ته
 نهوي نامي پاكي رهسولې ب حهق
 شهكر نهو نهفس درگههي بهر جان
 خوه ئاقيته بهر پايي وي چوون گهدا
 روخي خوه فرشتان و رضواني هم
 ب جان جومله پهروانهئي شه مع بوون
 موشهرهف ب نهعلهش ههمي بي گومان
 تهزلزلول كهته صهففي كهرووييان
 سهلامغ كشانه ههمي در ركاب
 د جهننه ده برو شاهي و زمزمه
 قهپوشين ههمي بهرگي نوورين ئساس
 مورهصهع ههمي تهخت و تاج و كهمر
 ل سهر دا بخت نهو ههبيبي ئيلاه
 كه (أزلفت الجنة للمقتنين)
 ژ نهووهل شه كهفتن د نهعل و پيان
 كو شاهي جهان ئلتفاتي ده تي
 مهلك حوور و غلمان ههمي حاضرون
 تهزلزلول كهته جسمي ههر نهه فهلك
 ب تهسبيح و تههليلي چوون جهننه تي
 د وي رووزي دلدووزي ههشري شهديد
 تهبائي ههتا ناف بهشتي بچن
 نهوي پادشاهي خودان سرر و راز

ته ماشا ل جهننهت کو کر موصطهفا
 قوصوورئ د عالی ژ یاقووت و دور
 ئهقی موسنهد و باغ و قهصر و قوصوور
 مونهوور ب نوورا شههئ (لا یزال)
 درهختانئ دلگهش همهی لهعل و دور
 مووهششهح موزیهین ژ نوورا خودا
 ژ حووران و غلمان کران تا کران
 د وئ جهننهتئ شاد و خوررهه گهلهک
 عهجائب غهرائب همهی دهر بهشت
 ئهگهر ئهز بهیان کم د گهل ننتخاب
 وهئ من بهیان کر گهلهک موختهصهر
 درئژ دا نهبت چئ نهبت ژئ مهلال
 گهلهک قهصر و باغ و مهلائک بهدید
 یهکی دارئ طووبا دباغئ بهشت
 ههچی خانهیه شاخهکی ئهو درهخت
 نهایهت ههچی مهزله دهر جنان
 ههچی موشتههایی خودا چیکری
 ل ههر شاخهکی سهد ههزاران وهرهق
 دهما بیت نهسیمئ بهشتئ ب ناز
 ژ وان تیت ئاوازی چهنگ و رهباب
 ل سهر ههر وهرهق سهد ههزار موطریان
 زهمین زهرر و سیمهستئ خالص عیار
 حصاتئ د نههران ژ دورر و گوهر

نهظهه کر همهی حوور و غلمان وسا
 وها رهنکه ئهلماس و لوئلوئئ پور
 زهرئ سورخئ خالص بهری (از) قوصوور
 عهجهب نهشمی و پر ظهریف و دهلال
 ژ ئهنوعئ شیرینی و میوه پور
 ژ بو سهرفرزانئ راهئ هوذا
 قهوهسطانه موشتاقئ طاعهتکهران
 تهماشاکرن باغ و حوور و مهلهک
 گهلهک دیت سولطانئ نیکو سرشت
 گهرهک نهظم کم ئهز ههزاران کتاب
 ژ بهر خهوفئ تهطوبلئ تهعجیز ئهشر
 مه تهنظیمئ وان موختهصهر کر دهلال
 ههتا کو ببن دارئ طووبا رهسید
 همهی ئهصل و فهرعهش ژ عهنبهر سرشت
 ههیه لی همهی غورفه و قهصر و تهخت
 ژ طووبا ههیه تیده فهرهک چونان
 د شاخهک ژ طووبا موههیا کری
 ل سهر خهلقی کریه خودایئ ب حهق
 عهجهب ئهو وهرهق دئ ببن دلنهواز
 د گهل عوود و طهنبور و نهی بی حساب
 طهرهبسازه گوینان ژ بو سامعان
 ب ههر چار طهرف جوویئ کهوثره گزار
 رهوان جوویئ تهسنیمئ ههردهم ل سهر

طوبوورن ل سهر شاخې نه غمه گوزار
ل هره شاخه کی مېوه ها پړنگ پړنگ
د نه طرفی وان جوړی کوه تر رهوان
ب قوریانې یهک سهد هه زاران شیرین
رهوان دی دبورن ته مام چار جو
یه کی خه مری پاکې طه هووړی شیرین
وه لی تیکلی هفت نه بوون نه ی عه جهب
ژ جنسی گوهه ر تیده یه بی قیاس
ب نه ذکر و ته سبیحی پر زه مزه مه
چ نه هرن نه شان نه هری صافی شیرین
قهوی طه عمدارن عه جهب عطرناک
کو تین دایماب جهری و رهوان
که نه ی شاهي (لولاک) ای صاحب قه بوول
وه لیکن نزانم ژ کو تین نه بهد
مه دینه نه شان نه هری جاری مودام
ژ مهولا سوئال که کو پی زانییه
نیشان ده ب من مهنه عی نابی شان
ب شه هپه ر هلینه حه بیبی نه مین
ل شه هپه ر سوار کر شه هی نه بطه حی
هه تا چوون گهان مور غزارهک ب نوور

گول و لاله تیده هه زاران هه زار
ژ هره مورغه کی تیت سهد صهوت و دهنگ
گیاهی کو لی شین دبت زه غه ران
تژی حووری نازداری پاکې شیرین
د نیث جه نه نه تی سه ییدی موشک بو
یه کی شیر و یهک تاب و یهک نه نگه بین
د ناث هفت ده جاری دبن رور و شهب
بنی وان هه می دور و یاقوت و ماس
د مه جموعی جه نه نه دبورن هه مه
سوئال کر حه بیبی ژ (روح الامین)
ژ کو تین دچن کو نه شان نه هری پاک
ژ بو من بهیان که چ حاله نه شان
جهواب دایه (روح الامین) بو ره سوول
دچن حوضی کوه تر^(۱) ب نه مری خودا
چو نیام ووجودی شه هی (لا ینام)
ژ سه رچه شمه نی وان خه بهر من نییه
ره سوولی سوئال کر که یا ره ب نه مان
ندا هات بو جبره نیلی نه مین
ژ پاش جبره نیلی ب نه مری خه فی
ب پهرواز چوو چهنده کی راهی دوور

(۱) د روايه ته کی دا یا نه محمد (۱۲۰۲۷) و بوخاری (۷۵۱۷) ژ نه نسی قه دگو هیزت هاتییه کو پیغه مبهری
-سلاف لی بن- رویارهک د به حشستی دا دیت ل بهر هه ردو لیقین وی خیه تین لولوی هه بوون، و وی
دهستی کره د ناقا وی دا دیت مسکه، گوته جبریلی: نهغه چیه؟ وی گوته: نهغه نهو کوه تره یا خودی دایه
ته.. و نهو مهسلا دی یا دویر و دریز یا شاعر دبیزت، مه چو بناخه بو نه دیتینه!

ههمی مشک و عهنبهر زهمین سه رته سه ر
 تثری (آز) دره ختانی پاکئی سه هی
 ژ یهک دانه دورا سپی وهک جه مه د
 خودا دایه نیف هندی وی ره وضه ئی
 ژ یاقوتی ئه حمهر دهری قوبه بوو
 ژ ئه رکانی قوبه ئه فان چار جو
 نه بی گوت: ئه ی جبره ئیلی ئه خی
 بکه بابی ئی قوبه ئی فه تح و باز
 وها گوت جبریلی نازک نهاد
 ب دهستی مه نینه ئی سرری نهان
 ئه مر کر ل وی شاهی ئی ئوممه تی
 ئذن دا بدت کردگار مه جید
 دهمه ک جبره ئیلی سفق بوو نهان
 وها گوت بو ئه حمه دی نووردار
 کلیدی ئه فی قوبه ئی تابناک
 فه رح هاته قالبی ره سولی که ریم
 یه دی خوه درتزر ب سه د احترام
 قه بوو دهرگه هی قوبه ئی ئه و زه مان
 کو چوو داخلی قوبه شاهی عزیز
 ل یه کروکنی (بسم) ی نوشته یه قین
 ل یه کله فظی (رحمن) و ئیدی (رحیم)
 ئه فان چار جو تین ژ ههر چار سه طر
 یهک (آز) میم (بسم) ی دهرایه د رهوان

وهکی ریک پتزانسه دورپ و گوهر
 ژ ئه نواعی مورغی موزیه یه ن تثری
 یهکی قوبه پاک و ره فیع وبه لهند
 چو دهر لاجوه ردی طه بهق به یضه ئی
 موغه للهق ب یهک قفله کی سه بزه بوو
 رهوان تینه دهرقه ب های و ب هو
 به یانکه ل سه ر من فی سرری خه فی
 بزائم ئه فی ره مرزی دوور و دراز
 که رووحم فدایی شه هنشاهی باد
 نه شم فه تح کم قاپی پر گران
 تو رابه سفق قه صد که حه ضره تی
 ل بهر من قه بت دهرگه هی بی کلید
 قه گه ریا ل نک شاهی ئاخر زه مان
 سه لامی خو دانه ل ته بی شو مار
 بزانه کو (بسم الله) ه پاکئی پاک
 گها بابی ئه ف قوبه ئی پر عظیم
 که (بسم الله) ئامه د کلیده ش ته مام
 دهما گوتی (بسم الله) شاهی جهان
 نفیسانده دی چار سه طری ته میز
 ل یهک له فظی (الله) کتابه ت چونین
 نوشته ب ئه مرئی خودایی که ریم
 خودایی مه ئه ف رهنک پی ئه مر کر
 یهک (آز) های (الله) ی ئایه د چونان

یهک (أز) میمی (رحمن) و یهک (أز، رحیم)
 ندا هاته گووشی رهسولی خودا
 کسی من ذکر کت ب قان چار نام
 شوکر کر حبیبی ژ بو ذاتی پاک
 ب ناف جهنمتی قه کو چوو یهک قهدهر
 وهلیکن ژ نیث هندی وان قهصری پاک
 فغان و گرینه ب شوپی حهشر
 سوئال کر چرا هنده تیتن گرین
 ههمان جبرهئیلی گرین کر گلهک
 حوسهین و حهسن دئ د پژئی حهشر
 ئهوان ههردو شهزادهئی پاک دید
 یهکی سهممی قاتل یهکی تیغی تیز

ئهقان چار نههران ژ قان تین موقیم
 که ئهی سهروهی پاکتی راهی هودا
 ژ قان چار نههران بدم وی تهمام
 قهگهپا ژ وی شادمان فهرحناک
 ل رهه دی دو قهصری مهزن ساده زهر
 عجهب تیت یهک گریهئی سووزناک
 موقیم تی ژ نیث هندی ههردو قهصر
 ژ قان قهصری پاکتی ظهرفی شیرین؟
 جهواب دا که ئهی شاهی نهرض و فلهک
 ب ئهمری خودا بیینه ههردو قهصر
 ژ پاش ته موحهققهق دبن ئهو شههید
 شههید بن ب وان شاهزادی عهزیز^(۱)

(۱) نه د ربوایهتین درست دا، و نه د یین (ضعیف) دا یین معراجی چو بهحسی حهسن و حوسهینی نههاتییه، و دهمی پیغمهمبر -سلاط لی بن- چویه معراجی هیشتا فاطمائی شوی ب عهلی نهکریوو، ونیشانین چیکرن و (وهضعی) ل سهر فی سوجهتی دناشکهرا نه یا شاعر قهدهگپرت، و تشتهکی بهرعهقل نینه بهحشتی گری و زیمار تیدا ههبت.. و دوبر نینه ئهف چیرۆکه ژ چیکرنا هندهک رافضییان بت!

بند اجنبی در مهرشیه، شهزادگان حسن و حسین

د دل دا مه هلبوو هزار نارې غم قهطع کم ب جددهت^(۱) سهرې خامهئې بکیشم هزار دهغه تاه و نهین بنالن ل سهر چهرخې عالی مهلهک کو گریهنده کم نئس و جانان ههمی وهلیکن ژ من خوهست بهسطا مهقام نهظم کم ل قر بهندهکی نهجنهبی د عالم ده مهرشیه مازن بکم شههید نهو شههې کهرهلا کر فلهک دهمن خوشک ولهب تهنهبوو شهه حوسهین د غوریته شههید بوو شههې کهرهلا طعن کریه مهلعوون یهکی رمحی تیز شههید کر نهوی لهعنهتی پرووسیا ب فهضلا شههادت موشهرهف چونان ب نرض و سهما کهت فغانهک شههید^(۲)	بده ساقییا بادهئې پر نهلم کو غه مگین بېم نهز ب قې جورعهئې وهکی نهی بنالم ژ قهلبې حهزین قهلم گهرم بیتن د نهظمې گهلهک نهظم کم هنک مهئتهمی مهئتهمی نهگهر چ نه مقصود بوو نهث کهلام ژ بو حوبې شهزادهگانې نهبی ژ دهورانی چهرخې کو گازن بکم چ ته دبیرهکی ناسهزا کر فلهک د صحرایې کهر و بهلا شهه حوسهین نه باب و نه دا و نه قهوم و برا ل صهری وی شههزادهئې پر عزیز حوسهین غونجهئې باغې نالی عهبا نهوی قوررهتی عهینی شاهې زهمان د نیث کهرهلا چون حوسهین بوو شههید
---	---

(۱) د دانیا (فهیمی) دا: ب جددهت.

(۲) چو مهنا بو قې ههمی (موالهغې) نینه، و بابې حوسهینی نیمامې عهلی ب خو دهمی شههید بووی، و
 بې گومان نهو ژ حوسهینی چتر بوو، نهث تشته چې نهبووون، فیتجا مهنا وی چیه نهو دې بو حوسهینی
 چې بن؟ بهلی نهغه ژ دروین راضییانه!!

هه چي سەنگە کي بوو ل پرووي زەمين
 ژ بو مەتەمى شاهى دەشتى عيراق
 قەوى حەققە گەر چەرخى گەردوونى دوون
 فەلەک سورخ بوو (أز) ئوفوق تا ئوفوق
 حوسەين ئانگە رەيحانەئى جەننەتى
 نە ئەفغان و گازى نە داد و ھەوار
 ھەوارە وەرن مەتەمى (بالتام)
 ب مەتەم ھەمى حووربى جەننەتى
 موخەررەم دەما تازە بىتن ھلال
 چو عاشوورە بىتن د ماھى حەزىن
 کو ئەجسامى جامد^(۱) بکن گريهئى
 حوسەينا حوسەينا شەھى کەريەلا
 دلئى من کەبابە ژ بەر فورقەتى
 لەعینى سىھە بەختى مورداری پيس
 دەما طەعنە دا نيزهئى زەھرەدار
 دەريغا حوسەينم دەريغا حوسەين
 ئەگەر مورتەضا شاهى مەردان عەلى
 وە يا بەعضى ئەصحابى نوورين جەمال
 چ حەد بوو ژ بو وى لەعینى شەدید
 وەليکن د غوربەت ئيمامى شەباب

د بن دە تژی خوونى سورخ (اين چنين)
 کەت ئاسمان و ئەرضان عەجەب ئحتيراق
 ل ئەرضان پيژت سرشکى د خوون
 عەلامەت ھەيە شەکلئى خوونين شەفەق
 شەھيد بوو ژ ناڤ لەشکەرئى ئوممەتى
 نە فريادەسبوو شەھيدئى کو بار
 ژ بو مەريثيا شەھ بکن ئحترام
 حوسەينم شەھيد بوو د ناڤ غوربەتى
 (جديداً) بکن مەتەمى پري دەلال
 دکن ھەفت طەبەق ئەرض و ئسمان ئەنين
 ل مە حەقتترە قەصدئى مەريثيەئى
 ب عشقا تە غايەت ئەزم مويەلا
 کو تى فکرى من شەددەتا ضەرپەتى
 شەقيى جەھەننەم مەکانى خەبىس
 شەھيد بوو حوسەينم ھەوارە ھەوار
 ژ بو موصطفا قوررەتى ھەردو عەين
 ل مەيدان بکيشا فغانەک جەلى
 بەتاد فەريادئى شاھى دەلال
 حوسەينى ئيمام ئەو بکيتن شەھيد
 شەھيد بوو جگەر تەشنە بو قەطرە ئاب

(۱) نزا چاوا ھاتيبە زانين کو عەرد و عەسمان و لەشەين جامد ل عاشوورائى ل سەر حوسەينى دکەنە گرى، و
 ئەڤ تشە ئەگەر ب ريکا وەحييى نەبت کەس نزان، وپشتى پيغەمبەرى -سلاڤ لى بن- وەحى يا ھاتيبە
 بپين؟!

حوسه‌ینا حوسه‌ینا حوسه‌ینا حوسه‌ین
 ئه‌یا فاطمه روه‌نییا هه‌ردو چاڤ
 هه‌واره ل جه‌معا سه‌حابان ته‌مام
 ئیمامی بنی که‌ربه‌لائى غه‌ریب
 وه‌لیکن سه‌رئ جومله‌ئى دهردي حه‌زن
 چ ئاگر که‌ته جه‌رگى من پر شه‌دید
 عه‌جه‌ب قاتلى هه‌ردو شیرین برا
 که‌سى کو حوسه‌ینى شه‌هید کت حه‌زین
 چسان دئ شه‌فاعه‌ت بینت عه‌جه‌ب
 نه‌راضیمه ئه‌ز ئه‌ی ره‌بى کردگار
 د مه‌رثیه‌ئى وان عه‌زیزان که‌له‌ک
 ژ ده‌ستى مه‌ نایى بکم خدمه‌تى
 هه‌زار له‌عه‌نه‌ت ل سه‌ر رووحى یه‌زید
 ته‌حه‌ممول نه‌کر قه‌لبى من ئه‌ڤ خه‌به‌ر
 خودایا ب حه‌ققى به‌نى فاطمه
 ئیلاهى تورووحى نه‌کى شه‌رمسار
 هه‌زاران هه‌زار له‌عه‌نه‌تى پر شه‌دید

(کجا مرتضى فاطمه این این؟)
 حوسه‌ینم شه‌هید بوویه بى دا و باڤ
 هه‌مى وه‌رنه ئیمدادى شاهى ئیمام
 شه‌هید کریه ظالم ب حاله‌ک عه‌جیب
 ب سه‌ممى شه‌هید بوویه ئیمام حه‌سه‌ن
 حوسه‌ین و حه‌سه‌ن هه‌ردو بوونه شه‌هید
 دپێژن: ئه‌من ئوممه‌تا موصطه‌فا
 د گه‌ل شه‌ه حه‌سه‌ن سه‌م بدت (این چنین)
 ژ جه‌ددى ئه‌وان شاهى فه‌خرى عه‌ره‌ب
 ب قه‌تلا ئه‌ڤان شاهزادى کوپار
 ژ من ئاه و ئه‌فغان دچن تا فه‌له‌ک
 وه‌لى سه‌ر یه‌زیدی دکم له‌عه‌نه‌تى
 ببارن شوپى بارانى شه‌دید^(۱)
 مه‌ مه‌تتم پرى به‌نده‌کى موخته‌سه‌ر
 که به‌ر قه‌ولى ئیمان کونه‌م خاتمه
 که‌ر و لال و گێژه تو نینه مه‌دار
 ببارن مودامى ل رووحى یه‌زید^(۲)

(۱) ئه‌ڤى مالکى هنده‌ک له‌نگى تیدا هه‌یه، و ئه‌و د دانه‌یا (فه‌مى) ب تنى دا هاتیه. و هه‌ژیه بپێژن کو ده‌سنیشانکرنا که‌سه‌کى، ئه‌گه‌ر خو وه‌کى یه‌زیدی ژى بت، بۆ لى باراندنا له‌عه‌نه‌تان، نه‌ ژ مه‌نه‌جى دورستى (ئه‌هلئى سونه‌تى)یه.
 (۲) ئه‌ڤ مالکه ژى د دانه‌یا (فه‌مى) ب تنى دا هاتیه.

بازگشتن بقصه، پیشین^(۱)

وډره ئه‌ی قه‌لهم بینه سهر قصصه‌تی
نه‌ظم کم هه‌چی تشتی دیتی عه‌یان
خوه پیک بینه ئه‌ی خامه‌ئی ړووسپاه
وله‌یکن ژ هجرانی یاری شیرین
د ناری فراقا هه‌بیا که‌ریم
کو ساقی بکت ده‌سته‌گیری ب جام
ژ بهر قووه‌تا ساز و جامی شراب
دبیتن کو چهند شعرئ شیرین به‌یان
ژ راوی وها هاته گووشم که‌لام
ل یه‌ک ړیز دی هه‌فت قه‌صرئ سپی
ژ جبریلی ړرسی ژ بو کینه ئه‌ف
ژ بو فخرئ عالم وها دا جه‌واب
ژ بو ئهو که‌سن ئه‌ف قوصوورئ که‌بیر
ل ړی هه‌فت گاغان بیت بی که‌زنه‌ند
کو بوړی ژ وان دی قوصوورئ که‌له‌ک
ژ وان ده‌نگی ته‌کیرئ تیتن چونان
چ قه‌صرن چ ته‌کیره؟ وی کر سوئال
چکو دهر غه‌زا خه‌یرئ جوویه‌نده بوون

بیژن هه‌چی مایه دهر جه‌ننه‌تی
د نیف جه‌ننه‌تی شاهی ناخر زه‌مان
د ناث شاعران ده بېم شوېی شاه
هه‌زینم هه‌زینم هه‌زینم هه‌زین
ل من به‌رزه بوو فکر و طه‌بعی سه‌لیم
د گهل موطربئ پاکئ شیرین که‌لام
بکت قه‌لبی من جوژه‌کی اضطراب
نه‌ظم کم ژ ئحسانئ پیرئ موغان
کو سولطان موړوور کر ژ وئ چهند گام
ژ وان هه‌فت قه‌صران ته‌له‌ئلو دچی
مونه‌وهر د یه‌ک شه‌کله‌کی مثلی هه‌ف؟
که ئه‌ی شاهی سه‌ردارئ عالی جه‌ناب
کو ئه‌عمایه‌کی بی مه‌جالی فقیر
د چه‌ننه‌ت ده هنده دبیتن به‌ل‌هنده
ل دؤر صه‌ف کشانه صوفووفی مه‌له‌ک
کو ژئ پر بوویه جومله باغی جنان
جه‌واب دا جه‌ی غازیانی ده‌لال
د ناث صه‌ف ده ته‌کیرئ گوویه‌نده بوون

(۱) زفرین ل چیروکا پیشین.

ژ وان دهنګی ته کیږی تیتن عه بیان
د جهننه ده مه شیا په چندهک ل راه
ژ ئاوازی (لیک لیک) پر
ته له لوء دکن ژئ شوعای جه مال
کو هنده ژ وان تینه تیرتړی نور
کو قه طعی دکن مهرحل و بادیان
قوصووران بدت وان د ناڅا جنان
ب ئاوازه و ساز و پر ده مده مه
دچو بهرقي ئهنواری مهولا ژ سهر
سهراسهر ژ تیرتړی بوو غهرقي نور
د ئه شجاری ئهنوعای مورغ و هه زار
وهکی حهللی سیمایی سهر صه فحه ئی
کو تهوصیفی ناکت زه بانی قه له م
تړی حوور و ولدان وهکی دوری ناب
سهراسهر پر (از) حووری چاف به لهک
چو شهمسی موی و چو بهدري مونیر
سیهه زولف و گهردهن به یاز و دهلال
دران دور و لهب لهعل و شیرین ذهقن
ل بهرگی سیمه ن بیتنه نووسین وها
د ههر تا مه قهرری دلان سهد هه زار
ئهووان نازهنینانی زیبا سرشت
عهجه ب نؤشدار و نه بو جهرحی کول
خوسووف تیتنه خورشید و مهه بی خلاف

نشانن د جهننه قوصووری د وان
ژ وان ژی مووور کر حه بیبی ئیلا ه
هنک قه صری دی پر سپی ساده دور
مونه ووهر ب نوورا شه هی (لا یزال)
ژ جهریلی پرپی چنه ئه ف قوصوور
جهواب دا: قوصوورن ژ بو حاجیان
خودا دی دروژا حه شر ده ئه قان
قوصووری گه لهک باغ و بوستان هه مه
پر (از) حوور و غلمان هه می سهر ته سهر
دچو عهرشی ئه علا ژ وان بهرقي نور
ژ ئهنوعای بوستان هه زاران هه زار
چه پ و راستی ئهنهاری ناف رهوضه ئی
موخالف دبورن د ناف هه ف ده چه م
درهخت و قوصوور و غوره ف بی حساب
موحه ققهق ب صه فقی سوووش و مه لهک
هه می زولف و طوره ب شوپی حهریر
قهوی ناز و چاف رهشن وهک غه زال
سه هی قامه تن شوپی سهروی چه مهن
خه ط و خالی وان مثلی موشکی خه طا
دهن غونچه گیسوی شهب رهنګی تار
خه امان ده ما مهش دکن ناف بهشت
دبن بهنده ئی وان هه زار جان و دل
ژ نوورا یهک ئهنگوشتی وان بی گوزاف

نهم و ه صفی وان نازکا کم بهیان
 خودا چیکرن نهو ژ بو دوستان
 (مع القصه) پرسى حبيبى ب نوور
 کو هنده موزه بيهن ب نوورئ شوعاع
 ژ بو نهو کهسن، جبرئیل دا جهواب
 ژ نوممته ههچى بگره راهى هوذا
 بکت نجتنا با گوناهاى ذهميم
 خودا دئ ل نهو کهس بکت نعمتهى
 قهوى سهربلندن د پژژئ ههشر
 مهقامى ههمى نهنبيا و روسول
 ژ نهواعى نهنوارئ پر لهون و رهنک
 تهههيوور ژ صونعى خودا ما گهلهک
 ژ پاش نهف تهماشايى دهر جهننهتى
 فقيرئ د جهننهت کو نهفقهر بتن
 ژ نهواعى باغ و قوصوورئ عهظيم
 وها گوت جبريل با عهقل و هووش
 ژ مەشرق ههتا غهريى يهکسهه جهان
 د گهل حوور و غلمان و قهصر و غولام
 خودا دئ بدت کهمترئ جهننهتى
 ز پهس نهو عهجائب غهرائب تهمام
 ل شههپهر سوار بوو حبيبى نهمين

بهسه نهف قهدهر وه صفی وان حووربيان
 وهكى غونچهئى سورخى نيث بوستان
 ژ بو کينه نهف حوورى و نهف قوصوور
 چ صهففن ب ثان نهو بکن ننتفاع
 کو پنهان دکن قهصدا خهیر و شهواب
 ب مهخفى بدت وهجهى دل بو خودا
 بترست ژ نار و عهذابى جهميم
 بدت هنده نه ملاکى (از) جهننهتى
 چکو سهه عبادت کشانه صهبر
 تهماشاکرى وى شههئ ههمچو گول
 ژ تهسبيح و تههللى پر صهوت و دهنگ
 کو هنده تری بوون ژ حوور و مهلهک
 ژ جبريلى پرسى شههئ نوممتهى
 ژ بو وى ره احسان چ مقدهر بتن
 چ ننعام بکيتن خودايى کهريم
 (که اى بنده ات هم ملک هم سروش)
 وهليکن بزان ههفت پاره چونان
 ب نههار و نهشجار و باغى عظام
 ژ نهنعامى خوه نهف قهدهر نعمتهى
 د جهننهت کو ديتن شههئ نیک نام
 پههنده ههتا طارمى پههنجهمين^(۱)

(۱) د ريوایهتا دورست يا معراجى دا نهوا بوخارى ژ نهنسى کورئ مالکى فهدگوهيزت هاتيبهکو پيغه مبهري
 -سلاخ لى بن- ل عسمانى چارئ ندریس پيغه مبهري ديتبو، و شاعري نهف چهنده نهگوت.

قهدهم باز دا په نجه مین ئاسمان^(۱)
 ژ به وواب ره گوت وی جبره ئیل
 مه هابهت قهوی کهت دلئ دهر کهشان
 د گهل ته کییه بیژه ئه ی په یکی پاک
 جه وواب دایه جبریلئ پاکئ دهلال
 دکت قهصدئ بو حه ضره تی کردگار
 ده ما گووش کر نامئ (فخر الرسل)
 قه کر دهر گه هی ئاسمان زوو گه له ک
 قهدهم وه قتی دانئ ل په نجه م سه ما
 مه لائک قه وه سطان به بی حه د گه له ک
 ده ما ئستوا بوو ل سهر ئاسمان
 ووقوع بوون د خاکئ قهدهم با که مال
 ل بهر موصطه فا هنده ئه و بوون ذلیل
 د رژی قیامت نه کی مه ژ بیر
 هه می ئه م گه دانه ل بهر بابئ ته
 ب پرو مالی خاکئ قهدهم بوون هه مه
 ژ یومنا شه هنشاهی ئاخر زه مان
 ئه گهر چه ندنه حسی هه بوو دهر ووجود
 حوکم کر طلسمئ مه حه بیهت مه ریخ
 شوکور سه عد بوو ئه و مه ریخا نه حبیس
 خه لاص بوو ژ وی هه رچی موجهت هه بوو

طه رهب هاته جسمئ سه مائئ گران
 قه که بابئ ئاسمان (عجیلاً عجیل)
 ژ جبریلئ پرسئ د وه قت و زه مان
 کو ئه سمان ل من ره وشنه و عطرناک
 د گهل من موحه ممه د شه هی پر که مال
 خه لاص کت گونه هکاری ئوممهت ژ نار
 ژ فخر و سورورئ قه بوو هه مچو گول
 سه لامغ کشاندن صوفوفئ مه له ک
 ته زه لزول که ته جسمئ ئاسمان هه ما
 کو پابووس کن وی حه بیبی صه مه د
 فرشته ب یه کسهر د گهل دهر گه شان
 موشه رره ف هه می بوون ب ژیری نه عال
 که ئه ی پادشه ه ئه م ده خیلن ده خیل
 مه بگره د ژیری لوائئ که بیر
 هه می ته شنه بو قه طره ئئ ئابی ته
 سه لات و سه لام دا سه ما زه مزه مه
 مه ریخی سه ما سه عد بوو بی گومان
 وه لئ نه حسیه ش سه عد بوو زوود زوود
 کری ته رکئ بوغض و عه داوه ت مه ریخ
 ته رکدان هه می حوکم و ته ئیری پیس
 چرا؟ چونکه طه بعش عه داوه ت هه بوو

(۱) ژ قئ ئاشکهره دبت کول دویف هزارا شاعری به حشت دکه فته عسمانئ چاری، به لئ ژ حه دیسین درست
 دئیته زانین کو به حشت د سهر عسمانئ حه قتی بی رایه.

ل وئ دی فرشته ههیبی کوبار
 مورهککه ب ژ ئاتهش ژ بهرفی چونان
 ب تهسبیحی مهولانه ههردهم موقیم
 دبیزن ب غهیر (آز) خودایی غهفار
 نه ئاتهش ژ بهرفی دبت مونطهفی
 شوکور بو خودایی غهزیزئی قهدير
 ب ئی حوکمی وی باوهری من ههیه
 ژ ئان مهستره خهلقی ئهسمان و ئعرض
 سهما راگری بی دیرهک بی سوتوون
 تژی کهوکهبن ساکن و سائره
 دکت خهلقی ئنسان ژ مائی مههین
 مووهشسه ب ئهزمان و نوطق و کهلام
 موسهلسهل دکت زولف و پهچهم ل پروو
 کییه غهیری مهولایی پاکئی بهری
 کییه خهلق کت خهلقی بی دا و باث؟
 ئهوه خالقی عالمی پر کهمال
 عهقیده ئهقه رووحيی دل ب دهرد
 تهماش که ئهی دل کو دیسا قهلهم
 ژ ساغر کو چهند جورعهیان نووش کم
 بییژم ژ قهلبی شهواتی ههزین

یهکی نیم بهرف و دیگهر نینه نار
 مهلائک خودا چیکرن بی گومان
 موقهدهس دکن پادشاهی کهریم
 کییه مهزج کت ناف دو ضد بهرف و نار؟
 نه بهرف (آز) ههراوت موزاب و خهفی^(۱)
 عهقیده کو دا (شمس الدین) ئی فهقیر
 ژ ئی زیدهتر حوکمی مازن ههیه
 کهشف و لهطیفن ب طول و ب عرض
 ئهئیی گونبهئی پر ههوا واژگون
 زهمین موطمهئن ئاسمان دائره
 نهقش لی دکت شهکلی زیبا چونین
 موزهیهن ب چشمی سیهه قهدد و قام
 قهبهستی ههزار دل د یهک تارئی موو
 ژ ئهف خهلق کت ئنس و جنن و پهری
 کییه نهقش و صورته بکیش ل ئاث؟
 یهکه ههر یهکه ههر یهکه بی زهوال
 خودا بی شهریکه یهکه فهرده فهرد
 بگپرم ل سهر قصصهتی بیش و کهم
 هنک نهغمه و سازهها گووش کم
 هنک بهیت و ئهشعار و لهفظی شیرین

(۱) د وئ دانهیا معراجی دا ئهوا ب ناخی (ئبن عیاسی) بهلافیروی هاتییه کو پیغه مبهری -سلاف لی بن-
 ل عهسمانی ئیکی ملیاکهتهک دیت نیقهکا وی ئاگر بوو و نیقهکا وی بهفر.. بهلی چو ریوایهتین درست
 د ئی دهریاری من ب بهرچاقین مه نهکهفتینه.

ٲه بٲر بٲنم ٲهز وه ٲٲٲ وه صٲٲ ٲه بٲب
 ژ سهر ٲه نهجه مٲن ٲاسمان هه مچونان^(١)
 د وٲ ساعه ٲٲ جبره ٲٲٲ ٲه مٲن
 ٲه كه ده ركه هٲ ٲاسمان بٲ ده رنك
 ژ جبرٲٲ ٲرٲٲ: چرٲ ٲه كور
 د گهل ته كٲه بٲٲه من ٲه خه لٲل؟
 د گهل من شه هٲ ٲس و جنن و مه له ك
 ژ بٲ عاله مٲ فضل و رهحه ك^(٢) عه مٲم
 خودا خوه سٲٲٲه ٲه ٲه بٲٲ ب ناز
 ٲه كر بابٲ ٲه سمان فرشته ب لهز
 مه لٲك هه مٲ هٲٲن و جه مع بوون
 هه ٲا چوون هه مٲ بٲ ٲه ده م بووسه ٲٲ
 ب خاكٲ نه عالا ٲه بٲٲ جه مان
 ب ته شٲٲه ٲه رٲا كه ٲن ٲٲل و مه وچ
 ل ٲه سمانٲ سادس كو بوو موسته وٲ
 ژ ته ٲٲٲٲ نوورا شه هٲ ٲه نوهرٲ
 كرٲن و فروه ٲن نه كر ٲه كه نه فهس
 ژ ته ٲٲٲٲ و ٲه حكامٲ خوه ما ذه لٲل
 ٲه خذ كر هنك نوورٲ صافٲ نه عال
 نه ما هٲچ سه رمٲه ده ر ده سٲٲ وٲ

نه ظم كم كه لامٲ فه صٲٲٲ عه بٲب
 ٲه وه سطا ل بابٲ شه شه م ٲاسمان
 ندا دا ژ بٲ ده ركه ٲان كٲ گوزٲن
 كو ٲه سمان بٲٲ ٲر ژ ته سٲٲ و ده نك
 ژ بٲ فه ٲٲٲ ٲٲٲ دكٲ ٲٲٲٲار
 ژ بٲ وٲ رٲه گٲ ٲه زه مان جبره ٲٲل
 ٲه بٲٲ خودا ٲهحه ده ٲ چا ٲ به له ك
 دچٲ ٲه ضره ٲا ٲادشاهٲ كه رٲم
 ژ بٲ وٲ بٲٲٲ هنك سرر و راز
 ل ٲوودووسٲٲٲ بوو كه له ك جه ركه بهز
 ل نووره ش چو ٲه روانه ٲٲ شه مع بوون
 ته زاحوم دكن شوٲٲ ٲه روانه ٲٲ
 موشه رره ف سورووشٲ شه شه م ٲاسمان
 گهان خاك بووسٲ ٲه ده م فه وچ فه وچ
 سوروشان ژ موچه ٲ هه مٲ مه سٲٲ وٲ
 مه حوو بوون هه مٲ ٲه رته وٲ موشته رٲ
 ژ ده سٲٲ خوه ٲا ٲٲٲ گاز و مه فهس
 گها نه عٲٲ سولطان فه ٲٲر و ده خٲل
 ب وٲ موشته رٲ بوو ظه رٲف و ده لال
 وه كٲ موٲلسان مٲه ده سٲ به سٲٲ وٲ

(١) هه ر د رٲواه ٲا دورسٲ ٲا معراجٲ دا ٲهوا بوخارٲ ژ ٲه نه سٲٲ كورٲ مالكٲ ٲه دگوه ٲٲٲ هٲٲٲه كو
 ٲٲغه مبه رٲ -سلا ٲ- ل عه سمانٲ ٲٲٲٲٲ هاروون ٲٲغه مبه ر دٲٲوو، و شاعري ٲه ٲه نه ده ژٲ نه گٲٲ.
 (٢) د دانٲهٲا (ٲوغي) دا: رهحه مٲ.

طهلهب کر ژ خاکي قهدهم سهرميان
 ژ غهيري جهمالا رهسولئي بهري
 نههر گرت (از) خاکي نهعلهش چونان
 ل سهر ناسماني شهشهم موصطهفا
 ل سهر تهختي زهر جالسه با طهرهه
 تهلهلوه دکت بهرق و تيرپري نوور
 سوئال کر شههنشهه ژ جبريلي پاک
 جهواب دا که (موسي بن عمران) ه نهو
 ب بال قه مهشي نهحمهدي نختيار
 بهزي پيشيا شاهي بهيت و ههرهه
 ژ بو وي ره کر عهرض نهف چهنه خهبر
 تويي خوسرهوي مولکي ناخر زهمان
 تو کيشايي بهزما سورووي خودا
 خودا پر ب ته دايه فهضل و کهرهه
 تو سولطان و جومله روسول خهيلي ته
 شههنشاه بوويي ل تهختي هوذا
 ژ مهولا ب زاري دکر من طهلهب
 کو من تيخه ناخ نوممهتا موصطهفا
 شوکور دهعهوتا من خودا کر قهبول

کو بهيع و شراکت ب وي ههر زهمان
 بزنان موشتهري قهط نهبوو موشتهري
 حوکمدار بوو نهو د عهقدي لسان
 ب چاف دي يهکي شهخصهکي با صهفا
 مرؤشهک مههابهت فزايه عهجهه
 ژ وي شهخصي سهر تهختي زهررين ژ دوور
 چ شهخصه نهقي مهردمي تابناک؟
 ل سهر طووري سينا ب نيشانه نهو^(۱)
 ژ سهر تهختي مووسا خوه ناقيته خوار
 موشرههف خوه گيرا ب کهففي قهدهم
 که نهی پادشاهي روسول سهرتهسهر
 شههي نس و جنن و مهلهک بي گومان
 چراغي هدايهت ب دهستي ته دا
 شههي سهرفرزان تويي (لا جرم)
 ههمي نهنيبا دهست دهر ذهيلي ته
 نه نادهم نه جهننهت نه عهرشي عولا
 ل سهر طووري سينا ب حالهک عهجهه
 کو پهيرهو بيم نهز د رؤژا جهزا
 ب ذاتي تهئي نهنوهري بووم ووصول

(۱) د ريوايهتا بوخاري وموسلمی دا هاتييه کو پيغههمبهري -سلاط لي بن- مووسا ل عهسماني شهشي ديتبوو،
 و پشتي سلاط کريبي و ژي بوري، موساي کره گري، و دهمي بسيار ژي هاتييه کرن بوجي تو دکيهه گري؟
 وي گوټ: نهز دکمهه گري چونکي گهنجهک پشتي من هاته هنارتن نهوين ژ نوممهتا وي دچنه بهحهشتي
 پترن ژ وان يين دچنه بهحهشتي ژ نوممهتا من.. و نهو بهرفرههبييتن دي يين شاعر دييټرت، مه د چو
 ريوايهتين دورست دا نهديتينه.

تو ئمشه ب دچی قوربی ذاتی غه فوور
 وهلی چوون بچی هه ضره تی کردگار
 ده ما دهر هه ضیرا قودوس کی حولوول
 ژ مهولا تو مه هدر بکه ئوممه تی
 د قه بری نه کیشن جه فا و عقاب
 وهلی ئحتماله کو مهولایي من
 ب دقته رجا که ژ بو ئوممه تی
 چکو ئوممه تا ته هه عیفه بزان
 ژ بو ئوممه ت و پهیره وانی هه عیف
 ته ره حوم که زیده بکه مه هدری
 ژ قه ومی به نی ئسره ئیلی گه له ک
 نه ایته نه ایته نه بوون موسته قیم
 ژ بو ته دکم عه رضی قی خدمه تی
 (نه عم) گوت سولطانی عالی مه قام
 وه داع کر ژ وی شاهی گهردهن فراز
 وهره روو حیا شاد و خورره به تو
 ژ فطرط گوناها نه کهش هه سره تی
 چکو ئوممه تا نه کره می عالیه می
 ره سول و نه بی تیک ب زاری مودام
 چو عوصاتی نهف ئوممه تی روو حیا
 درتیر که یه دی خوه ل بهر مو صطه فا
 نه گهر چ کو که سلان و بی طاعه تم
 ده لیلیم زه بوونم گونه هکار و پیس

موهه ییا ژ بو ته بساطا ژ نوور
 فه رامووش نه کی ئوممه تی ذنبدار
 دوعا ته هه می دی بیتن قه بوول
 د رژی هه شر دا بچن جه نه تی
 د نیرانی دوو زه خ نه بینن عذاب
 ل ئوممه ت بکت باره کی پر مه زن
 کو (الله) ل وان که هنک خفه تی
 نه شن هه مل کن زیده باری گران
 رجا که تو نه حکام و شه رعی هه عیف
 کو شه رمی نه بن نهو د ناخ مه حشه ری
 مه کر ته جویه وهک زهری سه ره مه حه ک
 ژ بهر که ری وان جه رگی من بوو سه قیم
 ب ته خفیفی نه مری بکی هممه تی
 خه تم بوو ل مووسا بنی عمران که لام
 هه له ستا و چوو راهی دوور و دراز
 نه با زاری و شین و مه ئته م به تو
 ژ بهر دهستی خالی مه کهف هه ییه تی
 ره سولی مه شاهه ل روسلان هه می
 کو بنپهیره وی نه حمه دی نیک نام
 مه ترسه ژ ذنبی مثالی چیا
 ب زاری که نهی شاهی صاحب وه فا
 وهلی یهک گونه هکاری نهف ئوممه تم
 غه ریم د ده ریای ذنب و خه بیس

مه دهفتهر گهلهك پهشكرن (الامان)
 ب ئەف پروورهشی من پژانده ئاپروو
 كو مهحرووم نهكي من فهقيرئ ذهلل
 چو تو رهمئ عامئ ژ بوَ عالهـمئ
 نهـظـهـر كه ب شهـفـهـت ئەيا پادشاه
 ب ئەف پيسئ و ئەف خصالئ بهـديـد
 هزار شوكر بوَ خالقئ (ذي الجلال)
 ژ قئ ئوممهـتا موصطفـا مهـهـزار
 ئەگهـر چهـند ئەز مـوجـرم و پروورهـشم
 وهـلئ ئەز ب قئ گوـتـئـئ ئاگهـهم
 شهـفاعهـت كه ئەي ئەحمهـدئ ئختيار
 كو شهـيطـان نهـبيـثـت يهـكئ ئوممهـتئ
 ئيـلاهـئ مهـ نهـسـپـيرئ نهـفسـا خهـبيـس
 د دهـستئ مهـ دهـ ماـيهـ رهمـا خودا
 ئەبهـد نابمـئـهـز بيـ ئومـيد و يهـئـووس
 چكو پيشـرهـوئ من موحهـممـهـد رهـسوول
 ل نك حـضـرهـتئ حـق ئەوهـ سهـربهـلـهـند
 وهره ئەي قهـلـهـم ديسـهـ سهـر خـدمـهـتئ
 بنووشـم يهـكئ ساغـهـرئ ئاتـهـشـئ
 بهـقـيـيهـ ژ راهـئ حـهـبيـبئ مهـزن
 ژ ئەسمـانئ سادس حـهـبيـبئ ئەمـين
 ل بهـر دهـرگهـهـئ هـهـفتهـمـين ئاسـمان
 قهـكه بابئ ئەسمـانئ سابـع ب غار

ژ عصيان و ذنـب و گوناھئ گران
 ب دهـريـوزه هـاتم ل بهـر بابئ تو
 د ئاخـر نهـفهـس ئەي رهـسوولئ جهـليل
 ل حالئ منئ پر گونـهـهـ يهـك دهـمئ
 شهـفاعهـت كه من موذنـبئ پرووسـياھ
 نهـكئ دهـر ژ نيـفـ ئوممهـتئ ئەحمهـدي
 كو دا بهـر مهـ راهـئ شهـريـعهـت دهـلال
 شوكر بوَ خودايئ عهـزـيزئ غهـفار
 قهـوئ موفـلس و زار و محـنـهـت كهـشم
 كو ئەز موفـلـسم (في امان اللهـم)
 ئەقئ (عبد الرحمن) ئ پر ذنـبـدار
 سهـبهـب ذنـب و عصيان كهـته زهـحمهـتئ
 عهـفوو كي ژ من قان گوناھئ د پيس
 د گهـل يهـك شهـفاعهـت ژ شاهـئ هوـدا
 د گهـل ئەف گوناھـانو خوشئ نوفـوس
 گهـلهـك پيشـترهـ دهـر مهـقامئ قهـبوول
 شهـفاعهـت بكت رووحـيـئ پر گهـزهـند
 بهـيان كم ههـچئ ماـيهـ (أز) قصهـتئ
 بهـيان كم د گهـل حالهـتئ سهـرخوـهـشـئ
 ئەوئ ذاتئ پيـغهـمـبهـرئ ئنس و جن
 قهـوهـسطا ل بهـر طارمئ هـهـفتهـمـين
 صهـدا داـيهـجـبريل ژ بوَ دهـرگهـقـان
 ل بهـر دهـرگهـهـئ ئەم دكن ئنتظار

ده‌ما گووش کر ئەف خەبەر دەرگەشان
 کێیە ئەو ل نک تە بیژرە عەیان
 د گەل من حەبیبی خودایی کەریم
 کو ناڤی موحەممەد بەیستی هەما
 قەدەم دا حەبیبی ل هەفتم طەبەق
 چوو بوو موستەوی ئەو ل سابع سەما
 هەمی جەمەع بوون هاتنە نک حەبیب
 بشارەت گەراندن ل هەف قودسیان
 وەرن هەمی وەرن ئەم زیارەت بکن
 هەمی لەشکەر و صفی سوبووحیان
 قەدەم بووسە دان ئەحمەدی موصطەفا
 پێی موصطەفا بووسە دان جوملەشان
 رجاخواز بوون ئەو ژ ذاتی حەبیب
 د ژیری لوائی مە بگرە ئەمان
 ژ ئەعدادی بیروون جەمەع بوون مەلەک
 صەلات و سەلامان ل سەر شەهزیار
 زوحەل هاتە جونبوش ب عشقا گران
 سێهە بوویە جەجمی زوحەل ئەو نەفەس
 موندووەر زوحەل بوو ب خاکی نەعال
 طلسمات و ساعاتی وی زیدە بوون
 چکو حوب هانای ژ ذاتی حەبیب
 ل وی دیت سولطانی عالی عەلەم
 یەکی شەخصەکی ئەنوەری پە سپی

ژ جبریل سوئال کرد وەقت و زەمان
 ئەیا حاملی وەحیی (آز) ئاسمان
 موحەممەد شەهنشاهی خولقی عەظیم
 ب لەز وی ئەکر بابی هەفتەم سەما
 ژ جوملە (أولو العزم) ی وی بر سەبەق
 ل سەر ئاسمان یەک فرشتە نەما
 ژ وان تی صەدا و فغانی عەجیب
 کو حاضر بوویە شاهی ئاخر زەمان
 ب خاکی قەدەم خوە موبارەک بکن
 ب یەکسەر خوە ئاقیتنە بەر پێیان
 رەسوولی ب حەق شاهی صاحب وەفا
 خوە پرومالی نەعلی کرن هەمچونان
 د پۆژی قیامەت نەگێری غەریب
 د پۆژی حەشر ئەم ببن شادمان
 تژی دەنگی تەسبیحی هەر نەه فەلەک
 دیژن زیاده ژ عەدد و شومار
 گە ژیری نەعلی شەهنشاهی جان
 گەشتە نەعالی کو بگرت قەبەس
 حوکم کر ب تەئیر و حوکمی دەلال
 ژ بۆ موحەتتی حوکمی وی زیدە بوون
 ئەشەر کر د حویبی طلسمی عەجیب
 مەرۆشەک ل سەر تەختی زەر موحەشەم
 ژ وی بەرق و تیرپۆژی نوورین دچی

موشه ککهل مونه ووهر مروځه ک مهن
 ب تهبیبه خورشیدئ سهر ناسمان
 ژ جبریلی پرسی هبیبی ب ناز
 جهواب دا که نهی شاهئ ناخر زه مان
 کو جهددئ تهیه ئیبراهیمی خلیل
 ب نک وی څه چوو نهحمه دئ نیک نام
 دهر اغوش کر موصطه فایئ کویار
 زه به رده ستئ خوه دا مهکان و مهقام
 دوعا کر ژ بو وی گه لهک بی حساب
 ب ته نفتخارئ دکم ههر زه مان
 ب ته سهر بلندم نهیا شه هریار
 دچی هضره تا خالقئ کردگار
 فهراموش نهکی نوممه تئ نهی جه گهر
 شه فاعه تبکی نوممه تئ نهی ره سوول
 ههمی ده ستئ وانن ب دامانئ ته
 مهقامئ ته بهر تر ژ عهرشئ خودا
 تو لایقی ته شریفئ (لولاک) بهس
 نه بی غافل (از) ذه بی څئ نوممه تئ
 نه هن طاقه تئ وان د نارئ جه حیم
 ژ من گووش که پهن دئ من نهی وه له د
 شه فاعه ت که نهی نهحمه دئ موصطه فا

مه هابه ت دکن ژئ ههمی ئنس و جن
 موشه عشه څ وی بهرقئ نوورین عه یان
 چ شه خصه نهقی مهردومی سهر فراز
 خه لیلی خودا ئیبراهیمه بز ان
 خه لیلی خوه خوه ندی خودایی جه لیل
 بر اهیم رابوو ب سهد نحترام
 سهر و چهشم لی بووسه دان چهند جار
 ژ بو وی ره خوهندن صهلات و سه لام
 کو پایهنده بت شاهئ عالی جه ناب
 د ناڅ نه نیاء و صهفئ قودسیان
 ژ نه سلا منه نهحمه دئ تختیار
 رجا که تو نوممه ت ب دققت ژ نار
 ب جوز ته نه هن وان نه مان و مه فهر
 ل نهو دهر دوعایی ته جومله قه بوول
 رجایی دکن لوطف و نحرسانی ته
 ژ که ون و مهکانان دبی تو جودا
 مهقامئ تهیه هضره تئ پاک بهس
 رجا که ههمی دا بچن جه نه تئ
 نکارن بکیشن عه ذابی نه لیم
 رجا وان بکه دهر حوضوړئ نه حه د^(۱)
 د گهل نوممه تئ روو حییی پر خه طفا

(۱) د ربوایه تا بوخاری وموسلمی دا هاتییه کو پیغه مبهری -سلاڅ لی بن- ئیبراهیم ل عهسمانی ههفتی دیتبوو،
 بهلی نهڅ گوتنا درېژ یا شاعر ژ ئیبراهیمی څه دگو هیت، مه د چو ربوایه تین درست دا نه دیتییه.

کو ږوژئ قیامت ژ ناڅ موئمنان
 د گهل نهڅ خه‌بیشی و بی طاعه‌تی
 یه‌قین موسته‌حه‌ققئ ژ بو‌ناته‌شم
 وه‌لیکن مه‌ ئومئیده (از) موصله‌فا
 شه‌فاعه‌ت بکت من فه‌قیرئ حه‌زین
 خودایا ب حه‌ققئ ره‌سوولئ که‌ریم
 ب حه‌ققئ جه‌میعی نه‌بی و روسول
 مه‌نیره ل ذه‌نبئ منئ پر عه‌ظیم
 رجا من نه‌قه هه‌ر دهم و ساعه‌تی
 قه‌گه‌ربام ل سهر قصه‌تی نه‌ی هه‌قال
 کو هه‌قده‌نگ بم نه‌ز د گهل بولبولان
 شونیدم ژ وی راوییی موخته‌به‌ر
 ژ بو‌وی ره‌ گو ئیبره‌هیمئ خه‌لیل
 بیژره ژ بو‌ئوممه‌تا موخته‌ره‌م
 ب (لا حول)ئ مه‌شغول بن نه‌و موقیم
 ژ قئ ذکرئ (لا حول)ئ قه‌نجئ عه‌زیز
 چقاس نه‌و ب قئ ذکرئ مه‌شغول بن
 (نه‌عم) گوټ سولطانی به‌یت و حه‌ره‌م
 وه‌داعئ پده‌ر کر شه‌هی با وه‌فا
 ئیلاهی تورووحی نه‌کی شه‌رمسار

نه‌سووزت ب وی ناته‌شی پر گران
 ب نه‌څ ږووسیا‌هی و که‌م غیره‌تی
 چکو نه‌ز گونه‌ه‌کار و پر ږووره‌شم
 نه‌هیلت بیینم عه‌ذاب و جه‌فا
 د وی حه‌ضره‌تی (خالق العالمین)
 ب حه‌ققئ خه‌لیلئ ته‌یی ئیبره‌هیم
 عه‌فوو که‌ نه‌قی رووحیئ دل ب کول
 بده‌ خاطرئ موصله‌فایئ که‌ریم
 نه‌سووزی ب ناته‌ش ژ ناڅ ئوممه‌تی
 بنیره ل نه‌لفاظ و نوطقئ ده‌لال
 بدم ناسمان و زه‌مین غولغولان
 کو گوهدار بو‌و نه‌و ل نوطقئ پده‌ر
 که‌ نه‌ی نوورئ دیده ره‌سوولئ جه‌میل
 کو (لا حول)ه‌ بیژن هه‌می وه‌قت و دهم
 کو زه‌حه‌ت نه‌بیین د ږوژئ نه‌لیم
 د جه‌ننه‌ت دبن شین دره‌ختئ ته‌میز^(۱)
 ل نک ذاتئ حه‌ق هنده مه‌قبول بن
 هه‌له‌ستا ژ نک وی جه‌دئ موخته‌ره‌م
 ژ وی ره‌ دوعا کر خه‌لیل با صه‌فا
 که‌ر و لال و گیزه‌ تو نینه مه‌دار

(۱) ئهممه‌د (۲۳۵۵۲) و طه‌به‌رانی (الكبير: ۳۸۹۸) قئ چهنډئ ژ نه‌بوو نه‌یووی نه‌نصاری قه‌دگوه‌یت، و
 هه‌ر چهنده سهنه‌دا قئ حه‌دیسی یا لاوازه‌ ژئ، وه‌کی زانا دیبژن، به‌لی هنده‌ک (شه‌واهد) بو‌ه‌نه‌ وی ب هیز
 دئین، بنیره: (السلسلة الصحيحة) یا نه‌لبانی (۱۰۵).

بند ثلاثون

در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بسدرۃ المنتهى و بهتر از آن^(۱)

ب (بسم الله) من قهطع کرئه ث قهلم	ب (حمد الله) من زهد ل کاغهد رهقم
وهره ساقییا بینہ جامی خہمر	ل سہر من گرانه گرانه ئہمر
ژ ہجرا حہیبی جگہر مولتہہب	ژ جہورا رھقیبی رھوان موضطہرب
دلی من حہزینہ حہزینہ کہباب	دہوا ئیش نہہن غہیری جامی شہراب
دہخیلم د (دار الشفاء) ئ موغان	ژ من قهطع کت ئیش و دہردی زہمان
مہ تہحقیق کریہ ب جوز مہیکہدہ	ژ بو دہردی عاشق نہدا فایدہ
ہہمی فکری عالہم ہہوایہ ہہوا	جہی دہفعی ئہکدارہ (دار الشفا)
بدہ ساقییا جامی یاقووتی فام	کو پی پوختہ کم جارہکی قہلبی خام
مہیی ناب بینہ د جامی بہلوور	خہبہر دم ژ بو تہ ژ ئہحوالی ژور
ئہگہر چ ل نک صووفیان ئہو جوناح	ل سہر مہذہبی عاشقانہ موباح
ب فہتوایی پیری موغان چہند جام	بدہ من کو سہرگہرم بم ئہز تہمام
صوراحی بدہ ساقییا زوود زوود	عہدہم بووم ژ ہجری مہ بینہ ووجود

(۱) ئہث بہندہ د دہر حہقا چوونا پیغہمہری خودی دایہ -سلاف لی بن- بو (سدرۃ المنتہی) وبلندتر.. و (سدرۃ) د زمانی عہرہبان دا ب راما نا داری دئیت، و (منتہی) یہعنی: دویمای، و دبیرتی: دویمای؛ چونکی علمئ ہہمی مہخلووقی ل نک رادوہست، و ژ خودی پیغہتر کس نزانت چ پشتی وئ ہہیہ، و د ریوایہتہکا موسلمی دا ژ بن مسعودی ہاتیہ کو ئہو ل عہسمانی شہشیہ، و د ریوایہتا بوخاری دا ژ ئہنہسی ہاتیہ کو ئہو ل عہسمانی حہفتیہ (و پتربیا زانایان ل سہر وئ باوہرینہ، و شاعر زی ہہر ل وئ باوہرینہ) و بن جہر (وہک تہوفیق د ناقبہرا ہہردو حہدیسان دا) دبیرت: رہد و قورمئ وئ ل عہسمانی شہشیہ، و چہق و تایین وئ ل عہسمانی حہفتیہ.

مه نځيا كه ساقي ب جاما ره حيق
د ثلیمي عشقي بزبان شاهم نه ز
مولووكانه بو من بده جامي مهی
ب زهررين صوراحي بده من شهرباب
د مهیخانه ئي شاهي دهورانم نه ز
مه كه خهوفني (از) قاضي و موخته سب
ژ شوربا مودامي نه ما نصطبار
ژ عهساس و قاضي مه كه ترس و باك
ژ دارووغه و شه خنه و پادشاه
ل سهر عاشقان نينه حوكمي شه هان
موغهنني تو ژي چهند مه قامي سوروود
د دل به سته نه تاري گيسو هزار
وله يكن ژ ناههنگي نايي شيرين
ب ته شيهي سووراخي نهی بي عهده
ب ئاوازي سووراخه هايي نهیي
بكن دهسته گيري د وه قتي صهبا
(معاذ الله) ياري ژ عه بيان بهري
نه نه سما موسه خهر دكن دلبهري
عه زائيم و نه سما د گهل دائره
فغانی په ياپه ي ب شهب تا سه حهر
د دل موشته عل بوويه ناري شهوات
وله يكن نه گهر نه دلي من بتن
چكو ناته شي عشقه ناري كه بير

وله ي نايي ياقووت و جامي عه حيق
ل ته ختي مه حه بيهت شه هه شاهم نه ز
كه جه مشيد كهی بوود و كاووس كهی
ل ئاوازي طه نبوور و عوود و ره باب
ل ناث عاشقان زنده سولطانم نه ز
پهيا پهی بده دل بيت موضطه رب
بده موته صل جامي مهی ناشكار
بده جامي مهی نه شكه را عطرناك
مه ترسه نهيا ساقیي جهم كولا ه
يه قين پادشاهي مه پيري موغان
نه ظم كه ل ئاوازي قانون و عوود
ته سه للي بده من ژ ئاوازي تار
طه ره بناك كه جوژنه قه لبی حه زين
هه نه ره خنه من دهر دل و دهر كه بهد
ب جامي موباره ك تژي (از) مهیي
چكو دل كولم ساقیيا مو طر با
ژ چه شمي مه وندايه شو بهی پهري
نه نه فغان نه شهر دهر دلي نه نو دري
ژ بو ضه بطي دلبه نه بوون موثره
نه كر دهر دلي دلبهري من نه شهر
نه گهر بيته دهر حهق كت كائنات
سه ماء و زه مين وي حه مل ناكتن
ژ وي ناگري پر دترست سه عير

نه عاشق تهحه ممول بکن ئەف عذاب
د قی حالئ کو من هنک کر به بیان
ئەگەر نه ب حوکمئ صوراحیی و ساز
چسان نهظم کم شعر و بهیت و قه صید
دهما نهشئه بگرم ب قی جورعهئئ
ئەمر کم ل سەر خامهئئ پرووسیا
موهه ییا به ئەی خامهئئ سهرته راش
نهفش که ل قرطاسئ صافی سپی
ژ عشقئ ههچی بیته قهلبئ حزین
چقاس عشق زهحمهت بکیتن ل من
ئەلهمدار به مثلئ رووحی ب ئاه
بیت بهحشئ ناف عاشق و شاعران
د گهل من ههئال به د قی خدمهتئ
ههئالی چیه توئعانهت بکی
وهگەر نه، نه محتاجم ئەز دەر نهظم
خوه پیک بینه ئەی خامهئئ پرووسیا
ژ ههفتهم سهما چۆن ب ری کهت حبیب
ل شههپەر سوار بوو ههیبی خودا
مه سهح کر ژ راوی ب لهفظئ رهفیع
ئەگەر ههفتطه بهق ئاسمان و زهمین
بچن (سدره المنتهی) ناگهان
ب غهیر (أز) خودا کهس نزانت ئەبه
لهباله ب ژ قوددوو سییانی کهریم

دخت ئاسمان و زهمین ئضطراب
چسان فهرح تی قهالبی عاشق چسان
دلئ عاشقان بیته چهرخیی و ساز
ئەگەر نه شهراب و غنا بت بهدید
موشه ررهف به گووشم ب قی نهغمهئئ
صهریرئ بکت ئەو ژ بهر دهر د و ئاه
حهسوودی بکن (أز) ته جومله نهقاش
ژ عشقئ ههچی دەر دلئ من ههبی
نویسهنده که با صهریر و ئەنین
تو ته کلیفئ زیده بیینی ژ من
پرئژه ژ دل خوونئ تارئ سیا
ههچی ئەز بیژم ژ عشقا گران
ئەز و تو بکیشن هنک زهحمهتئ
ژ بو (شمس الدین) تو کتابهت بکی
نه بو ته نه بو کهس د جهنگ و رهم
نهظم کم قصا (سدره المنتهی)
ب ههفتهم طه بهق کهت فغانهک عه جیب
قهدهم دا ل سهر (سدره المنتهی)
کو (سدره) زی بی حه د طه ویله وهسیع
د گهل جهننهت و دووزهخی (این چین)
چو یهک حهلقه باقیزئ صهحرا عهیان
ژ پههن و درئری حساب و عهده
ب تهسیح و تههلیلی مهولا عهلیم

ب تەشبییهی طاووسی زیبا خەرام
 د نیش هنده سدره ب قەیس و مەقەر
 ھەزاران ھەزار شاخ تیدا گەلەک
 ھەمی طاعەتی حق دکن رۆز و شەب
 یەکی بەرگ و ئەوراقی سەر ئەو شەجەر
 ب تەصویری ئازانی فیل ئەو وەرەق
 بەر و فیکیی وئ ب مثلی قلل
 قەدەم وەقتی دانی ل سدره حەبیب
 د ناڤ وان بوو شاھی و غولغولە
 صەلات و سەلامان عەجەب زەمزەمە
 ھەمی ھاتن و دەست و پا بووسە دان
 عەلەمھایی نوورین ل سەر بوو گوشار
 ل وانبویە مزگین و فەرح و سورور
 ل ھەف موزدە گیران جەمیعی مەلەک
 تەمام جەمەع بوون صەفیی قوددوسییان
 ژ بووی کرعەرضی قی خدمەتی
 بکی دەستگیری د پۆژی قیام
 موشەررەف تو بووی ب خەلوەت سەرا
 روسوول ئەنبیا با مەلەک جوملەشان

خودا چیکرن ئەو مەلەک (بالتام)
 خودا چیکری پر مەزن یەک شەجەر
 ل سەر ھەر چقەک سەد ھەزاران مەلەک
 صەلات و سەلامان دبێن با ئەدەب
 دکت ظللئ مەخلوقەھا سەرتەسەر
 وھا گۆتیپە وی رەسوولی ب حق^(۱)
 عەجەب نەرم و شیرین و پاک و دەلال
 ژ بو دەردی سوبووحیان بوو طەبیب
 چو بولبول ھەمی چونکە ئەحمەد گولە
 د عەرش و د کورسی دە بوو دەمدەمە
 ب زاری کەتن بەر قەدەم جوملەشان
 فرشتان ھەمی سەر ل بەر پی نہاند
 قەدەم دایە سدره حەبیبی ب نوور
 ب زەلزل کەتن سدره و نەھ فەلەک
 ھەمووچکان خوە ئاقیتنە بەر پییان
 مە بگرە تو ئەی شەھ د ناڤ ئوممەتی
 د ژیری لوائی حەشر بن تەمام
 شەھنشاھ و سەردەفتەری ئەنبیا
 رجاداری لوطفا تەنە بی گومان

(۱) تشتی ب ریکین دورست گەشتیپە مە دەر حەقا سالدۆخەتی (سدرە المنتھی) دا ئەوە یا بوخاری (۳۲۰۷) و موسلم (۴۲۹) و ترمذی (۲۵۴۱) فەدگۆھیزن کو فیتیپی وئ ھندی جەرکین ھەجەرینە (ھەجەر بازپەکە ب جەرکین خۆ یین مەزن یی ناقدارە)، و بەلگین وئ وەکی گۆھین فیلانە، و چەقین وئ دوەسانە سوپار سەد سالان ل بەر سیبەرا وان دچت، و ھەر چەقەکی سەد سوپار خۆ ددەنە بەر.. گۆت: و کەسک ژ مەخلوقان نەشیت سالدۆخەتی جوانییا وئ بەدت.

د جه معا روسول ده تویی شاهباز
تویی سه روه ری جه معی پیغه مبه ران
همی بندهئی بابی ده ولت سهر
تو سهر خه یلی تیک نه بیاء و روسول
همی نووری وان مهو بوون نهو زه مان
ب چه شم و ب دیده تورایی نه عال
قه دم بووسه دان هنده قودووسییان
موفه ررهح مه لائک ل سهر سدرهئی
کو یا ره ب هه زار شوکر بو ته هه زار
ب پابوسی سولطانی عالی مه قام
ل مه دیده رهوشه ب دیداری وی
ژ نهو پاش مه لائک همی صف ب صف
جه ماعت گریدان ب طهرز و نه ده ب
مؤذذن ل وی بوویه (روح الامین)
عه قد کر ل بهر وان فرشتانی پاک
ب نرکان و شهرط و ب طرزک عه جیب
سه لام دان ژ وی سوننه تی جومله شان
ب تهلیل و تهقدیسی حق بی قیاس
پهس (از) عه دهئی ذکرئ مهولا ته مام
ندا هات بو سدرهئی پر مه زن
که نهی سدره ئمشه ب ذات و صفات
نشارئ بکه بو قودوومی عه جیب

ب خاکی نه عالی ته نه م سهر فراز
ل سهر مه شه هه شاهی صاحبه ران
سوروشانی عولی و سوفلی ته با
همی غونچه وار و موحه ممد چو گول
قه وسطان ل پیشه ر حه بیی جهان
قه مالین ته مامی مه لائک ده لال
کو ته صریف ناکن چو ئنس و چو جان
ژ بو شوکرئ مهولا دکن سه جدهئی
موشه ررهف کرن نه م ته نهی کردگار
موحه ممد (عليه الصلاة) و سه لام
همی نه مونه وهر ب نه نواری وی
کشاندن صوفوئی خوه با سه د شهره ف
کو بن تابعی نه حمه دی مونته خه ب
موحه ممد ئیمامه مه لک تابعین
یه کی ره کعه تهک سوننه تی وترئ چاک
ته مامکر نهوی وترئ سوننهت حه جیب
که تن ذکرئ مهولا همی بی گومان^(۱)
کرن نشتغال سه ففی نوورین نه ساس
موحه ممد ژ ناث سه ففی وان بوو قیام
ژنک خالق و رازقی ئنس و جن
ل ته حاضره نه فضله لی کائنات
وله یکن نشارهک عه جیب و غه ریب

(۱) کرنا وتره کی ل (سدره المنتهی) د چو ریوایه تین درست دا ب بهر چاقتین مه نه که فتییه.

ژ څی گوتنی شوق هات سدرهئی
 ههمی شاخ و بهرگ و وهرق (بالتام)
 قهریتن ل سهر شاهي صاحب هونه
 تهمام (سدرۃ المنتهی) یی مهزن
 کویهنی نشارا شههی پر کهمال
 ل سهر ودهی سدره قهدهر یهک ذراع
 ل وان ثلثفاتکه نهکر پادشاه
 ئهمر بوو که (ما زاغ) چهشمی حبیب
 ژ پاش وی تهجهللی ژ ذاتی خودا
 طهههناک بوو سدره کهت نضطراب
 مهلائک ب زلزل کهتن سهرتهسهر
 ئیشارهت ئهقه گوت ذاتی خودا
 ژ پهس پادشاهی زهمین و فلهک
 ل سهر ههر یهکی تاجهکی سادهر دور
 بزبان طولی ههر تاجهکی رهئی وان
 وهلیکن ذراعی یهدی جبرهئیل
 د ههر تاج ده لوئلوه چار سهه
 بزورگی ل وان لوئلوی پر شهفاف
 ب رۆژ و ب شهف ماه و سالان مودام

یهقین سدره کهت جونبش و جهذبهئی
 تهحهروک کرن بی مهقال و کهلام
 ل شهکلی جهرادان وهلی ساده زهر
 د وان ده ستر بوو ژ سهر تا ب بن
 ژ دهستی مه تین ئهف جهرادی دهلال
 مهلهخهی زهرربن کرن ئرتفاع
 ل نک وی جهرادی ژ زهر مثلی گاه
 نهکر مهیلی سهر ئهو نشاری عهجب^(۱)
 پهیاپهی قهوهسلطان ل شاهي هودا
 قهدا صهوتی قانون و عوود و رهباب
 صهلات و سهلام دان ل (خیر البشر)
 (فغشی) ل سهر سدرهئی (ما غشی)
 ل سهر سدره دی چند صوفوفی مهلهک
 ژ ئهنوای تیریز و ئهنواری پور
 ب پیشان نهوده^(۲) گاز بوو ئهی فلان
 ئهوان تاج هنده دریزن طهویل
 موردهککهب گهراندی خودای صههد
 ب مقداری ههفتهم زهمین بی خلاف
 ب ذکر خودا ئهو دکیشن قیام

(۱) ئهف تهفسیرا شاعری دایه فان ئایهتان: ﴿اِذْ يَتَنَزَّلُ الْمَلَكُ الْمَافِقُ﴾ ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ (النجم: ۱۶-۱۷)

ژ وی ریویهتا ضعیف هاتییه وهرگرتن یا طههبری ژ عهبدرهحمانی کوړی زهیدی قهگوهاسی، و هاتنا کولییتن ژ زپری ب سهر سدری دا د ریویهتهکا درست دا هاتییه یا موسلم (۲۷۹) ژ عهبدللاهي کوړی مهسعودی قهذگوهرت.

(۲) د دانیه (قوغي) دا: نوط. و گاز، گهزه.

دوعايي دکن نهو ژ بو نوممه تي
 خودايام ژي تابعي موسلمان
 قهبول کي ژ رووحي و نوممه تي
 ژ وان ويده دي يهک مهلهک پر موهيب
 ژ بي حمد عظيم و مهزن نهو مهلهک
 نهگر جومله نافي ل پرويي زه مين
 قهدهر قهطريهک ناکه قستن ژ سر
 ل راست و ل چهپ تلف و تلفي مهلهک
 ب مهشغولي ذکر خودانه همه
 نهوابي ددن نوممه تي جومله شان
 ژ جبريلي پرسی رهسولي کهريم
 نهغه رووحي^(۱) کو لهيلهئي قهدری پاک
 ژ بو جبرئيلي وها گو رهسول
 وهره دا دمهک نه بچن نه زدي وي
 رهسولي خودا چون ب نک وي قه چوو
 ژ بو وي ره نکرام و ته عظيم کر
 فرشته د گهل تابعي نووردار
 ب ته شبيهي پهروانه جومله مهلهک
 ب ديده قه مالين تورابي نه عال
 د چه شمي خوه مالين ب سه د هاي ها
 ژ ناف وان ژي رابوو رهسولي عهزیز

رجاداري وانن ژ ناف حرقه تي
 بخي ناف دوعا فان فرشتان نه مان
 دوعا فان فرشتان د قی ساعه تي
 ب خه لقييهت و صوره تي پر عه جيب
 قهدهم ژيري نه رضان و سر دهر فهلهک
 برپري ل سر فرهقي وي (اين چنين)
 تو ديگر ووجودهش قياس که ل سر
 صوفوفي خوه کيشانه بي حمد گهلهک
 ب ناوازه و دهمدم و زهمزه مه
 ژ بو نوممه تي تيته نووسين چونان
 کيبه نهف فرشته کونده عظيم
 نوزولي دکت نهو ل سر پرويي خاک
 که نهی حاملی وهحيي پاکي قهبول
 بزائن هنک حالت و قه صدي وي
 ژ جايي خوه رابوو ب پيش وي قه چوو
 موحه ممد هلاسي ب جايي خوه بر
 سهلات وسه لام دان ل سر شهريار
 صوفوفي خوه کيشان ل دور وي گهلهک
 قهدهم بووسه دان لي ب ناز و دهلال
 تورابي نه عال ههش وهکي تووتيا
 نهمر کر ژ بو جبرئيلي تهميز

(۱) چو ربوايه تين درست د قی دهراره يي دا نينن، و بچونا درستتر د تهفسيرا (الروح) دا نهوا د سووره تا (القدر) دا هاتي نهوه کو نهو جبريله -سلاف لي بن-.

نځه ځي جبره ئيلا تو پابه ب ناز
 ده ما گووش کر جبره ئيل نه ف خطاب
 ژ نا ف جهرگي را هشت ناههک عه جيب
 ده مي گهرمي وي سهر د بوو نهو زه مان
 گرین هنده کر جبره ئيلي گه لهک
 فرشتان ژ بو جبره ئيلي نه مين
 وه لي زیده جبريل که ت حرقه تي
 ره سولي سوال کر سه به ب نهو بوکا
 ژ بو وي په گو جبره ئيل ناشکار
 رفاقه ت ژ قر پيڅه ناکم ب ته
 ره سولي ده ما گووش کر نه ف جهواب
 چرا گهرده ن نه ز ئولفه تم تافتي
 رجاي غه ريبي نه شهر طه ره فيق
 غه ريب و نه ناسم ل نه ف جايي دوور
 نه شهر طه د هاقاليي و صوحه تي
 ژ قر پيڅه نازانم نه ز بچمه کوو
 نه جايي جودامانده ني ياره نه ف
 ب مهش نه م ب هه ف را بچن دهر عولا
 چو جبريلي سه حکر که لامی هه زين^(۱)
 که نه ي قورره تي عه ين و روو ح و رهوان
 دخوازم شهب و رووز دهر صوحه تي
 دکيشم گه لهک زه حمه ت و تحترق

بچن نه م ل وي راهي دوور و دراز
 ژ ناهيني وي هات بهنا که باب
 نهوي سینه و جهرگ پي بوون که جيب
 گرینهک عه جيب کر ب نه شکي رهوان
 کو پي را گرین جومله صه فتي مه لهک
 ل سهر سدره و ناسمان دا گرین
 دکيشت فغانان ل سهر فورقه تي
 چرا هنده ناهان دکيشي چرا؟
 ره فيقي ته نينم نه يا شهريار
 هه په قوربي ئيزده موبارهک ل ته
 ل جبريلي کر چنده لهوم و عتاب
 چو دهر صوحه تم هم عنان يافتی
 ب ته نها بهي لت ره فيقي شه فيق
 ژ هم صوحه تي من مه به تو صه بوور
 بهي لي ره فيقي د نا ف غوره تي
 ژ من باشقه بوي چرا زوو ب زوو
 ل من رهه درازه نه روژه نه شه ف
 چرا من ب ته نها دهيلي چرا
 عه جيب ناه کيشا و بهردا گرین
 م ژي ناره زوو صوحه ته هه زه مان
 قه وه سطم ب چه شمان بکم خدمه تي
 ل قه لبی منه هنده داغي فراق

(۱) د دانها (فه می) دا: شیرین.

ژ فورقهت که تم نار و پیتت عه جیب
 کو خدمهت بکم ئەز ب رووح و رهوان
 قهدهم زیده کت یهک قهدهم دهر سهبیل^(۱)
 کو مهولا ببینی تو دهر خهلوتهتی
 کههره که بنه بهرتەر (آز) سدره پا
 ب تهنها ژ جبریل و کهروویبیان
 بمهش دا ل ته چهند سهیران بکم
 فورووغی تهجهللی ب سووزده پهره
 نکارم کو طهیران بکم یهک قهدهم
 بسووزت بمینم فهقییر و ذلیل
 کههره که بمهش حهضرهتی بی نیاز
 سوار به ههپره تو ب فهخر و ب ناز
 ئەمانهت فهرامووش نهکی ئوممهتی
 که ئەی جبرهئیل بیژره عهیان
 عهروض کم ل بهر حهضرهتی (لا ینام)
 ل نک حهضرهتی حق بکم ئەز رهوان
 کو دا عهروض کم ئەز د حهضرهت درېژ
 رجا من ئەقه ژ حهییی پهرهردگار
 درېژ کم پهپری خوه ل دووزهخ تهمام

ژ هجرانی ذاتی ته قهلبم کهیب
 رهجایی دکم هه زهمان هه زهمان
 وهلی نینه روخصهت ژ بو جبرهئیل
 سهلامهت ژ بو ته ههپره حهضرهتی
 ژ بو من ره نینه ب جوز سدره جا
 کههره که ههپره حهضرهتی کهریا
 نهما طاقهتم زیده طهیران بکم
 ئەگهر یهک سهری موو بلندتهر پهره
 ژ تهشوبشی بالی خوه ئەی موحتهشم
 مهبادا تهجهللی پهپری جبرهئیل
 سهلامهت ژ بو ته ئەیا سهرفراز
 ل سهر شههپهپری میکهئیلی دهلال
 وهلیکن دهما تو بچی حهضرهتی
 ژ بو جبرهئیل گوت شاهی جههان
 ههچی دهر دلی ته ههبیتن کهلام
 ههچی حاجهتی ته ههبت بی گومان
 چقاس حاجهتی ته ههبیتن بیژ
 وها گوت جبریلی کای شههربار
 کو روخصهت بدت ئەو د پوژئی قیام

(۱) چو ریوایهتین دورست ب بهر چاقتین مه نهکهفتینه کو جبریلی پیغه مبهه -سلاڤ لی بن- ب رتفه هپلا بت،
 و تهسلیمی میکائیلی کریت، و وی پشتی هنگی ئەو تهسلیمی ئسرافیلی کریت.. و د هه دیسین دورست دا
 هاتییه کو پیغه مبهه ری -سلاڤ لی بن- ل شهفا معراجی دو جاران جبریل ل سهر رهنگی وی یی دورست
 دیتییه، وهکی د قورئانی دا هاتی: ﴿وَلَقَدْ رَاٰ نَزْلَةَ الْفُرْقَانِ ۝۱۳ عِنْدَ رَبِّكَ الْمُنْتَهٰنِ ۝۱۴﴾ (النجم: ۱۳-۱۴) و موسلم
 (۲۸۷) هه دیسهکی د قی دهبارهیی دا ژ عایشایی فه دگو هیت.

پهري خوه درېژ کم ژ بو نوممه تي
 بيورن ل سهر ناري جهنهم سهليم
 ژ قی پيښه حاجت نه هن من نه بهد
 (نعم) گوت پيغه مبهري نیک نام
 ده ما خوست خاطر ژ (روح الامين)
 ژ بهر گريه ئی جبرئيلي کو کر
 کو پهرواز دا شه پهری ميکه ئیل
 وها پهنگه ميکالي بر بی حساب
 ولسی زانييه من ژ راوی شومار
 بزبان غلظی هر يهک حجابا ژ وان
 شه بوزين ژ وان جومله پهرده و حجاب
 هه می غه رقی نه نوارئ مه ولا ته مام
 ل ته صوير و هه يئات و شه کلی عه جيب
 موه ل مل موسه ببح موقه ددس هه مه
 هه می جمع بوون سهر حه بيبي ب نور
 هه مووچکان زيارهت کرن شه هريار
 مونه ووه هه می بوون ب نورا ره سول
 وها گو تيبه شاهی (صدر الصدور)
 ژ وان ژي کو بوري شه هي نه بيا
 وها گو تي شاهنشهي نه صفييا
 بزانه غه ليظی ل هر يهک حجاب

ل سهر دوو زهخي دا نه کن ده شه تي
 حفظ بن ژ نيران و پيتا جه حيم
 ژ وی حه ضره تي بی نیازی صه مه د
 وه داع کر ژ جبریل (عليه السلام)
 ب زله زل که تن ناسمان و زه مين
 گرینکر ب وی په نه بات و که ثر
 ل سهر سدره هيتلا نهخي جبرئیل
 هه تا چوون گهان چهند نقاب و حجاب
 نه وان پهرده يان جومله هه فتي هه زار
 ب ته حقيقي پانسده سهنه بی گومان^(۱)
 ل بهر وان صوفو و فی مه لک بی حساب
 عبادت دکن (از) قوعوود و قيام
 ب ته هليل و ته سبيح و له فظی غه ريب
 ژ پيش و په سی وان حجابان هه مه
 ل وان زیده بوو که يف و فهرح و سورور
 ب ده ست و پيبي موصطه فا بی شومار
 ب جان و ب دل جومله شان کر قه بول
 حجابی مه گوتن هه می ساده نور
 ب هه فتي هه زار پهرده ئی دی گها
 نه وان پهرده يان تیک حجابی ضييا
 ب هژماري پانسده سهنه با حساب

(۱) نهف مه سله شاعری ژ معراجا (ابن عبياسی) ودرگرتينه، و بهری نوکه مه گو تيبه کو قی معراجی چو
 په يوه ندي ب ابن عبياسی قه نينه، و بارا پتر ژ بابه تين وی د بی بنا خه نه.

د وان پهردهيان صهففي قوددووسيان
 ب غهير (از) خودا كس نرانت صوفوف
 موسهبح ب ئهلفاظها پرهنگ پرهنگ
 ل ئهشكال و تهصويري پر موختهلف
 گهلهك عززت و ئحترامي مهزن
 ب قي طهرزي پهرده و حجاب و مهلهك
 ههتا چوون گهان خهزنهيا ميكهئيل
 تئري زيپك و كسوت و رزقي خهلق
 ژ وئ پيښه ميكالي پهر داوهشانده
 نهما روخصهتهش كو فهراتههر بچت
 ژ دل ميكهئيلي كشا چهنده ئاهه
 كو طاقهت نهما شههپهري ميكهئيل
 سرافيلي ئهحمده ب پهرواز بر
 گهشتن صوفوفي مهلهك بي حساب
 ههمي دهست و پي پادشهه بوسه دان
 موفهررهح ب شاهنشهي ئهنبيا
 ژ بي هده صهلات و ژ بي هده سهلام
 ئيلاهي قهوي رووسياهم ههزين
 فهقيرم گونههكار و ژار و نهچار
 هلاك بووم ژ دهستي گوناهي د خوه
 ئيلاهي تو رووحي نهكي شهرمسار

عهده ناكتن نهوعئ نسان و جن
 نه ميئات و ئهلفن نه ئهلف و ئولوف
 ب ههيهت ژ وان تي گهلهك صهوت و دهنگ
 ژ ئهجزائي شهتتا بويين موئتهلف
 تورابي نهعالهش تجارته برن
 شهشتن ژ پاشقه ههبيبي گهلهك
 تئري بهرف و باران د ناڅا سهيل
 هزار جار ل دونيا زياده ب خهلق
 د شههپهري ده نيروي طهيران نهمانده
 مهبادا پهرهش جومله سووزهنده بت
 كو مام نهز ژ ههمصوجهتي پادشاه
 ههبيبي خودا دايه دهست ئسرهفيل
 ل سهر شههپهري خوه ب نهفراز بر
 ژ نوور و ضيا سهده هزاران حجاب
 مهههيهت كهته قهلي وان جوملهگان
 ههمي خاك روو ب نهعالي پيا
 كرن ههديه بو شاهي عالي مهقام
 بده خاطرئ قي رهسولي ئهمين
 مه نهسپيري نهفسا مه يا حوكمدار
 ل بهر بابي رهمته بكم ناهي خوه
 كهپر و لال و گيژه تو نينه مهدار

بند هادی و ثلاثون

در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بکرسی^(۱)

(شنیدم از آن راوی تیز هوش)^(۲)
 ب طهیران سرافیل چو هـن ب هـن
 ژ راوی مه سهحکر ب نهقلا روات
 ئەگەر فەرض بت بێتە کورسی هەمین
 لەبالب ژ کەررووبی و قودسییان
 حەبیبی ل سەر کورسیی سادە نوور
 ل ناڤ صفی کەررووبیان بوو حەشر
 د ناڤ وان دە بوو غولغول و شاهنات
 هەمی چوونە پیشبەر شەهنشەه مەلەک
 ب تەشبیهی مەرکەز ل ناڤ وان نشەست
 ب تەشبیهی هالە ل دۆرا قەمەر
 تەمامی مەلەک موستەمع بوون قوعوود
 دکن ئستماعا کەلامی رەسوول

هەمی لەفظی شیرینی زیبا ب گووش
 هەتا چوون گەهان کورسیی پەر مەزن^(۳)
 دگەل (سدرۃ المنتهی) کائنات
 وەکی یەک چیا یی ل دۆری زەمین
 هەمی (آیة الكرسي) یە ذکرێ وان
 قەدەم چون نەها بوویە کەیف و سوروور
 هەمووچکان جەناحێ خوێ کر مونته‌شر
 ل سەر رووحێ ئەحمەد هەزاران صەلات
 ب ئکرام و تەعظیمی سولطان گەلەک
 فرشتان ب دۆر وی قە گەردش قەبەست
 قەوہ‌سطن مەلائک ل (خیر البشر)
 وەکی گووسفەندی ل شەط کن ووروود
 حەبیبی کر ئاغاز لەفظی قەبوول

(۱) ئەڤ بەندە د دەر حەقا چوونا پێغەمبەرێ خودی دایە -سلاڤ لی بن- بۆ کورسیی.

(۲) یەعنی: من ژ وی راوییی بیرتێز گوێ لی بوو.

(۳) کورسی جەڤی پێیانە، و ل دۆر مەزنییا کورسییا خودایی پاک و بلند بەسە بێژین: د ئایەتا کورسیی دا کو ئایەتا (۲۵۵) یێ ژ سوورەتا (البقرة) هاتییه: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ یەعنی: کورسییا وی عەسمان و عەرد قەگرتینه، و چو رېوايه‌تین دورست یین معراجی کو بەحسی کورسیی تیدا هات بت، ب بەرچاڤین مە نەکەفتینه.

ل وان (آية الكرسي) تهفسير کر^(۱)
 ده ما خه تم کر گوټنټی پر فه صیح
 ب زه مزه م که تن نهټ فرشته هه مه
 ژ بهر دهنګی ته سبیح و ذکرئ حکیم
 ته جه للی ژ ذاتی خودایی عزیز
 مه لکه جومله (الله اکبر) که لام
 قه دهم بووسه دان شاهي به طحا زه مین
 ژ ناف وان هه له ستا حه بیبی که یریم
 ته هه سسوف کرن جومله که ررو بییا
 خودایا ب حه ققی ره سولئ خوه کی
 عه فوو که گونا هئ منئ بی قیاس
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شه رمسار

دلئ وان ب نوطقاخوه ته عمیر کر
 نه وی پادشاهی عه زیزئ مه لیح
 د نه طرافئ کورسی ده بوو ده مده مه
 ته زه لزول که ته کورسی بی پر عه ظیم
 په یاه ی ره وان بوون د کورسی ته میز
 عه جه ب غولغوله شوبه ی روژئ قیام
 موضه ممه ب خاکی نه عالیه ش جه بین
 ژ بو عه زمی دیداری عه رشی عه ظیم
 ل سهر هجرئ شاهنشاهی نه بییا
 تو روو حی د مه حشه ده شه رمی نه کی
 ژ ناری جه هه ننه م بکه من خه لاص
 که و لال و گیزه تو نینه مه دار

(۱) ده می پیغه مبه - سلاټ لی بن - چوویه معراجی هیشتا (آية الكرسي) بو وی نه هاتبوو خوارئ؛ چونکی
 گومان تیدا نینه کو نهو بهری مشه ختبونئ چوو بوو معراجی، و (آية الكرسي) نهوا د سووره تا (البقرة)
 دا هئ، ب تتفاقا زانایین تهفسیرئ، پستی مشه ختبونئ ل مه دینئ هاتبوو خوارئ، وهکی زانایئ ناقدار
 ئین که شیر د تهفسیرا خو دا قه دگپرت، مه عنا: ده می پیغه مبه - سلاټ لی بن - چوویه معراجی هه نه دزانی
 (آية الكرسي) چیه، قیجا چاوا وی نهو بو که ررو بییا تهفسیر کر؟!

بند ثانی و ثلاثون

در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بعرض عظیم^(۱)

بده ساقییا باده دهر جامی جهم
 که دهر داره ئەف قەلبی ژاری حەزین
 ژ خومخانەئی بینە چەند جامی مە
 ژ هجرانی دلبر نەما من مەفەر
 کو ئەز بێمە مە یخانەئی ناڤ موغان
 ژ پیری موغان روخصەتە ساقییا
 حەیا من نەمایە ژ عشقا حەبیب
 ئەگەر من مەنع کی ژ شوبرا مودام
 دەما بێتە جووش ئاگری فورقەتی
 مو حەققەق زەمین و سەما حەرق کت
 بده چەند رطلی گران ئەلئەمان
 موبادا ئەقی ناری قەلبی شەوات
 لەهەب سەز بوویە حەرارەت د دل
 دەوا نینە غەیری کوئوسی شەراب
 گەلەک سالا دوورم ژ یاری مونی
 تەسەللی بده (از) غەبووق و صەبووح
 غەریقم د دەریایی ڤان دەمعی ئال
 ل سەر من بەرەف بوونە ئەنواعی غەم
 بده بادەئی صافی پاکێ شیرین
 ل من قی دلی مۆردە که تازه حە
 کو (الا) د مە یخانەئی کم مەقەر
 پەیاپەیی بده رطلهای گران
 لەبالەب که ساغەر نەما من حەیا
 شەرابە شەرابە ل دەردم طەیب
 ل من رادبەت رۆژی حەشر و قیام
 ئەگەر نە صوراحی سوکوونی دەتی
 د ئاتەش دە عالم هەمی غەرق کت
 ژ ئاتەش خەلاص که زەمین ئاسمان
 سەراسەر بسووزینتن کائنات
 د ناڤ دل قەبوویە هەزار جەرحی کول
 ب غەیر (از) مویی ناکۆژت ئلتەباب
 دبارینمەز ئەشکی ئالی غەزیر
 وەگەر نە ئەلەم بوونە طوفانی نوح
 حەریقم ژ هجرانی یاری شەپال

(۱) ئەف بەندە د دەر حەقا چوونا پیغەمبەری خودی دایە - سلاڤ لی بن - بو عەرش مەزن.

بده ساغهرهک وهک سهفینه ب نوور
 بده بادهئی تابناکی صهفی
 بده بادهئی وهک عهقیقی رهوان
 بزان ساقییا غهیری پیری موغان
 یهقین دهخلی پیری موغانم تهمام
 کو خدمهت بکم نهز ب جان و ب دل
 چکو من نههن زهر بدم بو شراب
 کو دهر سایهئی حهضرهتهش دهم ب دهم
 کو سهرخووش نههم نهز ب جامی رهحیق
 مه سهرگهرم که ساقییا (آز) شراب
 دلی من مونهوهر به (آز) ساغهری
 ل من کهشف بت سرری عالم تهمام
 تهماشا بکم قامهتی نازدار
 کو نهفغان بدن من هنک موهلهتی
 بدم دهستی خوه خامهئی تیزرهو
 بهیان کم د موسودهدهئی پرووسیا
 ژ بو شاعر وعاشقانی سهلهف
 حهسهد کن ژ من شاعری نهف عصر
 ب شوپی عهلهم رابه ناث عالمی
 ل من پر گران بوویه هجرا نگار
 ب چاقان نهگهر جارهکی دوور دوور
 مه بینانه نهظمی کهلامی سهلیس
 وهلیکن ژ فورقهت مه طاقهت نهما

کو پی نهز خهلاص بم ژ قی بهحری کوور
 بکه ئاتهشی دل هنک مونطهفی
 د دل ده نهوه ههر مه رووح و رهوان
 نههن دلشهواتی فهقیران نهمان
 کو من ژی حساب کت ژ صهفهی غولام
 موجازاتی من کافییه جامی مل
 بکم خدمهتی پیری عالی جهناب
 دهفع کم ب شوربا مودامی نهلهم
 نکارم نهظم کم کهلامی دهحیق
 کو رابت ژ بهر من حجاب و نقاب
 ب حال نهز تهماشا بکم دلهری
 بینم ب حال یاری حووری غولام
 ب کهشف نهز بینم حهیبیا کوپار
 شیرین به دههانم ب قی شهرهتی
 حهرام کم ل سهر خوه هنک خورد و خوه
 ههچی دیتییه سهروهی نهصفیا
 د عهصرا خوه ده بم چ زیبا خهلهف
 نههیلیم ژ بو وان تو عزز و فهخر
 کهلامی کو بیژم ژ عشقی ههمی
 د دل ده مه رهخنه ههنه بی شومار
 ب دیتا مه نهو دلهری ساده نوور
 ب ههر بهیتهکی شوپی دورری نهفیس
 دومووعان دبارینم نهز ههردهما

نهظم کم ههچي شاهي هه نهه طه بهق
 د دل ده هه نه من که لامی دهلال
 نه گهر نه قص بیتن که لامی فقیر
 چکو پر برینداری هجرانم نهز
 کو (إلا) ل من فکره یاری شه پال
 بزانه ل دونیا و عوقبا چونین
 نه علم و عه مهل من نه سیم و نه زهر
 نه زم کیمیا گهر ب صونعت کوبار
 مه دل بو تهیه سینهیه کووره نار
 مه نه ففاخ دانی د ناث کوورهئی
 د ناث کوورهئی بوو ته قزمیش بوو
 سهراپا وهکی جه مرهیهک ناری گهش
 د فی حاله تی من قه لهم گرتنه دست
 ل سهر من قه بوو په رده های عه جه ب
 تو سهح که ژ من نهی هه قالی حوضوور
 وها گوتنه من راوییی سوپر شیرین
 ل سهر شه هپه ریئ نسرده فیل بوو سوار
 د کورسی ده بوو عه ینن شین و گرین
 جه میعی فرشتانی کورسی هه مه
 سرافیل چوو نهو ب طه یران گه لهک
 بشارهت گها سه طحی عه رشی عه ظیم
 ل عه رشی خودا نوور قات ب قات
 ب (بسم الله) سولطانی عالی مهقام

ب چاچی خوه دیتی ل سهر عه رشی حهق
 وه لیکن ژ هجرئ زه بانی مه لال
 ل سهر من مه به نهی فلان حه رفگیر
 ژ دونیا و عوقبا قه نازانم نهز
 ژ طاقت براندم حه بیبا دهلال
 ل من فخره عشقا حه بیبا شیرین
 تنی عشقه فخره منی بی مه فهر
 مه نکسیری نه عظم دییه عشقی یار
 ل فی ناری نه ففاخه ناهین و زار
 شه ارادت ددت زیده (از) کوورهئی
 ژ بهر حهری وی جان چو روو تمیش بوو
 دل و سینه و جان هه یوولا و لهش
 ژ چاهی زنه خدان مه یهک ره شفه خوه دست
 د دل پر بوو که یف و سووور و طه ره ب
 بییژم ژ بو ته چ تشتی د هوور
 ژ کورسی کو رابوو حه بیبی نه مین
 ب پهرواز چوو نسرده فیل کوبار
 ژ ناث وان ب ری کهت ره سولئی نه مین
 د ناث وان ده بوو شین و بوو زه مه زه مه
 ل ناث راهی دیتن حجاب و مه لهک
 کو ته شریف کر شاهی بهیت و حه ظیم
 کو تیتن حه بیبی (کریم الصفات)
 ل عه رشی مه زن دا قه ده دم (و السلام)

ژ عهرشي خودا نينه مهستر تو تشت
نه سهر لي خويابه نه بن ئهه عهزیز
ب جوز خالقئ حهققئ پهروهردگار
د تهوصيفئ عهرشي عهظيمئ ئيلاه
ل وي عهرشي پاکيزهئئ ئهطلهسي
ولهئ ههر وهکي من ژ راوي خهبر
بيترم ل عهرشي هنک وهصفهتي
بزان ئهه عهزیزم ب وهصف و شومار
ژ يهک پايه تا ئان دگهر پايهئئ
ژ يهک قائمه تا دگهر قائمه
ولهئ دهر روايهت ههيه ئختلاف
کو (ما بين) ي دو پايه عهرشي عولا
د بهينئ دو پايه ههيه دهر شومار
همي بهلدهئئ پر ژ قهصر و قوصور
ژ صهفئ مهلائک تژي لهب ب لهب
ب تهسبيح و ذکرئ خودائئ گهلهک
ب زاري ل بهر بابئ مهولا مودام
ههچي بيته جومعه جهماعهت گهلهک
د ناث صهفئ قوددوسييان شهريار
(عظيم الشکل) بوو ب ههيهت کهبير
نهبون نهجنحه ئهه مهلهک ههچ ههچ
دهما ئهه گها نهزدئ سولطان مهلهک
تهذهلول ظوهور کر د خاکئ قهدهم

عهجايب مهزن عهرشي زيبا سرشت
ژ عهرشي بزورگتر نههن ههچ چيز
نرانت ل عهرشي حساب و شومار
ژ بو عقل و فکر و خرده نينه راه
بزورگي نه دانستيه قهط کهسي
بهیستی ب ئسناد و نهقل و ئهشر
کو مهحرووم نه مينم ژ قئ دهولهتي
ل عهرشي مهزن پايه شش سهد هزار
ژ سالي عهديده ههيه مایهئئ
بزان سهد هزار ساله ئهه دائمه
ژ بهعضئ رواتان ههيه بي گوزاف
شومارئ نزانن تو خهلقئ خودا
ژ ياقوت و دور بهلده دو سهد هزار
موهششع موزهيين ب ئهنواعئ نور
همي ههيهت وشکل و صوردهت عهجهب
دکن زهمزهمه جوملهئئ ئهه مهلهک
صوفووفئ فرشتان دکيشن قيام
دوعايئ ب غوفران دکن ئهه مهلهک
ب چاڅ کهت يهکي قودسييئ نوردار
ولهئ مایه بي پهړ ذهليل و فهقير
د ناث قودسيان مایه دل پيچ پيچ
ب زاري کهته خاکپاهش گهلهک
که ئهه شاهي (الولاک) ئ بهيت و حهردم

شہ فاعہت کہ بۆ من کہسی پر وہ بال
 خودایی کہ ریمی عہیزی قہ دیر
 کو طہیران بکم ناٹ سوروش و مہلہک
 ژ صنفی فرشتانم ئەز ئەی رەسوول
 ژ ئەجسامی عولوی لەطیفم ئەمان
 لوطوف کت ل من خالقئ (لا یزال)
 ژ قودسی سوئال کر شہی ئوممەتی
 (در اینجا) چرا بئی پەری ئەی مہلہک
 بیژە چرا نینە تە پەپر و بال
 جەواب دا فرشتە ژ بۆ شہریار
 کہ ئەی پادشاھی خەواص و عەوام
 ژ مەولا رجا کر مە با خەوف و بیم
 کو روخصەت بدت خالقئ (لا ینام)
 خودا گۆتە من تو نکاری یەقین
 مە دیسان رجا کر ژ پەرودەرگار
 دو شەش سەد ہزار پەپرئ من بوو تەمام
 ب جەولان و طہیران کہ تەم بئی حساب
 ہەتا خەتم بوو سالی پەنجە ہزار
 مە پرسی ژ وی خالقئ بئی نیاز
 د پەردە مە یارایی جەولان نہما
 خطاب نامەد (آز) حەضرەتی کردگار
 ب طہیران بچی ہندە سالی دیگەر
 نکاری بیینی ژ عەرشی مەزن

کو مەولا کہردم کت ل من پەپر و بال
 برویانندە (آز) نہو جەناحی فەقیر
 تەماشای بکم چەندە چەرخ و فەلەک
 ژ بئی پەپر و بالی فەقیرم مەلوول
 دبت کو ب ئحسانئ شاھی زەمان
 ژ نووٹە بدت من ہنک پەپر و بال
 چ حالە تەمام بیژە من قصصەتی
 مە بئی پەپر نہدینە مەلەک دەر فەلەک
 شہ فاعہت ژ بۆ خوہ بگیژە حەلال
 ل پیغەمبەرئ حەققئ پەرودەرگار
 جەناحی مە شەش سەد ہزار بوو تەمام
 تەماشای بکم جوملە عەرشی عەظیم
 مووروئی بکم ئەز د عەرشی تەمام
 ل عەرشی تەماشای بکی (این چنن)
 جەناحان بدە من توشەش سەد ہزار
 ژ ناٹ صەفئی جوملە مەلەک بووم قیام
 ل دۆر عەرشی صاحب نقاب و حجاب
 تەماشای ل دۆر عەرشی پەرودەرگار
 کہ ئەی عالمئ ئاشکارا و راز
 ژ عەرشی چ من قەطعە کریہ خودا
 ئەگەر پەپر بدم تە دو شەش سەد ہزار
 ژ پایە ہەتا پایە ئەی موعتەبەر
 نہ راہە ژ بۆ قودسی و ئنس و جن

دبیتن خودا ته د رږژي قیام
 بده ساقیان ئابی ئاتهش نشان
 څه گټېرم ل سهر قصصه تی خامه ئی
 ز پهس ئو بشارهت کو کهت ناف مهلهک
 فرشتانې عهرشی ههمی صف ب صف
 ب کهرووبیان جومله کهت صهوت و دنگ
 هه موچکان صهلات و سهلام بی قیاس
 کو سولطان ل عهرشان عهلهم بهر فراشت
 هه نووز فکر کر شاهي عالی عهلهم
 ئه دهب کر حهیبی ل عهرشی خودا
 ندا هات (از) حهضره تی بی نیاز
 ژ پایی مهکه نه علی خوه تو جودا
 ب نه علان کهرم که ل عهرشی مهزن
 تو نه علان مه گټېره جودا ئه ی حه لیم
 ژ میژ عهرشی موشتاقه ئه ی موخته رم
 بلا عهرشی من نه عمل بووسی ته بت
 خه رامن ب نه علی به سهر عهرشی پاک
 ندا چونکه هاته ره سولوی خودا
 ب نه علان څه مهشیا ل سهر عهرشی حهق
 گه لهک فه خر کر عهرشی ژیری نه عال
 ل عهرشی خودا زیده ته شیر بوو

بدت خاطرې څان صهلات و سهلام
 کو سه رخووش بیم ئه ز د ودهت و زه مان
 کو نشا بکم مه قصه دا نامه ئی
 سوووشان ب ئه حمده موفه ررح گه لهک
 زیارهت کرن شاهي صاحب شه رصف
 لسانې موخالف لوغهت ږهنگ ږهنگ
 څه خوهندن ل سهر شاهي نوورین لباس
 (شنیدم که نعلین در پای داشت)
 کو نه علی موبارهک هه یه دهر قه دهم
 نیهت کر کو نه علان دهر بنت ژ پا
 که ئه ی فه خری عالم شه هی سهر فراز
 ب نه علان کهرم که ل عهرشی خودا
 موشه ررف ب نه علهت بیت عهرشی من
 ب نه علی موشه ررف که عهرشی عهظیم
 ته بهر روک بیت ئو ب خاکی قه دهم
 موشه ررف ب خاکی نه عالی ته بت
 کو عهرشم ب نه علهت بیت عطرناک
 نه گټېرا ژ پا نه علی نازک جودا
 شه هنشاهی نه رضان و هه فته م طه بهق
 ب خاکی قه دهم عهرشی نازی دهلال
 ژ نه نواری نه عله یی ته نویر بوو^(۱)

(۱) چو ربوايه تین درست ب بهر چاځین مه نه که فتنه کو پیغه مبهر -سلاڅ لی بن- ب نه عال څه چوویه سهر عهرشی.

ببین ئه‌ی براده‌ر تو فه‌ضلا حه‌بیب
 کو فه‌ضلا ره‌سوولی خودا گووش کی
 چو (موسی بن عمران) سوی طووری چوو
 ب نه‌علی خوه قه‌ سووی کووه‌ی طوور
 ندا هات (از) حه‌ضره‌تی ذاتی ره‌ب
 نه‌عالی خوه ده‌ینه ل وادی یه‌مین
 کو پای ته‌ (از) طووری سه‌ینایی پاک
 موباره‌ک موشه‌ره‌ف ببیتن قه‌ده‌م
 بزانه که‌لیم نه‌علی خوه (این چنین)
 ب خواسی مه‌شی طووری سه‌ینا که‌لیم
 نکاری ب نه‌علان بچت ئه‌و ئه‌به‌د
 وه‌لیکن نه‌ه‌یلا کو سولطانی دین
 کو دا عه‌رشه‌ی ره‌حمان تداره‌ک بیت
 بنیرن ل فه‌ضلا ره‌سوولی ئه‌مین
 چرا ئه‌م دترسن ژ مه‌وجا گونا‌ه
 ب فی روتبه‌ و جاه‌ی پر ئحتشام
 گها مه‌رتبه‌ و پر مه‌مقامی بله‌ند
 شه‌فاعه‌ت ژ بو ئوممه‌تی پر گونا‌ه
 خودا ئه‌ومه‌زن کر ل سه‌ر کائنات
 مه‌ ده‌ستی خوه دا دامه‌نی موصطه‌فا

به‌یانکم ژ بو ته‌ که‌لامه‌ک عه‌جیب
 هه‌می فکرئ عالم فه‌رامووش کی
 ب قه‌صدا قه‌به‌س له‌مه‌ئێ نووری چوو
 بکت ئصطلا ئه‌و ژ تیرپژئی نوور
 که (موسی بن عمران) ئه‌ده‌ب که ئه‌ده‌ب
 قه‌ده‌م خواس وهره طووری سه‌ینا ببین
 موشه‌ره‌ف ببیتن ل سه‌ر روویی خاک
 ل سه‌ر طووری سه‌ینایی من (لا جرم)
 ژ لنگی خوه دانی ل وادی یه‌مین
 ب ئه‌مرئ خودایی عه‌زیزی که‌ریم
 نه‌دا روخصه‌تی وی خودایی سه‌مه‌د
 ل عه‌رشان جودا کت نه‌عالی شیرین
 ب نه‌علی ره‌سوولی موباره‌ک بیت
 که موسا چونان بوود و سولطان چونین
 شه‌فیعی مه‌یه ئه‌ف حه‌بیبی ئیلا‌ه
 چو^(۱) پوشتا مه‌یه شاه‌ی عالی مه‌قام
 ژ وی ژیر ده‌ ما ئه‌نبیا چه‌ند چه‌ند
 ل وی قه‌صد بوو چوو د معراج‌ی راه^(۲)
 ل سه‌ر رووح‌ی وی سه‌د هه‌زاران سه‌لات
 شه‌فاعه‌ت بکت ئه‌و د رۆژا جه‌زا

(۱) دانه‌یا (قوگی) دا: کو.

(۲) چونا پیغه‌مه‌ری -سلاف لی بن- بو معراج‌ی ل سه‌ر داخوازا وی نه‌بوو هه‌تا وی ئارمانجه‌ک ژئ هه‌بت، به‌لکی ئه‌و قه‌نجیه‌ک بوو خودی د گهل وی کری.

گهلهک فخردارم ب ذاتی مهزن
 شفاعت بکت رووحيی دل ب دهرد
 ژ بو (شمس الدین) نهو د رۆژێ قیام
 چرا (عبد الرحمن) دترسی چونان
 خودا ته د نهو رۆژێ هشر و قیام
 خودایا عهمل من نههن هیچ هیچ
 مه تهحقیق زانی ژ راوی کهلام
 کو شاهی جهان پادشاهی قهوی
 تهماشا دهما کر ل نهکائی عهرش
 چ قهنديلهکی پهنگدار و ب نوور
 موعهلهق ب یهک سلسلی نووردار
 ژ نهواری قهنديلی پاکي تهميز
 سوئال کر موحه ممه د ژ وی ئسرهفیل
 چ قهنديله نهف جامی نوورین عهیان
 چرا هنده پر نووره نهف جامی پاک
 جهواب دا که نهی پادشاهی روسول
 جه و مهسکه نی نوورێ ته نهی عهزیز
 بهری خهلقه تا عالمی پر سنین
 ب تهسبیحی مهولا دکر ئشتغال
 ژ تهئیری وی ههمنشینی کهریم

نهوی پادشاهی ههمی ئنس و جن
 نهفی پر گونههکاری روخ زهرد زهرد
 شفاعت بکت نهحه دی نیک نام
 تویی ئوممه تا فخری ههردو جهان
 ببهخشت شهفیع ری سهوولی نهام
 موعهلهق نهکی من د رۆژێ بهسیج
 نهقان لهفظ و ئاشار ونهقلی تهمام
 ل سهر سهطحي عهرشی کو بوو موستهوی
 ب چاقدیت قهنديلهکی نوورێ گهش
 گهلهک بهرقی نوورین دبن ژێ ظوهوور
 مووه ششع موزه ییهن مونهووه ر کوپار
 سهراسر مونهووه ر وی^(۱) عهرشی عهزیز
 که نهی یاری راهم د عهرشی جهلیل
 موعهلهق ب زنجیری نوورین چونان
 کو ژێ عهرش بوو پهوشه ن و تابناک؟
 بزانه نهفی جامی نوورین چو گول
 ب تهحقیقی نهف جامی پاکي تهميز
 د قهنديلی ده نوورێ شاهی نهمین
 موقیم ژێ دبوو بهرقی نوور ئشتغال
 هه مان نووردار بوویه جامی عهظیم^(۲)

(۱) دانهیا (فهیمی) دا: ژ وی.

(۲) چو راستی فی مهسلی ههمی نیه، و بهری نوکه ژي مه ئیشارهت دایه کو (نوورا پیغه مبهری) -سلاف لی بن- بهری مهخلوقاتان چی نهبوویه، و چو هه دیستین دورست د فی دهریارهیی دا نین، و ئیکه مین جار نهف گۆته ژ شیعان پهیدا بوویه، و صوفییان ژ وان وهگرتهیه!!

ژ به عضی رواتان مه زانی خه بهر
 ده ما مونفصل بت ژ جسمی عه زیز
 وه لی به عضی کوبیاری صاحب هونه
 دبیرن: ب روح و جهسه د قه ته مام
 چکو ننتظاره ژ بو نوممه تی
 کو رابت ژ قه بری هه بیی کوبار
 کو بگرت د ژیری لوائی مه زن
 ب هه قهره بچن هه ضره تی کردگار
 وه لی مه ذه بهی روو حییی موس ته هام
 چرا؟ چونکه پر سوء ذهنیم ذه میم
 مه گهر پیشره وی من فیه قیری هه زین
 ژ راوی مه زانی ب نه قلا سوطوور
 هه مان شه مسی عالم ژ عهرشی موهاب
 وه لی عهرشی مه ولا ژ قه ندیلی جام
 هه مان جسمی قه ندیلی پاکتی قه بوول
 عه بیان بوو کو سه ره شه می نوورها
 دگهر کر ته ماشا ل عهرشی موهیب
 هه چی له ون و رهنگی خودا چیکری
 مورده صه ع ب نه نوعی یاقووت و دور
 نه وی دیکتی صاحب نو قووشی ده لال
 موقیمه ل سه ر یه ک مناره بله ند
 ب خلقه ت عه ظیمه قه وی نه خورووس

کو روو حی نه وی نه حمه دی با خه بهر
 دبت موس ته قهر نه و د جامی ته میز
 دبنمونکری نه ف خه بهر سه ره ته سه ر
 موقیمه د قه بری ره سوولی نه نام^(۱)
 د قه بری موقیمه هه تا ساعه تی
 خه لاص کت گونه هکاری نوممه ت ژ نار
 هه مووچکان نه وی شاهی نسان و جن
 کو تیک ده شه فاعه ت بکت وان ژ نار
 نه قی قه لی ثانی بزانه ته مام
 نکارم بچم پیش خودای کهریم
 موحه ممه د بتن نه و ره سوولی نه مین
 (قمر می ستاند ز خورشید نوور)
 دکیشت هه می بهر ق و نه نار و تاب
 موزه بیهن ب نه نوعی نووره ته مام
 مونه ووهر ژ نوورا موحه ممه د ره سوول
 ب یه کسه ر ژ نوورا روخی مو صطه فا
 ب چا ف دی خورووسه ک مونه ققه ش عه جیب
 ل سه ر یه ک په ری وی موهه بییا کری
 موکه لله ل ب جه وه ره ب لوئلوئی پر
 مونه ووهر ب نوورا شه هی (ذی الجلال)
 ل سه ر عه شی مه ولا نه وی بی گه زه ند
 ژ وی تیتیه دهنگی نه ذان شو بهی کووس

(۱) و یا درست کو ده لیل پشته فانییی بو دکهن هه ر نه قه یه.

دهما ئهو بخوونت ئەزانى ل عەرش
 كو بيتن ژ وى صەوت و دەنگى مەزن
 دخوون ئهوان جومله ئازان تەمام
 وها گۆت گويەندەئى عەرش و فەرش
 مە سەحەر ژ راوى ب ئاشارى صاف
 خودا چوون ووجود کر ژ کەنزا عەدەم
 بوزورگتر ژ خوە قەط نەدى هيچ چيز
 ب قى عەظمى صورەت ب قى هەيبەت
 دەما ئفتخار کر ب تەصويرى خوە
 خودا خەلق کر مارهكى پر موهيب
 ئەقى ماري هنده ب حوکم و ئەشەر
 سەري وى ب هژمارى سەبعين ئەلف
 د هەر يەک فەمى ئەلسنه شىست هەزار
 ژ غەيرى خودايى کو ئهو خەلق کر
 خەلەک دا ل دۆر عەرشى حق هەفت جار
 ژ بۆ عەرشى رە گو ب نوطق و بەيان
 کو عەرشى خودا دى ل دۆر خوە هەلەک
 يەکى قەطرە باران ز ئەبرى چەکید
 گەلەک تەوبە کر عەرشى زيبا نهاد
 گو: يا رەب پەشيمانم (آز) ئفتخار

دکت حوکمى صەوتى وى تا ژيىرى عەرش
 هەچى قسمى دىکا ل عەردان هەبن
 د وەقتى سەحەرگاه و دەر صويح و شام
 خودا ناقتى وى دانيبە دىكى عەرش^(۱)
 ئەوى ناقتى نوکتەدان بى خلاف
 ئەوى عەرشى زيبايى پر موختەشەم
 ب خوە ئفتخار کر وى عەرشى عزيز
 ژ من نينه مەستر د خەلقىيەتى
 عەجەب ما ژ ئەنوار و ئەشيري خوە
 ل خەلقىيەت و صورەتى پر عەجيب
 ووجود کر خودا ئهو ژ يەک پارە زەر
 د هەر يەک سەرى چيکرن هنده دەف
 ب قان ئەلسنان تیکده تەسبيحدار
 کەسى غلظى ئهو ماري تەعريف نەکر
 سەري وى ل سەر دووختى وى بوو قەرار
 وەکى لوقمەيەک تە بخم بن زەبان
 ژ وى فەخرى خوە بوو پەشيمان گەلەک
 خەجل شود چو پەنهایى دەريا بەدید
 ل بەر دەرگەهى وى خودايى عباد^(۲)
 ژ سووچى خوە من تەوبەيە سەد هەزار

(۱) سەرھاتىيا قى دىکلى د وى معراجى دا هاتيبە ئەوا ديبژنى: معراجا بن عەباسى، و چو راستى بۆ وى مە
 د ربوایەتین درست دا نەدیتینە.

(۲) چو ربوایەتین درست د دەر حەقا قى شەھماری ژى دا مە نەدیتینە.

موقررم ب حوكمى ته نهى (ذا الجلال)
 ب قى قودرتهى پر نهيا كردگار
 بده خاطرى وى رهسولى ب حهق
 ئيلاهى تو رووحى نهكى شهرمسار
 خودان قودرتهى بى شريك و ههثال
 عفوو كه نهقى رووحىيى ذنبدار
 كو بريه ژ جومله رهسولان سهبهق
 كهپر و لال و گيژه تو نينه مهدار

بند ثالث و ثلاثون

در نشستن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بر رفرف

تیزرو و تشریف بردن بجای که جانبود یعنی مقام لا مکان^(۱)

وهره ساقییا تازه کن عشره تی
ل سهر من گران بوونه دیسان ئەلەم
بده بادهئی تازهئی خوش گوار
وهره ساقییا دا ژ بو بادهئی
لەبالەب که وهقتی غەبوقی قەدەح
ژ من کەم مەکه شەریه تا بادهئی
مە سەججاده و خەرقة و طەیلەسان
نە عەقل و خرەد من نە مال و مەتاع
حەزینم ژ هجرانی یاری شەپال
بده کاسهئی پەر شەرابی عەقیق
بپرێژم ژ حوکمی قەدەح چەند کەلام
بده ساقییا ئابی ئاتەش خصال
لەهەب سازه دەر دل ئەقی ناری غەم
بده بادهئی غەم بیت موخته فی
وهره ساقییا راستی بی تابم ئەز
ب حوکمی مەیی زبده کن دههشه تی
ب ئەقداحی مەی دافع که باری غەم
کو ئەحشائی من کەی بکت شوپی نار
بدم تە ئەقی خەرقة و سەبجەئی
قەبن من ل دل دیسه بابی فەرەح
نەشم حەمل کم باری سەججادهئی
کرن رههئی باده د دهیری موغان
ل من فکرة ئەف بادهئی پەر شووع
شکسته دلی من نە قیل و نە قال
ب حوکمی مەیی بت زەبانم فەتیق
ب شوپی عەلەم رابه ناڤ خاص و عام
فوتووح بت ل سهر دل مە بابی کەمال
بکه مونطه فی تو ب یەک جامی جەم
هەنک ناری حەسرهت بیت مونطه فی^(۲)
قەوی غەمزده بی خور و خوابم ئەز

(۱) ئەف بەنده د دەر حەقا روینشتنا پیغەمبەری خودی دایە -سلاف لی بن- ل سهر رەفرەفی خوشبەز، و چوون

و گەهشتنا وی بو مەقامی (لا مکان).

(۲) ئەف مالکە د دانەیا (ئامەدی) دا نینه.

بده جامی دا ئسټراحت بکم
 هه لاقه ط نهشم جاره کی دهر خیال
 شیرین به دهانم ژ جامی شراب
 کوندا بکم جومله فکری جهان
 بیټرم ژ ناټ هندی قهلبی هه زین
 تو دهوقا مه پر که ب جاما مودام
 بده کاسه ئی مهی کو پهرواز کم
 نهظم کم که لامی نه فیسی چو دور
 مه سهروخش که ئی ساقی بی به زمی یار
 ئهقی عشقی ئاتهش مثالی شهوات
 بده ساقییا باده ئی پر فوتووح
 حهیا تهک ل من بهخش که نوو ب نوو
 بدم دهستی خوه خامه ئی پر خه بهر
 موفه صصل بکم خه لوه تا (لا مکان)
 که رهم که وهره ساقییا بی فوتوور
 بده من کو قهلبی خوه پی کهی بکم
 دهانم شیرین به ب قی شه به تی
 ب قووهٔ بکیشم سه ری خوه شراب
 ژ راوی نهقل کم که لامی عه جیب
 کو هندهک عه جائب ل عه رشی مه زن
 ئه مر کر ژ بو ئسره فیلی کویار
 وهره ئسره فیلا بچن ئه م ل راهه
 جهواب دا سرافیلی بو موصطه فا

ب دل نهز ل عالم سیاحت بکم
 دهراغوش کم دل به ری پر شه پال
 خیال کم ده مهک یاری عالی جه ناب
 ل بهر من قه بی په رده یا (لا مکان)
 هنک شعر و ئه بیاتی پاکی شیرین
 کو دهوقا ته پر کم ژ شعر و که لام
 تو گوهد ده کو شعری عه جه ب ساز کم
 ئه گهر تو بدی من هنک جامی پر
 خه فیف که هنک دهر دی عشقی غه دار
 ژ من قه طع کر جومله ئسمی حه یات
 د جسمی مه دیسان بکه نه فخی روح
 کو سه رگهرم بم نهز ژ ئحسانتی تو
 برټرم ده می وی چو خونئی هه دهر
 هه چی من بهیستی بیټرم (عه یان)
 له باله ب که جامی شه رابی ب نوور
 ئهقی جسمی بی جان ب وی حه ی بکم
 ل به زمی که لامی بکم خدمه تی
 نهظم کم ب ئه لفاظی شیرین کتاب
 هه چی بوویه ئحسان ل ذاتی حه ییب
 ب چاټ کهت موجه مه د شه هی ئنس و جن
 ئه وی موصطه فای قه وی ئختیار
 بیورن ژ قی عه رشی پاکی ئیلا هه
 که ئه ی پادشاهی سه ریری وه فا

نهما نیروی په‌رې من بيمه ژور
 فەراتەر ژ عەرشى نه‌هن روخصه‌تم
 ره‌سولئى خودا ما مه‌لوول و حەزىن
 بچم كى ده‌رئ ئەى ئەخى ئسره‌فيل
 نه هه‌مجىسى من نه هه‌قال و برا
 سرافيلى گوتئى ئەيا با خه‌به‌ر
 وه‌لىكن ب ذاتئى خودا من قه‌سه‌م
 ژ به‌ر شوعله‌يا نوورئى ذاتئى جه‌ليل
 ته‌حه‌يبور گه‌له‌ك ما ره‌سولئى عەزىز
 خودا خەلق كر ئەو نه‌فەس ره‌فەه‌ك^(۱)
 ئەوى ره‌فەه‌فئى كو ب نيشان بووى
 ل سەر هه‌يئه‌ت و شه‌كلئى مورغئى سفيد
 ديبژن هەك راويئى قصه‌ئى
 ب ته‌شبيهى سه‌جاده‌ئى ساده‌ نوور
 وه‌لىكن ژ به‌عضئى رواتان بزان
 چو ته‌ختئى ره‌وانه‌ك موكه‌للەل ده‌لال
 وه‌لىكن نه مه‌قصوده ئەف ئختلاف
 خودايئى كو ئەو خەلق كر ئەو زه‌مان
 موحه‌ققه‌ق خودا خەلق كر ده‌ر حوضوور

كه‌رم كه ژ عەرشى خودا تو ببور
 ل قەرم د پەرده نه‌ما طاقه‌تم
 چرا من ب ته‌نها ده‌يلئى چونين
 مه‌هيله‌ ب ته‌نها ل راه و سه‌بيل
 ژ هه‌مراهيئى من دمىنى چرا
 دكم خدەتئى ته ب چه‌شم و ب سەر
 نكارم ب پيشده بچم يه‌ك قه‌ده‌م
 دسووزت سه‌راسەر په‌رئى ئسره‌فيل
 نزانى بچت كوو ژ عەرشى ته‌ميز
 ب قودره‌ت ژ نوورئى گه‌راند ئەشرفه‌ك
 ب خلقه‌ت ل سەر شه‌كلئى طه‌يران بووى
 خودا چيكر ئەو ره‌فەها موسته‌عيد
 كو ئەو ره‌فەها شوپهى سه‌جاده‌ئى
 ووجود كر خودا ره‌فەها بئى قوصوور
 كو ئەو ره‌فەها شوپهى ته‌ختئى ره‌وان
 ژ نوورئى ووجود كر شه‌هئى بئى زه‌وال
 نه لازم دريژ كم كه‌لامئى شفاف
 عه‌ليمتر ب هه‌يئه‌ت ب صووره‌ت چونان
 ئەوى ره‌فەه‌فئى تيزره‌و بئى فوتوور

(۱) بوخارى (۴۸۵۸) ژ عەبدللاهي كورئى مسعودى قه‌دگوه‌يزت، د ته‌فسيرا قئى نايه‌تى دا: ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ
 ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (النجم: ۱۸) ديبژت: رأى رفراً أخضر قد سد الأفق، يه‌عنئى: طه‌يره‌كئى كه‌سكئى مه‌زن
 ديت ئاسۆ هه‌مى گرتبوو، و د روايه‌ته‌كا دى دا ل نك نه‌سائى هاتيبه‌ كو جبريل ل سەر وى ره‌فەه‌فئى بئى
 سويار بوو. وئەف به‌رفه‌هيئى شاعر قه‌دگيژت، مه‌ د چو روايه‌تتين دورست دا نه‌ديتینه.

ههتا وئ ده مئ نه هتبوو خهلقه تئ
 وهلئ ئهم نزانن بهيان كن كه لام
 وهلئ مهيلئ من ئهف قهدهر لئ ههيه
 (مع القصه) ئهو ئهمه دئ نامدار
 صوعوود كر ژ عهرشي ب قهصدا حوضوور
 ل عهرشي خودا زنده بوو ئشتياق
 تهزلزلول كه ته جسمئ عهرشي عهظيم
 سهرافيل و جومله مهلهك تهف گرین
 ب پهرواز چوو رهفرهفئ نازدار
 ب يهك (طرفة العين) ئ سالي عهديد
 هزاران مهراحل د يهك طورفه ئئ
 گهلهك پهرده ها و نقاب و حجاب
 ل بهر ههر حجابك مهلهك بي عهدهد
 ئهوان رووحي قودسي ب ههقره تهمام
 ژ وان جومله پهردان كو بووري ههبيب
 هنك سورخ و هن كهسك و هندهك بهياز
 بوزورگي ل وان بهحر و دهريايئ كوور
 هنك بهحرئ قودرهت هنك معرفهت
 طهويلن عهريضن عهميغن گهلهك
 (مع القصه) سولطاني ههردو جهان
 ل وئ پهرده يهك بوو موهره صصع ب دوپر
 ژ نوور بوو ئهوي پهرده يا پر كهبيير
 وهليكن ل وئ لهون و رهنكهك نهبوو

خودائي ووجود كر د وئ ساعه تئ
 د شهكلي ئهوي رهفرهفئ (بالتام)
 كو ئهو رهفرهفا شوپي سهججادهيه
 ب ئه مري خودا بوو ل رهفرهف سوار
 موحه ممه ل سهر رهفرهفئ ساده نوور
 گرینهك عهجهب كر ژ بهر ئفتراق
 قهدهم ژئ هلائي رهسوولي كهريم
 ژ بهر فرقه تئ وي هه مي بوون حهزين
 سواره ل وي پادشاهي كو بار
 دكر قهطع ئهو رهفرهفا موسته عيد
 دبۆرن ب پهروازئ سهججاده ئئ
 قههيتلان ب پاشده ئهوي بي حساب
 قهوه سلطان ب ئه مري خودايئ صمهده
 قهدهم بووسه دان شاهي بهيت و مهقام
 گها چهند بحاري كهبيير و عهجيب
 سهر و بن نه مهعلوومه دوورن دراز
 نزانن چ كهس غهيري رهبي غهفوور
 هنك بهحر و دهريايئ پر مهرحه مهت
 وهلئ خالي (از) جومله ئنس و مهلهك
 ب رهفرهف گها پهرده يا (لا مكان)
 ب ياقووت و ئهلماس و ئهجناسئ پر
 بوزورگي دزانه سه ميعئ بهصير
 ل بهر پهرده ئئ صهوت و دهنكهك نهبوو

نه ئنسان نه جن نه مهلهك نه پهری
 ب نه مرئى خودا نهو حجابا عهظيم
 دوخوول بوو موحه ممد وهرائى حجاب
 د پاش په ردهئى ده فضا (لا مكان)
 چيه (لا مكان) نهز بيترم دهلال
 جهئى كو نه جى بت چسان نهز كهلام
 ولېكن قهدهر طاقه تا شاعرى
 وها گوټ وى شاهى عالى جهناب^(۱)
 مهكانهك م دى كو مهكان تى نهبوو
 نه ساره نه گهرمه نه روزه نه شهب
 نه نهرض و نه نسمان نه پاش و نه پيش
 نه يه كشه نېهيه نه دوشه نېه چوان
 نه په نجشه نېهيه هم نه جومعه يهقين
 نه كهسكه نه سوره نه زرده نه رهش
 نه شين و سفیده نه صهوته نه دهنك
 ب څى تهرزيه (لا مكان لا مكان)
 نه گهر تیده پهيدا بوا يهك ژ څان
 ل ته حقيقى وى گهر بنيرى يهقين
 نهايهت خودا زانه ته حقيق وى
 ب جوز رهبيى نه كېر نههن هيچ كهس
 نه هدهده ژ بو هيچ ئنس و مهلهك

نه بوون هيچ نك په ردهيا نه نودرى
 هلات نهو ژ بهر موصطه فايى كهريم
 ب (بسم الله) نهو شاهى نوورين نقاب
 عهيان بوو ل بهر چهشمى شاهى جهان
 د ته عريفى وى ده زه بانى مه لال
 بيترم د تهوصيفى وى ده تهمام
 بهيانكم كهلامى كو من سهكرى
 دهما نهز دوخوول بووم وهرائى حجاب
 مهه و سال و حين و زه مان تى نهبوو
 نه ژيره نه ژوره نه راسته نه چهپ
 نه تارى نه روڼى نه قهوم و نه خویش
 نه سپشه نېه نه چارشه نېه بزان
 نه سهپته نه ماهه نه ساله يهقين
 مونه زرده ژ رهنگان نه غلله نه غهش
 وها تو بزان خالى (از) جومله رهنك
 تهحه ييور د وى ده عوقوولى گران
 چرا ناڅى وى هم دبين (لا مكان)
 دبت خيره لى عاقلى دووربين
 نه قهنبه بكن زنده ته حقيق وى
 ل نهو دهر نه مثلى طه نينى مه گهس
 كو بين وى دهرى قهط مهكه رهيب وشهك

(۱) نهف گوتنا شاعر ژ پيغه مېرى - سلاڅ لى بن - قه دگوھيژت، مه چو (سهنه د) نه يين دورست و نه ژى يين
 لاواز بو نه ديتينه.

وهلی روخصه ته بو ره سوللی جهان
 کو دهر خه لوه تی خالقئ (لا ینام)
 نه بت هیچ کس حاضرئ صوحه تی
 چکو عاده تی صوحه تا دۆستان
 کو مه جلس ژ ئه غیارئ خالی بتن
 نه ایته ب روح و جهسه د بوو حولول
 ب روح و جهسه د قه شهی ئنس و جان
 نه بی حاشه مونکر ژ بو ئه ف کلام
 چکو به عضئ مونکر دبیرن چونان
 وه لیکن موحه ققه ف بزانه چونین
 نه خه ون و خیاله صه حیحه صه حیج
 هنک مونکرئ دی دبیرن وها
 نه ته فلی جهسه د به لکه ته نها ب روح
 وه لیکن به طالن ئه فان جومله شان
 ب روح و جهسه د قه گها خه لوه تی
 چرا چونکه ئه قوالئ فان مونکران
 ل سهر گوتنی فه یله سووفان بنا
 دبیرن مه حاله ب روح و جهسه د
 ل سهر زه عمی وان چونکه جسمی گران
 هه چی جسمی ثقله ت کو تیدا هه یه
 چشان دی بچت بهر هه واه ئه ی فلان
 وهره سه ح که ئه ی مونکرئ بی ئه دهب
 بیژم جه وابه ک عه زیز و ده لال

کو حاضر بتن خه لوه تا (لا مکان)
 بیژت ژ بو وی ره سرر و که لام
 کو سرران بریرن د ناف خه لوه تی
 ئه قه دهر جه میعی مه کان و زه مان
 هه نووز صوحه تی وان که مالی بتن
 ئه وی پادشاهی ب عزز و قه بوول
 موحه ققه ف گها خه لوه تا (لا مکان)
 نه بیژئ کو ئه حمه د دیبه دهر مه نام
 موحه ممه د ب خه ونئ چوویه (لا مکان)
 شیاری چوویه (لا مکان) ی یه قین
 ب یه قظه چوویه (لا مکان) ئه و مه لیح
 کو بوو مونسلخ رووحی وی بی ربا
 گها (لا مکان) ئه حمه دی با فوتووح
 یه قین که کو سولطانی هه ردو جهان
 موحه ققه ف بزانه تو خاصصیه تی
 ئه فان ناکهسانی ب جهه لی گران
 دکن فان که لامئ ب جهه ل و عنا
 بچت ئاسمانان هه بیبی صه مه د
 نکارن قیامه بچن ئاسمان
 موقیم طالبی مه رکه ز و نوقطه یه
 مه حاله ل نک زه عمی وان جاهلان
 ژ رووحی جه وابه ک ب که یف و طه ره ب
 کو ئه زمانی تیک مونکران بیته لال

ب عهقلی ب نهقلی ب فخر و ب ناز
 ب عهقلی ب نهقلی بهیان کم کهلام
 ب عهقلی دبیرم نهقی گوتنی
 نهگهر چ د حکمت هیه بی خفا
 ولینکن ب طبعی خوه جسمی تهقیل
 ههچی فهیلهسووفی نکارن عیان
 تههرروک ب قهسری هیه نک حکیم
 دبیرم نهگهر چ رهسوولی خودا
 ولئی قودره تا خالق بی ههقال
 نهچویه ب طبعی خوه نهو^(۱) (لا مکان)
 وهکی یهک هههر مهردی صاحب قوا
 تههرروک دکت نهو هههر بی نهلهم
 قیاس که عوروو جا شههی با خههر
 چرا دی مهحال بت عوروو جا رهسوول
 ولئی گهر ب نهقلی دبیرم جهواب
 دبیرم کو نهو (خالق العالمین)
 ههچی شهیئی مومکن بتن دهر ووجود
 ژ بو وی نههن هیچ مانع نههد
 ههچی شهیئی مهولا ئیرادهت بکت
 نههن مومتهنع نهف عوروو جا رهسوول
 ژ غهیری خودا و شهریکی خودا

بکم دهفعی شان جوملهئی نعتراز
 بکم دهفعی شان نعتراضان تهمام^(۱)
 ههچی موستهمع بن ب جان گوهر دنی
 کو جسمی تهقیل ناچه ژور و ههوا
 نکارت بخت بهر ههوا (بالدلیل)
 بین مونکری قهسرییی بی گومان
 نکارن خهفی کن قی نهصلی عهمیم
 ب طبعی خوه ناچت ب سوویی ههوا
 ب قهسری کشاند بهر سهمائان دهلال
 خودا نهو بره وان دهر بی گومان
 ب قووهت هلاقیژتن بهر ههوا
 ب قهسری ب سوویی ههوا (لا جرم)
 ب نهمری خودا ههمل جسمی هههر
 ب روح و جهسد فه ب حوکی عوقوول
 د ثباتی معراجی عالی جهناب
 ل سهر مومکناتان قهديره یهقین
 ب وی قاده پادشاهی ودهوود
 کو نهفعالی وی مهنع کن بی عهدهد
 کو مومکن بتن موطلهقا دی بیت
 ب وی قودره تا پر خودا کر ووصول
 بزان مومکنه جوملهئی ما سوا

(۱) نهف مالکه د دانهیا (فهیمی) ب تنی دا هیه.

(۲) د دانهیا (قوگی و نامهدی): تا.

ب وئ قودرده تا خالقئ کائنات
 هه تا (لا مکان) چوو ب ئه مرئ صه مه د
 بکم دیسه ئه ز قصه ئئ خوه نه قل
 نه ظم کم گه له ک به یته ئ بی ئختیار
 ژ ئه حوالئ ئه حمه د بیترم که لام
 خوه زانی د وئ عاله مه ئ ده غه رب
 سه راسه ر بوویه غه رقی شه رم و فه دی
 هه مان بوویه غه رقی عه رقی ئه و زه مان
 نه کر فه رقی سه ر ئه و نه فه س وی ژ پا
 ل وی زیده بوون سه د هه زاران فوتوور
 ژ خه وف و حه یا ده هس و بی صه حو بوو
 چو په روانه ئئ شه معئ ئه فغان نه ما
 ل وی میم بوو بوو حجابه ک عه ظیم
 ژ ئه حمه د ئه حمه د ما ئه حمه د هه ر ئه حمه د
 د وی مه حو بوو ئه و زه مان مایه یه ک
 نه عه قل و خرده ما نه نوطق و زه بان
 ژ خه وف و حه یا عه قل و دانش نه ما
 نه جا و مه کانه نه جه وهه ر نه عه ین
 ده مه ک بی زه بان ما و لال و مه لوول
 ب دوور که ت ژ مه جموعئ ئسان هه مه
 د خه وف و د وه حشه ت ده ما بی زه بان
 به یستی ب گوشتئ خوه ده نگه ک ژ دوور
 وها هاته گوشتئ حه بی بی کو بار

عورووچ ژئ کو بو فه رده کی مومکنات
 ژ که عبا موشه رره ف ب روو و جه سه د
 کو ثبات بوو ئه ف ب نه قل و عه قل
 بنووشم شه رابه ک ژ ده ستئ نگار
 هنک غه م ل سه ر من سقک بن ب جام
 کو چوو خه لوته تا (لا مکان) ئه و حه بیب
 ل ئه طرافئ فکری چ که س وی نه دی
 ل وی هنده شه رم و حه یا بوو عه ین
 ل وی زیده بوو هنده شه رم و حه یا
 زه بان لال بوو ئه و زه مان ده ر حوضوور
 ئه حمه د هات و ئه حمه د ژ خوه مه حو بوو
 ئه حمه د هات و ئه حمه د ل مه یدان نه ما
 ژ ئه حمه د ئه حمه د ما و رابوویه میم
 چو ئه و په رده رابوو ب ئه مرئ صه مه د
 د قئ گوته ئئ قه ط نه کی ره یب و شه ک
 موحه ممه د چو بوو غه رقی نوورئ چونان
 د به حرئ ته حه بیوور گه له ک غه و طه دا
 د وی مه وضعی کو نه حه یشه نه ئه ین
 ئه وی مو صطه فایی ب عزز و قه بوول
 کو بوو مونقه طع ئه و ژ حسسان هه مه
 ل وی وه حشه ته ک په یده بوو ناگهان
 د وی حاله تی ده ره سوولی ب نوور
 وه لیکن ژ ده نگئ ئه بی به کرئ یار

که (قف یا محمد) خودایې عزیز
 که (سبحان سبحان) ذاتی مهزن
 ژ پاش نهف صلاتا عزیزې دهلال
 وها گوځودا بو رهسولې ب حهق
 ب نږیکې وی شه مهشی موصطهفا
 موقیم گوته وی (اډن مني) تهمام
 وهکی هاته گوتن د قورئان وها
 ب قاسی میانې دو بروان یهقین
 ولېکن مه سهکړ ژ راوی کهلام
 نهشم نهزل څی دهر بکم دقغهتی
 نه با نالهت و عند و حهیت و مهکان
 خودا گوتبو شاهې څی نوممهتی
 حهیبې خودایې ب عزز و ب ناز
 یهکی قطره قطری ژ لوطفا خهفی
 ژ بهرفی گهلهک سهردر بو یهقین
 ژ وی هنده تی رائحه و عطری خوش
 دهما کهفته فهمی رهسولې ب نور
 ژ وی مهو بوون جومله خوف و حهیا
 وها لهذدهتهک دا دهانې شیرین
 بزانه عولومې نهوول ئاخران
 وه هم جومله علمی کو مهخزون بوی

دبیرت ژ بوځوه صلاتهک تهميز^(۱)
 سهبقیه ل سهر قههرې من رحمې من
 کو (بالذات) ی خوند خالقې (ذو الجلال)
 وهره (اډن مني، آیا خیر خلق)
 شهې تهختی مهسنه دگهھی نصطهفا
 ههتا چوو گها خالقې (لا ینام)
 ب قابې دو قهوسان گها نک خودا
 گها نک خودا نهو رهسولې نهمین
 کو بی کهیف بوو نهو ووصولا تهمام
 بهیان کم کهلامی د څی وهصلهتی
 گها نک خودا شاهې ههردو جهان
 فهتح که دهانې خوه څی ساعهتی
 غومووض کر عویرون و دهانې خوه باز
 ووقوعبوو د فهمی نهیبی صهفی
 ژ شهکهر ب چند مهترهبا بوو شیرین
 گهلهک عطردارتر ژ څی مسکې رهش
 نهوی قطره (از) بهرې لوطفی غهفوور
 نه وهشست نه دهشست نهبهد وی نهما
 کو کهفته طهره ب رووحی سهیید یهقین
 ژ ئنس و مهلائک ژ پیغه مبهران
 ههتا وئ دهمی نک وی مهکنوون بوی

(۱) چو روایتین درست د څی دهریاری دا ب بهرچاقین مه نهکفیتینه، هر ولسا نهف بهرفرهیتین شاعر ژی
 فهدگېرت، د روایتین درست دا نههاتینه.

ڪو ڪهفته دهان نوقطه يا قودرته تي
 نها ناڻ ملي سهيدي پيشهوا
 ڪه (أحسست برد اليد في الفؤاد)
 پڙاندن ڪهلام تي چو دورري ته مين
 ب لهماي حق وي تهحياتي گوت
 خودا پهس ل وي ڪر ههدياتي خواه
 ژ ڦي هضره تا من نهئي نهجنه بي
 ل سهر وي خهلاته ڪ قهوي بي بوها
 ب ڦي تهري ڪر عريض خدمت ڪهلام
 وه هم سهر عبادي ته ئي صالحين
 ب چاڻي سهر وي خواه خودا دي دو جار^(۱)
 رهسولي خودا دي ب چاڻان عيان
 ب چاڻ دي موحه ممد خوداي صهده
 ڪو نهف ديتنا وي ب قهلب و ب دل
 ب چاڻ ديتيه خالقي جومله خهلق
 وهليڪن حقيقيه نراني چيه

هه مي دانه نهحمده د وي ساعه تي
 دريڪر يه دي قودرته تا خواه خودا
 وها گوت وي موقته دايي عباد
 قه بوو نوطقي شيرين ل سولطاني دين
 ژ نهووهل قه دورري تهحياتي سوفت
 هه تا وي تهمام ڪر تهحياتي خواه
 ب گوت (سلام عليڪ) نه مي نه بي
 رهسولي ڪو دي نهف سهلاما خودا
 عوموم ڪر نه ڪو خاص بت نهف سهلام
 ل سهر من بتن نهف سهلاما ته مين
 ژ پاش نهف سهلام و ڪهلام ڪوبار
 نهفه ئعتقادا مه ئسلاميان
 ب ظاهر ب يه قظه ب رروح و جهسه
 وهلي بهضي مذهب هيه بي نهصل
 وهليڪن موحه ققمق ل نڪ نههلي حق
 نهگه چهند ب چاڻان خودا ديتيه

(۱) ل سهر زماني عائشائي خودي ئي رازي بت- هنده ڪسان گوت: پيغه مبهري -سلاف لي بن- ل شفا
 معراجي خودايي خو ب چاڻ ديتيو، و دهليلي وان ل سهر ڦي چهندي نهف نايه ته بوو: ﴿وَلَقَدْ رَءَاہُ بِالْأُتَّى
 آتَيْنِ﴾ (التکویر: ۲۳)، ئينا عائشائي گوت: من پسپارا ڦي نايه تي ژ پيغه مبهري ڪريو، وي گوتنه من:
 نهو جبريل بوو من ديتي، ژ دو جارن پيغه تر من نهو ل سهر رهنگي وي يي دورست نهديتيه.. لهو
 عائشائي دگوت: هر ڪسي بيتر موحه ممد خودايي خو ديتيه، نهوي درهوکا مهن ڪر. ڦي هديسي
 موسلم قه دگوهيزت (۴۵۷). هر وهسا موسلم (۴۵۰) ژ عهبدللاهي ڪوري مهسعودي ژي قه دگوهيزت ڪو
 مهخسه ب ديتي د فان نايه تاندا ديتنا جبريليه، و بهيه قی ديترت: نههاتيه زانين ڪو صهحاييه ڪي
 موخاله فا ڦي بچووني ڪريت. مهعنا: صهحاي هه مي ل وي باوري بوون ڪو پيغه مبهري -سلاف لي بن-
 خودايي خو ب چاڻ نهديتو، و ئعتقادا ئسلامي يا دورست هر نهفهي، و نه نهو يا شاعر ديترت!!

ژ بو من شوکور که ب جههر و نهان
 مهلهک دهر فلهک نهوبه‌داری ته‌نه
 ههمی نه‌نبیاء و ره‌سوولی به‌ری
 ژ ناشاری نوورا ته نهو بوون ب نوور
 نهقی هنده عززت کو من دایه ته
 هه‌تا ئنقراض بیته ده‌ور و زه‌مان
 ل دیوانی من پر ل پیشی نه‌یا
 هه‌چی تابعی ته د هشر و قیام
 تو پیغه‌مبه‌ری حه‌ققی بی ره‌یب و شه‌ک
 مه مووسا بره طووری سینا عیان
 یه‌قین که ههمی نه‌نبیاء و ره‌سوول
 ب جاهی ته وان کر ته‌وه‌سسول یه‌قین
 خودایا ب جاهی ره‌سوولی که‌بیر
 سه‌تر که گونا‌هم ب سه‌ترا جه‌میل
 شه‌فاعت بکه قسمه‌تم نه‌ی خودا
 ب فی خویشی نه‌فعال و خولقی ذه‌میم
 ب نه‌ف رووسیاهی و ذه‌نبی گران
 مه ده‌فته‌ر گه‌له‌ک ره‌شکر ناه و ناه
 د گهل فان گونا‌هی منی بی عه‌ده‌د
 نوها نه‌ز دزانم جهی خوه یه‌قین
 وه‌لی هیقییا من موحه‌ممه‌د ره‌سوول
 نه‌وی ذاتی پر موحته‌ره‌م بی گومان
 چ نوقصان دبت دهر مه‌قامی نه‌وی

مه تو ئختیار کر ژ هه‌ردو جهان
 ب جانی خوه خدمه‌ت‌گوداری ته‌نه
 کو بوون لاتیقی تاجی پیغه‌مبه‌ری
 ل سه‌ر وان قه‌بوو بابی فه‌رح و سوروور
 نه‌دا من ژ بو هیچ که‌س پیشی ته
 نه‌دم هنده عززت چ که‌س دهر جهان
 حه‌ببیم موحه‌ممه‌د شه‌هی بی ربا
 گه‌له‌ک رووسپینه نه‌یا نیک نام
 تو سولطان و پیغه‌مبه‌ران تیک یه‌زه‌ک
 وه‌لی طوورا ته مه‌سنه‌دا (لا مکان)
 ب فه‌ضلا ته بوو ده‌عه‌وتا وان قه‌بوول
 دوعا وان د حه‌ضرت قه‌بوول بوو چونین
 عه‌فوو که ژ روو‌حی خه‌طائی خه‌طیر
 بغه‌فرینه من موجرمی نه‌ی جه‌لیل
 د وی روو‌زی دل‌دوو‌زی هشر و جه‌زا
 دزانم به‌عیدم ژ باغی نه‌عیم
 حه‌قیقم ژ بو ناری دووزه‌خ عیان
 ژ فان خویشی نه‌فعال و ذه‌نب و گونا‌ه
 د ده‌ستم نه‌ما هیچ حوججه‌ت نه‌به‌د
 د نا‌ف ناری دووزه‌خ عه‌ذابی موهین
 شه‌فاعت بیت دهر حه‌قی من قه‌بوول
 کو چوو نک خودا خه‌لو‌ه‌تا (لا مکان)
 شه‌فاعت بکت روو‌حییی ئاقته‌پی

خه لاص کت ژ جهنگی عه ذابی ئیلا ه
 نه گهر چ گونه هکار و زارم مه لوول
 بده ئستخوانه ک ژ خوانی کهره م
 ئومیده ژ ته شاهي ههردو جهان
 نه طهبعه ژ بو بنده داران نه بده
 مه نسیان مه که نهی شهی هفت طهبع
 ب نحرسان بیژنه نهیا ره بی من
 موعه ذهاب مه که روو حیی ئاقته پی
 دوعا ته قه بوله د وی هضره تی
 وهره دیسه سهر قصه نهی قه له م
 ژ پاش نهف که لامی کو ره بی جهلیل
 نه مر کر ژ بو فخری عالی سمات
 ل نک من گه له ک ئابی روویه ت هیه
 ههچی دهر دلی ته هه بیتن که لام
 تویی موصطه فا و تویی نه حمه دم
 کو سولطانی دین نهو قه دهر فاضلی دی
 ژ که یف و فهرح وهجهی وی شوعله دا
 تو زانی نهیا پادشاهی له طیف
 نکارن همل کن عه ذابی گران
 نه گهر دلی ل سهر من بکی نعمه تی
 شه فاعه ت بکم نهز د رژی حساب
 خودائی کو دی نهف که لامی ره سوول
 ل سهر وی شه گیرا جهوابه ک عه ظیم

منی بده عه مه ل موجرمی پروسیاه
 یه کی که لبی زارم ل بابی ره سوول
 ژ بو قی صهئی مونته ظر پر نه له م
 نه کی دهر صهئی خوه ژ بهر ئاستان
 ژ بیر کن کلابی خوه ئی بی مه دده
 د صوحه ت ل نک ذاتی مه ولایی حق
 بده خاطرئ من نهقی که لبی من
 ب رحمه ت عه فرو که گوناهی د وی
 یه قین دلی ل من کت خودا رحمه تی
 نه قل کم روایه ت نه بیش و نه که م
 بهیان کر ژ بو موصطه فای جه میل
 که نهی زویده ئی جومله ئی کائنات
 بخوازه ههچی ئاره زوویه ت هیه
 بیژنه ژ بو ته بدم نهز ته مام
 ل ته تو طه له ب که ل من نهز بدم
 ژ نحرسانی مه ولا گه له ک به ذلی دی
 رجا کر که نهی ذاتی پاکي خودا
 کو نهف ئوممه تا من قه لیلن ضه عیف
 بده خاطرئ من گوناهی د وان
 بده من شه فاعه ت ژ بو ئوممه تی
 کو ئوممه ت خه لاص بن ژ نار و عه ذاب
 رجا وی ل دهر گاهی خوه کر قه بوول
 که نهی فخری عالم نه بیی که ریم

کو هنده رجاداری ئوممهت دکی
 د رږڅی قیامهت رجا که ئهوان
 شهفاعهت ل ته ئهمر و فهران ل من
 تو هنده عهزیزی د قی حهضرهتی
 شهفاعهت ژ بو ئوممهت و ذنبی وان
 چو تو ئهکره می سهر جهمیعی رهسول
 خونوک ئهو کهسانی ژ کوفری بهری
 ئهقی جهننهتی پر ژ نحرسان هه می
 ب تهخصیصی بو ئهحمده و ئوممهتی
 ب تهعمیمی غهیری ته و پهیرهوان
 ژ من بیژه ئوممهت قی نوطقی کهریم
 جهههننه م بزانه ژ بو کافران
 چرا ئوممهتا ته خوه تیخن عذاب
 جهی من ژ بو دوشمنان چیکری
 ئهفاندوستانی منی با سورورور
 موحه ممهت کو دی ئهف کهلامی خودا
 بنالید دهر حهضرهتی کردگار
 وها گوت سولطانی ههر دو جهان
 که ئهی ئیزه دی بی شهریک و ههفال
 بکه حهفظ ئوممهت کو فهردهک ژ وان
 مههیلله کو یهک ئوممهتا من تو جار
 کو دا نهچنه دووزه خ کهسهک ئوممهتی
 ئیلاهی وها گوت بو موصطهفا

عهفووکم هه می چوون شهفاعهت بکی
 بدم خاطرئ ته گوناهی د وان
 تو مههدر بکه لوطف و نحرسان ژ من
 موحه ققهق ل ته ئهز بکم خهلهتی
 مه بهخشی ژ بو ته موحه ققهق بزانه
 ژ تیک ئوممهتان ئوممهتا ته قهبول
 کو بوون تابعی چوون ته پیغه مبهری
 مه چیکر تری حوور و غلمان هه می
 مه هنده کهرامهت ددا جهننهتی
 ژ بو ئوممهتا جومله پیغه مبهران
 خوه حفظ کن ژ قی نار و پیستی جهحیم
 مه چیکر د گهل ئهف عذابی گران
 ب طاعهت خوه حفظ کن ژ نار و عقاب
 ههزار نهوعی قهر و غهضه ب لیگری
 بیژه ژ دووزه خ بچن دووره دور
 ل وی خهوف و ترسهک عهیان بوو ههما
 شونیده م ژ راوی که ههفتا دیار
 عهلهمداری تقلیمی ئاخر زهمان
 خودایی ب حهق داوهری (ذو الجلال)
 نهکن ئرتکابا چو ذنب و خهطان
 گوناهان بکن مهخفی و ئاشکار
 نهبینن د ناف ئاتهشی زهمهتی
 که ئهی مهنبهعی بهحری صدق و صهفا

دکارم بکم حفظی نوممه ته ههمی
 وهلی نهف ههمی رهممه ته و لهطفی من
 ژ نهرض و سه مائان ژ عهرشی عهظیم
 گهلهک پرتره رهممه ته بی قیاس
 چ کم نهز ب هنده نهفی رهممه ته
 کو عصیان نهکن نوممه ته موصطه فا
 ب چی صهرف کم رهممه ته نهی حهیب
 ژ پاش نهف بشارهت کو سهح کر رهسوول
 که (الأمر و الکبریاء لیدیک
 سوئال کر نهوی نههمه دی تاجدار
 نهفی جه معی کو پهیره وانی منه
 خودا گو: نهیا نههمه دی موخته رهم
 گهلهک چیترن (أز) جه میعی نومهم
 ژ وان نوممه تانی کو بۆرین گهلهک
 یهکی نوممه ته ته ژ نههلی عذاب
 نهفی موذنبی نادم نهز بی گومان
 کو هنده ژ وان ههز دکم نهی رهسوول
 د قورئان وها هاته گوتن که لام
 بزان نوممه ته ته خودان نعمه تن
 یهکی نانکه من پر نهدا سیم و زهر
 کو جوزئی بیین حساب و که لام
 ههچی پر بتن زیر و مالی جهان
 ل دونیا کو بی مال و کهم دهوله تن

کو نهصلا نهکن فعل و ذهنبی ردهی
 تثری خزنه یا غهیب و گهنجی مهزن
 ژ لهروح و قهلهم کورسییی موسته قیم
 گهلهک خزنه مهملوونه نابین خه لاص
 نهگهر نهز نهدم موذنبی نوممه ته
 دمینت نهفی رهممی بی نننها
 نهگهر نهز نهدم موجرمی دل کهیب
 ژ وی ره گهلهک کر نهانی قهبول
 فلا أحصي ربي ثناء عليك
 ژ وی ره بی بیچوونی پهروه ردگار
 ل نک ته چ مقداری عززه ته ههنه
 نهفی نوممه ته ته بزان (لا جرم)
 کو تو ره بهری وانی نهی موخته رهم
 عهزیزتر ل نک من چو نهرض و فهلهک
 سه دی نوممه ته دی ژ نههلی شهواب
 ژ نالی مهحه بیه ته ب وان ههر سه دان
 ل نک هضره ته من عهزیزن قهبول
 کو نهف نوممه ته خهیری نوممه ته تمام
 ژ من صاحبی پهنج خاصیه تن
 ژ بو نوممه ته ته نهیا موخته بهر
 د وی رووزی دل دووزی هشر و قیام
 نهوان دی بیین حسابا گران
 ل ناخرهت سهبوکبار و بی زهمه تن

دووه م خصله تی وان ئەڅه دەر جهان
 کو مه غروور بن ئەو ب حوکم و ب زۆر
 مه بادا کو ئەو پادشائی بکن
 وهکی پادشاهی زهمانی قه دیم
 ب سه طهوت ده ما ئەو دبوون پادشاه
 قهوی سه رخهشی جامی نه خوهت دبوون
 مه حفظ کر هه چی تابع و ئوممه تن
 سیه م عومری وان من نه کریه طهویل
 چکو صاحبی سال و عومری دراز
 دکن که سبی ذهنبان و ته رکی لمیژ
 وهلی صاحبی عومری کوتاه و کن
 ئەڅی ئوممه تا عومری وانن قه صیر
 ته فه ککور بکن دائما قه بر و مهوت
 چهارم ئەڅه ئەی هه بیی جهان
 ئەگه ر چ ب وهقت و زه مان ئاخرن
 مه ئاخر ده رانی ئەڅی ئوممه تی
 قیامهت کو نه زدیکتی وان بت گه لهک
 کو عاجز نه بن ژیری خاک و توراب
 بزانه ئەڅه خاصه تی په نجه مین
 ئەگه ر یهک ژ وان پر گونه هکار بت
 ب سالهک بهری مهوتی خوه تهویه کت
 عه فوو کم ئەوان ذهنبی وی سه رته سه ر
 ئەڅه نعمه تی من ل سه ر ئوممه تی

مه پر ظولم و سه طهوت نه دایه ئەوان
 ژ کبر و ژ نه خوهت گه لهک بچه ژۆر
 چو من پاشی ده عوا خودائی بکن
 کو مه غروور دبوون ئەو ب حوکمی عه ظیم
 دبوون مورته کب هنده ذهنب و گونا ه
 طه لهب ده عوه تی خالقیهت دبوون
 ژ څی قه بحه تی چونکه کهم طاقه تن
 کو بن باری عصیان نه مینن ذهلیل
 د ناڅ ناری عصیان دبن جانگوداز
 ب حوکمی ئەوان سال و عومری دريژ
 خه فین ژ هه ملا گونا هی مه زن
 کو مهوت و لقائی نه کن ئەو ژ بیر
 کو ئە عمالی خهیری ل وان نه بنه فهوت
 مه ده ر خستی ئوممهت د ئاخر زه مان
 بزانه کو ئەو فاضل و فاخرن
 کو زیری زه مینتی نه کن زه حمه تی
 نه مینن دبن خاکی تیره گه لهک
 ژ بو وان په زوو بیت هه شر و حساب
 ژ بو ئوممه تا ته ئەیا شاهی دین
 دبن باری عصیان ده پشت خوار بت
 په شیمان بیت ته رکی ئەو ههویه کت
 بدم وی ژ جهننهت مه کان و مه قه ر
 ژ بو وان بدم ئەڅ قه دهر ره حمه تی

ڪو سولطاني دين سهڪرن ٺهڻ ڪهلام
 ڪه ٺهي رهبي پاڪي مونءَ زهه ڙ عهيب
 ٺهڻي ٺوممه تا من ضه عيفن فهقير
 ڙ وانڀر ههيه نهفس و شهيطاني دوون
 ڙ بير ڪن خوه دهر ذنب و عصياني پيس
 نهڪن تهوبه دهر مودده تي سالهڪي
 بده خاطر ئي من ٺهڻي ٺوممه تي
 خودا گو ب يهڪ ماهي پيش (آز) ٺهجل
 عهفوو ڪم گوناھي ٺهوي بي قياس
 ڙ بو قه دري ته ٺهي رهسوولي عهزير
 بناليد ٺهحمه د وي حهضره تي
 مههڪ زهغه بو تهوبه ئي وان ٺهمان
 چرا؟ چونڪه غهفلهت ههيه دهر ڪه مين
 دترسم د غهفلهت د طوولي ٺهمل
 نهڪن تهوبه (آز) فعلي پيسي نوفور
 خودا گو تي: ٺهي ٺهحمه دي تختيار
 بدم مودده تي وان ب يهڪ ههفته ئي
 بدم خاطر ئي ته ٺهوي موجرمي
 وهات گوٽ وي ٺهحمه دي چاڻ بهلهڪ
 رهم ڪه ل سهر ٺوممه تا پر فهقير
 خودا گوٽ: يهڪ رڙي پيش (آز) ٺهجل
 ڙ بو ته بيورم د عصياني وي
 نهبي ديسه نالي ل بهر (ذي الجلال)

نيازڪر ل بهر خالقي (لا ڀنام)
 تويي عالمي ناشڪارا و غهيب
 ڙ بو وان ڀر سالهڪ ديبنم ڪه ٿير
 دترسم د عصيان بين سهرنگوون
 بين پهريوي نهفسي زاري خهبيس
 تهڻي ذنب و عصيان بچن چالهڪي
 ڙ وان ڀر بڪه ڪم هنڪ مودده تي
 بڪن تهوبه (آز) فعل و ذنب و دهغل
 ڙ ناري جههه نهم بدم وي خهلاص
 جهي وان بدم دهر بهشتي تهميز
 بڪه شهغه يا ره ل سهر ٺوممه تي
 خهفيف ڪه ل وان مودده تي پر گران
 ڙ بو ههر ڪهي نهفس و شهيطان لهعين
 بمين ههتا وهڻي ماهي ٺهجل
 د گل ذنب و عصيان بچن قهبري ڪور
 ڙ بو ٺوممه تا ته ههچي ذنبدار
 د پيشي ٺهجل گهر بڪن تهوبه ئي
 عهفوو ڪم ب رهمهت گوناھهش ههمي
 ڪو يهڪ ههفته موددهت ڙ وان ڀر گهلهڪ
 ڙ بو وان ڀر موددهت بڪه توقه صير
 بڪن تهوبه و تهركي خويشي عهمل
 عهفوو ڪم ههمي خهطء و نسياني وي
 رهم ڪه ل سهر ٺوممه تا بي مهجال

پړه مودده تی رږژه کی ئه ی خودا
 گه لک غالبین زیده غه فله ت هیه
 خودا گوت: یهک له حظه ئی پیشی مهرگ
 بیه خشم گونا هی د وی (بالتمام)
 خه لاص کم ژ نارئ جهه نهم ئه وی
 شه هی صهری دین ئه حمه دی پیشه و
 پړه له حظه یهک مودده تی تهوبه ئی
 ژ بیر کن ژ ذنبان نه بن تهوبه دار
 خودا گوته وی ئه ی موحه ممه د ره سول
 بشاره ت ژ بو ته ئه ییا موصطه فا
 ئه گهر ئوممه تا ته گه لک عومر و سال
 بکن تهوبه تا وه قتی مهوت و نه جهل
 پشه تیمان ببن وی ده می سهر گونا ه
 ژ خه جله ت روخی وی کو ئه حمه ر بتن
 هه تا رووخی وی نه هتیه حه لقی وی
 ئه گهر تهوبه کت ئه و ژ ذنبی خه طیر
 هه تا رووخی وی بیت ه سهر سینه ئی
 د وی حاله تی گهر پشه تیمان بتن
 قه بول کم ئه وی تهوبه ییا وی یه قین
 د فرد هوسی ئه علا بدم وی قه رار
 وه لی جان کو چو حلق و دهر مهوت بوو
 بچت قه بری خوه ته قلی ذنبی ده میم
 موحه ممه د کو دی نعمه تا بی که ران

ژ بو وانړه شیطان و نه فس و هه و
 خه فیف که ل وان چون ته رحمت هیه
 بکن تهوبه ئه و با دل و قه لب و جه رگ
 بدم مه سکه نی وی د (دار السلام)
 نه کیشم عقاب و عه ذابی ب وی
 ب زاری نیاز کر ل بابی خودا
 د ترسم ژ غه فله ت د نا ف حهوبه ئی
 بمینن د ذنب و خه طه زا ره زار
 د قی حه ضره تی گوتی ته قه بول
 ئه ییا مه عدنی حلم صدق و صه فا
 ته لف کن د عصیان و ذنب و وه بال
 ژ نسیان و غه فله ت ژ طولی ئه مه ل
 بکن تهوبه با ناله و زار و ئاه
 قه بول که کو (ما لم یغرر) بتن
 زیاده نه بو یه گه لک قه لقی وی
 عه فو کم گونا ه و خه طائی که شیر
 ژ بو وی هیه مودده تا تهوبه ئی
 ل سهر وی ژ من لوظفی نحرسان بتن
 نه دم وی عه ذابی شه دید و موهین
 ژ بو خاطری سه ییدی بور دبار
 ل وی مودده تی تهوبه ئی مهوت بوو
 دبت موسته حه ققی عه ذابی جه حیم
 ب حمه د و ئه نا وی فه تح کر ده هان

خودایا ژ بو ته شه‌ن‌اء و شوکر
رحمت بوو دلّی من ژ بهر ئوممه‌تی
وله‌یکن گونه‌هکاری بی صهوت و ده‌نگ
دلّی من ب سهر وی شه ما ئه‌ی خودا
ئه‌وان ذه‌نب و عصیانّی وی بی قیاس
نیازم ئه‌شه ئه‌ی خودایّی که‌بیر
ئه‌گهر فه‌رده‌کی ئوممه‌تا من حه‌زین
د رۆژئی قیامه‌ت کو خدمه‌ت بکم
ژ وی ره وها گۆ (رب العالمین)
ل ته موژده بیتن ژ قی حه‌ضره‌تی
هه‌چی قیّره په‌یدا بتن دهره‌یه‌ک
بلا ذه‌نبی وی پر بتن بی فه‌صال
ده‌ما بیته حه‌شری فه‌قیر و مه‌لوول
ژ بو وان ره ئه‌ف ره‌حه‌تا من به‌سه
موحه‌مه‌د کو سه‌حکر ئه‌شان موژده‌ها
گه‌له‌ک بوو موفه‌رره‌ح ژ ئه‌لطافی ره‌ب
شه‌نایه‌ک وسان کر ژ بو کردگار
گه‌له‌ک حه‌مد و شوکر و شه‌نا کر ئه‌وی
ژ پاش ئه‌ف شه‌نایّی کو گو‌تن ده‌لال
د رۆژا کو ئه‌سمان د یه‌ک که‌ف بکی
کو یه‌عنی درۆژی قیام و حساب
یه‌کی ئوممه‌تا من کو بی ته‌ویه بت

ژ بو من نه‌ه‌یلا خه‌یال و فکر
دزانم ل وان دئی بکی ره‌حه‌تی
کو ته‌قلی گونا‌هان بچت قه‌بری ته‌نگ
کو حاله‌ش چ بی رۆژی حه‌شر و جه‌زا
ژ جه‌نگی عوقوبه‌ت چسان بت خه‌لاص
شه‌فاعه‌ت بکم فانگونا‌هی که‌ثیر
(بلا توبه) بچی د زیری زه‌مین
بده خاطر چوون شه‌فاعه‌ت بکم
که ئه‌ی سه‌روه‌ر و (سید المرسلین)
شه‌فاعه‌ت مه‌ دا ته ژ بو ئوممه‌تی
ژ ئیمان و ئیسلامی یه‌ک نوقطه‌یه‌ک
ب مثلّی سه‌ماء و زه‌مین و جبال
شه‌فاعه‌ت بکم دهر حه‌قی وی قه‌بوول
شه‌فاعه‌ت تورا دهر په‌ئی هه‌ر که‌سه
ئه‌شان نعمه‌تی بی قیاسی خودا
ده‌هان فه‌تح کر وی ب طه‌رز و ئه‌ده‌ب
کو واقع نه‌بوو سهر دلّی که‌س تو جار
ره‌سوولی ژ بو ذاتی بی‌چوونی وی
سوئال کر ب زاری که (ای ذا الجلال)
زه‌مینّی هه‌می قاع صه‌فصه‌ف بکی
کو حاضر بن ئه‌هلّی شه‌واب و عقاب^(۱)
گه‌له‌ک ذه‌نبدار و خودان حه‌ویه بت

(۱) ئه‌ف مالکه د دانه‌یا (ئامه‌دی) دا نینه.

شہ فاعلت نہبت بو ئهوی بی کسی
چیه حالی وی ئهی خودایی کهریم
خودائی جهواب دا ژ بو ره بهری
بزان هفت هزار ساله ئهف مه سئله
هیه تختلافهک د سه طحی فلهک
وها گوتیه میکه ئیلی دهلال
نهکت فکر و مهوت و حساب و قهر
نه ترست ژ قهر و عذابیی خودا
نهکت تهوبه و قهط پشیمان نهبت
ژ غفلت ل دنیا نهکت تهوبه ئی
ب تشبیهی جیفه بیستن مرار
چسان عفو کت وی خودایی کهریم
مهاله کو ئه مو جرمی پروسیاه
کو (إلا) جهی وی د ئاتش بتن
ولهی حاملی وه حیی من جبره ئیل
مه یژ نهقی گوتنی هان هان
کهسی کو د ئه فعالی عصیان ده بت
ب قان فعلی پیس و خه طائی نوفور
د حشری کو رابت گلهک دل ب کول
خودایی عزیزی قه دیری کهریم
عفو کت ئهوی بهنده ئی پروسیاه

ژ بو وی نهبت هیچ ئه فغان رهسی
د وی روزی دل و روزی پر خهوف و بیم
که ئهی شاهی ئورنگی پیغه مبهری^(۱)
کو بهردایه ناف قودوسیایان وه لوله
د ناف جومله قودوسیایان و ملهک
تهلف کت کهسهک دهر گونه شیت سال
ل سهر ذنب و عصیان بکشت صهر
جه سوور بت ل ئه فعال و ذنبی ردا
نهبت مونته به دا ژ عصیان قهبت
د گهل ئهف شه قاهوت بچت حوفرئی
(بلا توه) داخل بیت قه بری زار
مهاله ل نک جومله عقلی سلیم
بت مه ظه ری لطف و عفری ئیلا ه
سه بهب ئهو گونه پرووی وی رهش بتن
وها دا جهوابهک ژ بو میکه ئیل
خودایی کو هنده ره حیمه عیان
وله یکن ئهوی ذهره ئیمان ههبت
وفات کت بچت قه بری تاریک و کوور
شہ فاعلت نه بینت ژ شاهی رسول
ئه گهر ئهو ب ره حما خوه یا پر عه میم
چ نوقصان دبت دهر که مالی ئیلا ه

(۱) ئهف دان و ستاندنا د ناههرا خودی و پیغه مبهری دا یا شاعر قه دگپرت، مه چو (سه نه دین درست) بو
نه دیتینه د کتیبین هه دیسان دا.

گهلهک مومکنه وی فهقیری ذهیم
 ب لوطف و کهرم وی بیت جهننه تی
 ل نسمان سه بهب حهللی ئەف مهسئله
 دیژن: هنک گۆتنی میکه ئیل
 تهمام هفت هزار ساله بۆری ل وان
 مه هیژا نه کریه بهیان و ووضوح
 وهره ئەی موحه ممه د ببه تو حکه م
 بهیان که توژی ئجتهدای مهزن
 د ئەف مهسئله حوکمی حاکم چیه
 رحهت که دللی شان فرشت و مهلهک
 ب حوکمی ته جومله رضائی ددن
 موحه ممه د کو دی ئەف که لام و بهیان
 که ئەی عالمی ناشکار و راز
 ئەفه حوکمی من ئەی خودایی جلیل
 ژ بۆیهک فهقیری کو ئحسان بیت
 کو یهک بهنده ئی بی مهجالی فهقیر
 چ مه حذووره گهر خالق (ذو الجلال)
 ئەفه ئجتهدا مه ئەی پر که ریم^(۱)
 گهلهک فهضل و ئحسانه نینه مه حال
 نه نوقصان دبت مولکی ته نه زیاد
 خودا گۆته وی شاهی بهیت و کهرم

عهفوو کت خودا ئەو ب رهحما عهیم
 ژ دووزخ رهها کت ب قی رهحه تی
 مه لائک هه می بوونه دو قافله
 وهلی تاخمهک مایلی جبره ئیل
 کو ئەف ئختلافه د ناڤ وان بزبان
 کو حه ققی د دهستی کییه با فوتووح
 ژ بۆشان فرشتان ب لهفظ و کهرم
 بده فهتوی ئەی موفیتی شه رعی من
 بیژره کو حه ققی د دهستی کییه
 بلا بهس بکن ئختلافی گهلهک
 بکه فهصلی وان ئەی حه بیی مهزن
 فهتح کر ئەوی فه ممی گهوه ره فه شان
 خودا وهندی موطلهق شه هی بی نیاز
 کو حه ققی د دهستی ئەخی جبره ئیل
 ژ رهحما خودایی چ نوقصان دبت
 بمینت د بن باری ذنبی که تیر
 بهخشت ئەوان جومله ذنب و وهبال
 بهخشی ئەوی مودنبی پر ئەلیم^(۲)
 کو ئحسان کی سهر موجرمی بی مهجال
 ل نک من ئەفه موطلهقی ئجتهدا
 کو حوکمی ته حه ققه بزبان (لا جرم)

(۱) د دانیه (قوگی و ئامه دی) دا: کهرم.

(۲) د دانیه (قوگی و ئامه دی) دا: ئەلیم.

شه‌هنشاهم ئەز رەحم و لەطفامە عام
گەلەك لا ئتقى كبرىائى منه
حەقى كەت يەدئ جبرەئیلی كویار
وها ئەمر كریە خودایی مەزن
هەزار شوكر و حەمد و ئەنا بۆ خودا
ئەگەر چەند ئەز موحرمم پر گوناھ
ژ رووحی عەفوو كت گوناھى مەزن
مە حەرووم نەكیتن ژ خوانى كەرەم
ئذن دت ژ بۆ ئەحمەدئ تاجدار
ژ پاش ئەف سوئال و جەوابا وها
مە فەرض كر ل سەر ئوممەتا سەرفراز
عبادەت بكن ئەو ژ من پە مودام
موحەممەد كو سەحكر ئەقى ئەمرئ وى
ل ئەسمانى سادس كو ژئ كر رجا
تو ئەحكام و شەرعى سئك طەلبە كە
كو هات فكرئ وى ئەف تەكەللوم تەمام
كو یا رەب ئەقى ئوممەتا من ضەعیف
كو فەرض كى ل سەر وان تو پەنجە صەلات
تەكاسول بكن ئەو ژ فەرضا نەماز
ژ سەر وان خەفیف كە هەنك بارئ وان
كو ئەو زیدە عوصصات و موحرم نەبن

عەفوو كە ئەگەر ذەبنداران تەمام
نەبێژم كو دۆستە وە یا دوشمنە
چكو حوسنى ظەن كر ب رەببى غەفار
(أنا عند ظن عبادي)^(۱) ب من
هەیه حوسنى ظەننم ب رەببم وها
وہلیكن ئومیدا مە رەحما ئیلاھ
ستر كت ب لوطفا خوہ ذەنبى د من
بدە خاطرئ شاھى بەیت و حەرەم
شەفاعەت بكت رووحیى ذەبندار
ئەمر كر خودایی ژ بۆ موصطەفا
شەب و رووز پەنجاھى وەقتى نەماز
شەب و رووز پەنجە لمیژان تەمام
خەبەردانى مووسا كەتن فكرئ وى
ژ بۆ ئوممەتا خوہ بكە ئلتجا
بلا بارئ وان زەحف و سەنگین نەكە
رجا كر ل بەر خالقى (لا ینام)
دخووزم ژ بۆ وانرە شەرعى خەفیف
دترسم ل سەر وان ببیتن فەوات
د عصیان و ذەنبان ببن جانیگوداز
كو تەركا صەلاتان نەبت كارئ وان
كو ئەم ژى فەدیكار و شەرمى نەبن

(۱) ئەفە ئیشارەتە بۆ وى حەدیسە قودسى یا بوخارى (۷۴۰۵) و موسلم (۶۹۸۱) ژ ئەبوو ھورەیرە
فەدگوهیزن، و دەقى وى دبیژت: ﴿أنا عند ظن عبدي بي...﴾.

خودا وهقتی دی ئەف نیازا رهسوول
 ژ بو ئوممه تا وی نه دا تهعب و پهنج
 ژ بو من په طاعت کو دایم بکن
 ل سهر موصطه فا رققه تهک بوو عهیان
 ئەشان باری وان ژی گرانه خودا
 مه هیقی کو تهخفیف کی فهرضی وان
 ژ وان دهه فوروووسی دی ژی کردگار
 تهحه ممول نه کر پانزده فهرضی وی
 خودایا نکارن ئەدا کن ئەشان
 بده خاطرئ من هنک دی صهلات
 خودا پهنجی دی دا نیازا رهسوول
 نیاز کر موحه ممه د ب ئاه و رجا
 ضه عیفن ئەقی ئوممه تا من ئەمان
 دترسم کو غافل بن بئ نیاز
 ژ ته شهرمسار و فه دیکار بن
 کو ئەحمه د ل مهولا رجا کر به عرض
 ئەمر کر ژ بو شاهی صاحب نشان
 ژ بو خاطرئ ته مه پر کر خهفیف
 وه لیکن بیژه ژ بو ئوممه تی
 نه بۆرن ل وان هیچ فهرضی صهلات

ژ بو خاطرئ وی گه راندی قه بوول
 ژ فان فهرضی وان کهم کرن بیست و پهنج
 بلا بیست و پهنج فهرضی قائم بکن
 ب ئەفغان و زاری فهتج کر دههان
 مه گپره ژ بو وان بههانه خودا
 ژ وان په تو دیسان بده بهعضی وان
 هلاسی ژ بو ئەحمه دی تاجدار
 ب زاری نیازی خوه کر عهرضی وی
 ل سهر وان ئەشان ئەمرئ دیسا گران
 دترسم ل سهر وان قهضائی فهوات
 کو دا ئوممه تا وی نه بینن قه بوول
 ب ئەلطافی ره بیی خوه کر ئلتجا
 ل واندامه نه زنده باری گران
 بکن ته رکئی عهشرئ فوروووسی نهماز
 گونه هکار و ناپاک و پرووسار بن
 خودا ژیره ئانی ل سهر پهنج فهرض
 کو ئەف پهنج فهرضم ئەمانهت بزانی^(۱)
 ئەقی باری ذی قیمه تی پر شهریف
 ل سهر ئەف ئەمانهت بکن دققه تی
 چکو من ژ جهم خوه ل وان کر خهلات

(۱) مهسهلا فهر کرنا هه پینج نقیژان ل شهفا معراجئ ئیکسه ژ خودی ، و کو ئەو ل سهری پینجی بوون،
 پاشی ب پالدانا مووسای -سلاف لی بن- پیغه مبهری مه -سلاف لی بن- داخواز ژ خودایی خو کر کو ئەو
 وان کیم بکهت ههتا دویماهییی بووینه پینج، بوخاری (۳۸۷۷) و موسلم (۴۲۹) ژ ئەنهسی کورئ مالکی
 فه دگوهتین.

ل نک مندبت قهنج و صاحب روتهب
کو واقع نهبوویه د قهلبی بهشهر
ئه‌دا کت کهسی په‌نج وهقتی نه‌ماز
د شان فه‌رضی من ده خیانه‌ت بکن
د ناری جه‌ه‌ننهم دبن جانگوداز
ب حه‌ققی جه‌میعی صفاتی د ته
نهدی دهستی شیطان و نه‌فسا خه‌بیس
نه‌بۆرن ل وی هیچ فه‌رضی نه‌ماز
کو باری ئه‌دا کم ئه‌قی دهینی خوه
ب تهرکا ئه‌شان فه‌رضی پاکێ شیرین
نکارم ئه‌دا کم ژ فه‌رضان یه‌کی
ضه‌عیفم د دهست نه‌فسی خوه ههر زه‌مان
ژ دهستم نه‌بت نه‌بت شان فورووضی نه‌فیس
د گهل ئه‌ف جبالئ ب طوول و ب عه‌رض
ژ خه‌وفا کو بن عاصی و شهرمناک
بکن ئه‌و د وان ده نه‌ ذهن و عه‌قل
د گهل ئه‌ف خه‌به‌ر ئه‌م ظه‌لوومن جه‌هوول
ل دۆر مه‌ قه‌وه‌ستانه وه‌ک خه‌ط ل مه‌
دزانم هلاک دیسه‌ پارا مه‌ بت
ژ بو‌خاطرئ شاهئ ته‌ختئ هو‌دا
وه‌لی پرووره‌ش و موجرمه‌ک ئومه‌تم
مه‌هلته‌ هلاک بم د فعلا خه‌راب
بکیشم ل سهر خامه‌ ئاوازی خوه

که‌سی قانه‌دا کت ب طه‌رز و ئه‌ده‌ب
بدم وی ژ ئنعامی خوه ئه‌و قه‌ده‌ر
ل نک حه‌ضره‌تا من دب‌ت سه‌رفراز
وه‌لیکن کو تهرکی ئه‌مانه‌ت بکن
ته‌کاسول بکن دهر ئه‌دائی نه‌ماز
خودایا ب حه‌ققئ ئه‌وی ذاتی ته
ئه‌قی عه‌بدره‌حمانئ عاصی یی پیس
بعانه‌ت بکه‌ رووحیعی جانگوداز
ئه‌گهر چ مه‌ نینه عه‌مه‌ل زه‌ینی خوه
مه‌ پرووره‌ش نه‌کی ئه‌ی خودایئ ئه‌مین
دزانم ئه‌گهر ده‌ستگیری نه‌کی
چکو نه‌فسی من غالبه‌ بی ئه‌مان
مه‌ مه‌سپیره‌ قی نه‌فسی به‌دفعلی پیس
ته‌ عه‌رض کر ئه‌مانه‌ت ل ئه‌سمان و ئه‌رض
مه‌نع بوون ژ حه‌ملا ئه‌قی باری پاک
ژ ترسان نه‌ویران ئه‌مانه‌ت حه‌مل
مه‌ ئانی ئه‌قی باری ته‌ کر قه‌بوول
وه‌ ههم نه‌فس و شیطان موسه‌لله‌ط ل مه‌
ئه‌گهر نه‌ ب فه‌ضل و ب ره‌حما ته‌ بت
وه‌لیکن رجادارن ئه‌م ئه‌ی خودا
ئه‌گهر چ نه‌ ئه‌ریایئ ئه‌ف نعمه‌تم
بده‌ پیش مه‌ راه‌ و طه‌ریقئ صه‌واب
موغه‌ننی بده‌ ده‌ستی خوه سازی خوه

بکه گووښی من پر ژ ئاوازی چهنګ
 دلـم پر ژ ئالامی هجرئ نگار
 کهـرم که موغـهننی وهره خـهلوهـتی
 بنووشم ژ دهستی ته چهند جامی مهی
 موفهـررهـج بـم ئـمز ب تهـئیرئ څان
 ژ بیر کم هنک جهور و ظولمی حبیب
 کو دهوران بکم وهک حویابی مهیی
 طهـرهـب بیتـه قـهـلـبـم ژ سـاز و ژ جـام
 ب تهـشمیرئ سـاعـد بـکم همـمهـتی
 کو سهـحـکر ئـهـڅان ئـهـمرئ پاکی قـهـبوول
 قـهـبوولن مه ئـهـڅ ئـهـمرئ ته ئـهـی خودا
 ئـعـانـهـت بـکه تو ژ بو ئـهـڅ ئـهـمر
 نه کی نهـفس و شهـیطـان تو غـالـب ل وان
 ل من ئـهـز ل سـهـر وان نهـصـیـحـهـت بـکم
 تو ژ عـهـون و تهـوـفـیـقی خـوه بـدیه وان
 خودا گوته وی ئـهـحـمهـدی تاجـدار
 کو ئـهـو ئـبـتـدائئ عـبـادـهـت بـکن
 بـدم وان ئـعـانـهـت ل سـهـر طـاعـهـتی
 ئـهـنا کر ژ بو رهـبیـی خـوه موـصـطـهـفا
 ژ معـمارئ کاخئ روایهـت ئـهـمن
 د خـهـلوهـت سـهـرا (لا مـکان)ی خودا
 خـهـبهـردان د گـهـل ئـهـحـمهـدی شهـهـریار
 کرن سی قسم ئـهـڅ کهـلامی ب عـهـد

موفهـررهـج بـکه جـارهـکئ قـهـلبی تهـنگ
 ل سـهـر من هـهـنه نهـوعئ غـهـم بی شوـمار
 تو ژ سـاقـیـا بـیـنه وی شهـرهـتی
 سهـمـاع کم هنک دهـنگئ قـانـوون و نهـی
 سـڅـک بن ل سـهـر من هـومـوومئ گـران
 لهـهـب موـنـطـهـفی بت ژ قـهـلبی کهـبیـب
 بـدم دهـستی خـوه رووـسیـا خـامـهـیی
 بـکم همـمهـتـهـک ئـهـز د نهـظـمی کهـلام
 بیـڅـرم بهـقـیـیه ژ څی قصـهـتی
 (سـمـعنا، اـطـعنا) جـهـواب دا رهـسوول
 وهـلی تو بـده وان طـهـریـقی هـودا
 کو مهـجـووب نهـبن ئـهـو د روژئ حـهـشـر
 بـهـه دائـما تو موـراقـب ل وان
 ژ بو وان په بهـحـثئ ئـهـمانـهـت بـکم
 کو شهـرمی نهـمـینـد د ئـهـمرئ گـران
 مه دا ئومـهـتی جوړـئـهـکی ئـخـتـیار
 ژ من ژی سوئـالا ئـعـانـهـت بـکن
 ل سـهـر وان بـکم زـیـده څی رهـحـمهـتی
 که ئـهـی پاـدشـاهـا ستـایش توـرا
 سهـمـاع کر ئـهـڅان نهـقـلی پاکی مهـزن
 ب هـژمار خـهـبهـر دا د گـهـل موـصـطـهـفا
 ژ راوی مه زانی نهـوهد دهر هـهـزار
 ژ بو موـصـطـهـفا وی خودایی صـهـمهـد

وہا پیئ ئہمر کر خودایی غہفار
 بہیان کہ ژ بو مؤمن و کافرین
 بیژہ ئہقان سی ہزارئ خہبہر
 ئہقان سی ہزارن ب نہصا کتاب^(۱)
 عہجب دینی کوفری ژ وان کاست بوو
 ل ہہردو جہان وی نہکیشا تو پرہنج
 ہہمی شہرع و ئہکامی وی خالقن
 د کوفر و د عصیان دہ ما پروسیاہ
 ئہقی راہی شہرعی شہریفہ موین
 دکن جوملہ مؤمن ژ جنن و ژ ناس
 بیت مونحہرف خصلہتی مہردومہک
 سوار بت چو کہشتی ل سہر سہطحی ما
 بزانیہ کو کہذابیہ ئہو ذہنبدار
 کو مہقبوول بت نک خودایی لہطیف
 ژ ہہر کہس رہ بیژہ ئہقان سی ہزار
 بیژہ ئہقان شہرع و حوکمی گران
 ہہچی گوہ نہدانی بزانیہ دوشمنہ
 ژ بو وی رہسوولی خوہ دا نختیار
 ہہچی تو دخوازی بکہ نکتتام
 حہقیقت بزانیہ ئہیا شاہی دین
 بیتن بیژئی ئہقان سرری من

کو ہہر یہک ژ وان قسم بوو سی ہزار
 ژ وان سی ہزار راہی شہرعی موین
 ژ بو جوملہ جنن و جہمیعی بہشہر
 چکو دینی ئیسلام و راہی صہواب
 حدیث و شہریعت ب وی راست بوو
 ہہچی کہفتہ راہی ئہقی شہرعی قہنج
 کو قورئان و سوننہت ب وی ناطقن
 ولئی گہر کہسہک مونحہرف بت ژ راہ
 بزانیہ ئہساسی ل ئسلام و دین
 ب وی دین و ئیمان و ئیسلامی ناس
 ژ میزانی شہرعی ئہگہر دہرہمہک
 ئہگہر چہند طہیران بکت سہر ہہوا
 مہبہ موعتہقد بوو ئہوی سہختہکار
 عہمل لازمہ بیتہ شہرعی شہریف
 خودا گوئہ وی ئہحمہدی نختیار
 ژ بو جوملہئی مؤمن و کافران
 ہہچی گوہدنی پہیرہوانی تہنہ
 ولئی سی ہزارئ دگہر کردگار
 ہہچی تہ دئی بیژہ وان ئہث کہلام
 ہنک ژئی طہریقہت ہنک دی یہقین
 ہہچی مہردی قہلبی تہ لی موطمئن

(۱) چو سہنہدین دورست بوئی روایہتا شاعر قہدگوہیزت د دہر حہقا ہژمارا وان پہیشان دا یین خودی پیئ
 د گہل پیغہمہری -سلاٹ لی بن- ناخفتی، ب بہر چاقین مہ نہکہفتینہ.

طهريقهت حهقيقهت چكو كوورن نهو
كهسي قابلييهت نهبت بي حساب
شهريعت چو دهريايي (از) نايي پر
كهسي جهوههري نهف حهقيقهت بفي
نكارت نهفي جهوههري پر ژ نوور
كو (الا) سهفينا طهريقهت موعين
چكو كهس د دهريايي شهرعي شهريف
مهگهر نهو سوار بن ل ناتهش گهمي
ژ قهعري نهفي بهعري صافي شيرين
شهريعت طهريقهت حهقيقهت تهمام
وها من بهيستي ژ راوي خهبر
موحهمه د ژ بو دوانزده نهصحابي خوه
ژ بو وانره ژي گو حهبيبي كهريم
نهوان ژي بهلاق كر ل سهر نهف نهصل
ولهي نهف وهصيهت تهمامي نهما
طهريقهت نوها بوويه يهك دامني صهيد
ولهيكن خودا پي دزانه يهقين
بلا نهو ل دونيا بكن نهف كذاب
چ لازم ژ بو مه نهيا شهمسهدين
تو بسپيره حوكمي خودا ئيشي وان
چو تو مهردومهك شاعري رووحيا
تهجهسسوس چ لازم ژ بو ته ل خهلق

ژ عقل و خرده جوملهشان دوورن نهو
مهبيثي نهقان سهرري عالي جهناب
طهريقهت سهفينه حهقيقهت چو دوپر
ژ قهعري بحاري شهريعت بفي
دهرينت ژ قهعري نهفي بهعري كوور
بيتن ژ بو جهوههري پر شهمين
نكارن بيورن ب عهقلي سهخيف
كو دهريايي شهرعي بيتن ههمي
دهرين گهلهك جهوههري پر شهمين
بزان بيبي هف نابن نهني نيك نام
كو نهف سي هزار گوتني پر نهشر
بهيان كر نهقان سرري پر تابي خوه^(۱)
في سرري كهتم كن ژ مهردني لهيم
ژ بو شهخصي قيمهت شوناس و نههل
نوها كهتبه دهستي كهسي ناسهزا
كو پي مالي دونيا بكن بهند و قهيد
عهليمه ب نهحوالي جههر و نههين
ل ئاخرهت ژ بو ره ب چ بيژن جهواب
كو تهحرير كن حالي وان (اين چنين)
كو رويي قيامهت كه تهفتيشي وان
چ لازم دكي هنده قهلاشييا
موفهوهض كه فان ئيشي وان تو ب حهق

(۱) چو سندهدين دورست بو في چهندي ژي مه د كتيبيتن حهديسي دا نهديتبه.

ل ڦي صنعتي څو بڼه مودام
 ځو نينه د دهستي ته شهيهك عمهل
 بخوازه تو ساقى و ساز و شهراب
 ژ مهشرق ههتا مهغري عالمي
 خسارا ته نابت تويهك شاعري
 ژ موسودهده و خامه پيښه توجار
 مهپرسه ل شهيهك نه بيش و نه كم
 وده نهى قهلم سهر سياقي نهول
 بكن بتدا هم ب مهقصودى څو
 مه پيشى بهيان كر ب شوق و ب كهيف
 مه (ستين ألف) بهيان كر خهبر
 نهقان سى هزارى ځو مایه نههين
 ځو بو كس بپيژت نهقان سررى وى
 ځو(الا) د مابهينى ره ب و رهسول
 نهقان جومله سررى نوبوهت بزان
 نه هدهده ژ بو قدسى و نى و جن
 نهغه مهترهبا (لى مع الله)ى^(۱) حق
 ژ ڦان سررى وى هيچ ناگه نههن
 ژ غهبرى موحه ممد شهى با ودها
 نكارن سهماع كن ڦي سررى كهريم
 نهان مان نهقان جومله نهسرارها

بيوره د مهقصودى شعر و كهلام
 چرا صنعتي مهردومانكى دهغل
 ل سهر كهيفى وان بينه نهظمى كتاب
 نهگر سهرتهسهر تار و مار بت ههمى
 فهقير و نهچارى دهرى قادري
 د گل ساقى و سازبند و نگار
 وه گر نه دلى څو دكى پر نهلم
 تو ژى ساقيا بينه جامى چو گول
 برپژن د مهيدان ده مهوجودى څو
 خهبر دان ب نهحمده په تسعين نهلف
 ژ وان جومله ما سى هزارى دگر
 نهدا هيچ روخصهت ژ بو شاهى دين
 نههيا برپيژت نهقان دوررى وى
 بمين نهقان سررى پاكى قهبول
 ژ نهسرارى پيغه مبهريه ههمان
 ځو سهح كن نهقان سررى كوورى مهن
 زهمانهك ځو تيدا نههن هيچ خهلق
 ځو (الا) ههمى خاصى شاهنشهن
 نكارن بپيژن تو خهلقى خودا
 ځو(الا) خوداوهندى خهلقى عظيم
 ههتا وهقتى رږژى حساب و جهزا

(۱) نهغه نيشارهته بو وى هديسا بى بناخه نهوا دهقى وى دبپژت: ﴿لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك
 مقرب ولا نبي مرسل﴾.

ب جوز قهلبی ئهمه د ئهوی پر وهسیع
 خهزینا ئهشان سرری مهکنونی پاک
 نهاییه نزانن چ کهس ئهو چیه
 ئهقه عادهتی دۆستییا تهمام
 ئهقی سی ههزاری کو مهستوره بوون
 نههاتن بهیان و ووضووحی ئهبد
 وسان مانه مهززون د ناڤ قهلبی وی
 ژ پاش ئهف کهلامی ب عهده و شومار
 ئجازهت ژ بو موصطفاه دا کهریم
 کهرم که ههپه جای خوه روخصهته
 د قی عهدهتی ده بزان ئهی ههڤال
 وهلی ئهز بهیان کم ب کهیف و طهره ب
 ژ بهعضی رواتان ههیه ئهف کهلام
 دهما گووش کر وی ئجازهت ژ ره ب
 د سهجده گهلهک ذکر و تهسبیحها
 وهکی سهر هلائی ژ وی سهجدهئی
 ب یهک (طرفه العين از لا مکان)
 وهلی یهک روایهت ههیه پر سهحیح
 ژ څر څه چهوان چوویه سهر ههفت طهباق
 ژ مهکه ههتا ئهرضی قودسی شهریف
 ژ قودسی ههتا ئاسمانی ئهول
 ژ ئهسمان ههتا (سدره المنتهی)
 ل سهر شهپهري جبرهئیلی دهلال

نکارن هلینن قی سرری بهدیع
 بزان قهلبی ئهمه د ئهوی تابناک
 د مابهیني ره ب و رهسولوی ویه
 کو مهخفی بیژن ژ بو ههف کهلام
 ب جوز موصطفاه هیچ ئاگه نهبوون
 نههتلا کو بیژن حهیبی صهده
 ئهشان سرری کو گوتهی رهبی وی
 خودا دایه روخصهت ژ بو شههبار
 که ئهی شاهي بهیت و مهقام و حهطیم
 ژ بو ته بهسه ئهف قهدهر نعمهته
 ههیه ئختلافه رواتان دهلال
 ئهقی ئختلافی ب طهرزهک عهجه ب
 کو ئهمه د شههنشاهی عالی مهقام
 ئهوی سهجدهیهک بر ب طهرز و ئهده ب
 قهخوهندن ژ بو رهبی ئهرض و سهما
 خوه دی ئهو نهفهس داخلی حوهرئی
 گها مهکهئی جای خوه بی گومان
 د قی دهعهدهتا پادشاهی مهلیح
 ب عهینی روجوع ژ ل سهر ئهف سیاق
 ل پوشتی بوراقي عهزیزی نهظیف
 بلندبوو ل سهر نهردوانی چو گول
 د گهل دووزهخ و جهننهتی ههر وها
 عورروج کر ئهوی شاهي صاحب جهمال

سوار بوو نهو پادشاهي جه ميل
ل سهر شههپهري وي دچوو بي نه لم
ل سهر شههپهري نسرده فيلي مه زن
نهو رهه بهري راهي حه قق و هو دا
ب قودره ت خودايي كهريمي جه ليل
نهو شاهي (الولاك) ي صاحب نيشان
ژ بو عوده تا سه يدي ساده نوور
هه تا مه كههني هات شاهي جهان
ل نك مه هه مووچكان ب نه قل و بهيان
بهري خوه كو دا مه كههني پر مه رام
ل رهو حائي يهك كارواني عه رب
كو دا بت عه لامه ت ژ بو مونكران^(۱)
ب ته شيبي وي نه حمه دي چاڅ به لك
هه مووچكان زياره ت كرن پايي وي
ل وي دان هه زاران صه لات و سه لام
كرن بوو ره سوولي ب نوور و شوعاع
ل پيش نه حمه دي تاجداري ب نوور

ژ سدره ل سهر شههپهري ميكه ئيل
هه تا جايي ميكالي پر موخته شه
ژ وي پيڅه شاهنشاهي ننس و جن
عور و وچ كر هه تا سه طحي عه رشي خودا
ژ نهو پاش نه ما طاقه تي نسرده فيل
ل رهرفه سوار كر هه تا (لا مكان)
ئي جازه ت كو دهركه ت ژ رهبي غه فوور
ب قي طهرز و ته رتيبي من كر بهيان
نه صه حني روايه ت نه قه بي گومان
ژ قودسي ده ما نهو ب ري كه ت ته مام
ل رهه ديت سولطاني صاحب نه ده ب
قه خور كاسه يهك ئايي نهو كاروان
هه تا مه كههني جومله صه فني مه لك
ب ته سبيح و ته هليل برن جايي وي
هه مي ده ست و پي بوو سه دان (بالتمام)
نه شان جومله قودووسييان (الوداع)
گه لك زاري و ناله كرنه ظوهوور

(۱) د هندك روايه تين دورست دا هاتييه كو پشتي پيغه مبهري -سلاف لي بن- زفرييه بهيتولمه قدسي، وي پيغه مبهري هه مي ل ويري ديتن، و نقيز ل بهرا وان كر، پاشي قه گه پيا مه كههني (بنيره: الصحيح من الاسراء والمعراج، تاليف خير الدين وانلي، ص ۳۵)، و د روايه ته كي دا ئيمامي بهيه قني (الدلائل ۳۵۵/۲- ۳۵۷) ب سه نه ده كا لاواز ژ شه ددادي كوري نهوسي قه دگوهيزت كول ده مي قه گه پيانا پيغه مبهري -سلاف لي بن- بو مه كههني نهو د بهر كاروانه كي قوره شيبيان را بوري، و وي ديت وان هندك حيشترين خو به رزه كربون، پاشي ئيك ژ وان نهو قه ديتن و كومكرنه سه ريك، و تيدا نه هاتييه كو پيغه مبهري -سلاف لي بن- هندك ئاڅ ل نك وان قه خوار بت، وهكي شاعر ديترت.

که ئه‌ی سه‌روه‌ری (سید المرسلین)
 ژ ئوممه‌ت حساب که مه‌ قوددووسییا
 ژ پاش ئه‌ف نیازا کو وان جومله‌شان
 ب پاشده شه‌گه‌ریان جه‌میعی مه‌له‌ک
 نه‌ظه‌ر کر جه‌یبی کو پر شه‌رم بوو
 خودایا ب حه‌ققئ ئه‌قی پادشا
 ب حه‌ققئ ئه‌قی خه‌لوته‌تا موخته‌ره‌م
 ب حه‌ققئ ئه‌قیان جومله‌ ئه‌سراری ته‌
 ب حه‌ققئ هه‌می ئه‌نبیاء و ره‌سوول
 ب حه‌ققئ ئه‌وی خه‌لوته‌تا (لا مکان)
 ب نوورا روخی موصله‌فایئ که‌ریم
 ئه‌قی رووچیئی موجرمئ دل که‌باب
 ل سه‌ر من گوناھئ مه‌زن وه‌ک جبال
 گه‌له‌ک موذنیم رووره‌شم رووسیاه
 د گه‌ل هنده‌ ذنب و خه‌طائی د پیس
 چسان بئیم حوضوورا ته‌ ئه‌ی کردگار
 مه‌پرسه ژ من روژئ هه‌شر و حساب
 سه‌تر که ل سه‌ر من هه‌می ذنبی من
 مه‌ رووره‌ش مه‌که روژئ هه‌شر و قیام
 کتابم بده ده‌ستئ راستئ ئه‌مان

مه‌ بگره د ناڤ ئوممه‌تی ئه‌ی ئه‌مین
 شه‌فاعه‌ت بکه جومله سوپووحییا
 ب زاری کرن عه‌رضئ خدمه‌ت چونان
 به‌لاقبوونه هه‌ر که‌س ل سه‌طحنئ فه‌له‌ک
 کو هه‌یژا جه‌ئ نه‌ومی وی گه‌رم بوو
 کو ته‌ دایه وی نه‌رده‌وانئ سه‌ما
 کو خاصه‌ ژ بو شاهئ به‌یت و حه‌رم
 ته‌نی زانه سولطانی موختاری ته‌
 خوصووصا ب حه‌ققئ جه‌یبی قه‌بوول
 کو لایقه‌ ئانجه‌ق ژ بو شاهئ جان
 ب حه‌ققئ ئه‌وان جومله خولقی عه‌ظیم
 عه‌فوو که ب ره‌حما خوه یا بی حساب^(۱)
 هه‌زار نه‌وعئ قویح و ذونوب و وه‌بال
 غه‌ریقم د ناڤ مه‌وجئ به‌حرا گوناھ
 د گه‌ل هنده عصیان و فعلئ خه‌بیس
 عه‌فووکه ب ره‌حمه‌ت منئ ذنبدار
 چکو ئه‌ز نزانم بیژم جه‌واب
 ب ره‌حما خوه یا پر ئه‌یا ره‌بی من
 ل ناڤ ئه‌هلئ مه‌حشر ب ذنبئ حه‌رام
 عه‌فووکه ژ من جومله ذنبئ گران

(۱) د دانه‌یا (قوگی) دا ل ده‌مه‌نی ئه‌ف مالکه هاتییه (و دیاره ئه‌و ژ قه‌هاندنا ناسخییه کو مه‌لا ئه‌حمه‌د
 حلمی یئ قوگییه):

که‌ذا ئه‌حمه‌دی صاحبئ ئه‌ف کتاب بی جه‌ننه‌تی بی سوئال و حساب

ژ ته پيښه کي من ههيه نهی که ریم
بلند کم یه دی خوه ب صدق و صفا
نیا هی تو رووحي نه کی شهرمسار
عفو وکت ژ من ښان گونا هی ذه میم
بییژم ب حقیقی نهوی موصطه فا
کهړ و لال و گيژه تو نینه مه دار

بند رابع و ثلاثون

در خبر گفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بامدادان
از معراج شبانه با اسلام و کفار که مصدقان تصدیق کردند^(۱)

عمارته کونی کاخی قی نامهئی	نه قشبه ندی ئه یوانی قی قصه ئی
ئهو صیره فیی دوکانی خه بهر	گوهر سهنجی بازاری لوطف و ئه شه
ب قی طهرزی تهزین دا قصه تی	وها دایه من گوهره را حکمه تی
بیه نداشتی طهرحی ئه ساسی سوخن	وهلی طهرحه کی موحکم و موئته مه
موسه لسهل هتا نه زدی من ئه ث کلام	سه ری سلسله نک صه حاجی کرام
رواتان وها کر روایه ت یه قین	ژ ئه حوالی معراجی شاهی ئه مین
کو بوو مونقه ضی ئه سیاهی بی شهب	سفیدی ب دهر کهت چو جامی حله ب
ب پهروازی چو زاغی شهب نابه دید	خه رام بوود ئافا قی بازی سفید
قه دا مورغی بام صهوت و دهنگی عه یان	ژ خه یطی سپی خه یطی رهش بوو عه یان
ژ گولبانگی (یا حی و یا ذا الجلال)	ئهو دهشت و صه حرا تری کر بلال ^(۲)
ره سولئی موئیه د ب عزز و مه قام	به یان کر ژ بوو (أم هانی) ^(۳) که لام
کو ئمشه ب خودا ئه ز برم ئه رضی شام	ژ وئ ئه ز برم ئاسمانان ته مام
سوار بووم ل سهر یهک بورا قی ته میز	برم تا ب قودسی که ریم و عه ریز
جه میعی صوفوونی نه بی و ره سول	مه دیتن د وئ مه سجدی پر قه بوول

(۱) ئه ث بهنده د دهر حقا گوتنا پیغه مبه ری خودی دایه -سلاف لی بن- بو سوجه تا معراجا خو یا ب شه ئی بو
موسلمان و کافران و ئه وین باوهری ب گوتنا وی ئینای.

(۲) یه عنی: ده می سپیده هه لاتی، و بیلالی ب دهنگی بانگی دهشت و صه حرا تری کرین.. وهه ئیه بیژین:
معراج ل مه که هئ چیبو بوو به ری مشه ختوونی، و هنگی هیشتا (بانگدان) نه بوو، و بیلال زی بو بانگدانی
نه هاتبوو ده نیشان کرن!!

(۳) (أم هانی) دۆتاما پیغه مبه ری بوو -سلاف لی بن-، نا قی وئ فاخته بوو کچا ئه بوو طالبیه.

مه دیتن گهلهک صونع و نه قشې غه ریب
د گهل ههفت طه بهق ئاسمان و نه عیم
مه دیتن د جهننهت ده ئه هلی تهواب
مه لائک ژ عهدد و حسابان بروون
ته ماشا د لاهووتی ئه علا مه کر
برم جایه کی قه ط نه جا بوو ئه بهد
عه جائب غه رائب مه دیتن گهلهک
د ظهرفی شهقهک هنده ئه شیا مه دین
خودا ئه مر کر به ژ بو من ته مام
ژ بو مؤمن و کافران سه رته سه ر
کو هه ر کهس ژ بو خوه بکن عبره تی
بزانن کو خه للاقی کهون و مه کان
سه بوک (أم هانی) بهیان کر نیاز
ئه شان گوته تی ته هه می راستن
ولهی من رجایه ژ پایت ره سول
چکو عقلی ناسان گهلهک فاترن
دترسم به عید بت ژ عقلی کوفار
بیژن خه بهردانی پر بی فوروغ
ئه گهر چ کو حهققن کهلامی د ته
موصه ددق نه بن ئه و ب معراجی پاک
وه ره گو ه بده من (ایا ابن عم)

ته ماشا مه کر جومله عه رشی عه جیب
د گهل (سدره المنتهی) و جه حیم
د دووزه خ مه دین جومله صنفی عه ذاب
مه دیتن ژ مهولا ره تیک عابدوون
ل من بابی ئحسان خودانی شه کر
ل وی دهر نه بوو غه یری ذاتی صه مه د
ژ نهوعی فرشتان ل سه طحی فهلهک
شه گه پیام ب حوکی (رب العالمین)
ژ معراجی خوه ئه ز بیژن کهلام
بهیان کم قی معراجی صاحب ئه شه ر
نه بن مونکری قی هه می قودره تی
به ریئه ژ ضد و شه ریکان چونان
که ئه ی سه ییدی ره به ری سه رفراز^(۱)
حهققن جومله ئه و بی کم و کاستن
که تم که ئه قی سرری پاک قه بوول
ژ دهرکا ئومووری وها قاصر ن
بن مونکری شان دوری شاهوار
بکن حه ملی شان راستان سه ر دورووغ
دترسم کو پسما و ئه قوامی ته
ژ بهر کوفری وان تو بیی دهر دناک
ژ بو خوه زیاده مه که هنده غه م

(۱) روایه ته کا نیزی که ژ قی طه بهرانی (المعجم الکبیر ۱۰۵۹) ژ (أم هانی) ی شه دگیت، به لی سه نه دا وی
حه دیسی -وه کی زانا دیژن- یا درست نینه.

ژ بو چهند ئەصحابه ئی پر ئەمین
 وه لیکن ژ کوففاری بی دینی پیس
 دترسم کو ئەف کافری بی فوروووغ
 وه هەم ئحتمالا کو بهعضی صەحاب
 خولاصه نه گۆتن ژ معراجی نوور
 جهواب دا ژ بو (أم هانی) رهسوول
 بزانه کو (لا بد) قهول و خه بهر
 وها ئەمری من کر به ره بی عه ظیم
 هه چی موئمنه دی موصه ددق ببن
 ل من لازم و واجبه بی گومان
 نکارم قه شیتم ئومووری خودا
 موصه ددق موکه دذب ژ هه ف فه رق بن
 پهس ئانگاهێ ئەو سه ییدی تاجدار
 گها ئەوسه طی مه سجدا ئەنوه ری
 صه لا دا که (یا ایها الحاضرون)
 بزائن هه می ئەف که لامی مه تین
 سوار بووم ل سه ر یه ک بوراقی ته مام
 ل سه ر وی بوراقی عه زیزی ظه ریف
 مه دیتن هه می ئەنبیائی جه لیل
 ژ ئەو پاش ب معراجی نوورین هه تا
 صوفوونی فرشته ژ قسمی مه له ک
 بهشت و جهه ننه م مه دیتن هه مه
 جهه ننه م تژی ئەهلای ذنب و کوفر

برېژه ئەفان دورری زیده شه مین
 قه شییه قی معراجی قه نجی نه فیس
 بدن نسبه تی ته ل کذب و دوروووغ
 ببن مونکری ئەف خه بهر بی حساب
 ژ گۆتن گه له ک چیتره بی قوصوور
 که (ای بنت عم) بی ب عزز و قه ببول
 بیژم د معراجی صاحب ئەشه ر
 عومووما بیژم قی سرری که ریم
 هه چی کافره ناموافق ببن
 ته ماما بیژم قی سرری گران
 یه قین دی به یان کم طه ریقی هوذا
 کو فه رقشان ژ مه غرب هه تا شه رق بن
 مه شی سووی مه سجد ب عزز و وه قار
 ژ معراجی دووشین خه بهر ده ست کری
 هه چی موسته مع موئمن و کافروون
 کو ئمشه ب گها نک مه (روح الامین)
 ب ئەمری خودا ئەز برم ئەرضی شام
 برم تا ب مه سجد د قودسی شه ریف
 د گه ل جه ددی خوه ئبره هیمی خه لیل
 طه به قهایئ ئەسمان ب ئەمری خودا
 ل سه ر سه طحی ئاسمان مه دیتن گه له ک
 د گه ل ذکر و ته سییحی پر زه مزه مه
 د جه ننه ت هه می ئەهلای دین و شوکر

د گهل سدرهء و کورسییی پر دهلال
 مه دیتن ب شان هه دو چاڅی سهری
 ژ وئ نهز برم خه لوته (لا مکان)
 ژ بو من گه لهک سرر و رازی مه زن
 شه گه پرامه دیسان د نهو شهف ته مام
 ب ته صدیقی ههر کس بکن گوته تی
 ژ معراجی نه حمده د ناڅ مه ککه ئی
 ظوهوور بوو نهقی قصصه تا پر ب ناز
 ژ نهووهل شه قییی له عینی خه بیس
 ده ما سه حکر نهف گوته نا پر گران
 وها گوته وی: نهی موحه ممه د نه من
 توراستی دیتری شهقی دی ب شه ب
 تو دیسان شه گه پریایی نهف شهف ته مام
 (نعم) گوته سولطانی صاحب دهلیل
 ب نه مرئ خودا جبره ئیلی نه مین
 ژ نه رضی حجازی هه تا مولکی شام
 ل وئ دهر مه دیتن گه لهک سرر و راز
 چو وی کافرئ له عنه تی یی شهقی
 قیامه هلاقیتهی ده ستاری خوه
 ب شنهت دراز کر زه بانئ هه رام

د گهل جومله عهرشی شهقی بی زه وال
 نهوان نهقش و صونعی عهجه ب نه نوهری
 ل وئ دهر نه بوو جا و وهقت و زه مان
 به بیان کر ب نحسانئ خوه ره بی من
 د ظهرفی شهقهک چووم و هاتم مه قام
 ب سه معی قه بوولی هه می گوته دنی^(۱)
 خه بهر نه شهکرا بوو د قی قصصه ئی
 د مه ککه به بیان بوو هه می سرر و راز
 نه بوو جه هلی جاهل کوفر بازی پیس
 ب ته عجیلی هات نه زدئ شاهئ جهان
 بهیستن ژ ته چهنه د تشتی مه زن
 تو چوویی هه تا شام ب کریف و طهره ب
 گه پشتهی حجازی ژ سهر هه ددی شام؟
 شه بی بارحه چوومه (قدس الخلیل)
 نوزوول بوو ژ نه سمان ل پرویی زه مین
 برم وی ب سه د عززهت و نحترام
 شه گه پرام و دیسان گه شتم حجاز
 ب گووشی خوه سه حکر قی سرری خه فی
 هالانین هه می په رده نه ستاری خوه
 ل کی دهر حجاز و ل کوو مولکی شام

(۱) نهوا د روایه تین دورست دا هاتی وهکی وئ روایه تی یا نه حمده (۲۸۲۰) شه دگوته زت، هندئ دکه هینت کو
 پیغه مبهری - سلاڅ لی بن - ل سهری به حسی ئسرائئ ب تنئ بو ملله تی خو کر، پاشی پشتی هنگی وی
 به حسی معراجی ژی بو وان کر.

وهرن ئەى صەنادىدئ قەومى عەرەب
 ژ خاكي حجازى ھەتا ئەرضى شام
 د ظەرفى شەفەك قەط نہ مەعقوله ئەف
 ببينن ئەقى گۆتتا بى فورووغ
 ژ قر تا ب شامى كويەك ماھە راھ
 پەس ئانگاھ رابو ب سەد مەكر چوو
 ژ بو بەكرى رە گو شەقيى لەعين
 چ ئەلفاظى بى مەعنى تينە ظوھوور
 ژ بو من نوھا گۆتییە دەر مەقام
 ژ وئ ديسە ھاتى ھەتا مەككەئى
 جەواب دا ئەبوو بەكرى صدیقی یار
 ھەچى ئەو بپیژە ھەمى راستن
 ژ قى زیدەتر ئەتقادم ھەيە
 ئەگەر گۆتبى ئەف كەلامى كویار
 نہ تەنھا ھەتا شام و قودسى خەلیل
 ژ عەرشان ھەتا خەلوەتا (لا مکان)
 نہ دوورە ژ حوكمى رەسوولى عەرەب
 چرا؟ چونكە جبريلى با پەرپ و بال
 نوزوولى دكت ئەو د يەك لەحظەئى
 ژ بو وى رە وەحى و خەبەردانى پور
 ژ بو وى دكت ھەردەم ئخبارى غەيب
 چرا ھندە بى دینی ئەى بوو جەھل
 دزانم كو ئيمان و دینت نییە

ب گوشتى خوہ سەح كن دورووغي عەجەب
 ھەمى ھوون دزانن كو ماھەك تەمام
 بچت مولكى شام و روجووع كت ب شەف
 بزانن ھەمى قى ھەدیشى دورووغ
 بچیت و روجووع كت مەحالە تەباھ
 سوپی یاری صادق ئەبى بەكر چوو
 وەرە گۆتتى صاحبى خوہ ببين
 دپیژە خەبەردانى (از) عەقلى دوور
 كو ئمشەب ژ مەككە چوویە ئەرضى شام
 وەرە گوھ بدە قى عەجەب قصەئى
 ئەوى (شانى اثنین) ئ غارى كویار
 تەمامى ھەقن بى كەم و کاستن
 ل ئەقوالى وى ئەتقادم ھەيە
 موصەددق دیم ئەز ب وى سەد ھەزار
 كو بەلكە ھەتا عەرشى رەبى جەلیل
 بچت ھەم روجووع كت د وەقت و زەمان
 ب نسبەت مەقامى وى نینە عەجەب
 ژ سەر (سدرۃ المنتهى) بى دەلال
 ب پەروازى تیتن ھەتا مەككەئى
 ژ مەولا دپیژت ب تەشبیہى دور
 ل نك مە ھەمووچکان (بلا شك وریب)
 عنادى دكى توب كوفر و جەھل
 یەقینم ئەفە كویەقینت نییە

ژ کوفري بهسه روو بگيرپه نهيا
وها گوتی بوو جهلی کامل خەری
پەس نانگاھی صدیقی نهکەر دهلال
ب سەد صدق وستی سەد صەفا (آمد او)
نەبی وەقتی دیتی نهبوو بهکری یار
وهره نهی نهبوو بهکری یاری شەفیع
ژ بو ته بهیان کم ب عزز و ب ناز
بزانه کوئەف لهیلە (روح الامین)
بوراقەک ژ جهننەت دەرانی دهلال
ب ری کهتمە (از) خاکي (بيت الحرام)
ژ وئ نەردەوانەک خودا کر ظوهور
ل سەر وئ بلندبووم هەتا هەفت طەبەق
گۆدەشتەم ژ هەفت نهجوم و نهه فەلەک
تەماشای مە کر عەرشی زیبا نهاد
بوهورتم ژ وی عەرشی غایەت عەظیم
مە دیتن عەجائب ژ حوکمی کەریم
گەلەک سرر و رازی چو دورپی ئەمین
گەشتەم مەکانەک ئەبەد جا نهبوو
ژ قسمی مەلائک ژ جنن و بەشەر
د وئ خەلوەتا خالی (از) کائنات
شەرائع خودا دان ژ بو مە ب ناز
هەمی دینی مە راست کر ئەو کەریم
د یەک لەحظە دیسان قەگەرپام تەمام

نهبوو جهلی صاحب شەفا بی حەیا
عەجائب تو مەغروروی ئەف ساحری
مەشی حەضرەتی ئەحمەدی پر جهمال
سویی خەمەتی موصطەفا (آمد او)
ب لوطف و کەرەم گۆتە وی ئاشکار
د تەنگی فەراخی مودام تو رەفیع
ل تە ئەشکەرا کم هەمی سرر و راز
نوزوول بوو ل من ژ ئاسمانی بهرین
سوار بووم ب ئەمری شەهی (ذو الجلال)
د گەل جهمعی قوددوسییان تا ب شام
دچوو ئاسمانان ژ وئ بهرقی نوور
عەجائب مە دیتن ژ ئاشاری حەق
ژ (روح الامین) و جهمیعی مەلەک
ب ئەمری خوداوەندی جوملە عباد
هەتا حەضرەتی قودسی رەبیی کەریم
گەلەک صونع و ئاثار و نەقشی عەظیم
د خەلوەت ژ من رە بهیان کر چونین
ل وئ ئاب و خاک ئاتەش و با نهبوو
نەبوون هیچ دەر خەلوەتا موعتەبەر
تەجەللی مە دیتن ژ ذات و صفات
ل مە فەرض کر پەنج وەقتی نەماز
ل سەر من کرن نەمەتی پر عەمیم
د ئەف شەف هەتا خاکي (بيت الحرام)

چقاس گوتنی ئهحمه دئ تاجدار
 ههمی گوتنی وی ب دل کر قهبول
 ئهقان جومله حهققن یهقینم ههیه
 ب هشیاری تشتی ته دیتن تهمام
 د خهونا خوه من جومله دیتن یهقین
 رهسوولی خودا گوتنه بوو بهکری یار
 موقهدهم ژ جومله صهحابی د من
 ژ پهس ئهو ئهبوو جههلی بی ئعتقاد
 جهمع بوونه ئهو دهر حهطیمی نهفیس
 یهکی دی (ولهیدی) ب کوفر و تهعهب
 وه ههم (أسود بن مغیره) لهعین
 وه ههم غهیری وان ژی کوباری قورهش
 تهبائی ههمی چونه نک موصطهفا
 جولوس وان کرن نهزدی سلطان تهمام
 ژ بو مه بیتره ههمی ته دییه
 (نعم) گوتی سولطانی عالی مهقام
 مه دین ئهنبیاء و رهسوولی ب حهق
 ههمی وی بهیان کر ژ بو کافران
 ئهبوو جههلی مهلعوونی دل واژگون
 ل سه ره وهجهی ئنکار و ئستههزهئی
 رهسوولی خودا فهخری عالی نهسهب
 شه دید بوو گهلهک کهری وی ئهو زهمان

بهیان کر ژ بو وی ئهبوو بهکری یار
 ل سه ره ههف دگۆ: (قد صدقت) ئهی رهسوول
 (صدقت) کو ئیمان و دینم ههیه
 مه ئیشهف ههمی دیتنه دهر مهنام
 ههچی دی ب یهقظه شههنشاهی دین^(۱)
 کو ئسمی ته صددیقه ئهی بهختیار
 ته تهصدیق کر ئهف کهلامی مهزن
 گها بهعضی صندیدی ئههلی فهساد
 ژ وان یهک (عدی بن مطعم) خه بیس
 کو (ابن مغیره) دبیژن لهقهب
 د گهل وی ئهبوو جههلی ناپاکی دین
 سه ره کداری قومان خودان هشم و جهش
 ئهوی شاهی ئهو پهنگی صدق و صهفا
 ههمووچکان طهلهب کر ژ ئهسراری کهلام
 شه بی بارحه قصهتا ته چییه
 شهقی دی ب شهف چوممه تا خاکی شام
 ز پهس چوممه بالایی ههفتهم طهبهق
 ههچی دیتییه وی ژ حوکی گران
 وها گوتی وی ره رهشی سه رنگون
 بهیان که ل مه (مسجد الأقصى) هئی
 د وی ساعهتی کهفته فکر و که ره ب
 کو کهری وی جاری نه بوویه چونان

(۱) چو سه نه دین دورست بو فی گوتنا شاعر ژ خهونا ئهبوو بهکری قه دگوهیژت مه نه دیتییه.

چکو وی نه کړیو ل مهسجد نه ظهر
 ژ بهر غولغولا صفی قوددوسییا
 نه ظهر وی نه کړیو ل قودسی ته مام
 خودا نه مر کر مورغی سدره مهکان
 هلینه ژ بهر (مسجد الأقصى) هی
 کو دا پهردهایی مهزن رفع بن
 سثک جبرهئیلی نه مین نه زه مان
 کو سولطانی دین نه حمه دی هوشیار
 ژ بوو جهلی په گوت ره سولی عهزیز
 ژ کی دهر دخوازی کو سالغ بدم
 شه گپرا جهوابهک ل سولطانی دین
 بیتره هه تا قودسی چهند مه نزلن
 وه هر یهک مه نازل ل کپران مه قام
 سوتوونهای و مهسجدی یهک ب یهک
 بیتره کو چهند باب تیدا هه نه
 بهیان که ژ نه یوان و ههوشی خطاب
 ههچی وان سوئال کر یهکا یهک ته مام
 خودا چوون ژ بهر وی هلاسی حجاب
 ته هه بیور گه لهک مان ژ نه ف موعجزه
 ههچی گوت وی پادشاهی مه لیح
 نه بوو جهلی دیسان ژ بو متحان
 وها گوت بو سهییدی تاجدار
 چوویه کاروانی مه تا شههری شام

ب دقیقه کو نهو حفظ کت سه رته سه ر
 ژ فهرحاً لقائاً نهوان نه نیییا
 موفه صصل کو بیتر خطاب و که لام
 هه پر زوو بگیتره ره سولی جهان
 ب په پرې خوه تیک مانع و پهردهئی
 کو حوجهت ژ دهست کافران قه طع بن
 هلا نینه پهرده ژ قودسی چونان
 نه ظهر لی ذکر یهک ب یهک ناشکار
 بخوازه تو سالغ ژ قودسی ته میز
 ژ مهسجد نشانی موبالغ بدم
 نه بوو جهلی پروړهش خه بیثی له عین
 هه موو نه دزانن نه پی جاهلن
 چ نامن نهوان ژی بهیان که ته مام
 بهیان که ب هژماری بی رهب و شهک
 چکو جومله نه شیا د ذهنه مه نه
 ژ په هن و دریژی بده تو جهواب
 د نهوصافی وئ ده بهیان کر که لام
 ژ زانینی وان زیده وی دا جهواب
 شه مان دهر وه حل وهک خه ری عاجزه
 هه مووچکان ب هه شه دگوتن: سه حیح
 که لامهک ژ کوفرا خوه بهردا میان
 بکه حالی کاروانی مه ناشکار
 ژ نه حوالی وان بیتره مه چهند که لام

خه بهر گهر بېټري ژ ټهو کاروان
 وها گوت پيغه مبهري سهر فراز
 هه می که فتبون پوستهري راحه تي
 هه می راکه تيبوون که سي کاروان
 يه کی کووزه ئي پور ژ ئايي زه لال
 هلاني مه خور ئايي کووزه ته مام
 شيار بوو کو ټهو مه رد ئي (از) خوابي خوه
 ته ماشا ده ما کر کو کووزه ته هي
 ټه ئي ئايي من کي ټه خواري هه مه
 هه ټالان هه می گوټنه وي خه بهر
 ته حه يبور گه لک مان د فکر و خيال
 ټه وي کافري دل سيه ه بوو جهل
 ټه گهر راست ته دينه که سي کاروان
 نشاني د وان بېټره مه يه ک ب يه ک
 موحه ممه د فه تح کر ده هاني عه زيز
 وها گوته وان کافراني شه قی
 د ټهو و هل طولوعا ب شه وق و ب نوور
 کو ظاهر بيستن سهر ئي کاروان
 دکيشت ل پيشره و قوطاري ده ټه
 ل سهر پوشتي وي ټوشتوري ټه غبه ري
 خراړه ک ژ وان ټه بلق و يه ک سياه
 کو خورشيد ئي عالم طولوع کت ب ناز

دکارم بېرسم ژ سهر ساروان
 ل ره و حاه مه دی کارواني حجاز
 ژ جاما خوه يي جومله دهر ده شه تي
 د هشيار و يه قطه نه بوو که س ژ وان
 ل نک ره ئسي يه ک کارواني ده لال
 خه بهر ژ ئي نه بوو صاحبش دهر مه نام
 يه دي خوه دريژ کر ژ بو ئايي خوه
 سوئال کر ژ هه مراه و ټه صاحب وي
 بهيان کن ټه ئي سرري مه خفي ل مه
 ژ ئاب و ژ کووزه مه نه ديه خه بهر^(۱)
 خه بهر قه ط نزانن ژ ئايي زه لال
 سوئال کر ژ وي موصطه فايي ټه هل
 بېټره چ وه قتي کو تين خان و مان
 کو دا تيده ټه م قه ط نه کن ره يب و شه ک
 ټه پستن سوخن شوبه ي دورري ته مين
 کو خورشيد ئي ئيرو طولوع ئي بکي
 سهر ئي کارواني دبستن ظوه وور
 يه کی ناقه ټه غبه ر د ده ست ساروان
 نيشانه ک ب صحه ت بزانه ټه ټه
 چه والي کو خه واري وي لي کري
 بين مونته ظر هوون بنيرن ل راه
 بهيان دي بيت کارواني حجاز

(۱) د ده مه نا دانه يا (فه می) دا ب ره خ په يفا (خه بهر) په يفا (ټه شه ر) ژي هاتييه.

مه سه حکر کو بوو جه هلی پیسی سوتووهد
 کو ته حقیق کن فی که لامی ب نور
 خودا گوتنه جبریلی صاحب هونه
 خوه بگهینه خورشیدی عالم عه جیل
 مه هیله طولوع بیت شه مسی جهان
 د بورجی ده ما ئافتابی ب نور
 یه کی گوتی: وه لاهی نهف ئافتاب
 دگر گوتی: وه لاهی نهف کاروان
 ده ست ساروان ناقهئی نهغه ره
 صهیح بوون هه می گوتنی موصطه فا
 کو پرسین ژ نه هلی تجارهت دهلال
 جهواب دان بهلی ئابی مه بهرزه بوو
 هه قالی د مه جومله سهوگه ندی خوار
 ژ فان موعجزاتی قهوی ظاهره
 قه مان دهر ته حهییور نهوان ناکه سان
 وها گوتنه ذاتی پیغه مبهری
 وه لیکن هه چی نه هلی ئیسلام و دین
 ب قوهت گه لهک هات ئیمانی وان
 مه سه حکر ژ راوی کو به عضی صه حاب
 ته هاون کرن که فته دل وان شککه
 ته عه ججوب کرن مهردومهک له یله کی
 وه لیکن کو دین نهف هه می موعجزات
 په شیما بوون نهو ژ فان گوتنان

دو مهردوم شیانندن نهوی سهر دو کووه
 کو کهنگی دبیتن طولوع و ظوهوور
 ژ بو گوتنا نه حمه دی ناموهر
 په ری خوه بده بهر نهیا جبره نیل
 هه تا دهر کهفت نهووه لی کاروان
 هه تا نهووه لی کاروان بوو ظوهوور
 ب دهر کهت ژ رهئی جه بهل بی حجاب
 ب دهر کهت ل پیش وانه سهر ساروان
 خوارهک رهش و یهک به لهک دهر بهره
 نهوی مه عده نی صدق وکانی وه فا
 ژ نه حوالی نهو کووز و ئابی زهلال
 مه شه ربک هلانی کو ئاف تی نه بوو
 ب فی ئابی ته نه نه بوون علمدار
 ژ فان قهول و ئاثاری پر فاخره
 هه مووچکان سوکووت کر وه کی نه خره سان
 تو مهردهک عه جه ب قابل و ساحری
 ل وان زیده بوو ئعتقاد و یه قین
 ل ههردو جهان زیده بوو شانی وان
 ژ ته صدیقی معراجی عالی جه ناب
 ل وان پهیده بوو رهیب و شک نه ندکهک
 بچت شام و بیتن دفی نه ندکی
 کرن تهرکی فان خه طره و وه سوه سات
 ب ته صدیقی چوون نهزدی شاهی جهان

کرن تهوبه وان مهردومان با ئهدهب
 عوموم ئههلی دین کره تهصدق تهمام
 وه ههم کافران وهقتی تهحقیق کر
 گهلهک هاتنه دینی ئیسلام ههمان
 قهبولن مه ئهف شهرع و ئهحکامی دین
 یهکه ئهو خودایی کو ئحسان کری
 بری ئهرضی شام و سهمائان ههمی
 ب یومنا جهمالا موحههمه رهسول
 وهلی ئهکشری مان موصرری عناد
 ژ فسهسادی و جاهلی کافری
 ههتا وان سوئال کر ژ روهبانی شام
 وها کر کتابهت ئهبوو جههلی دوون
 کو مهردهک ژ جنسی مه ئههلی عهره
 دکت ئددعائی کو پیغههمههم
 دیبژت کو ئهف دینی وه باطله
 ههلا فان بهیلن کهلامهک عهجیب
 دیبژت شهشهک چوممه تا ئهرضی شام
 گهلهک ئهنبیاء و رهسولی کوبار
 ژ وئ چوویه گویا سهماء و بهشت
 د قئی گوئتی ئهم قهوی شوپهنه
 ئهگهر هوون دزانن ژ فان شهئهکی
 ل نک مه یهقینه کو ئههلی عولووم

شهگهریان ژ وی ئعتقادی عهجهب
 ب معراجی ئهحمده (علیه السلام)
 ژ وان پر ب معراجی تهصدق کر
 موقر بوون ب پیغههمههمی ئهو زهمان
 ددن شاهیدی نوبووهت چونین
 ب پیغههمههمی تو ب نیشان کری
 شهگهریایی ئهرضی حجازی دهمی
 گهلهک کافران دینی مه کر قهبول
 حهقیقی جهههنهم (و بس المهاد)
 ددان نسبهتی وی ب بال ساحری
 ئهوان راهبی کو د مهسجد مهقام
 کتابهک ژ بو راهبی عابدوون^(۱)
 دیبژت ل ناف مه کهلامهک عهجهب
 ب من باوهری کن کو ئهز رههمههم
 ههچی لی بچت ئهحمهقه جاهله
 ل ناف مه دهريخستیه پر غهریب
 روجووع بوومه دیسان ل (بیت الحرام)
 ههمی دیتنه گویا بی شوهار
 ل ئهو دهر گهلهک دیتنه تشت و مشت
 ل جهم وه ژ فان گوئنا چی هههنه؟
 بهیان کن ل سهر مه ژ وان جوزئهکی
 تژینه ژ روهبانی مهرزبووم

(۱) مهسهلا قئی کتابا ئهبوو جههلی د ژئدهرتن بهر دهست دا مه نه دیتییه.

به بیان کن ل مه حهققه یان کذبہ ئه
 ئهوان راهبئی (مسجد الاقص) هئی
 ب قی طهرزی وان دا جهوابا قوردهیش
 بزائن شهبئی بیست و ههفتی رهجهب^(۱)
 ئهوان راهبائی کو دققهت دکن
 ههلستان کو بگرن دهری مهسجدی
 دهری مهشرقی بوویه عاصی گهلهک
 مه چهند جههد کر سهعیی بی فیهده بوو
 مه ئوستادو نهججار ئانین تهمام
 موحهصل فوتووح ما ئهوی بابی پاک
 مه کر تهرکی وی ههر وه مایه گوشاد
 مه زانی کو حکمهت د قاپی ههیه
 د صوحتی کو هاتن دهری مهسجدی
 مه زانی خودا کرهئههرهک ظوهوور
 ل بهر دهرگههی چۆن مه دانی نهظه
 چ دابه نه وهک دابهئی ئهف جهان
 ژ ئهججاری قاپی کهترکی عهزیز
 د حوجری ئهوی سهنگی پاکی کوبار
 وه ههم سهخرهیهک دی ل ههوشی ههبوو
 دبیین کو رابوویه سووی ههوا
 ههتا قی دهمی ههر وها بی گهزهند
 مه زانی کو تشتهک خودا کر عهیان

ههلا ساحره یان ژ نک رهبیه ئه
 کو بوون موططهلع ئه ل قی قصهئی
 که ئهی سهروهرائی خودان حوکم و جهیش
 ل سهر عادهتی خوه ب کهیف و طهرهه
 د قی مهسجدی پاک خدمهت دکن
 ل سهر عادهتی خوه ب ئهمری خودی
 دگرتن نههات ئه دهری چۆن فهلهک
 ئهوی بابی تازه موغهلهلق نهبوو
 ل وی بوونه ساعی ههمی خاص و عام
 دگرتن نههات قاپیی عهطرناک
 ب تهقدیری وی رهیبی جومله عباد
 ههمی جههد و سهعیی مه بی فیهدهیه
 ژ حالی ب شهف مه ئهشر لی نهدی
 ژ عصیائی وی قاپیی ساده نوور
 ژ شوپا پیی دابهیهک لی ئهشر
 ژ ئاشاری پایهش مه زانی ههمان
 مه دی لی نشان ثوبهیهک پر تهمیز
 عهیان بوو نیشانهک ژ رهبطی دوار
 کهبیر و ظهریف و گران وهزنه بوو
 موغهلهلق د جهووی زهمین و سهما
 ب مقداری یهک قامی ئنسان بهلهند
 مه تهصدیق کر حوکمی خالق چونان

(۱) نه ژ تشتین مسوگهره کو معراج ل بیست و ههفتی ههیشا رهجهبی بوو، بهلکی ئه ئیک ژ چهند بوچوونانه.

ئەگەر ئەو رەجول دەر حجازى نەظیف
 ژ بو وه موعەررەف دکت مەسجدى
 ل پيش وى مەبن قابل و ھەمبەرە
 موفەصصەل کو ئەف گۆتتا ئەسرەئى
 گھا جوملە صندید و قەومى کوفار
 قەمان ھەر وسان ئەو ل سەر کوفرى پيس
 وەلى ئەھلى ئيمان موفەررەح تەمام
 ل وان زیدە بوو دین و ئيمان گەلەک
 ژ ڤر پيشه معراج بوو ئاشکار
 ژ خاوەر ھەتا باختر سەرتەسەر
 ژ معراجى سولطان خەلاص بوو کەلام
 شوکور بو خودايى (کریم الصفات)
 ب قانموجزاتان قەوى باوەرم
 ھەچى ئانییە وى رەسوولى مەزن
 ئەگەر چ موفەصصەل وە گەر موحمەلن
 ب جوملە مە ئيمان ھەيە موقوفم
 ئەلا ئەى رەسوولى ب حەق راھبەر
 دزانم ل پيشى د وى حەضرەتى
 شەفاعەت بکە من ذەلیللى زەبوون
 ئەگەر دەستەگیری نەکی ئەى حەبيب
 ژ عصيان مە دەفتەر گەلەک ڤەش کرن
 ل من جەمع بوونە گونەھ وەک جبال
 فەقیرم حەزینم ذەلیم گەلەک

دبیژت کو ئەز چوومە قودسى شەریف
 یەقین کن رەسوولە ب ئەمرى خودى
 بزائن کو سولطانە پيشه مەبەرە
 ژ روھبانى وى (مسجد الأقص) ەئى
 نەکرنە قەبوول ئەف دورى شاھوار
 ئەوان لەعنەتیى ژ کوفرى خەبیس
 ژ بەر ئەف خەبەردانى روھبانى شام
 ب ئخلاصى بۆرین ژ قسمى مەلەک
 ذلیل و تەرەس مانە قەومى کوفار
 ژ معراجى ئەحمەد بەلاقبوو خەبەر
 ل سەر وى ھەزاران صەلات و سەلام
 کو بووم موعتەقد بو ھەمە موعجزات
 ب ئخلاصى خوە کەلبى پيشه مەبەرم
 ژ سوویى ئەوى خالقى ئنس و جن
 ھەمى شەرع و ئەحکامى ڤر ئەفضەلن
 ب ئەزمان موقررم ب دل موئمەن
 ل نک حەضرەتا رەببى من موعتەبەر
 ژ بو (عبد الرحمن) بکە رققەتى
 کو دەر نارى دووزەخ نەبم سەرنگون
 مەکانم سەعیرە د پیت و لەھیب
 ب وان رووح وجان ڤر موشەووەش کرن
 ژ بارى گونەھ بوومە شوپى ھالال
 گوناھى د من چوونە چەرخا فەلەک

تو رځمهت که سهر من ئهيا موصطهفا
 قهوی پروړهشم موډنيم صفرئ يهد
 تهحهبيور گهلهک مامه نهندهر خهطا
 عهمل نينه دهر دهستئ من ډهررهيهک
 ب غهفلت مه عومرئ خودکر تهلل و فهوت
 چ حالي بيينم د وي قهبرئ کوور
 جهوابا نهکيري د گهل مونکيري
 مه نينه د پيش ده چرا طاعهتي
 دهما نهفخي سوورئ بست دهر قيام
 چهوان دئ مووورئ بکم سهر جسر
 دهما بچمه بهر وهزنئ نهعمالي خوه
 دزانم کو وهزنا منئ بهد عهمل
 خودا چؤن مه بينت حسابا گوناھ
 چ بيژم ژ بو وي خودايي کهبيير
 نهايت د دهستئ مه ما رځمهتهک
 بشينه مهدهد نهحمهدي پر جهمال
 د وي حالهتي نهزعي رووحي شيرين
 کو رووحانيي موصطهفا بت عيان
 بکيتن حفظ دين و ئيماني من
 نهکن سهلبئ ئيماني من نهو خهبيس
 نهگهر چ مه نينه عهمل بچمه ژور
 حفظ که خودايا د وي قهبرئ کوور

مههيله تو رووحي د جهور و جهفا
 ل نهطرافي من ډهني من بوونه سه
 ل سهر من څهکه بابئ لوطف و عهطا
 نهمايه سپي دهفتهرم نوقطهيهک
 نزانم چهوا جان بدم حالي مهوت
 چ نهذيت بکيشم ژ دهست مار وموور
 چ بيژم د وي خانهئي بي دهري^(۱)
 چسان دئ صبر کم د وي ظولمهتي
 ب چي پروړهشي بم ژ قهبري قيام
 ب نهف ډهبندي کهمالي خوسر
 سیههپرو و شهرمهندي نهفعالي خوه
 گران بت ژ شهرران و فعلئ دهغل
 ب قئ خوئي نهفعال و پرويي سپاه
 جهوابا نهقان سووچ و ډهني کهثير
 ژ ذاتي خودا نهو بکت نعمهتهک
 زهمني کو بي حهلقئ رووحي دهلال
 بشينه مهدهد (خاتم المرسلين)
 ل بهر بالگههي من بييتن بهيان
 ژ نغواني نهف نهفس و شهيواني من
 ب جاهي رهسوولي ل عالم رهئيس
 نهچم باري بي نوورئ ئيمان د گور
 نهقي لاشي موردار (از) مار و موور

(۱) نهف مالکه د دانهيا (فهمي) دا نينه.

د وهقتا سوئالا نهوان قاصدا
جهوابا نهوان نهز بدم قهنج و پاک
ژ نوررا موحه ممه د رهسوولی مهزن
مهکه نهی خودایی ب حق موتته صف
خودایا ب حهققئ رهسوولی کوبار
مهکیشه ب رووحي عذابئ قهبر
د وهقتئ قیامت کو بت نهفخی صوور
حهشر که نهقی (شمس الدین) ئ فهقیر
د زومرا رهسوول و د زومرا صهحاب
ل سهر وی صراطئ ب کهرب و کهدر
مهپرسه ل میزانی نهعمالی من
م رسوا و پروړهش نهکه نهلهمان
نهگهر توپرسی سوئال و حساب
نزانم چ بیژم جهوابا گوناھ
م شهرمی مهکه ناڅ رهفیق و ههقال
بده خاطري سهییدی نهصفیا
دو فرقه کو بن نههلئ مهحشر کهبیر
ب ذاتئ خوه کی نهی خودایی مهزن
ب حهققئ شههئ یهثرب و مهککهئئ
نهگهر چ کو نه دهخورئ نعمهتم
ولهئ رحمهتا ته کهثیره عهمیم
ژ بو من فهقیری بیی دهستهگیر
د گهل زومرهیا نهحمهدی تختیار

بده من تو نوطقهک صهواب نهی خودا
کو دا نهز نهیم پروړهش و دهر دناک
د وی ظولمهتی هلکه شه معهک ل من
د قهبری ده نهضلاعی من موختهلف
بکی قهبری من پهوشهش و نوردار
ل سهر قئ عذابئ م نینه صهبر
د ژیری لوائئ رهسوولی ب نور
د چهنګئ عذابئ مهکه من نهسیر
حهشر که منئ موحرمئ دل کهباب
وهکی بهرقئ خاطف بده من گوذر
قهشیره سجلی د نهفعالی من
د ناڅ نههلئ مهحشر ب ذنبئ گران
قهمام نهز ب تهشبیهئ خهر ددر خهلاب
دزانم کو (صفر الید) م پروسیاه
ب نهفعالی ناپاک و ذنب و وهبال
نهقان ذنب و عصیانئ شوپهئ چیا
فهريقهک د جهننهت یهکی دهر سهعیر
طهريقا جهههنهم مدهده پیشی من
د گهل عاصیان من مهشین دژنهئئ
نه نهربایئ نهث نعمهتا جهننهتم
نهگهر من نهشینی عذابئ جهحیم
طهريقا بهشتی بدی بهر فهقیر
بشینی بهشتی قهوی نازدار

ژ ره‌ما ته نوقصان چ بت ئه‌ی ئیلاهِ
 ئه‌گه‌ر نه‌ کو مه‌حضا شه‌فاعه‌ت بتن
 چه‌وان دئ خه‌لاص بم ژ جه‌نگا عه‌ذاب
 م نینه ئه‌به‌د ذه‌رره‌یه‌ک فعلی قه‌نج
 ته‌له‌ف کر د غه‌فله‌ت مه‌ عومری عه‌زیز
 ئه‌گه‌ر چ کو شه‌یطان دکر ره‌به‌ری
 ژ بو ئه‌هلئ عصیان کو سه‌رده‌فته‌رم
 ب قی طه‌رزی غه‌رقم د به‌حرئ گونا‌ه
 نه‌هن من وه‌سیله ب غه‌یرئ رجا
 د ده‌ستم ده ته‌وحیدئ ذاتی خودا
 هه‌یه (شکر لله) کو ئه‌ز موسلم
 ئه‌گه‌ر چه‌ند عاصیمه بی طاعه‌تم
 نه‌هن من تو مه‌لجه‌ه فه‌قیرم مه‌لوول
 موسلمانم و موئمنم بی شه‌کم
 هه‌یه من ئه‌میده‌ک ژ حه‌ددی زیاد
 شه‌فاعه‌ت بکت من فه‌قیرئ حه‌زین
 د رۆژئ قیامه‌ت کو ئه‌هلئ سه‌لاح
 قه‌وی موفلسم روره‌شم پر گونا‌ه
 د گه‌ل حویب و عشقی موحه‌مه‌د ره‌سوول
 ل دونیا ل ئاخه‌ت د ده‌ست (شمس الدین)
 ئه‌لا ئه‌ی ره‌سوولی ب قه‌ولی سه‌دید

کو نعمه‌ت بدی رووحییی روه‌سیاه^(۱)
 ژ ذاتی خودا لوطف و ره‌حه‌ت بتن
 ته‌قی ئان گونا‌هی قه‌وی بی حساب
 د طاعاتی مه‌ولا نه‌کیشایه ره‌نج
 ژ فعلی مه‌ شه‌یطان نوفوره‌ گوریز
 ژ بو من ب ذه‌بی قه‌وی ئه‌صغری
 ب سی سه‌د که‌بیره نوها ره‌به‌رم
 ب جوز ره‌حه‌تا ته نه‌هن من په‌ناه
 ب ره‌ما خودا من کری ئلتجا
 د گه‌ل باوه‌رییا ب شاه‌ی هودا
 وه‌لیکن قه‌وی عاصی و موجرم
 شوکور بو خودا ئه‌ز ژ ئه‌ف ئومه‌تم
 ب غه‌یرئ شه‌فاعه‌ت ژ ذاتی ره‌سوول
 ژ عوصاتی ئه‌ف ئومه‌تی ئه‌ز یه‌کم
 ژ ئه‌لطافی ئه‌حه‌مه‌د ره‌سوولی عباد
 د رۆژئ حه‌شر (سید المرسلین)
 بنان ب طاعات و فعلی فه‌لاح
 دنارم ب ره‌ما عه‌میه‌ما ئیلاهِ
 د گه‌ل حویبی جومله سه‌حابی قه‌بوول
 نه‌هن غه‌یری ره‌حم و مه‌حه‌به‌ت یه‌قین
 یه‌کی که‌لبی زارم ل بابی وه‌صید

(۱) د ده‌مه‌نا دانه‌یا (مه‌لا ئه‌حه‌مه‌دی قو‌غی) دا ئه‌ف مالکه هه‌یه (کو ژ قه‌هان‌دنا مه‌لا ئه‌حه‌مه‌دی) یه:
 د گه‌ل ئه‌حه‌مه‌دی صاح‌بی ئی کتاب ب حه‌ققئ موحه‌مه‌د و ئال و سه‌حاب

چو وی کهلبی ئەصحابی کههف و رهقیم
 ب حویبا ئەوان ساکنی کههف و غار
 سهحیحه کو ئەو دئی بچت جهننهتی
 بهعیده ژ ئەلطافی ته ئەی نهبی
 کو بچمه جهههنهم د گهل ئەف خهبر
 نه وهک کهلبی ئەصحابی کههفم یهقین
 ئەگهر چ ژ خوشا گوناهم خه بیس
 د وهصفی ته ده ئەی رهسولئی ئیلاه
 ژ بو ته بهسه مه رته به روو حیا
 چ کی تو ب دونیا و جاه و نه شه ب
 ب ده ریوزه و پارسه کی چون گه دا
 نه طه به ژ بو کانی جوود و سه خا
 ئەیا سه ییدی سه روه ری جوو و کول
 جه ساره ت مه کر زیده ته رکئی ئەده ب
 مه ئانی نه نهظمی هنک شعری قهنج
 نه ته مه دح کم ئەز ب ئەلفاظی خوه
 ئەگهر من قوصوور کر ب نابه خره دی
 قهوییه دلی من ب ئەلطافی ته
 بیوره د عهیب و قوصوورم ته مام
 ژ من مه دحه تی شاهی عالی جه ناب
 ب مه جرووییه ت ئەز قه طع کم که لام
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شهرمسار

د گهل خوشی ئەصلی نه جاسه ت ذهیم
 خودا لی کرن نعمه تی بی شو مار
 ژ بو حویبی ئەهلئی سه لاهییه تی
 فدا خاکپایی ته ئوممی ئەبی
 ژ حویبا ته دهر دل هیه پر ئەشر
 قهوی موئمنم موقنم ئەهلئی دین
 وهلی من هیه گوئتی پر نه فیس
 کو پی غهسل کم جومله خوشی گوناھ
 کو مه دداحی بو سه روه ری ئەنبیا
 چ کی تو ب ئەعمام و قهوم و نه سه ب
 مه دحخوان قه وهسته ل بابی هو دا
 کو مه حرووم بکن مه دحخوانی گه دا
 شهی دین و سولطانی جه معی روسوول
 ژ ئەوصافی ته ئەی مه عالی روتب
 مه قیر قهوی دیتییه ته عب و پرنج
 وه لیکن دکم عه رضی ئەغراضی خوه
 مه ئاقیت ژ بهر خوه حیا و فه دی
 ره حیمه قهوی ئەو دلی صافی ته
 ب ره ما خوه ئەی سه ییدی خاص و عام
 چرا و فه تیله ل پیش ئافتاب
 بکم ئاهی بهر بابی (رب الأنام)
 کهر و لال و گیره تو نینه مه دار

بند خامس و ثلاثون

در اعتذار و خاتمهء كتاب^(۱)

ب ئسمى خودايى عزىزى كهريم
 د گهل پر سهلات و سهلامى مهزن
 ل سهر ئال و ئتباع و سهجبان همه
 وهره ساقيا بينه ئهسبابى خوه
 لهالهه كه ديسان توئهقداحى مه
 وهره ساقيا بهزمى دلبره وهره
 دهرين ساغر و ساتهگينى و جام
 برپژه قهدهح بادهئى حوكمدار
 ل (ابن السحاب) ئ ب طهرز و ئهدهب
 د ناث وان دهما چيبتن ئهف وفاق
 ژ دهردان نهما عوضهكى من سهحيح
 مه سهحكر ژ قهولى طهيبا يهقين
 دهما لهشكهري غم بكيستن هوجووم
 نههن غهيري باده تو فريادرس
 يهقين كه ئهيا ساقيا نازدار
 ژ ههر چار طهرهف توپ و جهبخانهئى
 مه نينه كهسهك بيته ئمدادى من

ب حهمدى ئهوى (ذى الجلال) ئ عظيم
 ل سهر ئهمهدهئى سهييدى ئنس و جن
 بكم ئبتدائى ئهقى خاتمه
 تو سهرگهرم كه ديسه ئهصحابى خوه
 زياده بكه كهيف و ئهفراحي مه
 بكن عشرهتهك ئاخري دهفتهره
 بكه مونتهظم تاخهك (بالتمام)
 ژ قى عهقلئ خوه بوومه زار و نه زار
 نكاح كن ب قانونئى (بنت العنب)
 بدم عهقلئ خوه دهر بوهايى صداق
 ژ من هش بيه دا بيم موستهريح
 طهيبانى حاذق د گوتن ئهمين
 ل سهر كشوهرئى دل ب سهففى هوموم
 كولهشكهركت شوبههتئى خار و خهس
 ل سهر دل قهوهسطانه غم بئ شومار
 ههلهك بهستنه دهورئى قئ قهلعهئى
 وهكى شيرئى مهردان د فهرىادئى من

(۱) ئهف بهنده د دهر حهقا داخوازا ليئورينى دايه، و دويماهيا كتيبى.

نههن قابلييهت كو بگرم سلاح
 مه ئمداده پيرئ موغانئ مهزن
 د گهل ساتهگين و صوراحيئ مهى
 بهلاڅ كت ژ سهر من ئەڅان لهشكهړان
 دزانم ئەگهر نه شهراږا عهقيق
 ههلاک بووم د دهريايئ بهحرئ کهدهر
 د عهردي ده مان ههردو پا (آز) گرین
 مه وهندايه دلبره جگهرسووزم ئەز
 ئەوئ نازکا نازهنينا شهپال
 ب حهققئ ئەوان زولف و خالي نگار
 پهياپهئ بده ئابئ مهخانهئئ
 ژ خوممئ مهزن بينه ئابئ عهقيق
 بنووشم ل شهوقئ نگارا شيرين
 بده ساقيا بادهئئ پهترهوى
 کو ئيرو ل تهختئ مهحبهت شههم
 نه حهيفه ئەقى قهلبئ ساده ژ نوور
 وهرين ساغهرئ چوون گهمي موختهشم
 د هجرانئ دلبره نهما من قوا
 قهکوژ تاتهشى دل ب ئابئ شهراږ
 ئەگهر دهستهگيرم نهبي تو ب جام
 يهقين که د ناڅ تاتهشه قهلبئ من
 ئەگهر چ کو يارم ههيه چوون پهري
 ب وهصلا حهبيبيئ کو نابم فهرهح

ل مهيدان بکم جهنگئ دائم فهلاح
 ژ مهخانهئئ بيته فهریادئ من
 ئەوان يادگارنئ کاووس و کهى
 شکهسته بکت جوملهئئ عهسکهړان
 مه دهرخ ژ قهعرا قئ بهحرئ عهقيق
 پهريشانه حالم ژ ئاه و کهسهر
 ژ حوکمئ شهراږئ بده من کهنين
 ب ئاه و ب ئەفغان و دلدووزم ئەز
 ژ من دووره ئەو دلبره چاڅ غهزال
 ب حهققئ ئەوئ بهژن و بالئ کوبار
 تهسللي بده دل ژ پهيمانهئئ
 پرېژه د څان ساتهگينئ عهقيق
 موفههرهح بيت قهلبئ زارئ حهزين
 کو ههر جامهيهک تاجئ کهيخهسرهوى
 ژ ئەسرارئ عشقئ ههمي ئاگهم
 بمينت د قهعري بحارئ د کوور
 ب گهشتئ خهلاص بم ژ دهريايئ غهم
 د نارئ مهحبهت ده جسم ههوا
 کو هيژ نهبوه خاک ئەڅ ووجودا ب تاب
 ژ هجران نهما طاقهتم (و السلام)
 زياده دهما دهم ئەقى کهربئ من
 وهلي دووره (آز) چهشمئ من يهکسهرى
 چ کم ساقيا گهر نهنووشم قهدهح

يهقينم ئەڭ گەر نه نووشم شەراب
 بده ساقيا جامى لەبرىزى مەى
 وەرىن بانوى كونجى مەىخانەئى
 كو پى صەبرى دل بيت بەدەل يارى من
 وەرە ساقيا ئاخري مەجلسە
 مە ئەڭ دەفتەرا خوە گيانە ئاخە
 بنووشم قەدەح (بعد كل حساب)
 وەرە ساقيا بەزمى مە بوو تەمام
 وەكى خوە دلى پر ب تاب و ب تەب
 تو سىراب بکە قى دلى پر ئەلەم
 بخوينە دوعايى قەدەح يەك دەمى
 بده گەردەنى ساغەرى قولقوله
 خولاصە مەگىرە تەهى جامى من
 بده ساقيا بکرى مەخمورى مەست
 كو بادە پەرەستم بده ئاشكار
 بده من كو سورخى عەيان بت ل پروو
 فراقا ئەوى دلبەرا نازەنين
 ئەڭى جسمى من مایە بى رووح و جان
 ب حەققى خوە كى ساقيا بينە جام
 بده من حەياتەك ژ حوكمى شەراب
 وەرە ساقيا عومرى من بوو خەلاص
 ب تەعجیل بينە تو رطللى گران
 (قم املاً لى الكأس فالصبح لاح

دېم ئەز ژ بەر ئاتەشى دل كەباب
 بکە قەلبى مەجرووحى من داغ و كەى
 ئەوى دوختى رەز نوورى كاشانەئى
 خەفیف بن ەنك دەرد و ئەفكارى من
 ەنك ساغەران بينە ئىجار بەسە
 وەرە جام و ئەقداحى مە داگرە
 كو دا خەتمكم نەظمى شعرى كتاب
 فەجر دا ژ مەجلس بكن ئەم قىام
 ژ بو رەشفى ئەقداحە ەەر تەشنە لەب
 ب ئابى صوراحى د شان جامى جەم
 ژ حرزەش ل دەردم بده مەرەمى
 كو قىرا بنالم وەكى بولبولە
 موسەلسەل بده صوبحى من شامى من
 كو ئەز بوومە بى شوپە بادە پەرەست
 ئەڭى بادەئى تازە پرووى كوار
 چكو زەغفەرانیمە وەك تارى موو
 ژ من بر ئەڭى رووحى پاكى شیرین
 تەحەببىور د دەريايى عشقى گران
 ژ نوو بەردە جسمى مە رووحەك تەمام
 وەگەر نه يەقین بوومە خاك و توراب
 ل عومرى مە دەینە ژ نووقە ئەساس
 تەدارەك بكم ما مەضايى زەمان
 وقد انقضی الليل و الدیک صاح

وهداع کم ژ بو مهجهر و خامهئي
 خه تم که تو ژي مهجلسا شاعران
 بده ئستراحه ژ بو قهلبی من
 ژ عوششاق و سیگاه و نهووروزي پاک
 موغه ننی دلی من دکت زاریبی
 من و خامهئي پر ئه مهک دیتنه
 د قی ئاخري ئه م دکن (الوداع)
 موغه ننی موفه ررح که قهلبم ب روود
 موغه ننی بییژه ده مهک نه غمه ئی
 بدم^(۱) چهند بووسه ل (بنت العنب)
 ب ئاوازي ساز و ب جامی شهاب
 حه زینه دلی من ژ بهر فورقه تی
 موغه ننی که رم که هلین ساری خوه
 کو ته سکین بینهم ب دهنگی نه یی
 ده مهک بیتنه فکری مه وه قتی وصال
 ئه گهر چهند دوورم ژ یاری که ریم
 ته سه للی هنک بیتنه دا (از) فراق
 موفه ررح ببن ئه م د قی ئاخري
 چقاس ئه ز دفکرم ل حالی جهان
 دفکرم د مابه نیی ئه رض و سه ما
 ئه قی گونبه دی لاجوه ردی فه لکه
 کو مادام هه وایه جهان سه رته سه ر

ژ دهستی خوه دهینم قی موسوه دده ئی
 ب راست و حجاز و صهبا ئصفه هان
 قه کوژ به عضه کی ئاته شی که ربی من
 خه تم که تو ژي مهجلسا عطرناک
 ب ئاهم ل سه ر قی ئه مه کداریبی
 گه لکه ذهوق و کهیف و حه نهک دیتنه
 ژ بو خامه ئی پر ب نوور و شوعاع
 ئه قی مهجلسی مه بکه پر سوروود
 تو ژي ساقییا بینه وی باده ئی
 ب قان ساری ته قهلبی من بی طه ره ب
 عمارت بکم ئه نده روونی خه راب
 فه ره کی بده من ژ وی شه ریه تی
 ل سه ر من بکه ئه شکه را رازی خوه
 دماغی تری کن ژ خه مر و مه یی
 وصالا ئه وی نازکا چاف غه زال
 دبت کو ب ساز و ب جاما قه دیدم
 خه فیف بن ئه قان باری (ما لا یطاق)
 ب کهیف و فه ره خه تم کن ده فته ری
 نه یاره ژ بو عاشق و شاعران
 ئه ساسی هه مووچکان ل با و هه و
 له باله ب ژ ریح و هه وایه گه لکه
 خونوک مه ردومی سه رکه شی موخته بهر

(۱) د دانیا (فه می) دا: بده.

نه‌بوو موټه‌لا ټه‌و ب ځي پيري پيس
 نه‌کټشا ب به‌يه‌ووده رهنج و جه‌فا
 سه‌ريړي سوله‌يمان کو سه‌ر باد چوو
 (کجا کيو کاووس جمشيد وکي
 (کجا رستم و نورز و ارده‌ان
 (کجا نامداران با طبل و کوس
 (کجا آدم و نوح و هود و شعيب)
 کوجا ټه‌نيباء و ره‌سوولي به‌ري
 هه‌مي چوون و نايي ژ وان قه‌ط خه‌به‌ر
 مه‌ نينه ژ وان علم و ټاگه‌ه عه‌جه‌ب
 ژ بو مه‌ قه‌لاووز بزبان ذاهبان
 نه‌ما بينه نک مه‌ هه‌چي چوونه پيش
 چ حاله چ رهنکه نوکووشي جهان
 مه‌بن غه‌ره (يا ايها الغافلون)
 نه‌وازش گه‌له‌ک دايه شاه و وه‌زير
 نه‌ايه‌ت ژ بو وان نه‌کر وي وه‌فا
 ب تيغي غه‌ضه‌ب ټه‌و بريندارکرن
 ژ پاش چنه‌د روژان ژ مه‌رگي د وان
 د حالې ټه‌وان بفکره توب دل
 نه سولطان خودان تاج و طومار و ته‌خت
 (پنج روز بعد از وفات همه)
 ټه‌فه ټاخرې ځي جيهانې يه‌قنين
 ب يه‌کسه‌ر وه‌فا نينه غه‌دداره دوون

نه‌بوو شه‌وه‌ري ټه‌ف عه‌جووړي خه‌بيس
 نه‌کر وي ټه‌ساسه‌ک ل سه‌طحي هه‌وا
 بنيره چه‌وان مه‌حو و به‌رياد چوو
 (کجا نامداران سرخيل مي)
 (کجا بهمن و زال و نوشيروان)
 چو شاپور و گودرز و گرگين و طوس)
 ره‌سوولاني يه‌ک رهنک و بي نه‌قص و عيب
 کو بوون ده‌رخوري تاخي پتيغه‌مبه‌ري
 د زيري زه‌مين جومله گرتن مه‌قه‌ر
 ب حوزنن گه‌لو يان ب كه‌يف و طه‌ره‌ب؟
 ل مه‌ مونته‌ظر مانه وه‌ک راقبان
 ټه‌مي بچنه‌نک وان ب ده‌رد و ب ئيش
 دييژن ژ بو مه‌ ب نوطق و زه‌بان
 ب ځي ده‌وري ټه‌فلاکي سه‌ر واژگون
 ته‌نه‌ققوم گه‌له‌ک دايه ټاغا و مير
 ب سه‌دزاري و ته‌عب و جه‌ور و جه‌فا
 ته‌مام ته‌رکدان و ب زاري مرن
 هه‌ره ټه‌ي براده‌ر د ناڅ قه‌بري وان
 بين حالې وانجومله‌شان ژيري گل
 نه ده‌رويشي موفلس كه‌فه‌ن نينه سه‌خت
 موساوي دبن جسم و ذاتي هه‌مه
 ژ بو هه‌ر كه‌سي زه‌هره ده‌ر ټه‌نگه‌بين
 ټه‌في ته‌رسي ده‌وران سه‌ماني نوگون

چو ئەف بت نهایهت وهفائی فهلهک
 خوشا عاشقی مولکهتئی شاعری
 ژ مولکئی قهناعهت نههن قهنجتر
 ل تهختئی قهناعهت کو بی پادشا
 ب دل دهستی بهرده ژ ئەف بی وهفا
 ل قافی قهناعهت وهکی (شمس الدین)
 نه وهک قهرتهلئی پیستی موردارخوار
 وهفا نینه دونیا ژ بو هیچ کهس
 خصوصاً ژ بو قسمی ئەهلئی ئەدهب
 ههچی مهردومی عالمه شاعره
 ههچی مهردومن ئەهلئی علمن ئەدیب
 ل سهر کهیفی وان ناکه دهوران فهلهک
 زهمین و سهما دو کهقر ئاسیا
 چهوان ئەهلئی فهضل و بهیان و کتاب
 ب طهعن و ب جهرحن ههمی فاضلان
 خودایی مه تهقدیر کریه وها
 دبن حفظ ئەف علم و فهضلی د وان
 غهربن ههچی ئەهلئی علم و ئەدهب
 طههرب نینه دهر قهلبی صاحب دلان
 چسان کهیف و فهرح و طههرب بیته دل
 ب جهرحه دلی ئەهلئی فهضل و کهمال
 ئەگهر چ فهلهک یاری نا صادقه
 ل سهر عاشقان زندهیه کهرب و کین

ب شمشیری غهدری قهتل کر گهلهک
 ژ مهوجود و مهعدوومی ههردو بهری
 فهنائی قهبول ناکه ئەف گهنج پر
 ههمی شاه و سولطان ل نک ته گهدا
 کو حویی جهان رهئستی کوللی خهطا
 تو سیمه‌رخ به سهیری عالمه بین
 حهریص به ل سهر قی جهانی غهدار
 مهده ئعمادا خوه سهر یهک نهفەس
 ب قههره ب غهدره ب کین و تهعهب
 ب کینه د حهققئی وی ئەف ساحره
 د ناڤ ئەهلئی دونیا سهراسهر غه‌ریب
 د قی نامورادی حه‌زینن گهلهک
 د مابه‌ینئی وان گهن‌دومن روو‌حییا
 خه‌لاص بن ژ ناڤ دو حه‌جهر ئاسیاب
 ژ ئەزمانی پیستی ئەڤان جاهلان
 کو ئەو گهن‌جی فه‌ض‌لن حه‌سه‌د ئەژدها
 ب ڤان جاهلئی حاسدی سه‌رگران
 غه‌ریبان نه‌هن هیچ که‌یف و طه‌هرب
 فه‌رح نینه دهر باطنی کاملان
 هه‌چی کو ژ جه‌وری فه‌له‌ک قه‌لبی کول
 ژ به‌ر ذهنی ته‌ش‌ویق و فکر و خه‌یال
 خصوصاً ژ بو زومره‌ئی عاشقه
 ددت قه‌لبی وان هن‌ده جه‌رح و برین

دکت وان موکهددر ب هجرا حبيب
 ژ بهر تاري موو گاه دبن تاري موو
 ژ تير و کهمانی موژه و نهبروان
 ل دل گاه دبارن نهلم موتتهصل
 گهي تينه دل عسکري غم ب صف
 نههن مهخرهجي عاشقي بي نهمان
 خصوصاً ژ دهستي رهقيبي نهکس
 رهقيبي کو تهشبيهي تبليسن نهو
 سیهکار و نالائيق و پروپهشن
 شهريکن ل مه عاشقا نهو عذاب
 وهکی جسم و سایه وليکن غريب
 هچي عاشقن دائما دلبرين
 نهگهر رحم بيت قهلي دلبر دهمی
 دبن مونتهظر نهو رهقيبي خهبيس
 کو عاشق نهگيرن مورادهک تو جار
 چ حاله نزانم د دهوري زهمان
 نه نعمت خوري خواني وهصلي حبيب
 ژ دهستي نهجانب ب طعن و مهلام
 ب ژانن ب ئيشن ب دهردن قهوی
 حزينن فهيرن نههن فخر وکيف
 نهقه حالي مه عاشقان هر زهمان
 بچن کی دهري نهم ژ جهوري فهلهک
 چرا هنده نهم زار و بي صاحبين

ب ناري فراقی دلّی وان کهيب
 ژ سورخيبي پروگاه دبن زهردروو
 قهوهستانه لهشکر ل هر چار سوان
 دکت مولکي دل خربه و موضمهحل
 دبهستن وهکی حلقه هر چار طهرهف
 ژ ثان جهور و ظولمي موقيمي زهمان
 دلّی مه عوشاقان وهکی خار و خهس
 خودان مهکر و تهزوير و تهلبيسن نهو
 جههر قلب و خهناس و دل پر غهشن
 ژ جهوري د وان تیکده خانه خهراب
 چو مهلزوم و لازم عوشاق ورهقيب
 ژ دهستي رهقيباني نپاکي دين
 ل جهرحي فهيران بکت مهرهمی
 ب سهد دیده قهلاشي فهتتاني پيس
 قهوی مورتهقب دا نهبن کامدار
 نههن ئستراحه ژ بو بي دلان
 نه راحت ژ جهور و جهفایي رهقيب
 ژ جهورا زهمان بي موراد و مهرام
 ضعیف حال و بي تاب و زهردن قهوی
 نهلمککش چو بولبول د فهصلي خوريف
 ل دونيا نههن هيچ راحت نهمان
 چ حاله دبينن ژ دهوري فهلهک
 چرا هنده پر عاذل و عاتبن

فەلەك بۆ مە ھندە غەدارە چرا
 ژ بۆ عاشقان بۆ چ ھندە قەتیل
 ب قى نارى حرمان چرا بى كەسان
 ئەمان ئەى فەلەك بەس بكە سەر كەشى
 تەمام ئەم تەحەممول دكن جەورئ تە
 بترسە ژ ئاھى مە دەر صوبحگاھ
 ھەدم كن ئەقى قەصرئ تە پور موشید
 نە قالایە قەلبى عوشاقى حەزین
 ئەگەر چ ب ظاھر پەرىشان ئەم
 خودان لەشكەرن ئەم ب جەیش و حەشەم
 حەزەر كە ژ حوكمى مە ئەى ھەفت طەبەق
 ژ بۆ عاشقان جوملە غەددارى تو
 خصوصو صا ژ بۆ رووحيى ئاقتەپى
 نە حەیفە كو قى طووطيى پر دەلال
 نەدا تە مورادەك ژ بۆ من تو جار
 ئەقى شاھى كشوەر گەھى شاعرى
 مەكە ئەى فەلەك ھندە زار و ذەلیل
 ئەزم (عبد الرحمن) ئ صاحب ھونەر
 خودان فەضل و سحر و كەلام و ئەدەب
 عەلەمدار ئىقلیمی شەرم تەمام
 كو بگرم د دەستى خوە رومح و قەلەم
 بكیشم زەبانەك وەكى (ذو الفقار)
 ھەچى ئەھلى فەضل و بەلاغەت یەقین

جەھان بۆ مە ھندە نەیارە چرا
 چرا مە دسۆزت ب زەیت و فەتیل
 دسۆزت ب تەشبیھى خار و خەسان
 بەسە ھندە ناکامى و ناخوەشى
 ب کامى مە جارەك نەبوو دەورئ تە
 ب یەك شوعلە ئاتەش بكن تەتەباھ
 ب قان تیشەئى ئاھى تیزى حەدید
 چو عوممانى زوخخار و قەلزم یەقین
 وەلیكن د باطن دە سولطان ئەم
 ھەمى عەسكەرى مە صوفووفى د غەم
 تە یەكسەر بكن خوون ب شوپى شەفەق
 موقیمی نەیار و سیەھكارى تو
 زیادە ب كەرى ب كینى چەپى
 بەپلى تو بى نوطقى شیرینى لال
 ب تە ناکم ئەز هیچ هیچ ئعتبار
 ئەقى سەرورئ مولكەتى ساحرى
 ب ھجرا حەیبى مەكە من عەلیل
 شەھنشاھى مولكى سوخەن سەر تەسەر
 شەھى شاعرى كورد و رۆم و عەرەب
 موفەووەض ژ بۆ من رە نەظم و كەلام
 ژ نەظمى ل عالەم بلند كم عەلەم
 ل مەیدان قەوەسطم ب طەبل و نقار
 قەبوول كن ھەمى بەیرەقا (شمس الدین)

چ کم ئەز ب مولکى جهانى تەباه
 ژ فکرا خوە من کانى ھندە گوھەر
 ئەقى طەبعى من بولبولى دەنگ خوەش
 ھەمى وەقت و ئەزمان دکتەن نەفەر
 ژ بۆ عقدى ئەزمانى تىک شاعران
 ھەچى وەقتى ئەز بىمە نوطقى دەلال
 چ وەقتى دلیرانى شعر و بەیان
 صف ئارامە دیسان د ناڤ وان ھەمە
 ئەقى خامەیا من وەکی ئەژدەرە
 ژ فەممى ئەوی ئەژدەری نوور بەیت
 ئەگەر بىمە دەعوا ریاسەت بکم
 ژ تەئشیرى ئەنوارى قى خامەئى
 موقر دى ببن جنن و ئنس و پەری
 مدادا دەقى خامەیا شوپى مار
 کەرامەت بەسە ئەف ژ بۆ نەظمى من
 ب قى طەرزى شیرینە ئەف شعری من
 ھەچى کو بخوونن ژ قەلبى کەباب
 دبن مەست و سەرخوەش جەمیعى مەلەک
 ئەگەر ساقیى طەبعى من بیتە بەزم
 غەواصەک عەجیبم ب فکرى دەقیق
 دەرانینە من جەوھەرى مەعنەیان
 ئەقى نوسخەئى وەزنى ئەشعارى من
 ئەگەر تیکەتا دەست حەکیمان بەری

ژ بۆ ھەممەتم خەرجى یەک رووزە راھ
 دیە ھەر گوھەر تىک جهان سەرتەسەر
 د نیف چیمەنى مەعنەئى ڤەنگ خوەش
 ئەگەر چەند ئەسیرى قەفەس بت فەقیر
 عەجەب نوسخەئە ئەف کەلامى گران
 زەبانى ھەمووچکان دبت قەطع و لال
 ضەبط کن جهان شوپەتە پەھلەوان
 خودان حشمەت و شەوکەت و دەمدەمە
 ژ بۆ گەنجى مەعنە کو پەر گوھەرە
 موشەعشەع دبیتن وەکی پیت و زەیت
 ب فەخریە دەعوا کەرامەت بکم
 بەیان کم گەلەک (خارق العادە)ئى
 ب حوکمى ئەمن شاعر و ساحرى
 ژ یاران ڤە توریاقە زەھرى نەیار
 نکارن تو شاعر کو بىن رەزمى من
 وھا حولو ئەف شەککەرى فکرى من
 وەکی شەھدى شیرین دبیتن لعاب
 ھەموو ئەو ل سەطحى رەفیعی فەلەک
 بربژت قەدەح بادەئى شعر و نەظم
 ژ قەعرا بحارى قەریحە عەمىق
 کو ھەر جەوھەرەک تىک ب مولکى جهان
 ئەقان وەقفى ئەبیات و گوفتارى من
 دکر حرزى درعى ل ئەسکەندەرى

وهگهر په‌پیده بوویا ل نک قه‌یصه‌ران
 زه‌مانی خوّه ئوستادی نه‌ظم ئاوهرم
 که‌لامی د من قیمة‌تا جه‌وه‌ه‌ری
 ب موشتی نه‌قی فکری خوّه من شکاند
 دبینن هه‌می که‌س د نه‌ظمی عه‌میم
 نه وهک خامه‌ئی من چو طووطی هه‌نه
 نه مثلی که‌لامی مه‌قهند و شه‌که‌ر
 ئەشان غه‌مزده‌ئی خامه‌ئی من ته‌مام
 ژ خامه برپژم مدادی چو مشک
 ژ نه‌قشی نه‌قی خامه‌یا نازنه‌نین
 ئەگهر ئەز برپژم که‌لامان ژ دل
 بوهایی دوری گوټنی (شه‌مسه‌دین)
 چکو ئەف جهانی ب مه‌کر و ته‌عب
 ئەگهر چ دلیرانی شعر و به‌یان
 وه‌لی دیسه‌ خه‌صم ئەفکه‌نی شاعران
 مه‌سیحی ده‌م ئەز د نه‌ظمی سه‌لیس
 هه‌زار چه‌شمه‌ ئابی حیاتنی نه‌قی
 ئەزم یه‌که‌تازی د قی عرصه‌ئی
 عه‌جبه‌ زه‌لزله‌ تیتنه‌ قه‌بری ئەوان
 ئەگهر بچنه شیرازی شعری ب ناز
 چوئوستادی شعر و غه‌زله‌ حافظه
 وه‌لی حافظی وه‌قتم ئەز بی خلاف
 شه‌هم ئەز ل ته‌ختی که‌لام و به‌یان

موټه‌رره‌ز دکر وان ل تاجی سهران
 ژ بو شاعران جومله‌ سه‌رده‌فته‌رم
 شکینا د دوککانی تیک جه‌وه‌ه‌ری
 ده‌ری گه‌نجی مه‌عنی هه‌می دارژاند
 ده‌می عیسه‌ووی و عه‌صایی که‌لیم
 نه وهک بکری فکرم چو مه‌ستورده‌نه
 نه وهک نه‌ظمی من شه‌هدی شیرین ئەشر
 ب شوخی دکن موفته‌تن خاص و عام
 یه‌قین عه‌نبه‌ری تهر دبت پیس و خشک
 خه‌جل بوونه ئەره‌ژنگ و مانی ل چین
 خه‌جل دی بین شوخی چین و چگل
 ئەقی ده‌وری دنیا نزانه‌ یه‌قین
 قه‌وی مونکړه ئەهلی فاضل و ئەده‌ب
 هه‌نه پر ب زه‌ما خوّه تیکده‌ فولان
 بزبان رووحیه‌ هه‌ر ب گورزی گران
 کو ئحیا دکم سه‌د نوفوسی نه‌فیس
 د قی ظولمه‌تی خامه‌ئی من خه‌فی
 د ده‌ستی خوّه بگرم ده‌ما خامه‌ئی
 فه‌صیحی کو بو‌رین قه‌دیمی زه‌مان
 ل سه‌ر قه‌بری سه‌عدی دبینن طراز
 د شعر و مه‌عانی عه‌جبه‌ حافظه
 نه‌ه‌یلا ژ بو شاعران من مه‌صاف
 دبن حوکی من شاعرانی زه‌مان

دو سهد وهک فهره زدهق (أبو البحتري)
 د فه تراکي من تين خه راما تهمام
 گه لهک رووده کی عه سجه دی عه نصه ری
 ژ سفره که لامی منی ریزه چین
 هللالی و خاقانی و بوو نهواس
 کو بگرم د دهستی خوه نهز خامهئی
 قه لهم ره شحه ریز بت ب خه مرئ جنان
 ژ تهئی صه هبایی من مهست بن
 خولاصه د یرو نهزم شه هریار
 سه ری گوشهئی تاجی من بی خلاف
 نه گهر چ کو ده عوا ریاسهت دکم
 ل نک من نه هن ده عوی بی ده لیل
 هونه من ژ شوهرهت زیاده ههیه
 نه وهک طه بلی کو صه وتی عالی بتن
 که سی شو به کت قی که لامی ژ من
 بکن ئمتحانم مه حهک بیته پیش
 کیه نهو بیت مونکری سحرئ من
 ژ بو په هله وانی سوخن (الصلا)
 قه له مکاغد و حبر و نه هلی که لام
 نه بتموعته قد گهر حه سوودهک نه کهس
 هه چی نهوعی شعر و به لاغهت هه بی
 نهزم حهیده ری صه فده ری نامدار
 د نهو ول هوجوومی کو بیم صه ففی جهنگ

هه زار نه صمه عی نابی و نه خته ری
 ده ما نهز سوار بم ل ره خشی که لام
 چو فردهوسی و نه ورهس و نه نوهری
 ژ سه ر حه ددی روم تا ب تقلیمی چین
 کرن ژتری دهستی خوه من بی قیاس
 ب هه بیته بگپریم ل سه ر نامهئی
 هه می نه هلی عه صرم ژ نس و ژ جان
 هه می واله و ده هس و بندهست بن
 د تقلیمی شعر و غه زل تاجدار
 ل بهر چه رخی خورشیدی نوورین شفاف
 ل شعر و که لام نهز ریاسهت دکم
 هه می گوتنی من ب شه رط و که فیل
 عه طائهک خصوصه ژ ره بی مهیه
 وه لی داخلهش بوش و خالی بتن
 برا بیته پیش نهو د گه ل نه نجومن
 کو جومله ببن موبته لا و دلش
 بکت حه رفگیری ل قی فکرئ من
 کیه بیته جهنگم (أنا ابن جلا)
 ژ بو ته جروبا من مه حه ککن تهمام
 وه کی صه وتی ره عد و طه نین و مه گهس
 بکن ئمتحان روو حیوی ئا قته پی
 قه لهم رمح و نه زمانی من (ذو الفقار)
 ل فورسانی مه عنی دکم عورصه تهنگ

غسل که ژ ئەدناسی قەلبی حەزین
 بده ساقییا بکری (بنت الکرم)
 بده بادەئیی تازەئیی موستەطاب
 مەنیرە ل زوھەدیی ظاھر پەرەست
 بیژرە ژ بو زاهەدیی دل نوفرور
 رەحیمە خودایی مە سەر موذنبان
 مە عومری خوە صەرف کر د قیل و د قال
 بده ساقییا خەمری وەک سەلسەبیل
 دهنەس گرتی ذهنم ژ علمیی روسووم
 خصوصاً نگاری مە بوویە بەعید
 کو ئحسان نەکی سەر منی دل ب کول
 موحنەققەق بکە دئ فەنا ب یەقین
 وەرە ساقییا قەطع کە مەعنەوی
 کو قەلبی مە بت ڕەوشەن و نووردار
 ل سەر من عەیان بن دەقایق ژ غەیب
 بده بادەییەک ئاتەشی ئەی نەدیم
 قەربە کە ئەف مەجلسا مە تەمام
 توژی قەطع کە ساقییا بی فوتوور
 ئەمر کر ژ بو موطربی نەغمەدار
 ل ئاھەنگی نای و ل ئاوازی عوود
 موغنەننی موغنەننی موغنەننی ئەمان
 دەمەک ساز کە عوود و قانون ب لەز
 بزەن ئاخیری مەجلسی بوو قەرب

ب ئەقداحی وی بادەئیی نازەنین
 مە بینە ووجودی کو بوومە عەدەم
 کو شەیحی هەرم ئەو دکیتن شەباب
 نزانن ب ئەحوالی عوششاقی مەست
 کو رەبیم عەفووە کەربمە غەفوور
 وەرە ساقییا دەنگ بده موطربان
 وەرە ساقییا زووکە تەنگە مەجال
 (لتهدی الفؤاد لأهدی السبیل)
 ل سەر من گران بوونە باری هومووم
 د قی حالی هجرانی زۆری شەدید
 ب وی ساغەری بادەئیی شوپی گول
 ژ بەر هجری قی دلەری نازەنین
 ئەفان جوملە غەم و هەمی دونیەوی
 ل من سرری عالەم ببین ئاشکار
 کو صاف بت دلی من ژ نەقص و ژ غەیب
 کو ئحیا دکت عەظمایی رەمیم
 بیت، قەطع بت شعر و بەیت و کەلام
 ژ من فەان هەمی دەرد و ئاھی د کوور
 کو نەغمە بکیشت وەکی موسقار
 بیژرت ژ بو مە مەقام و سوروود
 ب تاب و تەبە ئەف دلی ناتوان
 دلی پر ئەلەم دیسە بی چەرخ و بەز
 دکم قەطع کم فەان کەلامی عەجیب

ل دهوعوا مه شاهد كهلامى د من
 بهسه رووحيا هنده لاف و گوزاف
 بهسه زنده كارى جهسارهت بهسه
 بهسه هنده فخرىبه تهركى نهدهب
 بهسه تهرک كه نازى و نفتخار
 بخوازه تو عوذرى خوه ز نههللى كهلام
 نهلاهئى خوداوهندى فاضل و بهلاغ
 ههچى كو نهظهر كن ل نهبياتى من
 بزنان كو مهستم ژ جامى فراق
 ژ هجرانى دلبر قهوى سهرخوهم
 ل سهر سهرخوهمان نينه عهذل و مهلام
 ژ قى نارى عشقى كو نهز هرق بووم
 ههريقم ههريقم د يهك ساعهتى
 كو نوقصانيا من بيستن عهيان
 رجا من ب زارى ژ نههللى كههم
 كو نهبنه ل من شاعرى ههرفگير
 نه جهوههه فروشم د دوكانى خوه
 نه صاحب تهفهنون نه نههللى كهمال
 نه زورراعم نهز خووشهچينم يهقين
 نه پهروهدهمه بهر لهبى جويبار
 قوصوور گهر ههبيتن د شعرا مه دا
 ل من مهگرن نهى صاحبى فاضل وهوش
 نه مهطبووع و شيرينه لهفظ و نهدا

ژ شعرى مه پهيدا مهقامى د من
 بهسه هنده كذب و درووغ و خلاف
 بهسه شهرمسارى خسارهت بهسه
 بهسههنده قهلاشى نهى (بو العجب)
 دريژ كه يهدى خوه ژ بو نعتذار
 كو نهو پهردهپوشن (رفيع الهمم)
 ژ بو نههللى دونيا شهمال و چراغ
 مهبن ههرفگيرى خورافاتى من
 ژ هجران ل من ههمله (ما لا يطاق)
 نه ذهنه نه فكره عهجهب بى هشتم
 دييژن ههچى تيته دهق وان كهلام
 د دهريايى دهمعان كو نهز هرق بووم
 موقيم نهز دكيشم نهقى زهحهتى
 كو خهرموههئى من بيستن بهيان
 نهقه دهههمى ساعهت و حين و دم
 ب دهريووزمه سائلم پر فهقىر
 موقرررم ب خهرموههئى كانى خوه
 نه گهردن كهشى شعر و بهسطى مهقال
 نه صاحب كهمالات و لهفظى شيرين
 وها رهستهمه نهز ل چول و بهيار
 فوتوور گهر ظوهوور بن د فكرا مه دا
 كو نههللى هونهر كاملن پهردهپوش
 چكو صرف كورمانجييه ناسهزا

دزانم نه لایقی فخر و قهبول
 مه ئومیده (از) نوکته دانی دوهوور
 نه گهر ههرچی ناقص دهرینم ب عهد
 ب سهد حیلہ سازی و عه جزئی گهلهک
 ژ کورمانجیچی چند خه بهر نالیاق
 لهذت گهر نه بیتن د شان میوه بیان
 مه مه عذوور بگرن کو کورمانجییه
 نه ایست کو مه قبول بت ئهف متاع
 دکم هیقی و سائی ئهز موقیم
 قهبول کن ژ بو خاطرئ موصطه فا
 ژ شان قه صدئ من نینه عه رضئ هونه
 کو تورک و عه جهم قه ط نه بیتن جاره کی
 بزنان کو شاعر ژ کوردان هه نه
 وهلی بی خودان نه هن مه رهئیس
 مه ژی گهر هه بو یا خودانهک چونین
 ژ کوردان گهلهک شاعرئ سحر دار
 وهلی چوئن مه دیتن کو ئهم بی که سن
 مه ئانی قه طع کر که لامئ مه تین
 نیه مه قصه دم ئهو فه ضیله بتن
 بیت واسطا ره حمه تا موصطه فا
 شه فاعهت بکت (شمس الدین) ئ خه راب
 وه گهر نه ئهزی پرووره شی فعلئ پیس
 ئیلاهی ب حه ققی وی ذاتئ خوه کی

هه می کوردییه زیده کاره فوضوول
 قه بول کن ب فه ضلا خوه ته قلی قوصوور
 دقیتن کو هه موان بکم مه حو و رده
 مه ته لفیق کر ته قده چند ره شبه لهک
 مه پهف خست بی چاشنی و مه ذاق
 عطر گهر نه بیتن د شان نافه بیان
 ژ کورمانجی ئانجهق وها هاتییه
 ب زاری دکم به سطنی که ففی ضه راع
 کو شان چند ئه لفاظئ (روض النعیم)
 ل روو حی نه دن ضه ربئ طه عن و جه فا
 وهلی دا ل دونیا بمینت ئه شه
 نه هن کوردئ شاعر د مصراعه کی
 ژعوش شاقئ تورک و عه جهم زیده نه
 کو مه قبول بن نک وی شعرئ سه لیس
 گوه رناس و قیمهت شوناس و ئه مین
 ب نه غمه دهاتن وه کی مؤسقا ر
 ژ بیچاره کی کهس ب مه ناحه سن
 مه خامه هلائی ژ نه ظمی شیرین
 وهلی دا ژ بو من وه سیله بتن
 ژ بو روو حیئی پر ب جهوور و جه فا
 د رۆژی شهواب و عقاب و حساب
 قه مام زار و شه رمه ندئ نه فسا خه بیس
 ئیلاهی ب جومله صفاتی خوه کی

ب ئابى ئەوان ديدەئى نازدار
 خودايا ب ئەحوالى وى رەببەرى
 خودايا ب سولطانى شانزده طەبەق
 ب فارووقىيى ئەو عومەر ئاشكار
 ب كەررارىيى حەيدەرى ئەولناك
 ژ تەختى ئىمارەت پەيابوو غەلەن
 ب لەب تەشنەئى وان د كەرب و بەلا
 ب وان طاهرى پاكى ذاتى قەبۇل
 ب حەققى ئەوان مەشعەلى نوردار
 ب تەحليىەئى باطنى كاملان
 ب صدقى جوانانى ئەو خاستە
 كو كوففارى دوشمەن ل نك وان چو زەن
 ب روكن و ب زەمزەم حەطيم و مەقام
 ب سووزى دلى ئەوليائى تەمىز
 كو ئەو دەر حوضورن ب لەيل و نەهار
 جوانانى وەك رووحى دل ئختيار
 ل عەددا رسول سى سەد و سىزەنە
 ژ ئادەم هەتا موصطەفايى چو گول
 ژ ئەسمان تە نازل كرن سەر توراب
 ب خەم پوشتييى ذاتى غەزلەت گوزين
 ئەوى دەستەگيرى كەسى موستەمەند
 ب نوعمان ب مالک ب ئەحمەد تەمام
 ب جوملە رووات و گوهرىريزى وان

بسوزا دلى موصطەفايى كويار
 خودايا ب ئەسرارى پيغەمبەرى
 خودايا ب قى دىنى ئىسلامى حەق
 خودايا ب تەصدىقى صدديقى يار
 ب شەرم و حەيا ذاتى عثمانى پاك
 ب سووزى دلى زەهرە خوهرە حەسەن
 ب حەققى دەمى ناحەقى كەربەلا
 ب حەققى هەمى ئەهلنى بەيتا رەسوول
 ب حەققى جەمىعى صەحابى كويار
 ب تەصفىيەئى قەلبى صاحب دلان
 ب ئەفغانى پيرانى ئاراستە
 ب تەكبيرى غوززاتى شمشير زەن
 ب (البىك)ى حوججائى (بيت الحرام)
 ب علمى هەمى عالمانى غەزىز
 ب طاعاتى شەبىخىزى شەب زەندەدار
 ب قەدرى شەبابى قەوى تەوبەدار
 ب حەققى صەحابى كو بەدرىيەنە
 ب حەققى هەمى ئەنبىاء و رسول
 ب حەققى جەمىعى صوحوف هەم كىتاب
 ب طاعاتى پيرانى خەلوەتنشين
 ب حەققى روحنى حەضرەتى نەقشەبەند
 ب علمى ئىمام شافعييى هومام
 ب جوملە ئىمام و تەلامىذى وان

ب ناهي سهه رگاهي وان دلبرين
 ب عهد و وهفائي نهوان صادقان
 ب خورون خوردهني وان ژ جهرگ و كهزه ب
 ب ناز و دهلالبيي وان نهسمهران
 ب رهمهت بگر نهی خودايي قهدير
 ب ديدارا خوه شاكه قهلبی جهزين
 هلينه ژ بهر من تو پهرده نقاب
 د ناخر نهفيس ده ژ نبليسي پيس
 ب حوسني خهتم كه ل من خاتمه
 ب رهم و كههم به تو فهريادرهس
 جهسه د بيته سهر پوستري مهرگ و مهوت
 وهداغ كن ژ ههف مهفصهلي بي نهوا
 بسكهنت وي شهيطاني دوون ههمبهرم
 ژ قهولي حق و گوتنا شهدهئي
 كو تقرار كم نهز ب وهحدانه تي
 شهادهت د دهف ده ههمان جان بدم
 ب قورئان و ياسين و علمي كوار
 سهماع كم د وي وهرطهني خهوف و بيم
 مهكه مونحرف تو ژ قبله بهرم
 مهكه مونحرف روحيي نافته پي
 ل سهر تهوبهني من بيه دهر مه مات
 ب قورئان و ئيمان بده صهبري من
 د قهبرم ژ قورئان بده شه مع و نوور

ب دوودي دلي عاشقاني جهزين
 ب دهريايي چهشمي نهوان عاشقان
 ب ناليني جانگاهي وان رور و شهب
 خودايا ب نهسته غنهني دل بهران
 چراغي يهقيني ل راهي فهير
 ژ علمي مه بگهينه (عين اليقين)
 مهحوو كه ژ من نهف ووجودا حجاب
 حفظ كه تو ئيماني پاكي نهفيس
 ب نحساني خوه رهمي كه تول مه
 د وي وهرطهني ههولي ناخر نهفيس
 كو جان تيكهفت نهزع و حولقوم و فهوت
 ضهعيف بن ههمي دهست و پا و قوا
 مهلك مهوت حاضر بتن بهر سهرم
 مه بهسته دهه نام د وي وهرطهني
 زه بانم تو بهرده د وي ساعه تي
 كو قهول و شهادهت ب ئيمان بدم
 بشين بهر سهرم عاليه مهك علمدار
 كو قورئان و ياسين كه لامني قهديم
 ژ شهرا مو طه ههر مه گيره بهرم
 ژ سهر جادهني پاكي شهرا نهبي
 بده تهويه بو من د حالي حهيات
 ب قورئان و ئيمان بيه قهبري من
 ل دونيا ژ قورئان بده من حوضوور

ددهما من وهضع كن د قهعري لهعهد
 ههمي دؤست و ئهجاب و قوم و ههقال
 دمينم رهيني عهمهل بن توراب
 ب تنها د وي قهبري تاريخ و كوور
 نزانم چ كم ئهز ئهز د وي مرقهدي
 نههن وي دهمي هيچ فهيرادرهس
 ئيلاهي تورووحى موعهذذهب نهكي
 كو بي كهس بمينم د بن خاكي سار
 د وي خهوف وئهوالي (يوم القيام)
 حشر كه مني موحرمي بهد عهمهل
 مهپرسه ل ذنب و حسابي د من
 بده خاطرئ موصطهفايي رهسول
 عفوو كه ب ئهلطافئ خوه (بالتمام)
 د گهل زومرهيا ئهمهدي تاجدار
 كو راحت بيم ئهز د وي نعمهتي
 ئهگهر چ ل سهر من گونهه بوونه بار
 م تهوبه ئيلاهي ژ فعلئ د پيس
 م تهوبه ئيلاهي ژ ذنب و گناه
 م تهوبه ئيلاهي ژ ئهف ظالمي
 م تهوبه ژ ناپاكي و بهد عهمهل
 م تهوبه ژ عصيان و بي ئهمرييا
 م تهوبه ئيلاهي ژ تهركي ئهدهب
 م تهوبه ئيلاهي ژ كذب و خلاف

دمينم ئهز ورهحمي رهبيئ ئهعهد
 تهنئ من دهيلن ههمي تينه مال
 هزار واي و ويلا ل حالي خهراب
 دمينم د ناڤ لهشكهري مار و موور
 د دهستم تهنئ مايه رهحما خودي
 نه قوم و نه ئخوان نه ئهجاب و كهس
 د قهبري د گهل من ب رهحما خوه كي
 توبي ديسه سهر بي كهسان رهحمدار
 د زومرا (محمد عليه السلام)
 بيوره د ثان ذنبي پيسي دهغل
 بده دهستئ راستئ كتابي د من
 ئهقي (عبد الرحمن) ئ زاري مهلول
 ههمي ذنب و سووحي د من (والسلام)
 بشينه ههتا جهننه تا نازدار
 ب سايا موحهممه د بچم جهننه تي
 م تهوبه د ههر ساعه تي سهد هزار
 م تهوبه ئيلاهي ژ ذنبي خهبيس
 م تهوبه ئيلاهي ژ فعلئ تهباه
 م تهوبه ئيلاهي ژ ذنبان ههمي
 م تهوبه ژ ئهفعال و ذنبي دهغل
 م تهوبه ژ ذنبي مثالي چييا
 م تهوبه ئيلاهي ژ ظولم و تهعب
 م تهوبه ئيلاهي ژ لاف و گوزاف

ژ بو دا و بابی د مه جومله‌شان	ژ بو عالمانی ب عزز و نشان
ژ بو جومله‌ئی صالح و صالحه	ژ بو رووحیئی ژار (الفتاحه)
ب (بسم الله) بوو ئبتدائی کهلام	ب (حمد الله) دیسان بکم ئختتام
ئیلاهی تورووحی نه‌کی شه‌رمسار	که‌ر و لال و گێژه تو نینه مه‌دار ^(۱)

(۱) مه‌لا ئه‌حمه‌دی قو‌غی ل دویم‌ه‌ییا دانه‌یا خو‌ دیرو‌کا نفیسینی ب قی مالکی ئاشکه‌را دکه‌ت:
 موحه‌ره‌ر کو ئه‌حمه‌د خه‌تم کر کتاب د (ئه‌شغاف) ئ رۆمییه‌ ده‌ر سه‌بعی ئاب
 و حسیبا په‌یثا (أشغاف) دبه‌ته (۱۳۸۱) و ده‌کی ئه‌و ب خو‌ ئاشکه‌را دکه‌ت ئه‌فه‌ سالا رۆمییه‌ و ئه‌و
 دکه‌فته به‌رانبه‌ر سالا (۱۳۸۴) زایینی.

ته قريضا
برايي شاعري شيخ محه مه د جاني ناڅته پي
ل سهر كتيبنا (روض النعيم)

حه مدئي بي حه د بو خوداوه ندئي كه ريم
 سهر ره سول و ئال و ئه صاحبان ته مام
 گوډه بده هه چي كو ئه ث نه ظم ديتيه
 دهر شه مائيل نينه هه متا و مثال
 دهر شه مائيل و د معراجا نه بي
 ئه ث هه ديه دايه وي ره بي كه ريم
 قه ط نه هن شوي وي دهر رووي زه مين
 نينه هه متاي وي دهر روم و عه رب
 عه بدره حمان روحيه هه شه مسه دين
 عالمي وه قتي ل ئه طرفه ش نوجووم
 قابلي سحر و بهيان و ماهري
 شوي هه تي دوردانه درژينه كه لام
 نابه قابل عه سجه دي و عونصري
 چي تره (از) دور و ياقووتي شه مين
 ئه و د هيره مولكي عالم (بالتمام)
 دهر بهشتي سهر روخي و ولدان و حوور

بسم الله الرحمن الرحيم
 سه د ته حيات وصه لات و سه د سه لام
 پاشي (بسم الله) و همد و ته صليه
 نه ظمه كي بي حه د له طيفه هه ده لال
 نه ظم كره (شه مسه ديني ناڅته پي)
 دانيه ئسمي ئه وي (روض النعيم)
 گهر بي تره و ه صفي ناظم شه مسه دين
 نه ب علم و نه كه مال و نه ئه ده ب
 روحيه لي روحي من دهر ئان و حين
 شه مسه ته حقيقي د ني ث ئه هلي عولووم
 خاصه تا دهر قي عولوومي شاعري
 خامه گهر بگره بده نه ظمي بهيان
 نينه وهك وي نه نوها و نه بهري
 ثانيه نه ظم ئه ث كتابا نازهنين
 لي ژ وي ههر به يته كي شيرين كه لام
 موسته حه ققه بي نقيساندن ب نوور

ئەف كەلام دور قى زەمانى موعجزن
 شوپەتە شەمسى كو بى نصفى نەھار
 وەھبىيە ئەف نابە با عەقل و ھونەر
 رەوضەيە مائى وى شوپە سەلسەبىل
 لى ژ وى ھەر بەند و فەصلەك بى گومان
 شوپەتە طوبايە بى قىل و خەبەر
 قەنجە ھەر بەيتەك ژ قى دوردانەئى
 جبرەئىل بىتن مودەرس دەر فەلەك
 چەند ھەبن قسى مەلەك دەر ئاسمان
 نە موبالغە دكم بەلكى كەمن
 بەحتى معراجا موحەممەد موصطەفا
 ھنكى تىدە بوو موكرەررە ئسمى شاھ
 چەندى بوو رووحى ھەبن ذەنبى گران
 ذەنبى عالەم دەينى ئاليكى شەھين
 ذەنب دى رابن ھەوا تەشبيھى پەر
 ئەف نەجاتە بوو رووحى (باليقين)
 گەر نەبن ناظم ژ فعلا ن يەك شەواب
 ھندى كرىە مەدحى (فخر المرسلين)
 خاكى^(۱) تو بگرى ل حالى خەراب

جۈملە ئنسان (أز) شەببەش عاجزن
 روھنىيا وى دايە دونيا چار كنار
 مەصرەكەك ھىژايە دونيا سەرئەسەر
 باغبان قەنجە كو بىتن جبرەئىل
 رەوضەيەك رضوانە بى شوپە بزان
 بەيت و ئەلفاظن وەكى غوصنى تەمەر
 بى نقيساندن ل بەرگى سدرەئى
 قى ب دەرسى بىژە بو جۈملە مەلەك
 صوبح و ئىثاران بكن وردى زەبان
 چونكە مەدحى شاھى فەخرى عالەمن
 ھەم شەمائىلا شەھى صاحب وەفا
 نك مە پر مەقبولترە (أز) شەمس و ماھ
 ئەف نەجاتە بوو بى رەيب و گومان
 قى ژى دەينى ئاليى دى (اين چنين)
 ئەف دىنە ھەر ل عەردى وەك حەجەر
 ھندە تىدە مەدح كر شاھى ئەمىن
 ئەف خەلاصە بوو وى (أز) جۈملە عەذاب
 بوو بەرائەت ئەف ژ بوى شەمسەدين
 دى ب چى تەخليص بى (أز) حەشر و حساب

نېنە دەر دەستى تە يەك ئەعمالى قەنج
 قەط نەھن ئەعمالى تە ئەى بى ئەدەب

تو ب چى دەرباس دى (أز) جۈملە رەنج
 ھىثىيا خوە تو مەپر (أز) رەحمى رەب

(۱) خاكى ناسناقى شەرى بى شىخەمەد جانى ئاقتەپپىيە.

گهر نه کت ره حمی ل ته شاهی وهدوود
 تو محهممه د جانعه فووکه ئه ی خودا
 دئی بیی ته حقیق د دۆزه خ نار و دوود
 (از) هه بییی خوه مه که خالی خودا
 هاته دهر جهوههر ژ دهریایی هونه^(۱)

(۱) حسیبا ئه بجهدی یا فئی پستهیی ب فئی رهنگییه: (هات ۰.۶) + (در ۰.۴) + (جوهر ۰.۱۴) + (ژ دریا ۰.۲۲۳) + (هنر ۰.۲۵۵) = (۰.۱۳۰۲) و ئهو سالا فهاندنا فئی شعرییه.

فەرھەنگۆك

ئ ، ئا

ئانجەق: بەلى پا.

ئاھستە: ھىدى، رحەتى، بى دەنگى.

ئاوھخ: ئاشكەراكرنا ئاخ و ئۆخان.

ئەبر: عەور.

از: ژ.

ئەقروون: زىدە، گەلەك.

ئەنباز: شرىك، ھەقال.

ئەندووھگىن: خەمگىن.

ئەنگەبىن: ھىنگىن.

ئەنگوشت: تىل

ئەنگوشتەر: گوستىر.

ئۆرەنگ: عەرش، تەخت، تاج.

ب

باختەر: رۆژئاقا.

بارىك: زراف.

بتوون: ھەمى.

بەزم: ئاھەنگ.

بەسىج: كۆمىر، ھەشىر. رۆژا بەسىج: رۆژا

ھەشىر.

بوردبار: بىنفرەھ، ھەلىم.

بووون: (بىروون) دەرکەفتى.

بوشناق: گەلەك سىپى.

بى چاشنى: بى تام.

بىار: ب زاراقى زازاكى يەنى: بىنە.

بىد مشك: دارا بىمى.

بىروون: دەرکەفتى، ئاشكەراكرن.

بىم: ترس.

بىنداخت: ئاقاكر.

پ

پابوس: ماچىكەرئ پىتى.

پاپوسى: ماچىكرنا پىتى، كىنايەتە بو

پىزگرتى.

پاشپان: زىرەقان.

پايەندە: بەردەوام، موكم، نەمر.

پىھان: قەشارتى.

پەرتۆ: تىشك، رۆناھى، چرىسك.

پەرەدگار: ئەوئى مەۋقى پەرەردە دكەت،

خودا.

پەس: پاشى.

پەلاس: دۆشەك.

پەيك (پىك): قاصد، ھنارتى.

پوستر: تەخت.

پوويەندە: لىگەر، تەفتىش.

ت

تابناك: خودان تاف وپۇناھى.

تهباه: تهلفی، فاسد و خرابیوی.

تهرسا: فله.

تهلخ: تهعل.

تهلخی کام: بی هیثی، تاما تهعل.

تهههتهن: زیرهک، هیژدار، لهش ب هیژ.

توخمی کهبوتهر: هیکا کهوی.

توهی (تههی): قالا، خالی.

تیز: تیز.

تیغ: شیر.

ج

جامه: کراس.

جانگران: کسلان، بی خیرهت.

جانگوداز: جان هلیایی، نهلهمدار.

جاودان: نهمر، بی دویماهی.

جوز: ژبلی.

جونبش: لقین، هژیان.

چ

چاکر: خولام، خزمهتکار.

چگل: بازپرهکه ل تورکستانی.

چنین (چونین): وهسا.

چهرخ مینا: عهسمان.

چو: وهکی.

چوون: وهکی.

ح

حوباب: نهو پهقیشکین ب سهه ئافی دکهفن.

خ

خاوه: پوژ، پوژههلات.

خرده: عهقل.

خهر: کهر.

خهرمه: کۆم، بیده.

خهرموهره: مۆرکین ب ستوی دواران شه

دکه.

خهلاب: ههپی، تهقن.

خواب: خهو.

خورووس: دیکل.

خونک: خوزی.

خونوک: خنیک، خوزی.

خوشهچین: ئوبشیچن، نهوئ ئوبشییان دچنت.

د

دراز: درپژ.

دلدوز: دلئیش، نهوا دلی دئیشینت.

دلفرووز: دلخوشکه.

دهرخور: لاتیق، ههژی.

دهریغا: مخابن.

دهریجا (در اینجا): ل فی جهی.

دهستار: شاشک.

دهقه: حیشت.

دهنهس: پیسی، وقیریزی.

دههان: دهف.

دهههش (دهش): دان، کهردم.

دورد: نهوا دمینه د بنی پرداغی دا.

دوروغ: درهو.

دووشین: شقییدی.

دوون: نرم.

دیرهک: ستوین.

ر

رهخش: ههسپ، ناڤی ههسپی رۆسته می بوو.

رهخه: ده‌رز، کون.

رووز: رزق.

ریک: خیز و ههسحاس.

ز

زام: برین.

زیست: ژیان.

زینهار: هشیار به.

س

ساتگین: په‌رداغی مه‌زن.

ساغەر: په‌رداغ.

ستایش: مه‌دح.

سختیان: جلدی ده‌باغکری، یی بی مووی.

سه‌بوک: ب له‌ز.

سه‌بوکبار: بار شک.

سه‌رد: سار.

سوخن: گۆتن.

سورخ: سۆر.

سو‌رووش: ملیاکه‌ت، فرشته.

سو‌راخ: کون.

سو‌زه‌ن: ده‌رزی.

سیم: زیف، تیله.

سیمه‌رغ: طه‌یره‌که ناڤی وی هه‌یه، و له‌شی

وی نینه (العنقاء).

ش

شکفت: حیبه‌تی، حیره‌ت.

شکوفت: بشکفتی، ڤه‌بووی.

شمشیر: شیر.

شه‌که‌م: زک.

شه‌کیب: هه‌دار، سه‌بر.

شه‌ه‌ریار: مه‌لک، شاه.

شو‌کووه: مه‌زنی، هه‌یه‌ت.

شومار: هژمار.

ص

صاحبه‌ران: دلخۆش، خودان بها، ئه‌و که‌سی

دبت ده‌می موشته‌ری و زوحه‌ل دگه‌هه‌

ئیک.

صه‌بووح: ڤه‌خوارنا ل سپیدی.

صه‌قن: هشیار به، وه‌نه‌بت.

ط

طه‌ناب: وه‌ریس.

ع

عه‌سه‌س: زی‌ره‌ڤانی شه‌ڤی.

غ

غه‌بووق: ڤه‌خوارنا ل شه‌ڤی.

ف

فاش: ئاشکه‌را.

فه‌راخی: فره‌هی.

فه‌رامووش: ژبیرکری.

فه‌ریاد‌ره‌س: ئه‌وی د هه‌وارا مرو‌ڤی دئیت.

فورو‌وغ: پۆناهی.

فوزو‌ون: زی‌ده، گه‌له‌ک.

فوسوون: سیږه‌بندی.

ق

قاپلمه: تامدای، وه‌کی وی تشتی ب زیری
دئیته تامدان.

قاف: چپایه‌کی خورافییه، دبیزن: دۆری ل
دنیا یی همییی دگرت.

قالن: ستویر.

قدر: قازان.

قهشف: پیسی، وقریژی.

قوددوسی: جینه‌کی ملیاکه‌تانه.

قولکر: کونکر.

ک

کابک: حه‌مائیلا شیر.

کاخ: قهسر.

کاست: کیم، کاس.

کران: کنار، لیف، ره‌خ و لا.

کلیم: دۆشه‌ک، نقین.

کهژ: زهر.

کهشمه‌کش: هزارا موشه‌ووده‌ش.

کونوون: دهر حال، د‌گافتی دا، نوکه.

کووس: دهۆل.

گ

گام: گاف.

گرداب: زفرۆک.

گهبر: ناگرپه‌ریس، زهرده‌شتی.

گهرده‌ش: گه‌ریان، زفرین (دوران).

گهرده‌نلغ: رستکا ستووی.

گه‌ریان: به‌رسنگا کراسی.

گه‌زاف: ئاخفتنا بی فایده.

گه‌زند (گزنده): ئیشان.

گه‌زند: زیان، زهره‌ر.

گه‌زند: زیان، زهره‌ر.

گهندوم: گهنم.

گوریز: ره‌قین.

گوشایش: قه‌کری، گه‌ش.

گووسفه‌ند: پهر.

گوش: گوهر.

گوشوار: گوهار.

ل

لاجوه‌رد: مه‌عه‌ده‌نی ب بهایه، ره‌نگی وی یی

شینه ب سهر کهسک و سووری قه‌دچت.

لاف: ده‌عوایا ژ دره‌و.

له‌باله‌ب: تژی.

م

مه‌بادا: دا نه‌که‌ن.

مه‌مان: میثان.

مورغ: طه‌یر.

مورغزار: میترگ.

موشت: مست، کولم.

موعونه‌ن: ئه‌و حه‌دیسایک ژ ئیکی

قه‌دگوهریت.

موقه‌رنه‌س: نه‌خشاندی.

میان: نیف.

ن

ناب: پاک و صافی، خوږی.

نابه خرده دی: بڼه عقلی، بڼه شوعووری.

ناموهر: ناقدار.

ند: ههڅکوږف.

نشهست: پروښت.

نگین: گوستیر.

نهبهرد: شهړ، جهنگ.

نهردهوان (نهرديان): پیستړک، پیپه لیسک.

نهره: قیږی، دهنگی بلند.

نهور: کولیلک.

نیروو: هیږ، تاقهت.

نیم: کهړ، پرت.

ه

هاموون: دهشتا چول و به یار.

هزه بر: شیر.

ههراس: ترس.

ههمچنان: هر و هسا.

ههنوز: پاشی.

ههلناک: ب ترس، خه طهر.

ههونگولیس: گوستیر.

ههنهر: هیږ وشیان.

ههوهیدا: ئاشکه را.

ههیزه مان: کوما (ههیزه م)، ئانکو: گورزین

داران.

و

وارسته: ئازاد.

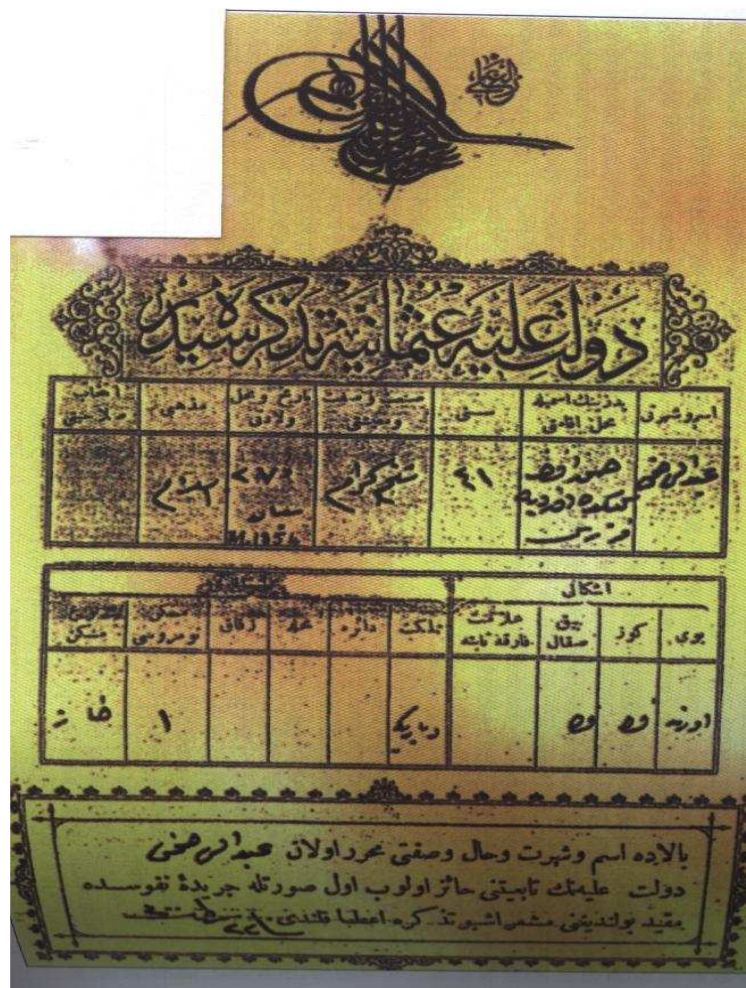
واژگون: قاڙی.

ی

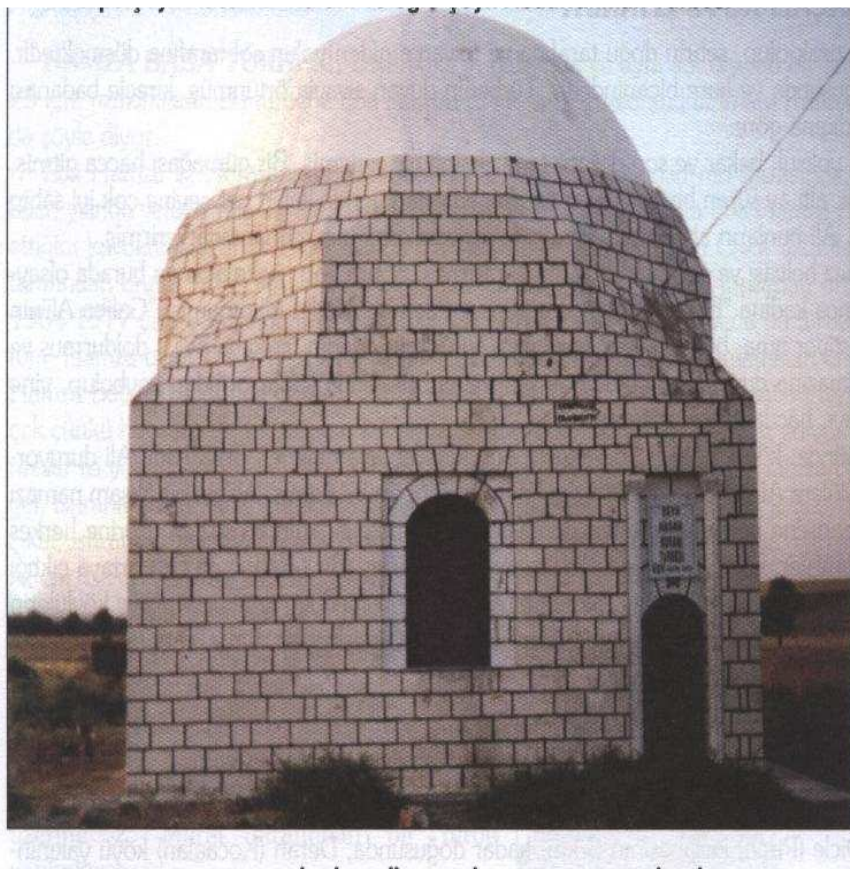
یه خرمه: مه غلووب، شکهستی ولادای.

یه زهک: پیشیا له شکه ری.

به لگه و ده سنقیس

ناسنامه یا نوسمانی یا ناکته پی
ژکتیا سیدا زهینه لعابیدین نامه دی

گونبہءا گوری ناختہ پی
ژ کتیبہ سہیدایی نامہ دی

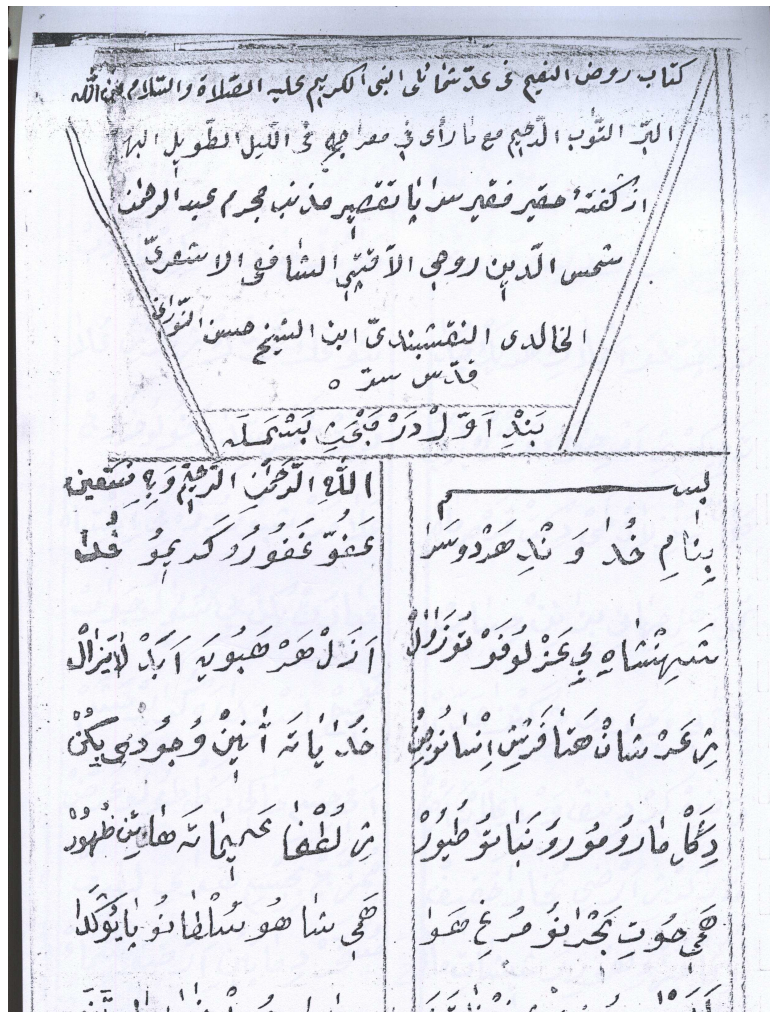

بهر پیری دویمایی بی ژ (روض النعیم) ب خه تی ناقته پی
ژ کتیباً ته زکری مه شایخی نامه د

ثبتنا على عقائد أهل السنة والجماعة بفضل العليم و
 رحمة من الغدب الأليم وادخلنا بكمه جنات
 من جود الرحيم العفو الغفار الستار الكريم
 باسم رب العالمين وصلى الله وسلم على
 نبي الأمي محمد وعلى آله وصحبه أجمعين أقول قد وفقنا الله
 نقل هذا الكتاب الذي سمينا كشف الظلم في عقائد
 من السواد إلى البيضاء في يوم الأربعاء
 اليوم الثاني عشر من شهر شوال المستظم في سنة
 الف وثلث وثلث من الهجرة النبوية على صاحبها
 أفضل الصلاة والسلام التحية والتحية ورحمة رب العالمين

لشيخ عبد الله بن الحسن الأقبلي

بهر پری دویماییی ژ کتیباً (کشف الظلام) یا نهفته پی ب خه تی وی
 ژ کتیباً ته زکری مه شایخی نامه د

دهسنگيسا (روض النعيم) دانهيا فهيمي

تَمَامُ نَفْسَانِدِ نَارُوضُ النِّعَمِ كِتَابُ شَيْخِ
 حَبِيبِ الرَّحْمَنِ لَأَوِي شَيْخِ حَسَنِ نُوْرِي كُنْدِي
 أَقْبَتِي نَفْسَانِدِ نَادِسْتِ فَرَمِي لَأَوِي شَيْخِ
 مُحَمَّدِ سِرْمِ نُوْرِي شَيْخِ حَسَنِ نُوْرِي لِدِ يَارُبِّكَ
 دِ نَارِخِا حُجِّي ١٣٧٨ تَادِه دِ مَرَاذِي الْحَجَّيْدِه
 دِ يَارْدِي وَيْدِه دِ يَارُبِّكَ لِحَادِّ لَا لَابُكْدِه
 خُدَا تَقَالِي رَمَاهُو لَتَمَامِي مُسْلِمَانَا كِه صَلَوَاتِ
 لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مُصَلِّي لِّلَّوَا صَحَابَانَا كِتَابِه
 أَهْلِي يَارَبَّ الْعَالَمِي : خُرَامِي

دهسَنفيسا (روض النعيم) دانهيا فاهمي

قَطْعُ كَهْ أَيْلَاخَامَهْ بَا وَفَا مَهْ دِي وَفَتِ نَابِتْ فَرُوخُورُوجِ مَهْ أَفِي قَطْعِ كِرْ كَلَامِ عَجَبِ دِرُو زِ مَبَارَكِ دِنَا فِ هَفْتَهْ دِر سَلْجِ رِبِجِ الْاَوَّلِ مَاهِ سَالِ دِر فِ سَالِ وَمَاهِ مَبَارَكِ قَرَادِ رَحْمَهْ بُو بَهْ بَايِ أَفِي خَامَهْ زِ سُرْ يَامَدَارِ كُو بِي نَابِ بُو وَدَاعِ كِرْ مَسْوَدُو دُو دَفْتَرِ تَمَاشَا هِي كِنِ شِعْرِ فَقِيرِ مِيرِ زِ الْاَلِهِي نُو فِ شَاعِرِ زِ بُو نَاطِرِ كَاتِبِ وَ نَاطِرَانِ زِ بُو دَا فِ نَابِ دِمَهْ جُلُوسَانِ زِ بُو جُلُوسَانِ صَالِحِ وَ صَالِحَهْ بِسْمِ اللّٰهِ بُو اَبِتْدَاءِ كَلَامِ الْاَلِهِي نُو رُو حِي نَكِي شَرِ مَسَارِ مُحَرَّرِ كُو اَحْمَدِ حَقْمَكِرْ كِتَابِ	قَطْعُ كَهْ أَيْلَاخَامَهْ بَا وَفَا مَهْ دِي وَفَتِ نَابِتْ فَرُوخُورُوجِ مَهْ أَفِي قَطْعِ كِرْ كَلَامِ عَجَبِ دِرُو زِ مَبَارَكِ دِنَا فِ هَفْتَهْ دِر سَلْجِ رِبِجِ الْاَوَّلِ مَاهِ سَالِ دِر فِ سَالِ وَمَاهِ مَبَارَكِ قَرَادِ رَحْمَهْ بُو بَهْ بَايِ أَفِي خَامَهْ زِ سُرْ يَامَدَارِ كُو بِي نَابِ بُو وَدَاعِ كِرْ مَسْوَدُو دُو دَفْتَرِ تَمَاشَا هِي كِنِ شِعْرِ فَقِيرِ مِيرِ زِ الْاَلِهِي نُو فِ شَاعِرِ زِ بُو نَاطِرِ كَاتِبِ وَ نَاطِرَانِ زِ بُو دَا فِ نَابِ دِمَهْ جُلُوسَانِ زِ بُو جُلُوسَانِ صَالِحِ وَ صَالِحَهْ بِسْمِ اللّٰهِ بُو اَبِتْدَاءِ كَلَامِ الْاَلِهِي نُو رُو حِي نَكِي شَرِ مَسَارِ مُحَرَّرِ كُو اَحْمَدِ حَقْمَكِرْ كِتَابِ
۱۳۸۱ الْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَرَّرِ	۱۳۸۱ الْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَرَّرِ

دهسنگيسا (روض النعيم) دانهيا مهلا نهحمهدي قوغی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، وَبِهِ نَسْتَعِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
---------------------------------------	---------------------------------------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
شَهْنَاهُ عَزَلُو قَوْمَ زَوَالٍ

عَفْوٌ غَفُورٌ وَكَرِيمٌ وَخُدَا
اَزِلْ هَرَمُوبِيهٖ اَبَدٌ لَا يَزَالُ

بسم الله الرحمن الرحيم «الفصل الاول في بحث البسملة»
الحمد لله الذي علم الانسان الخط بالقلم، وألهمه من الغرائب والبدائع ما لم يعلم، والصلوة
والسلام على رسولنا الاكرم، وعلى آله وصحبه الذين سلكوا طريقه الاسلام،
وبعد فيقول العبد المستهام، من تلاطم امواج المصائب والاسقام، زين العابدين الامدث
ابن بلا رمضان لما رأيت نظم الكتاب المسمى [بروض النعيم] للعالم الشهير، والاديب العزيز
الشيخ عبد الرحمن الآقشي، طيب الله ثراه، وجعل الجنة مثواه، في نظمه فائقا، وفي بلاغته
رائعا، ولكل من يحمل عن تعقيد بعض الايات، ومن استعمل الكلمات الغريبة كالفارسية، أوردت
ان اعلق عليه تعليقا وجزا يسهل لكل قارئ تلك العقد، ويكون ترجمة للكلمات الفارسية
المستعلة بكثرة وغيرها، وبيا تأ بعض اياته المغلفة، وتستبج [الفتح العجمي] هـ
في شرح روض النعيم، ونسئل الله تعالى ان يجعل سعينا خالصا لوجهه الكريم، وفوزا
بدار النعيم، ونصاة من عذاب الجحيم، ونرجو من الاخوان الكرام، ان لا يبعثوني غرضا
للهم، وان يدبروا بالحسنة السيئة، واستند من الله تعالى الهداية والساد الى اقوم
الطريق، والله وفي الحسنة والتوفيق، وهو حسي عليه توكلت واليه انيب،
(قوله بنام خداوند) نام كلمة فارسية بمعنى الاسم، خداوند ايضا فارسية بمعنى الخالق
والفاطر، سرالجه تركية مخففة من سراي القصر فالعني: ابتدأ بتأليف هذا الكتاب باسم
خالق القمرين اى الارض والسماء والادنيا والآخرة والجنة والنار (قوله مرغ) كلمة
فارسية بمعنى الطير، بايوكلمة فارسية ايضا بمعنى القدر والمزلة والرتبة، كذا ايضا فارسية

[بمعنی]

دهسنقيسا (روض النعيم) دانهيا مهلا زهينه لعابدينى ئامهدى

ژ بهرهمی چاپکری یی نفیسهری

أ. ب زمانئ عمرهبی :

- ١- الحافظ العراقي وأثره في علم الحديث ، الرياض ١٩٩٢.
- ٢- المدخل لدراسة الأدب الكردي ، (جزاءن) ، اسطنبول ١٩٩٣.
- ٣- اعتقاد أهل السنة والجماعة للشيخ عدي بن مسافر (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) المدينة المنورة ١٩٩٨.
- ٤- مختارات من أغنية الثلج والنار (بالاشتراك مع محمد أمين الدوسكي) دهوك ١٩٩٩.
- ٥- تاريخ ماردين للشيخ عبد السلام المارديني (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٢.
- ٦- مذكرات الجاسوس الإنكليزي همفر في الميزان ، (مع مالك بن حسين) دهوك ٢٠٠٢.
- ٧- شرح ديوان الشيخ الجزري للملا عبد السلام الجزري (ضبط وتعليق) ٢٠٠٤.
- ٨- حول نسب الشيخ عدي بن مسافر ومعتقده (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٤.
- ٩- جواهر المعاني في شرح ديوان أحمد الخاني، دهوك ٢٠٠٥.
- ١٠- تاريخ الأنساب، للأمير صالح بك الشيرواني، تحقيق، دهوك ٢٠٠٥، الطبعة الثانية بيروت ٢٠٠٧.
- ١١- الحياة السياسية في كردستان، تأليف علي تتر، ترجمة من الكردية إلى العربية، دهوك ٢٠٠٧.

- ١٢- معجم شعراء الكرد، (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك، ٢٠٠٨.
- ١٣- عقد الجمان في تراجم العلماء والأدباء الكرد والمنسويين إلى مدن وقرى كردستان، (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) الشارقة الإمارات، ٢٠٠٨.
- ١٤- الرد على الرافضة واليزيدية المخالفين للملة الإسلامية المحمدية، لأبي عبد الله بن شبل، (تحقيق، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) تحت الطبع.

ب - ب زمانى كوردى :

- ١٥- مهلايى باته يى و بهرهمى وى (د گهل محسن دۆسكى) دهوك ١٩٩٦، چاپا دووى ٢٠٠٥ .
- ١٦- ئىخوان د تەرازیی دا ، دهوك ١٩٩٦، ههفلیر ١٩٩٩، دهوك ٢٠١١ .
- ١٧- ئەلندا مه (دیوانا شعرییه) دهوك ١٩٩٨، چاپا دووى ٢٠٠٤.
- ١٨- مهلا عهلییی بهرۆشكى و بهرهمى وى ، دهوك ١٩٩٩ .
- ١٩- سهیفیى شۆشى و بهرهمى وى (د گهل محسن دۆسكى) دهوك ١٩٩٩ .
- ٢٠- دیوانا سهردائیى وانى ، دهوك ١٩٩٩ .
- ٢١- واقعى ئیسلامى چاوا چاره سهركهین ؟ دهوك ٢٠٠٠ .
- ٢٢- دیوانا مهلايى جزیرى (بهرهمهفكرن و قهوارتن) دهوك ٢٠٠٠، چاپا دووى ٢٠٠٥.
- ٢٣- ژياننامهيا پیتغه مبهري خودی ، دهوك ٢٠٠٢، چاپا دووى تهران ٢٠٠٨.
- ٢٤- د گهل مرۆڤین خودی ، دهوك ٢٠٠٢، چاپا دووى ٢٠١٠.
- ٢٥- چل حه دیسین ئیمامى نهوهوى ، دهوك ٢٠٠٢ .
- ٢٦- ئیمام موحه ممدی كورئ عهبدلوههباى وچهند نفیسینه کین وى ، دهوك ٢٠٠٢ .
- ٢٧- سهرهاتییین پیتغه مبهران ومللهتین بۆرین، (سى بهرگه) دهوك ٢٠٠٢، چاپا دووى ٢٠٠٦، چاپا سییی ٢٠١٠.
- ٢٨- تهفسیرا قورئانا پیروۆز (وهرگێرانه) دهوك ٢٠٠٤، چاپا دووى تهران ٢٠٠٨.

- ۲۹- کوپړې من نثقه يه ديني ته ، دهوك ۲۰۰۴ .
- ۳۰- يوسف وزله يخوا يا سهليمي هيزاني، (بهر هه فکرن وڅه وژارتن) دهوك ۲۰۰۴ .
- ۳۱- لهيلا ومهجنوون يا حارثي بدليسي، (بهر هه فکرن وڅه وژارتن) دهوك ۲۰۰۴ .
- ۳۲- ل دور ندهبي کرمانجي ل سه دسالا نوزدي ويبيستي زاييني، هوليير ۲۰۰۴ .
- ۳۳- ديوانا گازيا بهلنگازا يا مهلا بهشيري بهدهوي (بهر هه فکرن)، دهوك ۲۰۰۴ .
- ۳۴- ديوانا داهي يا مهلا نهذيري بهدهوي (بهر هه فکرن) دهوك ۲۰۰۴ .
- ۳۵- مروقي بهري ديروكي، وهرگيرانه ژ عهري بي يو كوردي، دهوك ۲۰۰۴ .
- ۳۶- مهم وزينا نهمه دي خاني، (بهر هه فکرن) دهوك ۲۰۰۵ .
- ۳۷- پروزي وپه ياما ردهم زاني، دهوك ۲۰۰۵ .
- ۳۸- باوهر يا تهوحيدي، يا دكتور صالح الفوزان، (وهرگيرانه) دهوك ۲۰۰۵ ، چاپا دووي ۲۰۰۹ .
- ۳۹- ژن ل بهر سيبه را ئيسلامي، دهوك ۲۰۰۵ .
- ۴۰- ديوانا هادي، (بهر هه فکرن) دهوك ۲۰۰۷ .
- ۴۱- ديوانا بهرتو بهگي هه كاري، (بهر هه فکرن) دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۲- چاوا دي بيه مروقه كي دلشاد، يا دكتور عائض القرني، وهرگيرانه، دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۳- ژ سالوخته تين خوداپه ريسان، يا عومهر تلمه ساني، وهرگيرانه، دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۴- جهنهم واري پشيمانان، دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۵- فرهنگا گوتن وكر يار تين نه دورست، دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۶- جيهانا خهوانان، دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۷- مرن وژينا بهرزهخي، دهوك ۲۰۰۶ .
- ۴۸- ل بهر سيبه را خودي، دهوك ۲۰۰۶ .

- ٤٩- د گهل پيغه مبهري خوشتقي، دهوك ٢٠٠٦.
- ٥٠- قورئان وسوننهت وزانينا نوي، دهوك ٢٠٠٤، چاپا دووي ٢٠٠٦.
- ٥١- ژ پيشهنگين پخشانا كوردی خهليفه ييوسفی بايهزیدی، دهوك ٢٠٠٧.
- ٥٢- مهم وزينا ئهمه دي خانى، دانهيا عهزیزى مامزیدی (بهرهه فکرن) دهوك ٢٠٠٨.
- ٥٣- مهلايى جزيرى شاعري كوردان يى مهن، بو زاروكان، دهوك ٢٠٠٨.
- ٥٤- ريبازا ژيانى ل بهر سيبهرا قورئانى، تهفسيرا قورئانيه ٢٠٠٩.
- ٥٥- زقيرين بهر ب خودى فه، دهوك ٢٠٠٩.
- ٥٦- فهوزارتنا دلان، دهوك ٢٠٠٩.
- ٥٧- گهشتهك بو نك خودى، رومانا دكتور نهجيب گيلانى، وهرگيرانه ٢٠٠٩.
- ٥٨- ديوانا سديد قهديرى يى جزيرى ، (بهرهه فکرنه) ، دهوك ٢٠٠٩.
- ٥٩- باشتيرين سهرهاتى ، دهوك ٢٠١٠.
- ٦٠- دو فهرههنگين شههاندی نووبارا الاطفال يا كهريه لائى، (بهرهه فکرنه) ، دهوك ٢٠١٠.
- ٦١- دو شههينگوين كرمائجى د علمى تهجويدى دا ، يا مهلا خهليلى سيترتى ومهلا محهمه هادى يى ليجى ، (بهرهه فکرنه) ، دهوك ٢٠١٠.
- ٦٢- ديوانا نهفعى، (ساخكرن وبهرهه فکرن) د گهل مسعوود گولى، دهوك ٢٠١٠.
- ٦٣- بى ئيفله حيا گونهئى، يا د. عبد الله السدحان، (وهرگيرانه) ، دهوك ٢٠١١.
- ٦٤- بيدهره خه مان ، كومهكا چيروكين وهرگيرانيه ژ عهريه، ههولير ٢٠١١.
- ٦٥- گازى وگازيكهر د چل هديسين پيغه مبهري دا سلاف لى بن، يا على الحلبى، وهرگيرانه، ههولير ٢٠١١.
- ٦٦- پيخه مهت مالهكا بى گرفتارى، ههولير ٢٠١١.
- ٦٧- نفير ستوبنا ئيسلامى، ههولير ٢٠١١.

- ۶۸- چیرۆک و دیرۆک، ھەولێر ۲۰۱۱.
- ۶۹- شیرەتێن پێغەمبەری سلاڤ لێ بن بۆ ھەڤالی وی ئەبوو زەھری، ھەولێر ۲۰۱۱.
- ۷۰- عەقیدەنامەییەن کرمانجی، ھەولێر ۲۰۱۱.
- ۷۱- د گەل صەحابییەن پێغەمبەری سلاڤ لێ بن، دھۆک ۲۰۱۱.
- ۷۲- چل ھەدیسێن ئیمامی نەووەدی وەرگیڕان و شروۆڤەکرن، (د گەل تەمامیا وان یا ئبن رەجەبی ھەنبەلی)، ل ژێر چاپییە.
- ۷۳- ڤەھینۆکا (روض النعیم) یا شیخ عەبدەررەحمانی ئاقتەپی، بەرھەڤکرن، ل ژێر دەستە.

نافه رۆك

بهر پهر	بابهت
۷	پيشگوتن
۱۱	شېخ حهسه نى نوورانى و هندەك ناقدارتن بنه مالا وى
۱۹	روض النعيم
۲۱	بند اول در مبحث بسمله
۲۳	بند ثانى در مبحث حمد خدا
۲۵	بند ثالث در توحيد بارى و ايمان بواجبات
۲۹	بند رابع در مبحث صلاة و سلام
۳۶	بند خامس در سبب نظم كتاب
۴۱	بند سادس در طلب امداد از ساقى و موغنى
۴۸	بند سابع در بيان اشكال فخر عالم صلى الله عليه وسلم
۶۲	بند ثامن در بيان خاتم نبوت كه بر كتف رسول خدا بود
۶۵	بند تاسع در خضاب و كحل و دهن رسول خدا
۶۸	بند عاشر در بيان لباس رسول خدا
۷۱	بند حادى عشر در بيان خف و نعل رسول خدا
۷۳	بند ثانى عشر در بيان انگشتر رسول خدا
۷۶	بند ثالث عشر در صفت سيف رسول خدا
۸۲	بند رابع عشر در صفت نان او چيزى كه بنان مى خورد
۸۵	بند خامس عشر در صفت فراش كه بران مى خوابيد

۸۷	بند سادس عشر در صفت کلام و سخن گفتن رسول خدا
۸۹	بند سابع عشر در صفت خواب کردن رسول کبریا
۹۱	بند ثامن عشر در صفت عبادت رسول خدا
۹۳	بند تاسع عشر در بیان أخلاق رسول خدا
۹۵	بند عشرین در بیان حياء رسول خدا
۹۷	بند احدى و عشرین در بیان نسب رسول خدا
۱۰۱	بند ثانى و عشرین در ابتداء معراج رسول خدا
	بند ثالث و عشرین در بیان اشیاء که در راه بدید از عالم برزخ تمثیل او آمد
۱۱۲	
۱۲۰	بند رابع و عشرین در دخول رسول الله صلى الله عليه و سلم بمسجد اقصی
۱۲۵	بند خامس و عشرین در عروج رسول خدا صلى الله عليه و سلم بآسمان
۱۳۶	بند سادس و عشرین در دیدن رسول خدا صلى الله عليه و سلم عزرائیل را
۱۴۱	بند سابع و عشرین در دیدن رسول خدا صلى الله عليه و سلم مالکى دوزخ را
۱۴۸	بند ثامن و عشرین در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم ببیت المعمور
	بند تاسع و عشرین در نشستن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بر شهپر جبریل و رفتن ببهشت برین و هر چه مشاهده کر
۱۵۱	
۱۵۹	بند اجنبی در مهرثیهء شهزادگان حسن و حسین
۱۶۲	بازگشتن بقصهء پیش
	بند ثلاثون در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بسدرۃ المنتهى و بهرتر از آن
۱۷۴	
۱۸۵	بند حادى و ثلاثون در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بکرسى
	بند ثانى و ثلاثون در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بعرشى عظیم

۱۸۷	بند ثالث و ثلاثون در نشستن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بر رفرف
۱۹۹	تیزرو و تشریف بردن بجای که جانبود یعنی مقام لا مکان
	بند رابع و ثلاثون در خبر گفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بامدادان از
۲۳۱	معراج شبانه با اسلام و کفار که مصدقان تصدیق کردند
۲۴۸	بند خامس و ثلاثون در اعتذار و خاتمهء کتاب
	تهقربضا برایی شاعری شیخ محمدهد جانی ئاقتهپی ل سه ر کتیبّا (روض
۲۶۷	النعیم)
۲۷۰	فهرههنگوک
۲۷۵	بهلگه و دهسنقیس